GERECHTIGKEIT (Justice)

גערעכטיגקייט

Volume XXIV. No. 9 — Jersey City, N. J., October, 1942 — Price 10 Cents

די אינטערנעשאנעל און די לעיבאר פארטי

די גענעראל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל האט אויף איר לעצטען מיטינג, דעם 10־טען סעפטעמבער, אויפגענומען די פראגע וואס עס דארף זיין איר שטעלונג צו די קומענדיגע וואלען אין ניו־יארק סטעיט און איר ווייטערדיגע באציהונג צו דער לעיבאר פארטי, וועלכער זי האט געשטיצט די גאנצע צייט זינט זי איז געגרינדעט געווארען.

דער וואהל־קאמף אין סטעיט ניו־יארק האט דאס יאר ווייט מער ווי א לאקאלען כאראקטער. אין דער ווירקליכקייט זיינען די וואהלען פון סטעיט ניו־יארק אלע מאל פון גרויסער וויכטיגקייט. ניו־יארק איז דער וויכטיגסטער סטעיט פון אמעריקא. אבער דאס יאר איז דער וואהל־קאמף אין סטעיט ניו־יארק גאנץ באזונדערס פון [illegible] באדייטונג, ווייל מיט אים איז דירעקט פארבונדען א קאמף פאר דעם ניו־דיל.

די שטעלונג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע ווערט אויסגעדריקט אין איר פאלגענדער ערקלערונג:

„מיר זיינען צוגונסטען פולשטענדיגער שטיצע פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי פון ניו־יארק אין דעם הי־יאריגען קאמפיין.

„דער פאליטישער קאמף פאר ליבעראליזם און דעם ניו דיעל, דער הויפטצוועק און אויפגאבע פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי זינט זי איז געגרינדעט געווארען אין 1936, פאדערט דאס יאר פון אלע ליבעראלען, ארגאניזירטע ארבעטער און אומאפהענגיגע בירגער אין אונזער סטעיט אויסערגעוויינליכע אנשטרענגונגען.

„דאס יאר איז די אמעריקאן לעיבאר פארטי די איינציגע ניו דיעל פארטיי אין ניו יארק סטעיט. די דעמאקראטישע פארטיי אין ניו יארק האט אבזיכטלעך פארווארפען דעם ניו דיעל און פרעזידענט רוזוועלט'ס פירערשאפט דורך נאמינירען דזשאן דזש. בענעט פאר גאווערנאר. די רעפובליקאנער און זייערע קאנדידאטען זיינען, ניט אכטענדיג אויף זייערע קאמפיין פארשפרעכענס, פונקט אזוי געגנעריש צום פראגרעס און סאציאלע פארבעסערונגען ווי זיי זיינען אלעמאל געווען. דער אונטערשייד צווישען דער רעפובליקאנער פארטיי, וועלכע האט נאמינירט טאמאס דיואי פאר גאווערנאר, און די פארלי־קאנטראלירטע דעמאקראטישע קאנווענשאן, וואס האט נאמינירט דזשאן בענעט אלס איר פאן־טרעגער, איז בלויז אין דעם, וואס אין דער צייט וואס די רעפובליקאנער זיינען אויסגעשפראכענע שונאים פון ניו דיעל, און די ניו יארקער ווילער קענען זיי אלס אזוינע, האפען די פארלי אנהענגער, וועלכע האבען ביי זייער קאנווענשאן געהוקעט און געבוקעט פרעזידענט רוזוועלט, גאווערנאר לעהמאן און יעדע דערמאנונג פון ניו דיעל, צו פראפיטירען פון דער פאפולאריטעט פון דער פראגרעסיווער באוועגונג, וועלכע ווערט פערזאניפיצירט פון אונזער אומפארגלייכלעכען פירער, פרעזידענט רוזוועלט.

„דער אומבאפלעקטער רעקארד פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי, וועלכע איז ארויסגעטראטען פאר אונזער באטייליגען זיך אין דעם וועלט־קאמף געגען נאציזם און פאשיזם נאך לאנג פאר פוירל הארבאר, און אירע דרינגענדע פאדערונגען פאר געהעריג צוגרייטען זיך צו באגעגנען די אנקומענדע אטאקע אויף אונזערע פרייהייטען און אויף אונזער זעלבסטשטענדיגקייט אלס פרייע נאציע, האט איר געגעבען די אנערקענונג און גוטהייסונג פון דער גרויסער מאסע טרעיד־יוניאניסטען און פראגרעסיווע געזאנענע בירגער פון אונזער סטעיט. און פון דעם טאג וואס אונזער לאנד איז אקטיוו פארוויקעלט אין דער מלחמה האט די אמעריקאן לעיבאר פארטי, אין פולען אנקלאנג מיט די פאליסיס פון דער ארגאניזירטער ארבעטער באוועגונג, כסדר געזוכט ניט בלויז צו פארשטארקען די אנשטרענגונגען פון אונזער לאנד צו געווינען די מלחמה, נאר אויך צו קלאר מאכען און פארשטארקען דעם נאציאנאלען ווילען און געוויסען פון אמעריקאנער פאלק, כדי צו דערגרייכען אן אמת דעמאקראטישען פרידען, באזירט אויף אינטערנאציאנאלער זיכערקייט און יושר.

„צוליב די דאזיגע אורזאכען האט די גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון דער אינטערנעשאנעל, האלטענדיג זיך פאר די פראגרעסיווע טראדיציעס פון אונזער ארגאניזאציע און אויסדריקענדיג איר געטריישאפט צו די אידעאלען און פאליסיס פון ניו דיעל, באשלאסען אויפצופאדערען אונזערע מיטגלידער אין סטעיט און שטאט ניו יארק צו ווידמען זייער גאנצע ענערגיע און צו מאביליזירען אלע מעגלעכע פאליטישע רעסורסען פאר דעם ערפאלג פון דעם קאמפיין פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי. די גענעראל עקזעקוטיווע האט באשלאסען צו שאפען א פאנד פון 25,000 דאלאר דורך פרייוויליגע ביישטייערונגען פון לאקאלס און איינצעלנע מיטגלידער צו העלפען פארשפרייטען די קאמפיין לאזונגען פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי צו די בירגער פון ניו יארק.

„דאס יאר וועלען די הונדערטער טויזענטער פראגרעסיווע, ארבעטער און ליבעראלע בירגער, וועלכע האבען געטריי געשטיצט די אמעריקאן לעיבאר פארטי אין דער פארגאנגענהייט, אפגעבען זייערע שטימען אונטער דער אומאפהענגיגער פאן פון דער פארטיי צו דיען אלפאנדזש, אן אויפריכטיגער הומאניטאריער, אן אמת'ער ליבעראל און א געטרייער אונטערשטיצער פון ניו דיעל.

„די פראגרעסיווע און ארבעטער כוחות פון ניו יארק האבען קיין מורא ניט פאר די אפענע שונאים פון ניו דיעל. די לאגיק פון די געשעענישען און דער געזונטער פארשטאנד פון אונזערע בירגער וועט זיי סוף כל סוף פארטרייבען אין דער פארדינטער פאליטישער פארגעסענהייט. יעדע שטימע פאר דיען אלפאנדזש, אונטערן עמבלעם פון דער אמעריקאן לעיבאר פארטי, וועט דערפילען א דרייפאכע אויפגאבע: עס וועט שטארקען די זעלבסטשטענדיגע פאליטישע פאזיציע פון דער ארבעטער פארטיי; עס וועט קרעפטיגען די פראגרעסיווע כוחות איבערן גאנצען לאנד און עס וועט דינען אלס ווארענונג צו אלע שונאים פון פארשריט און ליבעראליזם, אז זיי קענען ניט צוריקדרייען דעם ווייזער פון דער געשיכטע און אז א משיך־פאליטיק וועט ניט אפשטעלען דעם שטענדיגען פראגרעס פון מענשלעכע און סאציאלע דערגרייכונגען".

מיר זיינען זיכער, אז די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל וועלען פאלגען דער אויפפאדערונג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע און וועלען ניט בלויז שטימען פאר דער לעיבאר פארטי און איר געבען זייער הילף, נאר וועלען אויך האלטען פאר זייער פליכט צו ווירקען, אז אויך אנדערע זאלען שטימען פאר איר און איר שטיצען.

●

די בארעכטיגטע פאדערונג פון די דרעסמאכער

די דרעסמאכער האבען געשטעלט זייערע באלעבאטים א פאדערונג, אז זייערע וועידזשעס זאלען אויסגעגליכען ווערען מיט דער העכערונג פון די קאסטען אויף לעבענס־מיטעל. זייער פארלאנג איז א פולשטענדיג בארעכטיגטער, ווייל קיינער קען ניט באשטרייטען דעם פאקט, אז די קאסטען אויף לעבענס־מיטעל זיינען הויך געשטיגען.

די קאסטען אויף לעבענס־מיטלען זיינען אזוי הויך געשטיגען, אז עס איז היינט געווארען זייער שווער אויפצוהאלטען דעם פריהערדיגען סטאנדארד פון לעבען אפילו פאר ארבעטער, וואס פארדינען מער ווי די דרעסמאכער. און עס זיינען ניטא קיין האפענונגען, אז די קאסטען וועלען קלענער ווערען. פארקערט, זיי וועלען נאך זיכער ווייטער שטייגען, ווייל די באמיהונגען וואס פרעזידענט רוזוועלט מאכט צו קאנטראלירען פרייזען, כדי צו פארמיידען די געפאר פון אינפלאציע האט באגעגנט אין קאנגרעס א שטארקען ווידערשטאנד פון דעם איינפלוס־רייכען פארם בלאק, וואס האט ביז איצט ניט צוגעלאזען קיין קאנטראל אויף פארם־פראדוקטען און וויל עס אויך איצט ניט. און עס זיינען די פארם פראדוקטען, וואס זיינען הויפטזעכלעך שולדיג אין דעם, וואס עס איז געווארען אזא יקרות אויף לעבענס־מיטעל. די פרייזען אויף פארם פראדוקטען זיינען געשטיגען אויף 85 פראצענט זינט די איצטיגע וועלט מלחמה האט זיך אנגעהויבען.

עס איז גאנץ גלייך ווי עס וועט זיך ענדיגען דער קאמף, וואס האט זיך אנטוויקעלט צווישען פרעזידענט און דעם קאנגרעס וועגען שטרענגע געזעצלעכע מיטלען צו קאנטראלירען פרייזען, כדי צו פארמיידען אינפלאציע. ווען אט די שורות ווערען געשריבען, זעט עס אויס, אז דאס געזעץ, וואס ווערט אין קאנגרעס צוגעגרייט איז פיל מער פאר אינפלאציע, ווי געגען אינפלאציע. אויב דאס געזעץ וועט אנגענומען ווערען, וועלען די פארמער קענען נאך מער העכערען די פרייזען אויף פארם פראדוקטען און די קאסטען אויף לעבענס־מיטעל וועלען נאך מער שטייגען. אבער אפילו ווען דעם פרעזידענט וועט זיך איינגעבען צו ווירקען, אז דאס געזעץ זאל ניט אנגענומען ווערען, אדער ער וועט אים וועטאירען, ווען ער וועט אנגענומען ווערען, וועט דאס אלץ בלויז מיינען, אז עס וועט אפגעהאלטען ווערען דאס שטייגען פון פרייזען אויף ווייטער. אבער ביליגער וועלען לעבענס־מיטלען ניט ווערען. און אויף וויפיל עס לאזט זיך פאראויסזאגען, וועט וואהרשיינלעך געמאכט ווערען א קאמפראמיס מיט דעם פארם־בלאק און דאס מיינט, אז די פארמערס וועלען ניט קריגען די מעגלעכקייט צו העכערען די פרייזען פון זייערע פראדוקטען וויפיל זיי ווילען, אבער א ביסעל העכערען וועלען זיי קענען. די אונטערשטע שורה איז, אז לעבענס־מיטלען זאלען ביליגער ווערען איז ניטא קיין אויסזיכט, אבער אז זיי זאלען טייערער ווערען זעט עס אויס צו זיין אזוי גוט ווי זיכער. און אט אויף דעם גרונט זיינען די דרעסמאכער בארעכטיגט צו פאדערען, אז זייער ארבעטס־לוין זאל געהעכערט ווערען.

די דרעסמאכער וואלטען אונטער די איצטיגע אומשטענדען געווען בארעכטיגט צו א העכערונג, ווען זייער ארבעט וואלט אפילו געווען א שטענדיגע. עס הייסט, ווען זיי וואלטען געהאט ארבעט א גאנץ יאר, בפרט ווען זייער ארבעט הענגט אפ פון סעזאנען און א גרויסען טייל פון יאר האבען זיי קיין ארבעט ניט. אפילו די דרעסמאכער וואס פארדינען גוט, ווען זיי האבען ארבעט, זיינען אבער דאך זייערע פארדינסטען פארן גאנצען יאר קליינע. און ביי דעם איצטיגען יקרות פילען זיי נאך שטארקער ווי אלע מאל, אז זייערע פארדינסטען זיינען ניט גענוג אויף א לעבען.

ווי עס זעט אויס פון דער ערשטער קאנפערענץ, וואס די יוניאן האט אפגעהאלטען מיט די אסאסיאיישאנס פון די באלעבאטים, האבען איצט די באלעבאטים געקראגען נייע ארגומענטען פאר וואס זיי ווילען ניט נאכגעבען די פאדערונג פון די דרעסמאכער. עס איז ביי זיי א פראגע פון פאטריאטיזם. זיי האבען נעמלעך מורא, אז אויב די דרעסמאכער וועלען אנפאנגען מער פארדינען, וועלען זיי פאראורזאכען אן אינפלאציע אין לאנד און זיי קענען עס ניט טאן רוזוועלטן, וואס פירט איצט

טעטיגקייטען און פלענער פון עדיוקיישאנאל דעפארטמענט

ווינען פון קריג. די ארגאניזירטע ארבעטער באוועגונג האט איינגעשטעלט א מאראטאריום אויף סטרייקס פאר דער צייט פון דער מלחמה און האט שלום געמאכט מיט שכירות וואס זאלען בלויז מיטגעהאלטען מיט די פרייזען אויף לעבענסמיטלען. אויס די זעלביגע מאטיווען באשטייען מיר אויך און פאדערען א מאראטאריום אויף פראפיטען.

„מיר פראטעסטירען געגען דעם וואס די קאנגרעס קאמיטע האט באזייטיגט פרעזידענט רוזוועלט רעקאמענדאציע אז די יערלעכע איינקונפט זאל באגרענעצט ווערען פאר דער צייט פון דער מלחמה צו 25,000 דאלאר א יאר און מיר פאדערען אז דאס זאל איינגעשלאסען ווערען אין דער פינאנץ פאליסי פאר דער מלחמה.

„מיר פארדאמען די יעניגע אינדוסטריאליסטען וועלכע, אין מיטען פון דעם שרעקלעכען געפעכט, ...

לאמיר זיך באקענען מיט אונזערע פארבינדעטע פעלקער

פאניא מ. כהן, סעקרעטאר פון עדיוקיישאנאל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנעל שרייבט: ווער פון אונז איז נישט גערן זיך צו דערוויסען מער וועגען כינע און די כינעזער, זיך נעענטער באקענען מיטן לעבען פון די יוגא־סלאווען, כאפען א בליק אויף דאס אלטע, קלוגע פאלק, די גריכען, הנאה האבען פון דעם פאלקס לעבען פון די סקאנדינאוויער, זיך צוקוקען צו די טראדיציעס און געוואוינהייטען פון די האלענדער און בעלגיער? ...

ווען עס איז, גלויבען מיר, איז נויטיג צו פאראייניגען בילדונג און ערהאלונג כדי מיר זאלען זיין צוגעגרייט פיזיש און גייסטיג אויסצוהאלטען די אנשטרענגונג און די געפארען וואס דער וועלט־שטורעם ברענגט אונז.

ערפארענע לערער אין די קלאס צימערען און פעהיגע אינסטרוקטארען אין די גימנאסטישע איבונגען און שווים פלעצער וועלען העלפען אונזערע מיטגלידער אין דער אויפגאבע. מיר לאדען איין די מיטגלידער צו קומען אין עדיוקיישאנעל דעפארטמענט מיט זייערע פארשלאגען. זייער עצה איז אלע מאל וועלקאמען.

גוטע נייעס

...

אינטערנעשאנאל גיט פיר „פעלאָ־שיפס" אין הארוואַרד אוניווערזיטעט

...

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
75 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel WAtkins 9-6868

DAVID DUBINSKY, President and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor

Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.

Vol. XXIV. No. 8. September, 1942

Entered as Second Class Matter, August 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919.

אַז אַ קאַמף געגען דער געפאַר פון אינפלאַציע. נאָר די וועלכע „פּאַטריאָטן", וואָס ווילן אַזוי שלאָגן רויז־וועלט'ן, האָבן פּאָטענזירט סאַבאָטאַזשט, אַז פּרעזידענט רוזוועלט האָט געזאָגט, אַז די פאָדערונגען פון די אַרבעטער דאַרפן אויסגעגליכן ווערן מיט דער הויכערונג פון די לעבנס־קאָסטן. פּרעזידענט רוזוועלט איז געגאַנגען אַ „סילינג" אויף ווידזשעס, ער איז פאַר סטאַביליזירן ווידזשעס און דאָס מיינט אויסגלייכן די הייכונג מיט דער הויכערונג פון לעבנס־קאָסטן.

מיר האָפן דעריבער, אַז די באַלעבאַטים וועלן זיך דערמאָנען וואָס פּרעזידענט רוזוועלט האָט געזאָגט וועגן ווידזשעס, און וועלנדיג אים פאָלגן, וועלן זיי נאָכ־געבן די גערעכטע פאָדערונג פון די דרעסמאַכער.

און ווען מען רעדט שוין וועגן פּאַטריאָטיזם און וואָס עס איז גוט פאַרן לאַנד, דאַרפן די באַלעבאַטים האַלטן אין זינען, אַז די אַרבעטער דאַרפן איצט צאָלן אַ סך העכערע שטייערן. אַ גאַנץ גרויסע צאָל פון זיי, וואָס האָבן פריער אינגאַנצן ניט געדאַרפט צאָלן קיין הכנסה־שטייער, וועלן מוזן איצט צאָלן. עס וועלן שוין דאַרפן צאָלן אַזעלכע, וואָס פאַרדינען בלויז עטוואָס מער ווי 500 דאָלאַר אַ יאָר. די וואָס פאַרדינען טויזנט דאָלאַר אַ יאָר, וואָס דאָס מאַכט אויס ווייניגער ווי צוואַנציג דאָלאַר אַ וואָך, וועלן דאַרפן צאָלן אַ גאַנץ היפּשע סומע הכנסה־שטייער. און עס זיינען פאַראַן אַנדערע שטייערן, וואָס קיינער איז פון זיי ניט פריי און וועלכע זיינען שטאַרק געהעכערט געוואָרן. עס וועט דעריבער זיין זייער פּאַטריאָטיש פון די באַלעבאַטים ווען זיי וועלן זייערע אַרבעטער העלפן צאָלן זייערע שטייערן און דערמיט העלפן געווינען די מלחמה.

אַ פליכט צום לאַנד און אַ טובה פאַר זיך

מיר גלויבן ניט, אַז מיר דאַרפן אַפּעלירן צו די מיטגלידער פון אונזער יוניאָן, אַז זיי זאָלן טאָן זייער פליכט צו אונזער אַלע־מענס לאַנד און איר העלפן מיט אַלץ וואָס זיי קענען, צו געווינען די מלחמה. מיר ווייסן, אַז זיי טוען אַ סך און מיר צווייפלען, אויב עס זיינען פאַראַן פיל אַזעלכע יוניאָנס אין אַמעריקע, וואָס זייערע מיטגלידער זיינען אַזוי פרייגעביג פאַר אַלץ, וואָס האָט צו טאָן מיט הילף פאַר דער מלחמה און וואָס ווייזן אַרויס אַזאַ גרויסן אינטערעס אין אַלץ, וואָס עס ווערט געטאָן צו געווינען די מלחמה, ווי די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנעל. אָבער די לאַגע איז אַזאַ, אַז יעדער מוז זיך אָנשטרענגען צו טאָן וואָס מער און מער.

איינע פון די ווירטשאַפטלעכע זאַכן צו געווינען די מלחמה איז געלט. די רעגירונג דאַרף האָבן ריזיגע סומען געלט צו פירן די מלחמה. זי דאַרף עס פאַר איר אייגענער אַרמיי און פלאָט און זי דאַרף עס פאַר די אַרמייען פון די אַנדערע פעלקער, וואָס קעמפן מיט אונז צוזאַמען געגען דעם געמיינזאַמען פיינד. קיין אַנדער מלחמה אין דער מענשלעכער געשיכטע האָט ניט געפאָדערט אַזעלכע ריזיגע סומען געלט, ווי די איצטיגע. אַמאָל וואָלטן אַזעלכע סומען געלט באַטראַכט געוואָרן פאַר פאַנטאַסטיש, פאַר אומגלויבלעך. אָבער אַמאָל וואָלט אויך אַזאַ מלחמה, ווי איצט, באַטראַכט געוואָרן פאַר פאַנטאַסטיש און אומגלויבלעך.

די רעגירונג קען קריגן די ריזיגע סומען געלט פון צוויי קוואַלן: פון שטייערן און פון באָרגן. זי מוז אויפלייגן אויף דער באַפעלקערונג הויכע שטייערן און זי מוז באָרגן פון דער באַפעלקערונג וויפיל זי קען נאָר קריגן. עס וואָלט געווען בעסער, ווען די רעגירונג וואָלט געקענט קריגן דאָס געלט צו פירן די מלחמה פון שטייערן. אָבער דאָס איז ניט מעגלעך. די שטייערן זיינען שוין איצט זייער הויך, אָבער זיי ברענגען איין בלויז קוים אַ פערטל פון די הוצאות, וואָס אונזער רעגירונג האָט איצט. זי מוז דעריבער דאָס איבעריגע געלט באָרגן ביים פאָלק. פאַר דעם צוועק פאַרקויפט זי סטעמפּס און באָנדס צו דער באַפעלקערונג. עס איז דעריבער אַ פליכט פון יעדן איינעם צו קויפן די סטעמפּס און די באָנדס וויפיל ער קען נאָר. די מלחמה איז אונזערע. יעדער איינער פון אונז איז אין איר פאַראינטערעסירט און יעדער איינער מוז העלפן מיט אַלץ און מיט וויפיל ער קען איר צו געווינען. וועגן אַנדערע מלחמות האָט מען אַמאָל געקענט זאָגן, אַז די גרויסע מאַסן פון פאָלק האָבן אין זיי קיין אינטערעס ניט, צי די וועלטן נאָר ניט געוואָלט, אַז זיי זאָלן געפירט ווערן. דאָס קען אָבער ניט געזאָגט ווערן וועגן דער איצטיגער מלחמה. זי איז אַן אמת'ע פאָלקס־מלחמה. עס איז אַ קאַמף פאַר פרייהייט, פאַר דעמאָקראַטיע און פאַר דער זיכערקייט פון דעם לאַנד אין וועלכן מיר לעבן. עס איז אַ קאַמף געגען אַ וועלט־אונטערדריקער און אַ וועלט־רויבער, געגען אַ בלוטיגן מאָנסטער, וואָס די מענשלעכע געשיכטע האָט ניט געהאַט זיין גלייכן. עס איז אַ קאַמף וואָס יעדער איינציגער איז אין אים בלוטיג פאַראינטערעסירט. און מיר אידן האָבן אין אים נאָך אַ באַזונדערן אינטערעס, ווייל היטלער האָט זיך געשטעלט פאַר זיין ציל אויסצוראָטן די אידן פון דער וועלט. עס קען דעריבער ניט זיין פאַר אונז קיין זאַך צו שווער און צו טייער ווי צו העלפן דעם קאַמף צו מאַכן אַ סוף צו היטלער'ן און אויסצוראָטן דעם בלוטיגן בעסטיאַלישן נאַציזם פון דער וועלט.

ווען מיר קויפן סטעמפּס און באָנדס, עס הייסט, ווען מיר לייען דער רעגירונג געלט צו פירן אונזער מלחמה, ערפילן מיר אַ פליכט, וואָס ליגט אויף אונז. מיר דאַרפן עס טאָן. אָבער עס איז ניט בלויז אַ פליכט. אין דעם ענד־רעזולטאַט קומט אונז אַרויס פון דער פליכט אַ פערזענלעכע טובה. ווען מען קויפט די מלחמה־באָנדס מאַכט מען אַ גוטן אינוועסטמענט. מען שפּאָרט אָן געלט אויף אַ רעגנדיגן טאָג און מען קריגט אונטער די איצטיגע אומשטענדן אַ גוטן פּראָצענט אויף די געלט, וואָס מען קען איצט אין קיין שפּאָר־באַנק ניט קריגן. און עס איז ניטאָ קיין זיכערער אָרט וואו צו האַלטן געלט, ווי ביי דער רעגירונג. קויפן רעגירונגס באָנדס איז דער זיכערסטער אינוועסטמענט און וואָס באַצאָלט זיך אַמבעסטן.

און מען דאַרף זיך איצט אָנגרייטן אויף שפּעטער וויפיל מען קען נאָר. מען דאַרף איצט אָפּשפּאָרן פון זיך וויפיל נאָר מעגלעך, ווייל ווען די מלחמה וועט זיין פאַריבער, וועט מען די אָפּגעשפּאָרטע דאָלאַרס שטאַרק נויטיג האָבן. מיר ווייסן וואָס עס איז פאָרגעקומען נאָך דער ערשטער וועלט־מלחמה.

דער פאָרלאַנג איז איצט, אַז יעדער מענש זאָל אָפּשפּאָרן ניט ווייניגער פון צען פּראָצענט פון זיינע פאַרדינסטן צו קויפן מלחמה באָנדס. עס איז מעגלעך, אַז פאַר מאַנכע וועט עס זיין צו שווער, ווייל זיי פאַרדינען ניט גענוג, אַז זיי זאָלן קענען אַזוי פיל אָפּשפּאָרן. אָבער מען דאַרף ווידער אַמאָל זאָגן, אַז אונטער די אומשטענדן מוז יעדער מאַכן די גרעסטע אָנשטרענגונגען, בפרט ווען מען האָט נאָך אין זינען, אַז מיט קויפן די מלחמה באָנדס צווינגט מען זיך אַליין צו שפּאָרן אויף אַ רעגנדיגן טאָג.

עס איז מעגלעך, אַז די רעגירונג וועט זיך פילן אין אַזאַ לאַגע, אַז זי וועט דאַרפן צווינגען די באַפעלקערונג צו שפּאָרן און קויפן מלחמה באָנדס, אויב די וועט קיין אַנדער אויסוועג ניט האָבן. לאָמיר אָבער האָפן, אַז עס וועט צו דעם ניט קומען, ווען יעדער וועט פרייוויליג אָפּשפּאָרן צען פּראָצענט פון די ווידזשעס צו קויפן באָנדס. עס איז אַלע מאָל בעסער און שענער צו טאָן זאַכן פרייוויליג, איידער עס צו טאָן געצוואונגענערהייט.

לידער
פון אברהם רייזען

אין שטילקייט

1

אין שטילקייט פון הויז —
אַליין און פאַרטראַכט...
אַט בליקסטו אַרויס
אין ווייטקייט פון נאַכט...

2

אַט בליקסטו צום טיר —
פאַרמאַכט, און דיר שיינט,
זי בענקט נאָך אַ ריחר
פון היים — פון אַ פריינט...

3

איז דאָ נאָך די וועלט?
מיר דאַכט זיך, אַז ניין,
ס'האָט אַלץ זיך געפעלט,
ווען דו ביזט אַליין...

4

נאָר אַט, אויף אַ ווייל —
עס רודערט אַ באַהן;
זי לויפט אין געאייל —
ס'איז וועלט נאָך פאַראַן!

אַ מענטש — אַן אות

אַ מענטש איז אַן אות אין גאָט'ס שריפט,
אַן אַנדער'ער — אַ גליהענדיג וואָרט;
דו לייען די ווערטער פאַרטיפט,
און זעה זיי אין ווייטסטען אָרט...

אַ באַרג און אַ וואַלד און אַ פעלד;
ס'זאָל שענער און איידעלער זיין;
דער בורא איז איינגאַנצן די וועלט,
די רוימען — דאָס בוך וויקלען איין...

און שטורעם — דאָס איז אַ פראָטעסט,
און רעגען — דאָס איז אַ געוויין, —
ווען איין אות אין צווייטן פאַרגעסט —
ווען מענטש געדענקט זיך בלויז אַליין...

גיי־אויף...

גיי־אויף, שטייג־אויף
אין פייער־פּאַזען,
דו וואָרט, און רוף
אין וויי־עקספּאַזען.
וועק, ביז מען הערט,
וועק אויף די רוימען —
רינג־אַרום די ערד,
גרייף — ביז די תּהומ'ען!...

די שטערן
(אימפּרעסיע)

די שטערן פינקלען אין דער ווייט...
דו זוכסט אַ שפּור פון יענער צייט,
די צייט פון גלויבען און פון טרוים —
דער ווייטסטער בליק דערגרייכט זי קוים.

די בוימער שטעהן הויך: פאַרצווייגט,
און נאָר די גאַס אין שטילקייט שווייגט...
און בוים און הויז אין שיין געהילט,
ווי אַלע שטורעמס איינגעשטילט...

און אין דער שטילקייט — אין דער נאַכט,
האָט יונגע פרייד אין דיר דערוואַכט,
און פרייהייטס־ליד אין נייע פאַן,
און נייער טאָג, וואָס קומט באַלד אָן...

פון צייט צו צייט
פון צביון

איז שוין אויך אָנגעקומען דער נייער אידישער יאָר מיט אַלע גוטע ווינטשעס. אָבער קיין אַרבעט ביי קלאָוקס איז נאָך אַלץ ניטאָ.

און אַז עס איז ניטאָ קיין אַרבעט האָט מען אַ סך צייט צו פילאָזאָפירן פאַר וואָס עס איז ניטאָ קיין אַרבעט. אָבער פון פילאָזאָפיע קען מען קיין לעבן ניט מאַכן.

לייכטער דאַרף עס געזאָגט ווערן, אַז פאַרלויפיג איז די איינציגע טרייסט פון די קלאָוקמאַכער, אַז די זיינען ניט די איינציגע, וועלכע האָבן ווייניג אַרבעט און עס זיינען פאַראַן אַרבעטער, וואָס זיינען כמעט אינגאַנצן אַרבעטסלאָז. אין ניו־יאָרק אַליין זיינען פאַראַן אַזעלכע אַרום 4 הונדערט טויזנט. און ערגער פאַר אַלץ איז, וואָס עס זיינען פאַראַן גאַנץ שוואַכע אויסזיכטן, אַז די לאַגע פון די ניו־יאָרקער אַרבעטסלאָזע זאָל זיך פאַרבעסערן. פאַרקערט, מען קען דערוואַרטן, אַז די לאַגע וועט ווערן ערגער און די צאָל אַרבעטסלאָזע אין ניו־יאָרק וועט נאָך גרעסער ווערן. אַזוי ווייניגסטנס איז די מיינונג פון דר. מערעדיט ב. גיוועגס, דירעקטאָר פון ריסוירטש און סטאַטיסטיקס אין דער אָפּטיילונג פון ניו־יאָרקער סטעיט עמפּלאָימענט [illegible], וואָס גיט זיך אָפּ מיט זוכן באַשעפטיגונג פאַר די אַרבעטסלאָזע. ער אייגנטליך דאַרף וויסן.

דר. גיוועגס דערמאָנט אונז דעם באַקאַנטן פאַקט, אַז ניו־יאָרק איז ניט קיין צענטער פון מלחמה־פּראָדוקציע. ניו־יאָרק איז הויפּטזעכלעך אַ צענטער פון קלייטער און פאַרקויפער און פון פּראָדוצירער פאַר'ן ציווילען פאַרברויך. פון די אַן ערך פערטהאַלבן מיליאָן אַרבעטער, וואָס ניו־יאָרק פאַרמאָגט, זיינען בלויז עטוואָס מער ווי צען פּראָצענט (370 טויזנט) באַשעפטיגט אין מלחמה־אינדוסטריעס. די אַלע אַנדערע זיינען באַשעפטיגט אָדער אַלס אַנגעשטעלטע אין האַנדעל און פאַרקער און אין פאַרשידענע אַנדערע אונטערנעמונגען, וואָס זיינען ניט פאַרבונדן מיט די מלחמה־אינדוסטריעס. נאָר דאָס וואָלט ניט אויסגעמאַכט, ווען אַ סך פון די וואָס זיינען באַשעפטיגט אין אונטערנעמונגען פאַר'ן ציווילען געברויך, וואָלטן ניט פאַרלירן זייער אַרבעט צוליב דער מלחמה. דער פאַקט איז אָבער, וואָס אין מערערע אינדוסטריעס פאַר'ן ציווילען געברויך האָט מען געמוזט פאַרקלענערן די פּראָדוקציע צוליב אַ מאַנגל אין מאַטעריאַלן און צוליב פּריאָריטי רעכט.

נאָר וואָס איז מיט די באַמיהונגען צו ברענגען מער מלחמה אַרבעט אין ניו־יאָרק? דר. גיוועגס איז ניט איבעריגס אָפּטימיסטיש וועגן די רעזולטאַטן פון די באַמיהונגען. ער ווייזט אָן אויף דעם פאַקט, אַז מיט איבער אַ יאָר צוריק, איידער אַמעריקע איז נאָך געווען אין דער מלחמה, זיינען אין דער שטאַט ניו־יאָרק געווען אַן ערך 275 טויזנט אַרבעטער באַשעפטיגט אין מלחמה־אינדוסטריעס. בעת איצט, ווען די ווירטשאַפט אַמעריקאַנער אינדוסטריעס איבער'ן לאַנד זיינען פאַרוואַנדלט געוואָרן אין מלחמה אינדוסטריעס, זיינען אין ניו־יאָרק באַשעפטיגט ביי מלחמה־אַרבעט בלויז מיט קנאַפּע הונדערט טויזנט אַרבעטער מער ווי מיט איבער אַ יאָר צוריק. דאָס באַווייזט גאַנץ קלאָר, אַז די באַמיהונגען צו ברענגען אין ניו־יאָרק מלחמה אַרבעט האָבן געהאַט ווייניג ערפאָלג. און ווען מען קלייבט זיך פאַנאַנדער אין די אורזאַכן פאַרוואָס די באַמיהונגען האָבן ביז איצט געהאַט ווייניג ערפאָלג, קען מען ניט זיין איבעריגס אָפּטימיסטיש וועגן די ווייטערדיגע באַמיהונגען. מען דאַרף ניכער מורא האָבן, אַז די אַרבעטסלאָזיגקייט אין ניו־יאָרק וועט ווערן גרעסער איידער קלענער. ווייל עס איז אַן אַלטער כלל, אַז אַרבעטסלאָזיגקייט ברענגט מיט זיך מער אַרבעטסלאָזיגקייט. די 400 טויזנט אָדער מער אַרבעטסלאָזע וואָס ניו־יאָרק ציילט איצט — 370 טויזנט זיינען רעגיסטרירט — קענען זייער ווייניג קויפן און דאָס ווירקט זייער שטאַרק אויף די פּראָדוצירער און אויף די פאַרקויפער. דער פאַקט איז, אַז די צאָל אַרבעטסלאָזע האַלט כסדר אין פאַרגרעסערן זיך די לעצטע צייט, ניט קוקנדיג אויף דעם, וואָס ניו־יאָרק האָט די לעצטע צייט געקראָגן אַביסעל מלחמה אַרבעט.

די צרה איז, וואָס עס איז אַביסעל. און אויף אַ סך איז ניטאָ קיין האָפענונג, ווייל די פאַבריקן און די שעפּער, וואָס ניו־יאָרק פאַרמאָגט, זיינען ניט גרויס גענוג, אַז די זאָלן קענען צוגעפּאַסט ווערן פאַר דער פּראָדוקציע פון וואָפן און אַמוניציע, וואָס דאַרפן געמאַכט ווערן אויף אַזוי גרויסן מאַסשטאַב.

עס איז אָבער פאַראַן אַן אַנדער טענה: אמת, אַז ניו־יאָרק קען ניט פּראָדוצירן קיין עראָפּלאַנען, טאַנקען, האַרמאַטן א. אַ. וו. אָבער ניו־יאָרק קען גאַנץ גוט פּראָדוצירן קליידער, שיך, העמדער און פאַרשידענע אַנדערע זאַכן פאַר די סאָלדאַטן. אָבער דאָס איז נאָך ניט אַלץ. די אינדוסטריען דאַרפן איינגעטיילט ווערן צווישן די פאַרשידענע טיילן פון לאַנד אויף אַזאַ אופן, אַז די אַרבעטער זאָלן אומעטום קענען האָבן אַרבעט. אויב ניו־יאָרק איז ניט צוגעפּאַסט צו פּראָדוצירן וואָפן און אַמוניציע און אַנדערע שטעט יאָ, זאָלן די מער־צוגעפּאַסטע שטעט זיך פאַרנעמען הויפּטזעכלעך מיט פּראָדוצירן וואָפן און אַמוניציע און ניו־יאָרק זאָל פּראָדוצירן פאַר ציווילן פאַרברויך. עס מיינט, אַז די רעגירונג דאַרף נעמען אַ השגחה אין דעם, אַז די אַרבעט זאָל אַזוי איינגעטיילט ווערן. עס וועט אויך אַזוי אָפּגעשאַפט ווערן דער אומגעזונטער און אומקאָנקורירנדער צושטאַנד, אַז אין איין אָרט זאָל אויסשליסן אַרבעט און אין אַ צווייטן אָרט זאָלן הונדערטער טויזנטער אַרבעטער אַרומגיין ליידיג. עס דאַרפן למשל ניט געמאַכט ווערן קיין קליידער, שיך א. אַ. וו. אין די געגנטן, וואו עס זיינען פאַראַן אַ סך פאַבריקן, וועלכע פּראָדוצירן וואָפן און אַמוניציע. דאָס קען געטאָן ווערן בעסער אין ניו־יאָרק.

דאָס וואָלט געווען אַ בעסערער פּלאַן ווי איבערפירן די אַרבעטער פון די ערטער, וואו עס איז פאַראַן ווייניג אַרבעט צו די ערטער, וואו עס איז פאַראַן אַ סך אַרבעט.

אויסער וואָס אַזאַ מין איבערוואַנדערונג פון אַרבעטער איז פאַרבונדן מיט אַ סך שוועריגקייטן און אַ סך אומבאַקוועמליכקייטן פאַר די אַרבעטער, וועלכע דאַרפן אַוועקגעבן זייערע היימען, זיך שיידן מיט נאָענטע קרובים און גוטע פריינד, ווערט באַשאַפן אַ שווערע פּראָבלעם וועגן הייזער. עס איז אַ דאָפּעלטע פּראָבלעם.

לאָמיר אָננעמען, אַז די 400 טויזנט אַרבעטסלאָזע אין ניו־יאָרק וועלן זיין צופרידן אָדער וועלן זיין געצוואונגען זיך איבערצופּלאַצירן אין אַנדערע שטעט, וואו עס איז פאַראַן מער אַרבעט. אָבער דאָס וועט אַרויסרופן אַ קריזיס ביי די אייגנטימער פון די הייזער אין ניו־יאָרק. אַ גרויסע צאָל הייזער וועלן בלייבן ליידיג, ווען אַזוי פיל אַרבעטער וועלן פאַרלאָזן ניו־יאָרק און דאָס וועט האָבן אַ ווירקונג, אַז רענט זאָל באַדייטנד פאַלן. פון דער אַנדערער זייט ווידער וועלן אויספעלן הייזער אין די ערטער וואו די אַרבעטער פון ניו־יאָרק וועלן אַריבערגעבראַכט ווערן.

די גאַנצע לאַגע קוקט אויס אַ רעכט ביסעל מאָדנע. פּרעזידענט רוזוועלט איז אַרויסגעקומען מיט אַן ערקלערונג, אַז די פּראָדוקציע אין די מלחמה אינדוסטריעס האָט נאָך ווייט ניט דערגרייכט די געווינשטע מאָס. זי איז נאָך פופציג פּראָצענט ווייט פון איר ציל. נאָר אין דערוויילע ביגער צייט געהען אַרום הונדערטער טויזנטער אַרבעטער ליידיג!

מעקנאָט, ווי עס הערט זיך, טראַגט זיך אַרום מיט דער אידעע איינצופירן אַ מין קאָנסקריפּציע פאַר אַרבעטער. עס הייסט, אַז אַרבעטער וועלן זיך מוזן שטעלען אין דינסט פון דער רעגירונג און נעמען אַרבעט וואו מען גיט זיי. די ערקלערונג איז, אַז עס איז מלחמה און אויב מען קען נעמען מענשן אין דינסט פון דער רעגירונג פאַר מיליטערישע צוועקן, מעג מען עס געוויס טאָן פאַר דער אַרבעט, וואָס איז נויטיג פאַר דער מלחמה. אָנגענומען, אַז דער פאַרגלייך איז אַ ריכטיגער, הגם מען קען אים גאַנץ שטאַרק באַשטרייטן. אָבער אויב מען קען איינפירן אַ קאָנסקריפּציע אויף אַרבעטער, קען מען דאָך אויף אַרבעט געוויס. איך מיין דערמיט צו זאָגן, אַז די רעגירונג קען זיך נעמען אַ רעכט איינצוטיילן די פאַרשידענע אַרבעטן אין וועלכע ערטער די זאָלן געמאַכט ווערן. די רעגירונג קען, למשל, זאָגן, ווי עס איז שוין פריער באַמערקט געוואָרן, אַז דאָרטן, וואו מען קען פּראָדוצירן אַמבעסטן וואָפן און אַמוניציע פאַר דער מלחמה, זאָל מען זיך ניט פאַרנעמען מיט פּראָדוצירן פאַר ציווילן פאַרברויך. די אַרבעטער וואָס זיינען דאָרטן באַשעפטיגט אין דער פּראָדוקציע פון ציווילן פאַרברויך וועלן צוגעפּאַסט ווערן פאַר דער מלחמה אינדוסטריע. די פּראָדוקציע פאַר ציווילן געברויך וועט זיך דעריבער קענען קאָנצענטרירן אין ניו יאָרק און אין די אַנדערע שטעט, וואָס זיינען ניט צוגעפּאַסט פאַר די מלחמה אינדוסטריע.

פרס. אַננאַ ראָזענבערג, וועלכע איז די טעג באַשטימט געוואָרן פון פאָל מעקנאָט, דער הויפּט פון דער „וואָר מענפּאַוער קאָמישאָן", פאַר דעם אַמט פון דירעקטאָר פון צווייטן רעגיאָן, וואָס נעמט אַרום ניו יאָרק סטייט, האָט אין ערשטן אינטערוויו, וואָס זי האָט געגעבן צו די פאַרטרעטער פון דער פּרעסע, קיין איבעריגס גרויסע האָפענונגען פאַר די אַרבעטסלאָזע אין ניו יאָרק ניט געגעבן.

פרס. ראָזענבערג וועט אין איצטיגן אַמט האָבן זייער פיל צו זאָגן אין דער פראַגע, וואָס דאָ איז באַריכט געוואָרן און זי האָט שוין געזאָגט אַ רעכט ביסעל אין איר ערשטן אינטערוויו.

זי גלויבט ניט, אַז עס איז ווינשענסווערט אַ גרויסע איבערוואַנדערונג פון אַרבעטער פון די פּלעצער וואו עס איז פאַראַן ווייניג אַרבעט צו די פּלעצער, וואו עס איז פאַראַן אַ סך אַרבעט. זי גלויבט, אַז עס איז מער ווינשענסווערט צו ברענגען אַרבעט צו די אַרבעטסלאָזע, איידער זיי אַריבערברענגען צו די פּלעצער, וואו עס איז פאַראַן אַרבעט. אָבער דערביי האָט זי אַליין צוגעגעבן, אַז זי האָט ניט קיין גרויסע האָפענונגען, אַז מען וועט קענען באַוואָרענען די נאָענט צו 400 טויזנט אַרבעטסלאָזע אין ניו יאָרק מיט אַרבעט. די פאַרוואַלטונגען פון דער אַרמיי און פון דער נייווי, האָט זי געזאָגט, האָבן געטאָן אַ סך צו פאַרקלענערן די אַרבעטסלאָזיגקייט אין ניו יאָרק, אָבער עס עקזיסטירט נאָך אַ גרויסער קריזיס. עס איז דעריבער איר מיינונג, אַז דאָס בעסטע וואָס קען געטאָן ווערן פאַר דער אַרבעטסלאָזיגקייט אין ניו יאָרק, ווען די אַרבעטער מיט די אַרבעטס־געבער וועלן זיך צוזאַמענריידן צו באַקומען קאָנטראַקטן אויף באַשטעלונגען פון דער רעגירונג פאַר אַזעלכע פּרייזן, וואָס זאָלן קענען באַגעגענען די קאָנקורענץ פון די אַנדערע טיילן פון לאַנד.

נו, דאָס איז אַן אַלטע טענה. מען האָט איר שוין געהערט אַ סך מאָל און ווען די אַרבעטער פון ניו יאָרק וואָלטן איר געפאָלגט, וואָלטן זיי שוין לאַנג געהאַט אַרבעט. ניטאָ מער וואָס צו עסן וואָלטן זיי פאַר דעם ניט געהאַט, וואָרים ווען די אַרבעטער פון ניו יאָרק, וואו די לעבנס־קאָסטן זיינען אַזוי הויך, וואָלטן אָנגענומען אַרבעטן פאַר די פּרייזן, וואָס מען צאָלט, למשל, אין דער „געבענטשטער" סטאַט און אין אַנדערע „געבענטשטע" ערטער וואָלטן זיי ניט געדאַרפט וואַרטן אויף די קאָנטראַקטן פון דער רעגירונג. ווען די קלאָוקמאַכער און די דרעסמאַכער פון ניו יאָרק, וואָלטן געווען גרייט צו באַגעגענען די קאָנקורענץ פון די אַנדערע טיילן פון לאַנד, וואָלטן זיי געהאַט אַרבעט גענוג. און דערביי וואָלטן זיי אויך געהאַט אַן אַרבעט זיך אויפצונייען אַ טאָרבע צו גיין נאָך דער אַרבעט אין די הייזער, ווייל לעבן פון זייערע פאַרדינסטן וואָלטן זיי ניט געקענט. די וואָלטן כסדר געדאַרפט שניידן די פּרייזן פון זייער אַרבעט, כדי צו באַגעגענען די קאָנקורענץ פון די אַנדערע טיילן פון לאַנד. עס וואָלט געווען אַ שטענדיגער געיעג ווער עס קען אַרבעטן פאַר ביליגער.

די אינטערנעשאַנעל האָט געמאַכט אַן ערקלערונג מיט אייניגע וואָכן צוריק, אַז זי איז גרייט צו באַשטימען פאַר רעגירונגס אַרבעט נידעריגערע פּרייזן ווי איר סטאַנדאַרד איז. אָבער די, וואָס האָבן צו טאָן מיט אַרויסגעבן די רעגירונגס קאָנטראַקטן, מוזן דאָך נעמען אין באַטראַכט, אַז די אַרבעטער אין ניו יאָרק, וואו לעבנס־קאָסטן זיינען אַזוי הויך, מוזן פאַרדינען מער, ווי די אַרבעטער אויסער ניו יאָרק, וואו די לעבנס־קאָסטן זיינען אַ סך נידעריגער.

און די רעגירונג וויל דאָך, אַז די ניו יאָרקער אַרבעטער זאָלן צאָלן שטייערן און וואָס מער און אַז די זאָלן קויפן מלחמה באָנדס און וואָס מער.

**

עס זיינען פאַראַן גוטע האָפענונגען, אַז די שונאים פון די אַרבעטער, וואָס האָבן געפאָדערט, אַז עס זאָל געמאַכט ווערן אַ „סילינג" אויף ווידזשעס, אָדער אַז די פּרייזן פון אַרבעט זאָלן איינגעפרוירן ווערן, וועלן בלייבן אַנטוישט. אויף וויפיל מען קען פאַראויסזאָגן וועט עס בלייבן ווי פּרעזידענט רוזוועלט האָט געוואָלט, אַז ווידזשעס וועלן סטאַביליזירט ווערן.

נאָר עס אַנטוויקלט זיך דערביי אַ נייער שטרייט — אויף וועלכן אופן די ווידזשעס פון די אַרבעטער

זאלן סטאביליזירט ווערן. אין מיינונג איז, אז מען זאל אנהאלטן דעם פרינציפ לויט וועלכן עס איז געסעטלט געווארן דער שטרייט וועגן ווידזשעס אין דער שטאל אינדוסטריע (ליטל סטיל). עס איז דארטן באשטימט געווארן, אז מען זאל נעמען פאר א באזיס די ווידזשעס פון ערשטן יאנואר 1941 און צוגעבן צו זיי 15 פראצענט איבערצוגלייכן די העכערונג אויף לעבענס־קאסטן. דערביי אבער זאל מען אויך נעמען אין באטראכט, אז עס דארפן איבערגעגליכן ווערן די ווידזשעס פון די ארבעטער וועלכע זיינען צו נידעריג, אדער „סאב סטאנדארד", ווי מען האט עס א נאמען געגעבן. עס זיינען פאראן, למשל, ארבעטער, וואס זיינען געבונדען מיט לאנג טערמיניגע קאנטראקטן און זייערע ווידזשעס זיינען דעריבער געבליבן ניט געהעכערט. דער בראון־וואגנער ביל שלאגט פאר, אז מען זאל נעמען פאר א באזיס די ווידזשעס, ווי זיי זיינען געווען דעם 15טען אויגוסט 1942 און אין סענאט איז אנגענומען געווארן א פארשלאג, אז דער באזיס זאל זיין די ווידזשעס ווי זיי זיינען געווען דעם 15טען סעפטעמבער 1942. עס איז אבער פאראן א צווייטע מיינונג, וואס ווערט אויסגעדריקט פון טרייד יוניאן פירער, אז אונטער דעם ווארט סטאביליזירן דארף מען פארשטיין, אז די ווידזשעס פון די ארבעטער דארפן שטענדיג אויסגעגליכן ווערן מיט דעם שטייגען פון לעבענס־קאסטן. וועלן די לעבענס־קאסטן בלייבן ווי זיי זיינען איצט וועט מען זיך האלטן פאר דעם פרינציפ לויט וועלכן דער ווידזש שטרייט איז געסעטלט געווארן אין דער שטאל אינדוסטריע. וועלן אבער די פרייזן אויף לעבענס־מיטל שטייגן, וועלן די ארבעטער־ווידזשעס מוזן זיך אויסגלייכן מיט די געהעכערטע לעבענס־קאסטן

עס פארשטייט זיך, אז אויב עס וועט זיך דעם פרעזידענט איינגעבן פולשטענדיג צו קאנטראלירן די פרייזן אויף לעבענס־מיטל, אז די זאלן מער ניט שטייגן, וועט מען זיך ניט דארפן שטרייטן וועגן דער סטאביליזאציע פון די ווידזשעס. אבער פון דער צייט, וואס עס איז געסעטלט געווארן דער ווידזשעס שטרייט אין דער שטאל אינדוסטריע זיינען די פרייזן אויף לעבענס־מיטל שוין א רעכט ביסעל ארויפגעשפרונגען. פיל מער. אין דער קורצער צייט, זינט דער פרעזידענט האט געשיקט זיין מעסעדזש צום קאנגרעס, אין וועלכן ער האט געווארנט, אז א שטרענגער געזעץ מוז איינגעפירט ווערן ביזן ערשטן אקטאבער וועגן קאנטראלירן, זיינען די פרייזן אויף לעבענס־מיטל ווידער א רעכט ביסעל געשטיגען. מען דארף זיין א גרויסער אפטימיסט צו גלויבן, אז פרייזן וועלן פולשטענדיג קאנטראלירט ווערן. דער פארמער־בלאק אין קאנגרעס און זיינע פריינד וועלן שוין וואו עס איז איבערלאזן א לאך דורך וועלכער מען זאל קענען ארויפטרייבן די פרייזן פון פארם פראדוקטן. גערעכט דעריבער זיינען די פירער פון די טרייד יוניאנס, וואס פארלאנגען, אז די סטאביליזירונג פון ווידזשעס זאל פארשטאנען ווערן, אז די ווידזשעס פון די ארבעטער דארפן שטענדיג אויסגעגליכן ווערן מיט דער העכערונג פון לעבענס־קאסטן.

∴

אין דעם זשורנאל „עקאנאמיק אוטלוק", וואס ווערט ארויסגעגעבן פון דער סי. איי. א., ווערט געמאכט א חשבון, אז די געהעכערטע פרייזן פון יאנואר, 1941, ביז היינט האבן געקאסט דעם אמעריקאנער פאלק 9 ביליאן דאלאר. עס הייסט, אז ווען אפילו די פרייזן זאלן ווייטער מער ניט שטייגן און זאלן בלייבן ווי זיי זיינען איצט, וועט דאס אמעריקאנער פאלק צאלן יעדן חודש 900 מיליאן דאלאר מער פאר לעבענס־מיטל, ווי אין נארמאלע צייטן. אבער, באמערקט ווייטער דער זשורנאל, מיר האבן נאך ניט קיין גאראנטיע, אז די פרייזן וועלן ווייטער ניט שטייגן.

די הויפט־העכערונג איז געווען אין די אומקאנטראלירטע פרייזן פון פארם־פראדוקטן, זאגט דער „עקאנאמיק אוטלוק". עס הייסט, אז אויב מען וויל ווירקלעך פארהיטן דאס לאנד פון אינפלאציע מוזן די פרייזן פון אלע פראדוקטן און סחורות קאנטראלירט ווערן. און ווען דאס וועט געטאן ווערן, וועלן די ווידזשעס פון די ארבעטער קענען סטאביליזירט ווערן.

דער „עקאנאמיק אוטלוק" מאכט דעם פאלגענדען אויספיר:

סטאביליזאציע פון ווידזשעס האט די אונטערשטיצונג פון דער ארבעטער באוועגונג אבער מיט דער באדינגונג, אז עס זאל איינגעפירט ווערן א ווירקזאמע און א פולשטענדיגע קאנטראל־סיסטעם פון אלע פרייזן. עס זאל אנגענומען ווערן א שטייער־פראגראם וואס איז באזירט אויף די מעגלעכקייטן פון יעדן איינעם צו צאלן, און ווען עס וועט זיין נויטיג זאל איינגעפירט ווערן א ראציאנירונג פון ארטיקלען פארן ציווילען געברויך.

∴

און ווי עס זעט אויס, וועלן מיר לאנג ניט דארפן ווארטן און עס וועלן ראציאנירט ווערן א סך ארטיקלען פאר ציווילען געברויך. אזוי האט געזאגט דאנאלד נעלסאן, דער „צאר" פון דער מלחמה פראדוקציע. און ער, דאכט זיך, דארף וויסן.

דאנאלד נעלסאן האט אונז אט די שלעכטע בשורה אנגעזאגט אין זיין רעדע, וואס ער האט געהאלטן אויף דער קאנווענשאן פון דעם נעשאנאל אמעריקען לידזשאן אין קענזעס סיטי.

מיר האבן ביז היינט נאך אין אונזער טאג טעגלעך לעבען, האט נעלסאן געזאגט, גאנץ ווייניג געפילט די מלחמה מיר האבן זיך נאך פון קיין זאך ניט געדארפט אפזאגן. אבער מיר וועלן די מלחמה גאנץ שטארק דערפילן דעם קומענדיגן יאר און מיר וועלן דארפען שטארק אראפדריקן דעם סטאנדארד פון אונזער לעבען. ביז איצט איז בלויז 40 פראצענט פון דער פראדוקציע פון אונזער לאנד געגאנגען פאר דער מלחמה, אבער דעם קומענדיגען יאר וועלן מיר 60 פראצענט פון דער פראדוקציע מוזן אפגעבן פאר דער מלחמה. דאס מיינט, אז ווייניגער זאכן וועלן פראדוצירט ווערן פארן ציווילען געברויך.

נאר דערביי האט נעלסאן אונז געטרייסט, אז שפייז וועט ניט פעלן אין לאנד. שפייז האט אמעריקע איבערגענוג און וועט עס אויך האבן אין קומענדיגען יאר.

מר. נעלסאן האט אבער פארגעסן צו באמערקן, אז ווי גרויס עס זאל ניט זיין די מאס שפייז, וואס אמעריקע פארמאגט, מוז דאך איינער האבן געלט כדי צו קריגן שפייז.

צוויי לידער פון א יונג מיט לאקן

פון אלעקסעי קאלצאוו — איבערזעצט פון רוסיש פון מאני לייב

(געבארען 1809 — געשטארבען 1842).

דאס ערשטע ליד

אין גרויס פרייד — די לאקן
קרייזלען זיך ווי האפען;
וועלן זיך ניט האקן
פון די שווערסטע זארגען.

קעמט זיי ניט דער קעמעל —
נאר די גוטע דאליע,
און די יונגע חברה
קרייזלט זיי אין רינגען.

דו ניט קום מיט רייכקייט,
נאר מיט דיינע לאקן;
וועט פון אלעם גרייטען
גלייך אין האנט דיר פאלען.

האט דו ווילסט — וועט תיכף
פון דער ערד דיר וואקסען;
און פון אלע זייטען
פליסט צו דיר מיט רעוואך.

טראכטסט אין שפאס פון עפעס —
גילט דער שפאס צום גוטען;
טרייסעלסט מיט די לאקען —
ווערט דיין וואונש מקוים.

אויב ניט מיט דעם גלאנצען —
נעמען זיי מיט גבורה;
און דאס שלעכטס ווערט נעלם
מיטן ווייטען וואסער.

גוט איז, יונגער בחור,
אויף דער וועלט צו לעבען
מיט די שיינע לאקען
און מיט שווארצע ברעמען!

הערסט כסדר ריידען
רייד ווי זיסער האניק,
און פון פרי ביז אווענט
הערסטו לידלעך זינגען.

יעדע רייד און לידלעך
ווייסען אלע מיידלעך,
חלומ'ען און טראכטען
פון דעם בחור'ס לאקען.

לויב און רום די לאקען!
זאלען זיי זיך קרייזלען!
וואויל איז מיט די לאקען
אויף דער וועלט צו לעבען!

צרות אין דעם היטעל —
ניט דעם קאפ מיט לאקען!
ניעם זיך, לידער, פריילעך!
בחור, שפאן א שטאלצער!

דאס צווייטע ליד

אך, אין גליק — ווי האפען
קרייזלען זיך די לאקען,
און אין צער און טרויער
האקען זיי זיך יונגע.

אך, ווי האקט דער טרויער!
האט זיי ליב די דאגה;
האט זיי ליב די דאגה —
קעמט זיי ניט דער קעמעל.

ניט אזוי מיט מזל,
און א זיידען חמדעל, —
בעסער ווער געבוירען
מיט געדולד צו ליידען!

לעבען — איז ניט דורכגיין
ס'פעלדעל נאך דער פאכע;
צער — ווי שווארצער וואלקען —
ניט דעם ווינט פארטרייבען.

אומגליק — ניט קיין שטורם —
וויגט די בערג און טרייסעלט,
נאר עס שנייידט פארבארגען,
שנייידט און קלייבט ניט איבער.

פון דעם אומגליק'ס נעגעל —
ניט מיט שניי אנטלויפען:
אין די פעלדער, וועלדער,
וועט ער דיך געפינען.

הערסט נאר מיט דיין הארצען:
אט א זיצט ער נעבען,
ביי דיין זייט כסדר
וועט ער גיין און פארען...

און אין הארצען נאיעט,
פרעסט ווי פון א ווארים;
פון די'הענט נעמט פאלען,
אלץ גייט ניט צום גוטען.

דאס — פארשנייידט דער האגעל,
דאס — גייט מיטן פייער...
און ביזט הויל און נאקעט,
איבעריג פאר מענשען...

רופט מען אויף אסיפות
אויפן דארף פון זקנים, —
טוסטו אן די לאפטשעס
מיט די הוילע פינגער...

און דעם אלטען קאסטען
ציסטו אויפן אקסעל;
טוסט די בארד א טרייסעל,
און רוקסט אן דאס היטעל...

און דו שטייסט א שטילער
הינטער פרעמדע פלייצעס,
זאל מען ניט באמערקען
דיין פארשפילטען מזל...

די ווירטשאפטלעכע רעאביליטאציע פון א רעוואלוציע

פון עמנואל נאוואגרודסקי

אין דער ניו־יארקער „טיימס" איז געווען געדרוקט א טעלעפאנישע קארעספאנדענץ פון איר לאנדאנער קארעספאנדענט קרייג טאמפסאן, וועגן א רעדע, וועלכע עס האט געהאלטן דער פרעזידענט פון דעם בריטישען „אמאלגאמייטעד אינזשינירינג יוניאן". ער דערציילט דערביי וואס עס שטעלט זיך פאר היינט דער דאזיגער גרעסטער ענגלישער פאראיין פון מעכאניקער און בוי־ארבעטער, און ער באמערקט:

„דאס באווייזן זיך אויף דער געזעלשאפטלעכער ארענע פון דער „אמאלגאמייטעד אינזשינירינג יוניאן", זיין אויסטיילען זיך פון די פילע ענגלישע פראפעסיאנעלע פאראיינען, וועלכע זיינען פאליטיש באהערשט דורך דעם „טרייד־יוניאן קאונסיל", דעם פונדאמענט פון דער ענגלישער לייבאר־פארטיי, זיין ארויסרוקן זיך אויבענאן, האט זיך אנגעהויבען אין יענער צייט, ווען די באציאונג צו רוסלאנד האט זיך גענומען בייטן צוליב דעם, וואס די סאוועטן האבן דעמאנסטרירט פאר דער וועלט א באוואפענונג און אזא כוח, וועלכע זייער ווייניג מענשען זיינען געווען מסוגל פאראויסצוזען".

אויך דער געוועזענער רעדאקטאר פון דער ווינער „ארבעטער־צייטונג", אסקאר פאליאק, וועלכער געפינט זיך איצט אין לאנדאן, באשרייבט אויף אן ענלעכען אופן די ענדערונג אין דער באציאונג צו סאוועט־רוסלאנד:

„די מיליטערישע מאכט פון סאוועט־רוסלאנד האט אויסערגעווינלעך איבערראשט. דער בריטישער קליינבירגער איז שטענדיג געווען אזוי עקשנות'דיג פיינדלעך צו סאוועט־רוסלאנד, אז א סך פון זיי האבן זיך איינפאך דערפילט פארשעמט און אריינגעפאלן איצט אין א צווייטן עקסטרעם. די קאמוניסטען ווידער, באזונדערס זייערע פריינד צווישען די אינטעלעקטועלע שיכטען, וועלכע האבן גאנצע צוויי יאר נאכאנאנד אזוי שטארק זיך געפייניגט אין דער שטיל, נישט קענענדיג פאראייניקן זייער שנאה צו היטלער'ן מיט זייער לאיאלקייט צו די סאוועטן, זיינען איצט פשוט משוגע געווארן פון פרייד און שטייגען זיך אליין איבער אין זייער פרא־רוסישער פראפאגאנדע. איניגע פון די לאנדאנער צייטונגען זיינען היינט רויטער ווי די רויטסטע אויסגאבען פון דער מאסקווער „פראוודא"...

די סאציאליסטען, וועלכע האבן נישט געקוקט אויף דעם כאראקטער פון סטאלין־רעזשים שטענדיג געזען און אפגעשאצט די גרויסע רעוואלוציאנערע דערגרייכונגען און קודם כל דעם נייעם סאציאלען אינהאלט פון סאוועט־רוסלאנד זיינען איצט פטור פון שרייען „הורא" און גייען כאר מיט די פריש־געבאקענע נייע סאוועטישע מלחמה־חסידים. מיר האבן פריער נישט קריטיקירט בלינד אלץ וואס האט געשטאמט פון דארט און מיר דארפן איצט נישט קריטיקלאז זאגען אמן צו אלץ, וואס קומט פון דארטען. וואס מיר דארפן — איז אפשאצן די סיבות פון דער געענדערטער באציאונג מצד דער עפנטלעכער מיינונג פון דער וועלט צו סאוועט־רוסלאנד, אנאליזירן די ווארצלען פון דעם פראצעס און זיינע פערספעקטיוון אויף דער צוקונפט.

די עיקר'דיגסטע דערגרייכונג פון דער גרויסער רוסישער רעוואלוציע איז געווען דאס אפשאפן פריוואט־אייגנטום אויף די פראדוציר־מיטלען. א דאנק דעם איז צום ערשטן מאל דערשינען אויף דער היסטארישער ארענע א נייער ווירטשאפטלעכער סדר, אן קאפיטאליסטען און אן ערד־באזיצער, א מלוכה'שע פלאן־ווירטשאפט. ס'איז נישט קיין גוזמא, אז פון דעם מאמענט אן, איז געעפענט געווארן א ניי בלאט אין דער געשיכטע פון דער וועלט.

די נייע ווירטשאפטלעכע סיסטעם איז אבער, וואס ווייטער, אלץ נידעריגער אפגעשאצט געווארן אין דעם באוואוסטזיין פון דעם דורכשניט־מענש. סאוועט־רוסלאנד איז אין זיין פארשטעלונג געווען בלויז א לאנד פון די „מאסקווער פראצעסן", א לאנד, וואו די [illegible] פון דער דעמאקראטיע איז אונטערגעגאנגען . . . נישט בלויז א מלוכה, וואו מען האט צוגענומען ביים יחיד זיין פארמעגען. סאוועט־רוסלאנד האט זיך דער עיקר אין זיין דמיון אסאסיאירט מיטן באגריף פון א לאנד, וואו מענשען הונגערן כראניש, האבן נישט קיין שוך און קיין בגד, האבן נישט קיין אנשטענדיגען דאך איבער'ן קאפ, — נישט געקוקט אויף די אומגעהויערע רייכטימער, וואס דער באדען פארמאגט. אזוידיג אין די אלע צרות איז, נאטירלעך, די נייע ווירטשאפטלעכע סיסטעם, וועלכע איז נישט פעאיג „א קאץ אן עק צו פארבינדען". וואס קען מען, מישטיינס געזאגט, דערווארטען פון אן ארדענונג, וואס האט אפגעשאפט פריוואט־אייגנטום און צוגענומען ביי די קאפיטאליסטן און די ערד־אייגנטימער יעדען סימן פון א וועלכער נישט איז ווירטשאפטלעכער דעה? . . . עס איז דא נישט דער ארט צו דערמאנען די טרויעריגע קאפיטלען אין דער אינערלעכער און אויסערלעכער פאליטיק פון סאוועט־רוסלאנד, וועלכע האבן געהאלפען נאך מער אראפצורייסן דעם אזוין פון דער רוסלענדער רעוואלוציע. וויכטיג איז דער פאקט: צום אנהויב פון דער דייטש־רוסישער מלחמה איז די רעפוטאציע פון דעם נייעם ווירטשאפטלעכן סדר, וועלכער איז געבוירען געווארן אין פלאם פון דער רוסלענדער רעוואלוציע, געווען שטארק געפאלן, געזונקען ביז צו דער לעצטער מדרגה. וועגן דער עקאנאמישער מאכט פון סאוועט־רוסלאנד האט מען שוין אנדערש ווי מיט אן איראנישען שמייכעל כמעט ווי נישט געהערט רעדן. עס איז דעריבער נישט קיין וואונדער, אז ווען די דייטש־רוסישע מלחמה איז דעם 22טען יוני, 1941, אזוי אומדערווארט אויסגעבראכען, זיינען זייער פיל אין דער וועלט געווען זיכער, אז אין געציילטע וואכען וועט סאוועט־רוסלאנד אונטערגיין. געוויסע קרייזען האבן געהאלטען, אז אפילו געזעלשאפטלעך וועט סאוועטרוסלאנד נישט זיין בכוח לענגער אויסצוהאלטען דעם פייער־פראזו פון דער מלחמה. באזונדערס דער רוסישער פויער וועט אויסנוצען, זאל זיין א היטלעריסטישע געלעגנהייט, פטור צו ווערען פון דאס אלץ, מיט וואס עס האט אים מזכה געווען די רוסישע רעוואלוציע . . . דער עיקר אבער האט מען דערווארט א שנעלע קאטאסטראפע פון סאוועט רוסלאנד צוליב איר ווירטשאפטלעכן סיסטעם. — ווי וועט א לאנד, וואס האט נישט געקענט אין פרידענס־צייט ארגאניזירן איר טראנספארט־וועזען, זיך אן עצה געבען מיט די אומגעהויערע אויפגאבען, וואס די מלחמה לייגט ארויף אויף איר באן־טראנספארט? ווי וועט א לאנד, וואס איז נישט געווען מסוגל בעת דעם שלום דערנערען און באקליידן איר באפעלקערונג, זיין אימשטאנד דערנערען און באקליידען איר מיליאניקע ארמיי? און — ווי וועט א לאנד, וואס האט נישט געקענט באזארגען איר באפעלקערונג מיט א נאדעל, מיט א טשוואק, מיט א קנעפעל, קענען באוואפענען איר ארמיי? עס איז פאר אלעמען געווען קלאר, אז אין דער בלוטיקער פארמעסטונג, וועלכע האט זיך אנגעהויבען צווישען דער קאפיטאליסטישער ווירטשאפט פון דייטשלאנד, וועלכע האט, מיט רעכט, גע'שם'ט ווי דאס לעצטע ווארט פון טעכניק און ארגאניזאציע אין דער קאפיטאליסטישער וועלט, און דעם קאלעקטיוויסטישען ווירטשאפטס־סיסטעם פון סאוועט־פארבאנד, איז דער אויסגאנג פון פאראויס א גע'חתמ'עטער . . .

דאס ערשטע יאר פון דער דייטש־רוסישע מלחמה איז אין דעם פרט געווען א ווירקלעכע רעוועלאציע. דער פאקט פון ביישפיל־לאזן מוט און צוגעבונדענקייט צום אייגענעם לאנד מצד דער רוסישער באפעלקערונג, האט איבערראשט דעם דורכשניט־מענשען. אבער די גרעסטע, די שטארקסטע רעוועלאציע איז באשטאנען אין דעם, וואס דער נייער ווירטשאפטלעכער סדר, וועלכער איז סטאביליזירט געווארן אין סאוועט־רוסלאנד, דער זעלביגער, וואס האט ארויסגערופען אזוי פיל חוזק, האט אויסגעהאלטען אין די שווערסטע באדינגונגען. די רוסישע ביקסען האבן געשאסען, די רוסישע באנען האבן געארבעט. דאס רוסישע טראנספארט־וועזען האט זיך נישט בלויז אן עצה געגעבען מיט באזארגען דעם פראנט, נאר גענומען אויף זיך די אומגעהויערע אויפגאבע אריבערצופירען פון מערב אויף מזרח גרויסע טיילען פון דער אינדוסטריע פון די אקופירטע טיילען פון רוסלאנד. די סאוועטישע הארמאטען, טאנקען און עראפלאנען, האבן זיך ארויסגעוויזן אויסגעצייכנטע מלחמה־מכשירים, נישט ערגערע אידער די דייטשע, אין געוויסע הינזיכטען אפילו בעסערע. די וועלט האט גריבען די אויגען פון פארוואונדערונג. עס איז געווארען קלאר, אז א ווירטשאפט אן קאפיטאליסטען, און אן פריוואט־אייגנטום, קען איר שטעטעל באשטיין. צום ערשטען מאל, זינט דער גרויסער רוסלענדער רעוואלוציע, האט איר ווירטשאפט אנגעהויבען צו דערוועקען צו זיך א געפיל פון דרך־ארץ. עס איז פארגעקומען נישט מער און נישט ווייניגער, ווי די רעהאביליטאציע פון דעם נייעם ווירטשאפטלעכן סיסטעם אין די אויגען פון דעם דורכשניט־מענש. א פראצעס פון גרויסער היסטארישער באדייטונג.

אויב דער זיגרייכער ווידערשטאנד פון דער רויטער ארמיי געגען היטלער'ס בליץ־קריג, אויב די ערשטע מפלות פון דייטשלאנד אונטער מאסקווע און ראסטאוו, האבן פארניכטעט די לעגענדע וועגן דער אומבאזיגבארקייט פון דער מאטאריזירטער ארמיי פון די נאצי־פאשיסטען, האט די אומדערווארטעטע, איבערראשענדיגע לעבענס־פעאיגקייט און פראדוקטיווקייט פון דעם סאוועטישען ווירטשאפטס־סיסטעם אנגעהויבען שנעל צו פארניכטען דעם אבערגלויבען פון דער וועלט אין דער אומבאדינגטער נויטווענדיגקייט און צוועקמעסיגקייט פון פריוואט־אייגנטום און פון פריוואטער קאפיטאליסטישער איניציאטיוו. אויב שוין דער ווידערשטאנד פון דער רויטער ארמיי איז געווען אומגעהויער וויכטיג, איז די ענדערונג אין לעצטען יאר אין דער פסיכיק פון דער גאס צו סאוועט־רוסלאנד ניט מינדערוויכטיג פאר דעם פנים פון דער וועלט אויף מארגען נאכדעם ווי היטלער וועט געשלאגען ווערען. דאס איז דער סאציאלער באדייט פון דער ענדערונג אין דער שטימונג פון מאסען־מענש, וועלכע איז לעצטענס פארנאטירט געווארן אויף אלע געזעלשאפטלעכע בארא־מעטערס. נישט קיין וואונדער, וואס די ריטער פון קאפיטאליזם, ווי מיר האבן געזען, פרובירען שוין ווינס אנטגעגענצווירקען דער דאזיגער פאר זיי געפערלעכער מאסען־שטימונג. זיי ווייסען אויסגעצייכנט, אז די רעהאביליטאציע פון דעם קאלעקטיוויסטישען ווירטשאפטס־סיסטעם איז איינע פון די גרעסטע אידעאלאגישע זיגען פון סאציאליזם פאר דעם לעצטען פערטעל יארהונדערט. עס ווערען דעריבער נישט געשפארט קיינע אנשטרענגונגען, כדי אפצושוואכען און אפצושטעלען די דאזיקע „געפערלעכע" ענדערונג אין דער עפנטלעכער מיינונג.

קודם כל ווערט נאכאמאל ארויסגערוקט דער ארגומענט וועגן דער באקאנטער אומפעאיגקייט פון דער סאוועטישער ווירטשאפט צו באזארגען די באפעלקערונג מיט פראדוקטן פון מאסען־געברויך. אבער דער דאזיגער ארגומענט ווירקט היינט, אין ליכט פון דער נייער מלחמה־דערפארונג, א סך שוואכער אידער פאר דער מלחמה. אלע וויסען, אז אפילו אזעלכע רייכע מלוכות ווי ענגלאנד אדער אמעריקע האבן געמוזט באגרענעצן דעם מאסען געברויך, כדי צו זיין אימשטאנד באוואפענען זיך געגען דעם פאשיסטישען שונא. אלע דערמאנען זיך וועגן דייטשלאנד, וועלכע האט אפען, בעת זי האט זיך אנגעהויבען גרייטען צו דער איצטיגער מלחמה, ארויסגערוקט איר באריהמטן לאזונג — „הארמאטען אדער פוטער". ס'איז קלאר געווארן, אז אין דער פאשיסטישער תקופה איז נישט מעגלעך פראדוצירן סיי נאדלען און סיי טאנקען. מען דארף אויסקלייבן — אדער נאדלען, אדער טאנקען...

דער צווייטער ארגומענט, וואס ווערט כסדר ארויסגערוקט כדי אפצופרעגן דעם סאוועטישען „וואונדער", איז דער ענין מיט דער מאטעריעלער הילף, וואס רוסלאנד באקומט פון ענגלאנד און אמעריקע. דער סאוועטישער ווידערשטאנד זאל זיין א רעזולטאט נישט אזוי פון דער סאוועטישער ווירטשאפט, נאר פון דער דאזיגער הילף. אבער אויך דער ארגומענט האלט ניט אויס. אפילו אזא רייך לאנד ווי פראנקרייך, איידער זי האט קאפיטולירט פאר היטלער'ן, אדער אזא ווירטשאפטלעכער ריז ווי ענגלאנד, ערב דונקירק, און אפילו היינט, קנאפע צוויי יאר נאך דונקירק, פלעגט באקומען און באקומט מאטעריעלע הילף פון אמעריקע — פון דעם ארסענאל פון דעם דעמאקראטישען לאגער. פארקערט, נישט געקוקט דערויף, וואס די פארלוסטען פון סאוועט־רוסלאנד זיינען אומפארגלייכלעך גרעסערע איידער די פארלוסטען פון ענגלאנד, איז די הילף, וואס דער סאוועטן־פארבאנד באקומט פון אמעריקע, אומפארגלייכלעך קלענער אידער די הילף, וואס ענגלאנד באקומט.

חוץ די דאזיגע ריין־ווירטשאפטלעכע ארגומענטן, ווערען ארויסגערוקט נאך אנדערע, וואס האבן שוין

די ווירקונג פון דער מלחמה אויף דער פארטיילונג פון דער ארבעטס־קראפט

פון פראפעסאר א. דוביצקי

אמעריקע'ס מלחמה פראבלעמען ווערען אלץ מער קאמפליצירט. מיט יעדען טאג רוקען זיך אן אלץ נייע, ניט פאראויסגעזעענע שוועריגקייטען. פלוצלונג ווערט אנטדעקט, אז ניט נאר גראנדיעזע מלחמה־הוצאות, ניט נאר א געשפענסט פון אינפלאציע, ניט נאר א דוחק אין רוי־מאטעריאלען קאן אנטפלעקען א גרויס געפאר און ווערען א שטער אין דעם דערפאלגרייכען אנפיר מיט דער מלחמה. נאר עס ווייזט זיך ארויס, אז אויך די אזוי גערופענע „גרענעצלאזע" רעסורסען און רעזערווען פון דעם אמעריקאנער מענשען מאטעריאל — זיינען נאר באמת ניט אזוי גרענעצלאז, ווי עס האט זיך פריער אויסגעדוכט.

דא שפיגעלט זיך אפ און עס חזר'ט זיך איבער די זעלבע אלטע געשיכטע ווי מיט דעם אלגעמיינעם אנפירען פון די מלחמה־אינדוסטריען. „אונזער לאנד איז גרויס און רייך, אבער עס פעלט אין איר ארדנונג. אן אלט ווערטעל, וואס לויט דער לעגענדע האבען נאך איבער טויזענט יאר צוריק באנוצט די סלאווען אין אפשאצען דאס דעמאלטיגע רוסלאנד. פאראפראזירענדיג דאס דאזיגע ווערטעל, קאן מען זאגען — אמעריקע איז רייך און גרויס, נאר עס פעלט אן אנפירערשאפט אין די מלחמה־אינדוסטריען, וואס זאל זיין באזירט אויף א באמת אין אלץ ארומכאפענדיגער פלאנירונג. אז מער פון אלץ איז געווארען פארנאכלעסיגט דאס פלאנירען פון דעם אמעריקאנער מענשען־מאטעריאל איז גראד קיין וואונדער ניט. ווארים אין דער הינזיכט פון דעם מענשען־מאטעריאל, פון דער לעבדיגער ארבעטס־קראפט, איז די איינציגע דאגה, ווי עס זעט אויס, באשטאנען אין דעם, אז די ארבעטער זאלען חס וחלילה ניט אריבערכאפען די מאס, האבענדיג א מעגלעכקייט ווי עס איז צו מאכען א לעבען און זיך דורכשלאגען, באקומענדיג מער ווי א באדערפטיגטען לוין פאר זייער שווערער הארעוואניע. עס וואלט ניט אויסגעמאכט אויסצונוצען די מלחמה צו דער־נידעריגען דעם לעבענס־סטאנדארד פון די ארבעטער ביז צו דער מדרגה פון פיזישער דעגענעראציע.

פלוצלונג ווייזט זיך ארויס, אז דער מענשען־מאטעריאל איז ביז גאר א וויכטיגער עלעמענט פון דעם לאנדס פראדוקציע־כוחות — ממש איינער פון די וויכטיגסטע טיילען אין דער עקזיסטענץ און אנטוויקלונג פון דעם לאנדס אינדוסטריען.

דער אמעריקאנער מענשען־מאטעריאל איז טאקע זייער גרויס און זיינע מעגלעכקייטען זיינען באמת אומבאגרענעצט, נישט מער מען דארף אים אויף א געהעריגען אופן אויסנוצען. די פראגע איז אלזא — האט מען דאס ביז איצט געטאן? דער ענטפער איז — ניין.

נאר לאמיר פריער פון אלץ כאפען אן אלגעמיינעם בליק אויף דער דאזיגער פראגע.

פריער פון אלץ איז קלאר, אז פאר דער מלחמה פאדערט זיך צוויי־ערליי סארטען פון מענשען־מאטעריאל. עס פאדערען זיך סאלדאטען פאר דער ארמיי און עס פאדערען זיך ארבעטער פאר די מלחמה אינדוסטריען. עס איז אלגעמיין באוואוסט, אז פאר יעדען סאלדאט אין שלאכטפעלד פאדערען זיך ארום 18-15 ארבעטער אין די מלחמה אינדוסטריען. בעת דער ערשטער וועלט־מלחמה איז די פראפארציע געווען אן ערך 2-3, העכסטענס 4 ארבעטער פאר יעדען סאלדאט.

די אלגעמיינע באפעלקערונג פון די פאראייניגטע שטאטען באטרעפט אן ערך 133 מיליאן. פון דער צאל זיינען איבער 100 מיליאן אין דעם עלטער פון איבער 14 יאר. אט די 100 מיליאן מענשען שטעלען דאס מיט זיך פאר דעם גראנדיעזען מענשען־מאטעריאל פון אמע־ריקע.

ווי ווערט דער דאזיגער מענשען־מאטעריאל פאנאנ־דערגעטיילט?

אין יאר 1939 האט די צאל באשעפטיגטע ארבע־טער דערגרייכט ארום 47 מיליאן. אין יוני 1940 איז זייער צאל אויסגעוואקסען ביז איבער 48 מיליאן און אין יוני 1942 האט די דאזיגע צאל דערגרייכט ביז 57 מיליאן.

אין אנהויב פון היינטיגען יאר האבען זיך אין דער ארמיי געפונען העכער 2 מיליאן און 600 טויזענט מאן. אין די מלחמה אינדוסטריען זיינען אין יולי פון היינטיגען יאר געווען פארנומען ארום 12 מיליאן און 500 טוי־זענט ארבעטער — פאקטיש צוויי מאל מער ווי פאר פוירל הארבאר. אין יאנואר זיינען אינגאנצען געווען פארנומען אין די מלחמה אינדוסטריען 6 מיליאן און 900 טויזענט ארבעטער און אין אפריל — 9 מיליאן ארבעטער. מיט אנדערע ווערטער, דער וואוקס אין דער צאל פאר־נומענע ארבעטער אין די מלחמה אינדוסטריען באטרעפט אין דעם צווייטען פערטעל פון היינטיגען יאר — גאנצע 3 מיליאן און 500 טויזענט — אדער 67 פראצענט, אין פארגלייך מיט דעם ערשטען פערטעל פון היינטיגען יאר, ווען דער דאזיגער וואוקס האט זיך אויסגעדריקט נאר אין דער צאל פון 2 מיליאן און 100 טויזענט ארבעטער. א קלאר בילד וועגען דער פארנאנדערטיילונג פון דער אמעריקאנער ארבעטס־קראפט פאר די לעצטע יארען און א געוויסע פערספעקטיוו פאר דער צוקונפט קען מען באמערקען פון די פאלגענדע ציפערען:

אין יאר 1940 איז די אמעריקאנער ארמיי באשטא־נען אין גאנצען פון 400 טויזענט מאן, די צאל ארבעטער אין די מלחמה אינדוסטריען איז געווען אין גאנצען — איין מיליאן און 500 טויזענט, די צאל אינדוסטריעלע ארבעטער — 33 מיליאן, פארם ארבעטער — 10 מיליאן און 500 טויזענט, ארבעטסלאזע — 5 מיליאן. אלע אינאיינעם — 50 מיליאן און 400 טויזענט.

אין יאר 1941: די ארמיי — 1 מיליאן און 600 טויזענט, ארבעטער אין מלחמה אינדוסטריען — 6 מיליאן, אינדוסטריעלע ארבעטער — 32 מיליאן און 200 טויזענט, פארם ארבעטער — 11 מיליאן, ארבעטס־לאזע — 4 מיליאן. אינאיינעם — 54 מיליאן און 800 טויזענט.

אין יאר 1942 (לויט אפשאצונגען): די ארמיי — 2 מיליאן און 600 טויזענט, ארבעטער אין מלחמה אינ־דוסטריען — 12 מיליאן און 500 טויזענט, אינדוסטריעלע ארבעטער — 29 מיליאן און 100 טויזענט, פארם ארבע־טער — 11 מיליאן און 900 טויזענט, ארבעטסלאזע — 2 מיליאן און 400 טויזענט. אינאיינעם — 58 מיליאן און 500 טויזענט.

אין יאר 1943 וועט זיין (לויט אפשאצונגען): די ארמיי — 6 מיליאן, ארבעטער אין מלחמה אינדוסטריען — 18 מיליאן, אינדוסטריעלע ארבעטער — 26 מיליאן, פארם ארבעטער — 12 מיליאן, ארבעטסלאזע — 1 מיליאן און 500 טויזענט. אינאיינעם — 63 מיליאן און 500 טויזענט.

אין קורצען הייסט דאס, אז אין קומענדיגען יאר וועט אמעריקע'ס אינדוסטריעלע ארמיי אינאיינעם מיט דער צאל אמעריקאנער סאלדאטען באטרעפען נאענט צו 65 מיליאן מאן, אדער ארום 50 פראצענט פון דער גאנצער אמעריקאנער באפעלקערונג.

מיט אנדערע ווערטער, צום סוף פון יאר 1943 וועט אמעריקע דערגרייכען די זעלבע לאגע, וואס ענגלאנד האט שוין געהאט דערגרייכט מיט איניגע חדשים צוריק, ווען א העלפט פון איר גאנצער באפעלקערונג האט זיך געפונען אין דער ארמיי, אין די מלחמה אינדוסטריען, אדער אין אנדערע פארשידענע מלחמה ארגאניזאציעס. די לעצטע ציפערען פון ענגלאנד באווייזען, אז איצט — דריי יאר נאך דעם אנהויב פון דער מלחמה — געפינען זיך אין אירע ארמייען, אין אירע מלחמה אינדוסטריען און אין אירע אנדערע פארשידענע מלחמה ארגאניזא־ציעס — 24 מיליאן און 750 טויזענט מענשען, אדער 75 פראצענט פון איר גאנצער באפעלקערונג אין דעם עלטער צווישען 15 און 65 יאר.

ווען אמעריקע זאל דערגרייכען אזא לאגע, וועט מאלט ווערען באמת אנטשטיין געוואלדיג שארפע פרא־בלעמען אין דער הינזיכט פון דעם נויטיגען מענשען־מאטעריאל. פאר דעם איז נויטיג זיך גרייטען און זיך גרייטען באצייטענס. שוין אויך איצט זיינען ארויפגע־שוואומען פראבלעמען, וואס רופען ארויס גרויס זארג און פארצווייפלונג. אום צו פארשטיין דעם געוואלדיגען פארנעם, מיט וואס דאס באזארגען מיט דער געהעריגער צאל ארבעטער פאר די מלחמה אינדוסטריען איז פאר־בונדען, איז גענוג אנצואווייזען, אז אום צו פארבייטען יענע ארבעטער, וואס זיינען געווארען מאביליזירט אין דער ארמיי און אום צו פארוואנדלען די ווייניגער וויכ־טיגע אינדוסטריען פאר דער פראדוקציע פון מער דרינ־גענדע מלחמה באדערפענישען, וועט זיך פאדערען אריי־נברענגען אויף נייער ארבעט אן ערך 18 מיליאן אר־בעטער און ארום 11 מיליאן וועלען מוזען ווערען צו־געגרייט פאר האלב קוואליפיצירטער ארבעט — אין משך פון די קומענדע 16 חדשים. עס פילט זיך שוין איצט א געוואלדיגער דוחק איבערן גאנצען לאנד אין קוואליפיצירטע ארבעטער אויף גאנצע 138 געביטען. דער גרעסטער דוחק באמערקט זיך אין מעטאל און מא־שינען ארבעט און אין פאכען, וואס זיינען פארבונדען מיט שיפען־בויעריי, עראפלאנען און געוועהרקרייג. לאמיר ברענגען א ביישפיל פון דער עראפלאנען־אינדוסטריע. אין יאר 1938 האט זי באשעפטיגט 23,000 ארבעטער; היינ־טיגס יאר — 700,000 דערוויל — און אן ערך איין מיליאן ביז צום סוף פון יאר. ביז צום מיטען פון יאר 1943 — ארום איין מיליאן און 500 טויזענט. נאך א

מיט עקאנאמיק ווייניג וואס צו טאן. ווערט נישט נתפעל פון דער רוסישער פעאיגקייט זיך צו שלאגען, זאגט מען אונז. ווייל אויב די דאזיגע אייגענשאפט דארף עדות זאגען וועגען דער לעבענס־פעאיגקייט פון א ווירטשאפט־לעכען סיסטעם, שלאגט זיך דאך דאס פאשיסטישע דייטש־לאנד אמבעסטען . . . ווער האט אבער ווען נישט איז בעצווייפעלט אין דער פעאיגקייט פון דער קאפיטאליס־טישער ווירטשאפט צו פירען מלחמה און אויסהאלטען איר פייער־פראבע? די דייטשע פעאיגקייט זיך צו שלא־גען „אמבעסטען", איז נאך אידער היטלער'ס קומען צום רודער, באוויזען געווארען אין דער ערשטער וועלט־מלחמה · דורך האהענצאלערן, און פאר דער ערשטער וועלט־מלחמה, איז די זעלביגע דייטשע פעאיגקייט מאנ־יפעסטירט געווארען אין 1871, בעת דער דייטש־פראנ־צויזישער מלחמה. דער גרויסע פרעג־צייכען, דער טיפער ספק, איז בלויז געווען, צי א נישט־קאפיטאליס־טישע ווירטשאפט, קאנקרעט — צי די סאוועטישע ווירט־שאפטס־סיסטעם, וועט זיין אימשטאנד אויסצוהאלטען דעם דאזיגען שווערסטען און געפערלעכסטען עקזאמען. אויף דעם דאזיגען גרויסען פרעג־צייכען האט דער ער־שטער יאר דייטש־רוסישער מלחמה אומצווייזדייטיג גע־ענטפערט.

מיט א יאר צוריק האט היטלער אנגעהויבען זיין מארש אויף רוסלאנד. זיין לאזונג איז געווען — אן ענדע צו מאכען מיט דער באלשעוויסטישער סכנה, וואס באַ־דראט אייראפע. דער אביעקטיווער רעזולטאט איז אבער געווען, אז אויף די שלאכט־פעלדער פון סאוועט־רוסלאנד איז די וויכטיגסטע דעראבערונג פון דער רוסישער רע־וואלוציע — איר נייער ווירטשאפטלעכער סיסטעם, רע־האביליטירט געווארען אין די אויגען פון דער וועלט. אין אזא מאס און אין אזא מאסשטאב, וואס שוועקט ארונטער די יסודות פון קאפיטאליזם און במילא פון פאשיזם, אין דער נאך־מלחמה'דיגער וועלט.

אין דער נאכט פון 22טען יוני, 1942, זיינען אין קרעמעל אנגעקומען די ערשטע ידיעות, אז דייטשלאנד האט געבראכען דעם סטאלין־היטלער פאקט און איז אנ־געפאלען אויף סאוועט־רוסלאנד. סטאלין האט באשלאָ־סען צו פירען די פארטיידיגונגס־מלחמה' אונטער דעם אלטען פאטריאטישען לאזונג פון 1812, ווען נאפאלעאן איז געצאגען אויף מאסקווע. אבער, אביעקטיוו האט זיך די פארטיידיקונג־מלחמה אויף דער סאוועטישער ערד שנעל פארוואנדעלט אין דעם מעכטיגסטען אידעא־לאגישען אנגריף פון דעם סאציאליסטישען ווירטשאפט־אידעאל אין דער גארער וועלט.

טיפע געזעלשאפטלעכע פראצעסען זיינען שטארקער אידער דער ווילען פון די מעכטיגסטע דיקטאטארען. די רעהאבילימאציע פון דער רוסישער רעוואלוציע איז אזא פראצעס פון וועלט־געשיכטלעכען פארנעם און באַ־דייט. אפשאצען די באדייטונג פון דעם פראצעס הייסט נישט מוחל זיין דעם רעזשים אלע זיינע עוולות און פאר־קריפלונגען. דער דאזיגער פראצעס איז פארגעקומען און גייט ווייטער אן, נישט א דאנק דעם סטאלין־רעזשים, נאר נישט געקוקט אויף אים, טראץ אלע זיינע מעשים. דווקא אין צוזאמענהאנג מיט די אומגעהויער־אויסגעוואק־סענע שאנסען פאר א סאציאליסטישער נאך־מלחמה־וועלט, ווערט דער סטאלין־רעזשים נישט בלויז א סכנה פאר סאוועט־רוסלאנד, נאר פאר דער גאנצער וועלט. זיין איבערבוי אויף די פרינציפען פון נישט־געפעלשטען, פרייהייטלעכען סאציאליזם איז איינע פון די וויכטיגסטע אויפגאבען פון דער ארבעטענדיגער מענשהייט.

ביישפיל פון דער שיך־בוי אינדוסטריע. אין מיטען פון יאר 1939 זיינען אין איר געווען פארנומען 60,000 אר־בעטער. איצט — אן ערך 668,000 ארבעטער, און לויט געוויסע אפשאצונגען — ארום 950.000 ביז צום סוף פון היינטיגען יאר.

שוין אפגערעדט פון ארבעטער, וואס זיינען פאר־נומען דירעקט אין פראדוצירען אמוניציע. אין דער דא־זיגער אינדוסטריע איז נאך ערשט אין יאר 1940 געווען פארנומען ניט מער, ווי 66,000 ארבעטער, בעת צום סוף פון היינטיגען יאר וועלען, לויט אן אפשאצונג, דארטען זיינען פארנומען 3 מיליאן ארבעטער. אין די דאזיגע אינדוסטריען — עראפלאנען, שיפען און אמוניציע — זיינען צוגעקומען 3 און א האלב מיליאן ארבעטער. פון דער דאזיגער צאל פאדערט זיך 82 פראצענט פון א גע־וויסער הויכער קוואליפיקאציע. דאס איז אבער ניט געווען מעגלעך צו געפינען, ווייל די דאזיגע דריי אינ־דוסטריען זיינען אין משך פון די לעצטע צוויי יאר אויסגעוואקסען אויף גאנצע 700 פראצענט.

עס איז קלאר, אז דאס לאנד שטייט פנים אל פנים מיט א שארפען קריזיס אין דער הינזיכט פון דעם נוי־טיגען מענשען־מאטעריאל.

וואס מאכט די לאגע נאך ערגער, איז דער פאקט, וואס אין א סך אונטערנעמונגען ווערען די ארבעטער ניט גענוג צוועקמעסיג אויסגענוצט. א צווייטע אורזאך איז די באוואוסטע דיסקרימינאציע געגען נעגער־ארבע־טער און געגען אנדערע מינאריטעטען — ספעציעל געגען אידען. אין געוויסע ערטער קאנען ארבעטער ניט באַ־קומען קיין וואוינונגען צוליב דעם דוחק אין הייזער. דערצו גייט נאך אן א קאמף — אריבערציהען ארבעטער פון איין אונטערנעמונג צו אן אנדערער. דאס אלץ און געוויסע אנדערע אורזאכען פארשארפען נאך מער דעם אלגעמיינעם כאאס אין דער הינזיכט. גאנצע 86 וויכטיגע צענטערען פון מלחמה אינדוסטריען ליידען אן ערנסטען דוחק אין ארבעטער.

די ארמיי און די מלחמה אינדוסטריען האבען אריינ־געצויגען אין משך פון די לעצטע 2 יאר גאנצע 9 מיליאן מענשען. דאס איז געשען אויפן חשבון פון א פארקלע־נערטער ארבעטסלאזיגקייט אין דער צאל פון 6 מיליאן און פון א צוואוקס אין דער ארבעטער באפעלקערונג אין דער צאל פון 3 מיליאן.

עס פאדערען זיך אבער נאך א 5 מיליאן ארבעטער. די לאגע וועט מיט יעדען חודש ווערען אלץ מער אנגע־שטרענגט.

וואס עס פאדערט זיך, איז א ספעציעלער רעגירונגס צענטער מיט דער פולער אויטאריטעט צוועקמעסיג פאנאנ־דערצוטיילען די גאנצע ארבעטס־קראפט פון לאנד, רעק־רוטירען און צוגרייטען נייע ארבעטער, קוואליפיצירען אומקוואליפיצירטע און איבערקוואליפיצירען יענע, וועלכע נויטיגען זיך אין דעם, זיך צו פארנעמען מיט אלע יענע פראבלעמען, וואס די דאזיגע פראגע רופט ארויס און באזיצען דעם פולשטענדיגען קאנטראל אויסצופירען אירע באשלוסען.

איניגע שריט אין דער דאזיגער ריכטונג האט די רעגירונג שוין אונטערגענומען. די „וואר מען פאוער קאמישאן" האט לעצטענס באשטימט איניגע נייע דירעק־טאריס פאר באשטימטע ראיאנען צו רעגולירען די פרא־בלעמען פון צוועקמעסיגער פאנאנדערטיילונג פון דער ארבעטס־קראפט.

די „וואר מען פאוער קאמישאן" איז אויך ביז איצט געווען טעארעטיש פאראנטווארטלעך פאר דער געהעריגער באלאנסירונג פון דער ארבעטס־קראפט צווישען דער ארמיי און די מלחמה אינדוסטריען. עס איז אויך געווען איר אויפגאבע צו פארזיכערען דעם געהעריגען נאכפרעג פון ארבעטער אין די מלחמה אינדוסטריען. ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס דער „וואר מען פאוער באארד" עקזיס־טירט שוין ארום 5 חדשים, האט ער ביז איצט ארויס־געוויזען זייער ווייניג צייכענס פון לעבען און אקטיווי־טעט. ער האט זיך מער פארנומען מיט טעכנישע פרא־בלעמען, אנשטאט צו דינען ווי אן אלגעמיין אומפאסענדע פלאנירונגס אגענטור. מען דארף ניט גיין ווייט אין דער הינזיכט פאר א געהעריגען ביישפיל. דער בעסטער ביישפיל איז טאקע ניו יארק גופא — און די לאגע אין דער נאדעל אינדוסטריע. ניו יארק, דער גרעסטער קליי־דער צענטער אין דער וועלט, לעבט איבער א געוואל־דיגע דעפרעסיע. מען לערענט פארמער צו ווערען שניי־דער אין די נייע אונטערנעמונגען אין דער סאוט און אין דער זעלבער צייט אימפארטירט מען פארמער פון מעקסיקא. מען עפענט נייע קליידער אונטערנעמונגען אין שטעט, וואס זיינען איבערפולט. אין דער צייט, ווען אין ניו יארק האט די צאל קוואליפיצירטע ארבעטסלאזע באקליידונגס־ארבעטער לעצטען חודש דערגרייכט ארום 90.000 און די אלגעמיינע צאל ארבעטסלאזע ארום 400.000. פאבריקאנטען קריגען ניט ניו יארק קיין באשטעלונגען (ארדערס) אויף קליידער פאר דער ארמיי. פון אלע ניו יארקער מענער קליידער שניידער ארבעטען נאר 17 פראצענט פאר דער ארמיי און פון די פרויען קליידער שניידער נאר 2 פראצענט. אין ניו יארק איז די קליידער אינדוסטריע יוניאניזירט און דערפאר קען זי ניט קאנקורירען מיט אונטערנעמונגען, וועלכע צאלען 16 דאלאר א וואך פאר 40 שעה. א חוץ דעם ווערען פארנוצט מאטעריאלען, אין וועלכע עס הערשט שוין אזוי אויך א גרויסער דוחק, אויף בויען די דאזיגע נייע שניידער שעפער.

שטעלט זיך די פראגע, פארוואס איז דאס אזוי? פארוואס האט דער „וואר מען פאוער באארד" גארניט געטאן אדער גארניט געקאנט טאן אין דער הינזיכט? און פארוואס האט דער „וואר פראדוקשאן באארד" גופא מיט נעלסאנ'ען בראש גארניט געטאן אין דער זעלבער הינזיכט? דער ענטפער אויף דעם וועט זיין, אז דאס נעמט זיך פון דער זעלבער סיבה, פארוואס די מלחמה פראדוקציע גופא שטייט שטארק אפ אין דערגרייכען די אנגעמערקטע פלענער. זיבען חדשים נאכדעם ווי נעלסאן איז באשטימט געווארען אנצופירען מיט די מלחמה אינ־דוסטריען האט ער זיך ערשט געכאפט, אז ער דארף ווערען שטרענג און ניט דערלאזען קיינע שטערונגען און קיינע פערזענלעכע אינטערעסען זאלען שטיין אין וועג און שטערען דער אנטוויקלונג פון די מלחמה אינדוסטריען.

ער וועט ניט דולדען, האט ער געזאגט, יעדען איינ־צעלנעם, וואס איז ווי א פינפטער ראד אין דער אנפי־רונג מיט דער מלחמה פראדוקציע. און דעם ערשטען, וועמען ער האט אפגעזאגט איז גראד געווען ניט קיין פינפטער ראד צום וואגען, נאר פרעדעריק ליבי, אן איינ־זשענער, וועמענס פארברעכען עס איז באשטאנען אין אי־בערגעבען דער פרעסע זיין באריכט, אין וועלכען ער באשולדיגט די אנפירער פון דער שטאל אינדוסטריע אין דעם „וואר פראדוקשאן באארד" אין אומפעאיגקייט, פאר־שווענדערישקייט און זייער פארטייאישקייט אין באצוג צו א מאנאפאליע פון זעקס גרויסע קאמפאניס — איגנארי־רענדיג אינגאנצען די קליינע שטאל אונטערנעמונגען.

און אט אין דעם באשטייט טאקע די אמת'ע פראגע.

די גריל און די מוראשקע

(לויס קרילאוו)

פון נחום יוד.

ס'האט די שפרינגעריץ די גריל
אפגעזונגען גאר דעם זומער,
ביז דער ווינטער פול מיט קומער
האט זיך אנגערוקט גאנץ שטיל;
זיינען טעג געווארען טריבער,
און די צייט איז שוין אריבער,
ווען זי האט ביי יעדען בלאט
גרייט א דאך און קעסט געהאט . . .
ס'האט דער ווינטער אנגעטראגען
קעלט און נויט און הונגער שווער . . .
זינגט שוין אונזער גריל ניט מער, —
און עס קען דען זינגען ווער
אויף א הונגעריגען מאגען?
איז צו דער מוראשקע שטיל
פויזט נעבאך אונזער גריל:
— „ניט פארלאז מיך, שכנה ליבע,
אין די ווינטער־טעג די טריבע,
און ניט מער ביז פרילינג בלויז —
טו א טובה — העלף מיר אויס" . . .
— „זאג נאר, — כ'האב דיך שלעכט באנומען,
צי געארבעט האסט דו זומער?" —
פרעגט איר די מוראשקע ביז.
— „ווער האט דען געקאנט גאר קלערען
פון דעם ווינטער פון דעם שווערען!
ווען אין גרינע גראזען דא
פלעגט מען זינגען יעדע שעה,
זינגען ביז פארטויבט צו ווערען".
— „וואס?" — „דער זומער אין זיין גלאנץ
איז אוועק מיר אין געזאנגען" . . .
— „האסטו געזונגען? גאט צו דאנקען . . .
איצט, זיי מוחל, גיי א טאנץ".

די פראגע, נעמלעך, באשטייט, צי וועלען שוין באמת די אלע פינפטע רעדער פון דעם „וואר פראדוקשאן באארד" מוזען פארלאזען זייערע עמטער. ביז באווייזען וועט עס דערווייל ניט אויס, אז דאס וועט אזוי זיין. די צאל פון די דאזיגע פינפטע רעדער אין דארטען איז גרויס און דערצו נאך פארטעטען זיי צופיל זייער געהעריגע ערטער. צופיל פארשטייער פון דער קופער אינדוסטריע באזיצען דארטען די קופער אינדוסטריע, צופיל פאר־שטייער פון דער אלומינום אינדוסטריע באזיצען דארטען די אלומינום אינדוסטריע און צופיל פארשטייער פון דער שטאל אינדוסטריע באזיצען דארטען די שטאל אינדוסטריע. צופיל וויכטיגע פאסטענס פארנעמען די פינפטע רעדער. עס איז א גרויסע סכנה, אז דער גאנצער „וואר פראדוקשאן באארד" גופא איז אליין א פינפטער ראד. יעדענפאלס איז ער באמת א פינפטער ראד, ווען עס קומט צו די פירער פון דער ארמיי און פלאט. אין זיינע באציאונגען צו די פירער פון דער ארמיי און פלאט איז ער אינגאנצען מאכטלאז. יעדענפאלס אזוי איז ער עס געווען ביז איצט. און דאס האט אויך א שייכות צו דעם אופן ווי אזוי מלחמה באשטעלונגען זיינען פאנאנ־דערגעטיילט געווארען — און ווי אזוי די דאזיגע פאנאנ־דערטיילונג פון די באשטעלונגען (ארדערס) האבען גע־ווירקט אויף דער פאנאנדערטיילונג פון דער ארבעטס־קראפט.

די אויפגאבע פון דעם „וואר פראדוקשאן באארד" און פון נעלסאנ'ען ווי זיין אנפירער איז געווען אויס־צוארבעטען אן אלץ ארומכאפענדיגען, אן אומפאסענדיגען, בריימען און אינטעגרירטען פראגראם פון דער גאנצער מלחמה פראדוקציע פון לאנד און די דאזיגע פראגראם דורכצופירען אין לעבען. די ארמיי און דער פלאט האבען אבער געהאט דאס געלט, וואס איז באשטימט געווארען פאר מיליטערישע צוועקען אין זייערע הענט און זיי האבען אליין פאנאנדערגעטיילט די ארדערס — לויט זייער אייגענעם איינזען. זיי האבען דירעקט פארהאנדעלט מיט די אונטערנעמער און די גאנצע סיסטעם פון נעלסאנ'ס „פראיאריטיס" האבען זיי פולשטענדיג איגנארירט. זיי האבען געשאפען זייער אייגענע סיסטעם. פאר זיי איז געווען באקוועמער צו קאנצענטרירען באשטעלונגען אין די הענט פון א קליינער צאל אונטערנעמער. און דאס איז איינע פון די אורזאכען, פארוואס אזא גרויסער פראצענט פון די מלחמה ארדערס זיינען קאנצענטרירט אין די הענט פון א קליינער גרופע מאנאפאליסטען. אין פאר־בינדונג מיט דעם איז אויך די פראגע וועגען דער צוועק־מעסיגער אויסנוצונג פון דער ארבעטס־קראפט געווארען אינגאנצען איגנארירט.

אזא סיסטעם האט פאר א געוויסער צייט געקאנט זיין פארהעלטניסמעסיג דערפאלגרייך — אזוי לאנג ווי דער אינדוסטריעלער אפאראט פון לאנד האט געארבעט און פונקציאנירט אויף דעם באזיס פון אלטע רעזערוון און זאפאסען.

אין דעם איצטיגען מאמענט הויבט אן דער קריזיס אין דער פראדוקציע צו דערשיינען און אין גיכען קאן ער זיך אפען אנטפלעקען. די רעזערוון הויבען אן אויס־גיין און אויך די זאפאסען. באזונדערס די זאפאסען. די זאפאסען פון רוי־מאטעריאלען, פון מאשינען און אויך פון דעם מענשען־מאטעריאל.

די פראגע, אבער, וועגען א מער צוועקמעסיגען אויס־נוצען דעם עקזיסטירענדען מענשען־מאטעריאל, ווי מיר האבען געזען, קען ניט באהאנדעלט ווערען און קען ניט געלייזט ווערען איזאלירט פון אלע אנדערע פראבלעמען מיט וועלכע די דאזיגע פראגע איז פארבונדען. עס איז א רינג פון איין גאנצער קייט — פון דער קייט, וואס טראגט דעם נאמען: די פראדוקציע כוחות פון לאנד. דאס צוועקמעסיגע אויסנוצען פון דער ארבעטס־קראפט איז א פראגע פון דער געהעריגער ארגאניזאציע פון פלאנירונג. פלאנירען איז אבער ניט מעגלעך אויף אן איינצעלנעם איזאלירטען געביט — אפגעריסען פון דעם גאנצען ווירטשאפטלעכען ארגאניזם. דאס צוועקמעסיגע אויסנוצען פון דער ארבעטס־קראפט איז פארבונדען מיט דעם צוועקמעסיגען אויסנוצען פון אלע אנדערע עלעמענ־טען פון דעם לאנדס פראדוקציע כוחות. אויסנוצען אלע עלעמענטען פון דעם לאנדס פראדוקציע כוחות — הייסט פלאנמעסיג צו ארגאניזירען די גאנצע ווירטשאפט פון לאנד. צו דעם מוז אמעריקע גיין — וואס גיכער מיט ווייניגער פארלוסט פון מענשלעכע לעבענס און מאטע־ריעלע צעשטערונגען צו דערגרייכען א זיגרייכען סוף צו דער מלחמה. יעדער שטער אין דער אנגעוויזענער ריכטונג, יעדע דיסארגאניזאציע אין דעם אנפירען מיט די מלחמה אינדוסטריען — אפילו צייטווייליגע — קאס־טען אום'ברחמנות'דיג טייער אין מענשלעך בלוט און אין אומצאליגע מענשלעכע לעבענס.

לאַוואַל'ס שקלאַפן געזעץ און די אונטערערדישע יוניאָנס אין פראַנקרייך

פון ש. ל. שניידערמאַן

דער שקלאַפן־געזעץ, וואָס מאַרשאַל פּעטען און פּיער לאַוואַל האָבן פאַר־ אָרדנט איצט אין פראַנקרייך, וואָס ערשיטערט די אַרבעטערשאַפט אין דער גאַנצער וועלט. לויט דעם דאָ־ זיקן געזעץ זיינען אַלע פראַנצויזן, עלטער פון 16 ביז 50 יאָר און פרויען פון 20 ביז 25 יאָר, פאַראַנטוואָרטלעך צוזאַמען אַרבעט פאַר דער דייטשער קריגס־מאַשין. דאָס דאָזיגע געזעץ איז אַ רעזולטאַט פון לאַנגע פאַרהאַנדלונגען, וואָס פּיער לאַוואַל, דער פראַנצויזישער קוויזלינג, האָט געפירט מיט דעם שעף פון נאַציאָנאַלן „אַרבעטס־ פראָנט", ד״ר. ליי, און דעם שעף פון ספּעציעלן דער־ מאָבילן פון אויסלענדישע אַרבעטער אין דייטשלאַנד, ד״ר. פריץ זאַוקעל.

די נאַצישע קריגס־מאַשין דאַרף מענטשן. זי דאַרף זיי מער פאַר די פאַבריקן ווי מער פאַר די פראָנטן. עס איז אַ באַשטימטער פאַקט, אַז צענ־ ליגער טויזנטער אַרבעטער, וואָס די נאַציס האָבן לעצטנס פאַרשלעפּט פון די געטאָס אין פּוילן און פון דייטש־ לאַנד גופא, זיינען אַוועקגעשיקט געוואָרן אויף די רוסישע פראָנטן. עס האָט כלומרשט געהייסן, אַז מען באַ־ וועגט די אידן צו ליישע און לעצטנס, אָבער אין דער אמת'ן ווערן זיי גענוצט פאַר „קאַנאָנען־פלייש" — שאַנצן־גרעבער די מיגראַנטן־פּליטים, אָדער צו גיין אין ערש־ טע ריי.

איצט ווערט דער וועלכער גורל אויך די פראַנ־ צויזן, צווישן וועלכע אַ באַדייטנדער פראָצענט האָט געגלייבט, אַז דער „מאַרשאַל" פּעטען האָט די גרעסטע דאָס לעבן, שליסנדיג האָפענונגסלאָזיגקייט מיט די נאַ־ ציס. מען איז זיך משער, אַז די פראַנצויזן וועלן נישט נאָר גענומען ווערן צו דער אַרבעט, נאָר אויך אַלס „קאַנאָנען־פלייש" אויף די פראָנטן קיין רוסלאַנד און מעגלעך אַלס פּראָוויזאָרישע פאַרטיידיגער פון אַן ענגליש־אַמעריקאַנער אינוואַזיע אויפן פראַנצויזישן באָדן. דאָס געזעץ פון צוואַנגס־אַרבעט ליפערט אַלזאָ אויס אין די הענט פון די נאַצישע אָקופּאַנטן דעם גאַנ־ צן שטאַרקסטן טייל פון פראַנצויזישן פאָלק.

בלויז אין די מיניסטעריעס בלייבט פון דער פראַנצויזישער ... געשיכטע, וואָס פירט צוריק צו די צייטן פון די אַרויסגעוואָרפענע פון פאַר דער קריסטוס־ ערע, קענען מיר געפינען אַזעלכע ביישפּילן, אַז אַ גאַנץ פאָלק זאָל זיך אַ געזעץ פאַראורטיילט ווערן אויף שקלאַפן־אַרבעט.

צוזאַמען מיטן גאַנצן פון ערשיינונג שווימט דעריבער אויף די פראַגע: וואו איז דער אָרגאַ־ ניזירטער כוח פון דער פראַנצויזישער אַרבעטערשאַפט? וואו זיינען די ריזיגע פראַנצויזישע יוניאָנס, וואָס האָבן פאַרן אויסברוך פון קריג געציילט בערך פינף מיליאָן מיטגלידער און מיט זיך פאָרגעשטעלט די שטאַרקסטע יוניאָן־באַוועגונג אין אייראָפּע? זיינען מאַקע די פראַנ־ צויזישע אַרבעטער פולשטענדיג צעבראָכן און צום ווידערשטאַנד נעמען זיי אָן אַלע פאַראָרדענונגען פון ווישי?

מען ציטערט פאַרן פאָלקס־צאָרן

לויט פאַרטרויליכע ידיעות זיינען אין דער נאַכט פאַרן פאַרעפנטלעכן דאָס דאָזיגע נייע געזעץ, אַלזאָ פרייטאָג דעם 11טן סעפּטעמבער, מיטאַמאָל אָנגעקומען גרעסערע אָפּטיילונגען מיליטער און פּאָליציי קיין ווישי, מאַרסייל און טולוז און באַזעצט די רעגירונגס־געביידעס. די האָטעלן אין ווישי, וואו עס געפינען זיך די מיניס־ טעריומס, און באַזונדערס דער „האָטעל דו פּאַרק", וואו עס וווינט פּיער לאַוואַל, און „פּאַוויליאָן סעוויניע", די רעזידענץ פון מאַרשאַל פּעטען, זיינען ממש פאַרבאַרי־ קאַדירט געוואָרן. מען האָט באַפעסטיגט אָפּטיילונגען פון אַרטילעריע, מאַשין־געווער־נעסטן און עס זיינען אָפּגעשלאָסן געוואָרן אַלע גאַסן, וואָס פירן צו די מיניסטעריומס פון דער ווישי־רעגירונג.

דער דאָזיגער אַלאַרם־צושטאַנד דויערט צו איבער־ רייס. די פאָלקס־פאַררעטער מיט מאַרשאַל פּעטען און פּיער לאַוואַל אין דער שפּיץ ציטערן, ווייזט אויס, פאַרן צאָרן פון די מיליאָנען פראַנצויזן, וועלכע זיינען דורך זיי אויסגעליפערט געוואָרן אַלס שקלאַפן פאַר די נאַציס. די פאַרשיידענע פאַרזיכטס־מיטלען, וואָס די ווישי־רעגירונג האָט אָנגענומען אין מאָמענט פאַרן פאַר־ עפנטלעכן דאָס געזעץ פון צוואַנגס־אַרבעט, איז אויך אַ באַווייז, אַז עס זיינען ניט אינגאַנצן באַרעכטיגט אונזערע פּעסימיסטישע אָפּשאַצונגען וועגן דער ווידער־ שטאַנדס־קראַפט פון דער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט אין פראַנקרייך.

אַ גאַנצע רייע וויכטיגע פראַנצויזישע אַרבעטער־ פירער, וועלכע האָבן לעצטנס באַוויזן צו אַנטלויפן פון פראַנקרייך קיין לאָנדאָן, האָבן געבראַכט ממש איבער־ ראַשנדע גרויסע ידיעות וועגן דער אונטערערדישער טעטיג־ קייט פון די פראַנצויזישע יוניאָנס. עס ווייזט זיך אַרויס, אַז דער טעראָר פון אַ גאַנצער רייע יוניאָן־פירער און דער אַרעסט פון די סאַמע אַקטיווסטע טוער האָבן נישט באַוויזן צו פאַרניכטן דעם קאַמפס־גייסט, מיט וועלכן די פראַנצויזישע יוניאָנס האָבן זיך שטענדיג אויס־ געצייכנט.

דער איינער און אַרבעטס־קאָמיסאַר אין דער פראַנ־ צויזישער רעגירונג פון דע גאָל, אַנדרע פיליפּ, האָט פאַרעפנטלעכט לעצטנס אַן אויספירלעכן באַריכט וועגן דער לאַגע אין דער פראַנצויזישער יוניאָן־באַוועגונג, וואָס גיט אונדז צום ערשטן מאָל אַ קלאָר בילד וועגן די באַדינגונגען, אין וועלכע עס ווירקן איצט די פראַנ־ צויזישע יוניאָנס. עס הייסט כלומרשט, אַז די באַשעפ־ טיגן זיך נישט מיט קיין שום פּאָליטישע אַקציעס, אָבער אין דער אמת'ן זיינען די יוניאָנס וויכטיגע צענטערן פון דער פּאָליטישער אַקטיוויטעט אין פראַנקרייך און שטע־ לען מיט זיך פאָר די שטאַרקסטע ווידערשטאַנדס־קראַפט קעגן די ווישי־לייט.

כדי צו פאַרשטיין די ווירקלעכע סיטואַציע פון דער אַמאָליגער גרויסער יוניאָן־באַוועגונג אין פראַנקרייך, דאַרף מען זיך קודם כל קלאָר מאַכן, אין וואָס פאַר אַ לאַגע די יוניאָנס האָבן זיך געפונען אין מאָמענט פון דער פראַנצויזישער קאַפּיטולאַציע.

די פראַנצויזישע שווער־אינדוסטריע איז געווען אָקופּירט, די מאַסיווסטע אַרבעטער האָבן זיך געפו־ נען צעזייט און צעשפּרייט איבער די ווענט פון פראַנק־ רייך. עס האָט געהערשט אַ שרעקלעכע אַרבעטסלאָזיג־ קייט און די אַמאָל אַזוי מעכטיגע אָרגאַניזירטע יוניאָנס האָבן זיך געפונען אין אַ צושטאַנד פון פולשטענדיגער דעזאָרגאַניזאַציע. צו דעם כאַאָס און פאַרלוירנקייט פון דער אָרגאַניזירטער פראַנצויזישער אַרבעטערשאַפט, און צו דער אַלגעמיינער קאָנסטערנאַציע, איז נאָך צוגעקומען דער פאַרראַט פון אַ רייע יוניאָן־פירער מיט דעם געוועזענעם סעקרעטאַר פון די פאַראייניגטע געווערקשאַפטן (ס. זש. ט.), בעלען, אין דער שפּיץ.

דער פאַשיסטישער „אַרבעטס־טשאַרטער"

בעלען האָט זיך גלייך פאַרבונדן מיט די סעקרע־ טאַרן פון די פאַרשיידענע אינדוסטריע־פאַראייניגן און אויף אייגענער האַנט האָט ער דערקלערט די „ס. זש. ט." פאַר אויפגעלעזט. דער סינדיקאַליסט בעלען האָט דאַן אָנגענומען מאַרשאַל פּעטענ'ס „אַרבעטס־טשאַרטער", וואָס איז נאָך פיל רעאַקציאָנערער פון דעם איטאַליעני־ שען און איז ממש אַ קאָפּיע פון דעם נאַצישן „אַרבעטס־ פראָנט".

דער דאָזיגער פאַשיסטישער „אַרבעטס־טשאַרטער" איז געבויט אויף פאָלגנדע פּרינציפּן: די יוניאָן־ לאָקאַלס באַשטייען פון קאָמיטעטן, אין וועלכע עס גייען אַריין פאָרשטייער פון די אַרבעטער, אַרבעטס־גע־ בער און טעכניקער, אָבער די לוין־אַרבעטער שטעלן מיט זיך פאָר אַ מינדערהייט. די מיטגלידער פון דעם קאָמיטעט ווערן נישט געוויילט, נאָר באַשטימט פון אויבן, וואָס נעמט צו יעדן כאַראַקטער פון אַ פאַרטרעטערשאַפט און מאַכט אוממעגלעך דאָס שליסן פון אמת'ע קאָלעקטיווע אַרבעטס־קאָנטראַקטן. די דאָ־ זיגע „קאָמיטעטן" זיינען אויך געוואָרן די באַלעבאַטים פון דעם פאַרמעגן — היימען, ביבליאָטעקן, סאָציאַ־ לע אַנשטאַלטן, — וואָס האָבן אַמאָל באַלאַנגט צו די יוניאָנס.

אויסער דעם זעט דער „אַרבעטס־טשאַרטער" פאָר אויך דאָס איינשטעלן פון פאַבריקס־קאָמיטעטן, וועל־ כענס מיטגלידער מוזן באַשטעטיגט ווערן דורך די בעלי־בתים. די פאַבריקס־קאָמיטעטן געפינען זיך אונטער אויפזיכט פון די פאַשיסטישע לאָקאַלס און זייער טעטיגקייט באַגרענעצט זיך בלויז אויף וועלפער־ אַרבעט, אָן שום פּאָליטישער איניציאַטיוו. דאָס אַלץ איז אָרגאַניזירט געוואָרן, כדי צו פּאַראַליזירן יעדע פּאָליטישע אַקטיוויטעט פון די אַרבעטער.

כאַראַקטעריסטיש איז דער פאַקט, אַז דער אמת'ער מחבר פון דעם „אַרבעטס־טשאַרטער" איז דער איצ־ טיגער אַרבעטס־מיניסטער אין דער ווישי־רעגירונג, הובערט לאַגאַרדעל, דער באַוואוסטער טעאָרעטיקער פון רעוואָלוציאָנערן סינדיקאַליזם אין פראַנקרייך. דער נאָ־ ענסטער תלמיד פון סאָרעלען, וועמענס ווערק האָבן אינספּירירט מוסאָליני'ס פאַשיסטישן קאָר־ פּאָראַטיוויזם. לאַגאַרדעל האָט זינט מוסאָליני'ס קומען צו דער מאַכט פאַרבראַכט אין איטאַליע פיל מער ווי אין פראַנקרייך.

די סינדיקאַלע פּרעסע

די פאַשיסטישע סינדיקאַטן מיט בעלען, דימולען, ראָי, זשירען און אַנדערע געבן אַרויס אַ וואָכנטלעכן זשורנאַל „ל'אַטעליער" (דער שאָפּ), וואָס איז ממש אַ קאָפּיע פון די סינדיקאַלע צייטשריפטן פון דייטשן „אַרבעטס־פראָנט". אין דעם וואָכנבלאַט ווערן מיט גרויס באַגייסטערונג געשילדערט די נאַצישע נצחונות, וואָס „באַפרייען די וועלט פון באָלשעוויסטישן באַרבאַריזם"...

עס פעלן אויך נישט אין דעם זשורנאַל קיין אַנטי־ סעמיטישע העצעריען אין דער פאָרם פון באַהויפּטונגען, אַז „אַמעריקע איז אַריין אין קריג, נאָר אַ דאַנק דעם שטאַרקן אידישן איינפלוס אויף פּרעזידענט רוזוועלט"...

דאָס איז די אָפיציעלע אידעאָלאָגיע, אָבער פון רעדאַקציאָנעלן בריוו־קאַסטן, וואָס איז ביז ערשט נישט לאַנג נאָך ניט געפירט געוואָרן אין דער דאָזיגער צייטונג, האָט מען געקענט קלאָר זען, אַז די לעזער, וואָס זיינען די מיטגלידער פון די סינדיקאַטן, זיינען ווייט נישט באַגייסטערט פון זייער פירונג. פון די קורצע ענטפערס האָט מען זיך געקענט משער זיין, אַז די פראַגעס זיינען ווייט ניט געווען קיין אָנגענעמע. דאָס האָט געצוואונגען די רעדאַקטאָרן אויפצוגעבן די דאָזיגע אומבאַקוועמע אָפּטיילונג פון פראַגן און ענטפערס.

אַ צווייטע, עטוואָס צוריקגעהאַלטענע ריכטונג פון פאַררעטער אין די רייען פון דער פראַנצויזישער יוניאָן־ באַוועגונג איז די גרופּע פון שאַרלו ספּינאַס, געוועזענעם סאָציאַליסטישן מיניסטער אין לעאָן בלומס קאַבינעט. ספּינאַס און זיינע חברים האָבן אין אָנהייב אין נישט־ אָקופּירטן ליאָן, אַרויסגעגעבן דעם זשורנאַל „ל'עפאָר" (די אָנשטרענגונג). היות אָבער ווי די ווישי־צענזור האָט זיי אין דער ערשטער צייט אַ ביסל געשטערט, שרעק־ קענדיג זיך פאַר זייערע כלומרשט סאָציאַליסטישע פּרינציפּן, האָבן זיי זיך אַריבערגעטראָגן קיין פּאַריז, וואו די נאַציס האָבן זיי בעסער פאַרשטאַנען אָפּצו־ שאַצן. אין זייער זשורנאַל, וואָס טראָגט דעם נאָמען „רויט און בלוי" העצן זיי געגען דער אַנגלאָ־אַמעריקאַנער וועלט און געגען די באָלשעוויקעס. עס פאַרשטייט זיך, אַז זיי האָבן אויך נישט אויפגעהערט צו פּרעדיגן „סאָציאַליזם", וואָס קערט זיך אום צו די אוטאָפּיסטישע פאָרמען פון פרודאָן און סען־סימאָן. אַפּנים, אַז די נאַציס שרעקן זיך נישט פאַר דעם דאָזיגן מין סאָציאַליזם און דערלויבן דעם זשורנאַל פון שאַרלו ספּינאַס צו פאַרשפּרייטן די ספּעציעלע נאַצישע פּראָפּאַ־ גאַנדע מיט לייכט־פאַרשטענדלעכע ווערטער וועגן אַ צוקונפטיגער וועלט פון „מענטשן ליבע, מחילה, פאַרגונסט, ברייטהאַרציגקייט און גערעכטיגקייט"....

אָט די דאָזיגע בעסערע צוקונפטס וועלט האָפט דער פאַררעטער ספּינאַס אויפצובויען אין האַרמאָנישער צוזאַ־ מענאַרבעט מיט די נאַציס, וועלכע מאָרדן איצט טאָג־ טעגלעך טויזנטער אומשולדיגע מענער, פרויען און קינדער...

עס פאַרשטייט זיך, אַז סיי ספּינאַס און סיי בעלען האָבן נישט דעם מינדסטן מאַסן־איינפלוס. זייער פּראָפּאַגאַנדע האָט פונקט אַ פאַרקערטע ווירקונג און זייערע אָרגאַניזאַציעס האַלטן זיך נאָר אויף די באַיאָ־ נעטן פון די נאַציס און פון דער ווישי־פּאָליציי.

אין די פאַבריקן הערשט אַ פולשטענדיגע דיק־ טאַטור. פאַר דער מינדסטער באַמערקונג אָדער אויס־ דרוק פון אומצופרידנהייט ווערן אַרבעטער באַשטראָפט מיט פאַרשיקן אויף צוואַנגס־אַרבעט קיין דייטשלאַנד, אָדער אין בעסטן פאַל ווערן זיי אַרויסגעוואָרפן אויף דער גאַס, וואָס דאָס מיינט: הונגער־טויט!

דער אָנהויב פון ווידערשטאַנד

אין אָט אַזעלכע באַדינגונגען פון פולשטענדיגער

פאַרשקלאַפונג האָט די פראַנצויזישע אַרבעטערשאַפט שריט נאָך שריט גענומען זיך צוריק רעאָרגאַניזירן און געוואָרן די הויפּט־באַזע פון ווידערשטאַנד, סאַבאָ־ טאַזש און טעראָר־אַקטן געגען די נאַצישע אָקופּאַנטן, ווי געגען די אייגענע פאַררעטער.

„עס איז מאָדנע פעסטצושטעלן דעם פאַקט, — באַמערקט דע־גאָל'ס אַרבעטס־קאָמיסאַר, אַנדרע פי־ ליפּ, — אַז איצט, ווען איבעראַל רעדט מען וועגן קאָ־ לעקטיווער פירערשאַפט, וועגן קאָרפּאָראַטיזם און וועגן דער אויטאָריטעט פון שטאַט, איז דער אַלטער פראַנ־ צויזישער אינדיווידואַליזם געוואָרן די הויפּט־קראַפט פונם ווידערשטאַנד. אָפּגעריסן פון זיין אָרגאַניזאַציע, באַטויבט פון דער שרייענדער פּראָפּאַגאַנדע און גע־ פינענדיג זיך אונטער דעם שטענדיגן שפּיאָנירנדן אויג פון דער פּאָליציי, האָט דער איזאָלירטער פאָלקס־ מענטש אָנגעהויבן צו רעאַגירן אויף זיין אייגענער האַנט, נאָך איידער די ווידערשטאַנד־באַוועגונג האָט זיך גענומען אָרגאַניזירן.

עס איז שווער איבערצוגעבן דעם הערואיזם פון די פראַנצויזישע באַן־אַרבעטער, וועלכע פירן נישט נאָר מינדלעכע אינפאָרמאַציעס און קאָרעספּאָנדענץ פון דעם אָקופּירטן צו דעם נישט־אָקופּירטן פראַנקרייך, נאָר שטעלן אויך אין סכנה זייער לעבן, אויסבאַהאַלטנדיג אויף די באַנען די פאַרשיידענע פאַרבינדונגס־מענטשן פון דער אונטערערדישער באַוועגונג און די אַנטלאָפענע פון די תפיסות.

אין די פאַבריקן, וואָס אַרבעטן פאַר די דייטשן, ווערט דורכגעפירט די לאָזונג פון „לאַנגזאַמער אַרבעט און סיסטעמאַטישן סאַבאָטאַזש", וואָס דראָט שוין איצט מיט טויט, אָן שום אונטערשייד, אויף ביידע זייטן פראַנקרייך — אין דעם אָקופּירטן און ניט־אָקופּירטן.

שילדערנדיג דעם אויסערגעוויינלעכן הערואיזם פון די פראַנצויזישע אַרבעטער, מאַכט אַנדרע פיליפּ פאָלגנדע אויספירונג:

„עס איז מערקווירדיג דער פאַקט, אַז פיל פּראָפעסיאָנעלע פּאַטריאָטן, וועלכע האָבן אַמאָל גע־ וואָלט צעקוועטשן דייטשלאַנד און צעברעכן איר איינהייט, זיינען גאָר מיטאַמאָל געוואָרן אַנהענגער פון צוזאַמענאַרבעט מיט די נאַציס. דאַקעגן די אַרבעטער אינטערנאַציאָנאַליסטן, וועלכע זיינען אַמאָל באַשולדיגט געוואָרן אין אַנטי־פּאַטריאָטיזם, זיינען גאָר געוואָרן די נשמה פון ווידערשטאַנד געגען די דייטשן".

אַזוי אַרום האָבן נעבן די יוניאָן־קאָמיטעטן פון פאַררעטער בעלען אונטערערדיש גענומען צוריק זיך אויפבויען די קאַדערן פון דער אמת'ער יוניאָן־ באַוועגונג אין פראַנקרייך, אין גייסט פון די אַלטע קאַמפס טראַדיציעס פון די פראַנצויזישע סינדיקאַטן, וועלכע זיינען אין געוויסע פּעריאָדן נישט פריי געווען פון פע־ לערן און פּאָליטישער שוואַכקייט, אָבער האָבן הינטער זיך אַ רומפולע געשיכטע פון קאַמף פאַר וויכטיגע סאָ־ ציאַלע רעפאָרמען און האָבן שטאַרק באַאיינפלוסט דעם וואוקס פון דער סינדיקאַלער באַוועגונג אין אַלע אַנדערע לענדער פון דער וועלט.

די אונטערערדישע יוניאָן־באַוועגונג אין פראַנק־ רייך ווערט איצט אָנגעפירט דורך סעקרעטאַרן פון פריערדיקע פּראָווינץ־לאָקאַלס און אַרבעטס־בערזעס. די דאָזיגע נייע יוניאָן־טוער, וועלכע זיינען דער ברייטער עפנטלעכקייט געווען אומבאַקאַנט, האָבן איצט, אַ דאַנק זייער דערפאַרונג און אומגעבראָכענעם כאַראַקטער, זיך אַרויסגערוקט אין שפּיץ פון דער געפערלעכער אַר־ בעט.

איינצייטיג מיט דער יוניאָן־באַוועגונג האָבן זיך אויך גענומען אויפבויען די געוועזענע סעקציעס פון דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, פאַר וועלכער לעאָן בלום'ס מוטיגע האַלטונג בעת'ן פּראָצעס פון ריאָם איז געווען ווי אַ מחיה־מתים'דיגער אָטעם. און ענדלעך האָט דער „קאָמיטע ד'אַקסיאָן סאָסיאַליסט" (קאָמיטעט פון סאָ־ ציאַליסטישער אַקציע), וואָס האָט אָרגאַניזירט די לעצטע מאַי־מאַניפעסטאַציעס, גענומען זאַמלען אַרום זיך די טרייע מיליטאַנטישע מיטגלידער פון די געוועזענע פאַר־ אייניגטע געווערקשאַפטן. עס איז אויך רעאַליזירט געוואָרן אַ פאַראייניגונג מיט די קריסטלעכע סינדי־ קאַטן, וועלכע האָבן זיך ברידערלעך צוגעשלאָסן מיט די סאָציאַליסטן אין דעם קאַמף פאַר דער געמיינ־ זאַמער זאַך פון פראַנקרייכ'ס באַפרייאונג.

אין דער פראַנצויזישער אונטערערדישער באַוועגונג זאַמלען זיך איצט צונויף אַלע גרופּירונגען, פון די קאָמוניסטן ביז די קריסטלעכע סינדיקאַטן, וועלכע זיינען איצט דורכגענומען מיט איין באַגער: צו פאַר־ ניכטן די נאַציס, צוזאַמען מיט די אייגענע פאַררעטער.

דער סאָציאַליסטישער קאָמיטעט האָט לעצטנס איבער גאַנץ פראַנקרייך פאַרשפּרייט אַן אויפרוף, אין וועלכן עס ווערט צווישן אַנדערעס געזאָגט:

„דער קאָמיטעט פון דער סאָציאַליסטישער אַקציע איז געשאַפן געוואָרן דורך אַ גרופּע מיליטאַנטן, וועלכע זיינען אַנטשלאָסן זיך נישט צוריקצוציען פאַר קיין שום געפאַר; מיר האָבן זיך געגעבן די מיסיע צו פאַרזיכערן אין פראַנקרייך די קאָנטינויטעט פון סאָציאַליזם.

„דער קאָמיטעט וועט אָנגיין מיט זיין אַרבעט ביז דעם טאָג, ווען די ווידער־אויפגעבויטע פּאַרטיי וועט פּטור ווערן פון די פאַרזיכטן און ווייטער קענען פאַרזעצן די נאָרמאַלע ליניע.

מיר דריקן אויס אונזער פיינדשאַפט צו דער רע־ גירונג פון גענעראַלן, דיקטאַטור און שווינדעל, וואָס איז פאַרמאַסקירט הינטער די לאָרבער־קראַנץ פון אַן אַלטן מאַרשאַל, וועלכער האָט פון דער קאַפּיטולאַציע, שריט נאָך שריט, זיך געלאָזט אַריינשלעפּן אין פאַרראַט".

רעדענדיג וועגן די אומצייליגע פאַרברעכנס פון די ווישי־לייט און דער טרויעריגער ראָל פון געוויסע פאַררעטערישע סאָציאַליסטישע מיניסטאָרן, פאַרענדיגט זיך דער לאַנגער אויפרוף מיט פאָלגנדע ווערטער:

„אין די איצטיגע אומשטענדן בלייבט בלויז איין פליכט פאַר די סאָציאַליסטן, וועלכע פאַרדינען דעם דאָ־ זיגן נאָמען: אָפּאָזיציע!

אָפּאָזיציע צו אַלע מאָס־מיטלען, צו אַלע באַשלוסן, צו אַלע פאַרברעכערישע אונטערנעמונגען פון דער רע־ גירונג!"

די דירעקטע סיבה פאַרן שקלאַפן־געזעץ

וואָס האָט די ווישי־רעגירונג געטריבן צו אָט דעם דראַסטישן געזעץ פון שקלאַפן אַרבעט, וואָס האָט נישט צו זיך קיין גלייכן אין דער געשיכטע פון דער מאָדערנער צייט?

עס פאַרשטייט זיך, אַז הינטער דעם שטעקט דער שטאַרקער דרוק פון די נאַציס, וועלכע פילן אַ שרעק־ לעכן מאַנגל אין אַרבעטס־הענט. אָבער נים ווייניגער אויך זיינען די פאַררעטער דערצו געשטויסן געוואָרן דורך דער שרעק פאַר דעם אַלץ־וואַקסנדן רעוואָלט אין לאַנד. די אויטאָריטעט פון דער ווישי־רעגירונג איז געפאַלן ביז גאָר צווישן דער פראַנצויזישער באַפעל־ קערונג. די ווישי־לייט שרעקן זיך אויך, אַז די פאַר־ ביטערטע אַרבעטער־מאַסן, וועלכע האָבן גענומען צו־ ריק אויפבויען זייער איינהייט, זאָלן נישט אַמאָל מיט אָפענע אָרעמס אויפנעמען אַן ענגליש־אַמעריקאַנישע אינ־ וואַזיע. זיי האָבן דעריבער באַשלאָסן איבערצוגעבן דאָס איבערגעבליבענע פראַנצויזישע פאָלק אין די הענט פון דער געסטאַפּאָ.

אַלע פּרואוון פון פרייוויליגן רעקרוטירן פראַנ־ צויזישע אַרבעטס־הענט פאַר דייטשלאַנד, אַלע קונצן פון דער געשיקטער נאַצישער פּראָפּאַגאַנדע האָבן זיך נישט איינגעגעבן. די פראַנצויזישע אַרבעטער פון דעם נישט־אָקופּירטן טייל זיינען שוין גענוי געווען אינפאָרמירט וועגן די גליקן, וואָס עס האָבן אין דייטשלאַנד די העכער 100 טויזנט פראַנצויזישע אַרבע־ טער, וועלכע זיינען רעקרוטירט געוואָרן אין די ערשטע חדשים פון 1941. עס האָבן דעריבער נישט געהאָלפן די „פּאַטריאָטישע" אויפרופן, אַז פאַר יעדע דריי פריי־ וויליגע אַרבעטער וועלן די דייטשן באַפרייען אַ קריגס געפאַנגענעם פראַנצויז. די רעקרוטירונגס־ביוראָען זיי־ נען געווען פּוסט.

דעם 22סטן יוני האָט פּיער לאַוואַל געהאַלטן זיין רעדע צום פראַנצויזישן פאָלק און אַפּעלירט, אַז מען זאָל זיך פרייוויליג מעלדן אויף אַרבעט קיין דייטשלאַנד. אַן אָפיציעלע מעלדונג פון דער ווישי־רעגירונג האָט דאַן אונטערגעשטראָכן, אַז ביזן סוף פון יאָר 1942 האָפט מען צו רעקרוטירן 350 טויזנט ספּעציאַליזירטע פראַנצויזישע אַרבעטער.

די דאָזיגע האָפענונג האָט זיך געענדיגט מיט אַ פולשטענדיגער ענטוישונג. ווייל ביז די ערשטע טעג פון סעפּטעמבער האָבן זיך געמאָלדן נישט מער ווי 40 טויזנט אַרבעטער און דאָס דווקא נישט קיין ספּעציאַ־ ליזירטע, נאָר אינגאַנצן לוין־אַרבעטער. צווישן די 40 טויזנט איז כמעט אַ העלפט געווען פרויען אָן שום באַרוף, וועלכע האָבן זיך פאַרשריבן בלויז, כדי צו באַגלייטן זייערע מענער. עס האָט נישט גע־ האָלפן דער שטאַרקער דרוק דורך די פאַשיזירטע סינ־ דיקאַטן און נישט די גאָלדענע צוזאָגן פון דער פּראָ־ פּאַגאַנדע, די ספּעציאַליזירטע אַרבעטער האָבן נישט געוואָלט גיין אַרבעטן פאַרן שונא.

די ווישי־לייט האָבן דאַן זיך באַנוצט מיט דעם זעלבן מיטל, וואָס די דייטשן האָבן אָנגעווענדט בעת זייער רעקרוטירן די אַרבעטער אין אָקופּירטן פראַנקרייך. זיי האָבן געשאַפן אַ קינסטלעכע אַרבעטס־ לאָזיגקייט. פּונקט ווי די דייטשן האָבן אין 1941 געשלאָסן 400 פאַבריקן אין דעם אָקופּירטן טייל פון פראַנקרייך, אַזוי האָבן אויך די ווישי־לייט אין משך פון צוויי חדשים געשלאָסן העכער 200 פאַ־ בריקן. דאָס האָט אַרויסגעוואָרפן אויף דער גאַס אַ ריזיגע צאָל אַרבעטער, וועלכע זיינען געבליבן ממש אָן מיטלען צום לעבן. מען האָט שאַנטאַזשירט, טעראָ־ ריזירט, אָבער אויך דאָס האָט נישט געבראַכט קיין רע־ זולטאַטן. די פראַנצויזישע אַרבעטער האָבן ליבערשט געוואָלט הונגערן, איידער גיין אַרבעטן צום שונא.

דאָס האָט ענדלעך דערפירט צו דעם שקלאַפן־ געזעץ. איידער אָבער דער דאָזיגער דעקרעט איז דער־ שינען אין דער אָפיציעלער רעגירונגס־צייטונג אין ווישי, האָט דער אַרבעטס־מיניסטער לאַגאַרדעל פאַר־ עפנטלעכט אַ דעקרעט וועגן אַן „איינהייטלעכן סינ־ דיקאַט". דאָס האָט אָפּגעשאַפט די פאַרשיידענע נאָך־ עקזיסטירנדע אַרבעטס־בערזעס און די לעגאַלע קאַטוי־ לישע סינדיקאַטן און די ווישי־לייט האָבן באַקומען פולשטענדיגן קאָנטראָל איבער דער אָרגאַניזירטער אַר־ בעטערשאַפט. אין צוזאַמענהאַנג דערמיט האָט דער אַרבעטס־מיניסטער לאַגאַרדעל געמאַכט פאָלגנדע דער־ קלערונג:

„די דאָזיגע נייע פּראָפעסיאָנעלע אָרגאַניזאַציע שטעלט מיט זיך פאָר אַן ענטשיידנדן שריט צום פול־ שטענדיגן רעאַליזירן דעם אַרבעטס־טשאַרטער".

אַזוי אַרום האָט די ווישי־רעגירונג גענומען אונטער איר קאָנטראָל די גאַנצע סינדיקאַלע באַוועגונג אין פראַנקרייך, כדי נישט צו דערלאָזן צו קיין שום אָרגאַ־ ניזירטע פּראָטעסטן געגען דעם געזעץ פון צוואַנגס־ אַרבעט, וואָס איז שוין געהאַט געווען צוגעגרייט.

זייער כאַראַקטעריסטיש איז, אַז אין דער זעלבער צייט וואָס דער דעקרעט פון צוואַנגס־אַרבעט איז דער־ שינען אין ווישי, האָבן די נאַציס אין דער גאַנצער דייטשער פּרעסע פאַרעפנטלעכט אַנאָנסן, פאַרשלאַ־ גנדיג גוט־באַלוינטע שטעלעס אין די פאַבריקן פון פראַנקרייך. דאָס איז נישט סתם קיין צופאַל, נאָר אַן אויסגערעכנטע, ביטערע פּאָליטיק פון אויסטוישן די באַפעלקערונג, כדי פון דער פראַנצויזישער ערד צונעמען די רעוואָלטירנדע אַרבעטער־מאַסן און זיי פאַרשקלאַ־ פן אין די דייטשע פאַבריקן און וואָס מער נאַציס אַריינשיקן קיין פראַנקרייך.

די פראַנצויזישע אַרבעטער, וועלכע זיינען ביז איצטער דורך הונגער און טעראָר געצוואונגען געוואָרן צו פאָרן אויף שקלאַפן אַרבעט קיין דייטשלאַנד, שיקן אומאויפהערלעכע וואָרענונגען קיין פראַנקרייך, וואָס ווערן פאַרשפּרייט דורך דער אונטערערדישער סינדי־ קאַלער באַוועגונג. די לאָזונג איז: „בעסער שטאַרבן פון הונגער אין פראַנקרייך, איידער אין די נאַצישע קייטן!".

דאָס פאַרשקלאַפטע אייראָפּע

לויט אינפאָרמאַציעס פון זיכערע, נייטראַלע קוואַ־ לן, געפינען זיך איצטער אין דייטשלאַנד העכער 3 מיליאָן שקלאַפן אַרבעטער, וואָס די נאַציס האָבן צו־ זאַמענגעשלעפּט פון די פאַרשיידענע אָקופּירטע לענדער. די גרעסטע צאָל צווישן זיי בילדן פּאָליאַקן, דאַן סלאָוואַקן, טשעכן און האָלענדער. פראַנצויזן באַ־ טרעפן פון 7 ביז 8 פּראָצענט. אָפיציעל ווערט גע־ אַרבעט זעקס טעג אַ וואָך, צו צען שעה. די אַרבעטער לעבן אין קעמפּס און זיינען באַוואַכט דורך דער געס־ טאַפּאָ. פינף טויזנט אַזעלכע קעמפּס זיינען פאַראַן אין דייטשלאַנד. ווי נאָר די אַרבעטער ווערן געבראַכט קיין דייטשלאַנד, ווערן ביי זיי צוגענומען די פּאַסן און אויך זייערע שפּייז־קאַרטן געפינען זיך אין די הענט פון די אויפזעער.

אין אָנהויב פלעגן פיל אַרבעטער צוריק אַנטלויפן אין זייערע היימען, אָבער די דייטשן האָבן מיט זייערע טעראָר־מיטלען שנעל אָפּגעשטעלט די דאָזיגע דעזער־ טירונגען. דייטשע פּאָליציי פלעגט די דאָזיגע אַרבעטער אָפּזוכן אַפילו אין זייערע ווייטע היימען און צוריק־ ברענגענדיג זיי אין די זעלבע קעמפּס, זיי געשמידט אין קייטן און אַזוי האָבן זיי געאַרבעט אַ געוויסע צייט, כדי אָפּצושרעקן די אַנדערע.

דאָס זיינען די פּערספּעקטיוון, וואָס ערוואַרטן איצט די פראַנצויזן. עס איז זיך אָבער קוים פאָרצו־ שטעלן, אַז דאָס דאָזיגע געזעץ פון לאַוואַל און פּעטען זאָל קענען דורכגעפירט ווערן אָן שום ווידערשטאַנד מצד די פראַנצויזישע אַרבעטער מאַסן, וועלכע האָבן נאָך צוויי יאָר פון דערשלאָגנקייט צוריק זיך אָנגעהויבן צו אָרגאַניזירן.

פאַרדינען איצט די אַרבעטער אין אַמעריקע גענוג אויף צום לעבען?

פון לאַזאַר קלינג

די היגע קאַפּיטאַליסטישע צייטונגען און די בורזשואַזע עקאָנאָמיסטען האַלטען טאָג־טעגלעך אין איין שרייבען און רעדען, אַז די אַרבעטער אין אַמעריקע קריגען איצט זייער הויכע שכירות און ווען מ'זאָל באמת גלויבען וואָס די באַלעבאַטישע פּרעסע זאָגט וועגען די איצטיגע שכירות פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער, באַקומט מען דעם איינדרוק, אַז נישט נאָר פאַרדינען איצט די היגע אַרבעטער גענוג אויף צום לעבען, נאָר זיי האָבען נאָך אַן איבערפלוס פון געלט און ווייסען נעבעך נישט וואָס צו טאָן מיט דעם. מיט איין וואָרט, די אַרבעטער אין אַמעריקע באָדען זיך איצט ממש אין געלט.

וואָס זיינען אָבער די אמת'ע פאַקטען וועגען די איצטיגע שכירות פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער?

אין דער לעצטער צייט האָבען דריי וויכטיגע אינסטיטוציעס געמאַכט אַ גרינטלעכע אונטערזוכונג וועגען די איצטיגע שכירות פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער. די אינסטיטוציעס זיינען: דער גאַלופּ אינסטיטוט, דער אָפיס אָוו פּראָדאַקשאָן מענעדזשמענט און דער לייבאָר דעפּאַרטמענט. אַלע דריי אינסטיטוציעס זיינען געקומען צו די זעלביגע רעזולטאַטען, אַזוי אַז עס איז נישטאָ קיין ספק אין זייער ריאַליטעט. מיר וועלען זיך דאָ אָפּשטעלען אויף דער אונטערזוכונג פון דעם גאַלופּ אינסטיטוט, ווייל, ערשטענס, איז דאָס נישט קיין אַרבעטער אינסטיטוציע און, צווייטענס, גיט ער אַן מער איינצעלהייטען.

דעם 17טען יולי 1942, האָט דער גאַלופּ אינסטיטוט פאַרעפענטלעכט די רעזולטאַטען פון דער אונטערזוכונג וועגען די איצטיגע אַרבעטער שכירות אין אַמעריקע.

אָט איז אין קורצען דער באַריכט:

מען שאַצט אַז אין די פאַראייניגטע שטאַטען פון אַמעריקע זיינען איצט באַשעפטיגט אַן ערך פון פופציג ביז צוויי און פופציג מיליאָן אַרבעטער, וואָס אַרבעטען פאַר שכירות. אַרום צוויי און אַ האַלב מיליאָן אַרבעטער פאַרדינען ווייניגער ווי צען דאָלאַר אַ וואָך; נאָך דריי און האַלב מיליאָן אַרבעטער קריגען פון צען ביז פערצען דאָלאַר אַ וואָך; אַרום פיר מיליאָן אַרבעטער פאַרדינען פון פופצען ביז ניינצען דאָלאַר אַ וואָך; די שכירות פון צען מיליאָן אַרבעטער זיינען פון צוואַנציג ביז ניין און צוואַנציג דאָלאַר אַ וואָך; נאָענט פון אַכט און אַ האַלב מיליאָן אַרבעטער קריגען פון דרייסיג ביז 39 דאָלאַר אַ וואָך; אַרום עלף מיליאָן אַרבעטער פאַרדינען אַריבער פערציג דאָלאַר אַ וואָך; די שכירות פון אַרום זעקס מיליאָן אַרבעטער זיינען אַריבער זעכציג דאָלאַר אַ וואָך און אַרום דריי און האַלב מיליאָן שכירות נעמער קריגען אַרום הונדערט דאָלאַר אַ וואָך. צווישען די דאָזיגע אַרבעטער ווערט אַריינגערעכנט די פאַרלייט, אינזשינערען, גרויסע מעכאַניקער און טעכניקער, פאַבריק פאַרוואַלטער און בוכהאַלטערס.

דערביי מאַכט דער גאַלופּ אינסטיטוט אַ באַמערקונג, אַז ער האָט נישט אַריינגערעכנט די שכירות פון די אַרבעטער וואָס זיינען באַשעפטיגט אויף די פאַרמס, ווייל זייערע שכירות זיינען פיל קלענער ווי ביי די אינדוסטריעלע אַרבעטער.

ווען מען אַנאַליזירט די אויבענדערמאָנטע ציפערען און פאַקטען באַקומען מיר אַזאַ בילד:

עלף מיליאָן אַרבעטער אין אַמעריקע פאַרדינען איצט ווייניגער פון זעכצען דאָלאַר אַ וואָך, ווייניגער אפילו פון דעם מינימום וואָס רוזוועלט האָט באַשטימט (וואָרשיינלעך דרייען זיך די מאַנופעקטשורערס אַרויס פון דעם מינימום שכירות געזעץ, אַז דאָס זיינען לערנערס, אָדער זיי גיבען נישט די אַרבעטער קיין פולע אַרבעטס וואָך פון פערציג שעה). און נאָענט פון 27 מיליאָן אַרבעטער, דאָס הייסט אַרום זעכציג פּראָצענט פון אַלע אַרבעטער אין אַמעריקע, קריגען ווידזשעס ווייניגער פון 35 דאָלאַר אַ וואָך.

נו, וועט מען אונז זאָגען, אַז אין די אינדוסטריען פון ציווילען געברויך ווי, למשל, קליידער, שפּייז און אַנדערע אַרטיקלען פאַרדינען טאַקע נישט די אַרבעטער, דערפאַר אָבער אין די מלחמה אינדוסטריען שאַרען איצט די אַרבעטער גאָלד מיט לאָפּעטעס. דערציילט אָבער דער באַריכט פון דעם „אָפיס אָוו פּראָדאַקשאָן אַדמיניסטראַציע", אַז אפילו אין די מלחמה אינדוסטריען, וואו די אַרבעטער אַרבעטען גאַנצ'ע שעה'ן איבערשטונדען, זיינען די ווידזשעס פון 68 פּראָצענט פון די דאָזיגע אַרבעטער, אַריינרעכענענדיג די איבערשטונדען, ווייניגער ווי 40 דאָלאַר אַ וואָך.

אין די לעצטע יאָרען האָט דער אַגריקולטור דעפּאַרטמענט ביי דער אַמעריקאַנער רעגירונג מיט אַ צאָל עקאָנאָמיסטען אויסגערעכנט וויפיל עס דאַרף קאָסטען אַן אַרבעטער פאַמיליע אין אַמעריקע צו מאַכען אַ לעבען. זיי האָבען אויסגערעכנט וויפיל שפּייז, קליידונג און וואוינונג איז נויטיג פאַר אַ פאַמיליע צו עקזיסטירען און קענען אַנגיין מיט דער טאָג טעגלעכער אַרבעט. דער חשבון איז, אַז פאַר שפּייז אַליין מוז אַ פאַמיליע אויסגעבען אין אַ נאָרמאַלער צייט — נישט ווען עס איז אַ יקרות — אַמווייניגסטען אַכט הונדערט דאָלאַר אַ יאָר, דאָס הייסט זעכצען דאָלאַר אַ וואָך. פאַר דירה געלט, קליידונג און מעדיצין און אַנדערע אויסגאַבען דאַרף ווערען אויסגעגעבען נישט ווייניגער ווי צוואַנציג דאָלאַר אַ וואָך. אין אַנדערע ווערטער, כדי אַז אַמעריקאַנער פאַמיליע זאָל האָבען צום לעבען מוז אַן אַרבעטער פאַרדינען נישט ווייניגער ווי 1850 דאָלאַר אַ יאָר אין אַ נאָרמאַלער צייט. איצט, ווען אַלע נויטיקע לעבענס מיטלען שטייגען, דאַרף אַן אַרבעטער פאַרדינען אַמווייניגסטען צוויי טויזענט פינף הונדערט דאָלאַר אַ יאָר, אַרום פופציג דאָלאַר אַ וואָך, צו פירען אַ פאַמיליע לעבען. היינט, אַז אַרום זעכציג פּראָצענט פון די היגע אַרבעטער, וואָס אַרבעטען איצט, אין אַ צייט פון מלחמה בום און פּראָספּעריטי, פאַרדינען נישט אפילו קיין פינף און דרייסיג דאָלאַר אַ וואָך, קען מען זיך שוין פאָרשטעלען וואָס פאַר אַ צרה'דיג לעבען זיי פירען.

עס וועלען זיך אפשר געפינען אַזעלכע חכמים, וואָס וועלען זאָגען: אויב די אַרבעטער אין אַמעריקע פאַרדינען נישט' איצט גענוג אויף צום לעבען דאַרף מען נעמען אין אַנבאַטראַכט, אַז מיר לעבען איצט אין אַן אַבנאָרמאַלער צייט, אין צייט פון מלחמה, וואו יעדער דאַרף ברענגען קרבנות. טאָ לאָמיר זשע טאַקע אַ קוק טאָן וואָס פאַר אַ קרבנות עס ברענגען די באַלעבאַטים, די פאַבריקאַנטען, ספּעקולאַנטען און דירעקטאָרען פון די קאָמפּאַניעס, אין דער איצטיגער מלחמה.

פאַר אונז ליגט אַ קליינער צעטעל פון די קאָלאָסאַלע פּראָפיטען און „סאַלאַריס" פון אַ צאָל פאַבריקאַנטען און דירעקטאָרען און אָט וואָס דער צעטעל דערציילט:

אין דעם ערשטען האַלב יאָר פון 1942 האָט די „דזשענעראַל מאָטאָרס" געמאַכט נעט פּראָפיט — אָראָפּרעכענדיג טעקסעס און אַנדערע אויסגאַבען — אַ סומע פון 42 מיליאָן, 613 טויזענט דאָלאַר. זעכצען אַנדערע אויטאָמאָביל קאָמפּאַניעס (אַ חוץ פאָרד) האָבען אין דעם לעצטען יאָר געהאַט אַ ריינעם פּראָפיט פון 275 מיליאָן, 757 טויזענט 363 דאָלאַר. דער פּרעזידענט פון דזשענעראַל מאָטאָרס, מיסטער ווילסאָן, האָט לעצטען יאָר גענומען זיך אַ „סאַלאַרי" פון הונדערט ניין און פערציק טויזענט און 803 דאָלאַר; דער טשערמאַן פון דער באָארד אָוו דירעקטאָרס פון דזשענעראַל מאָטאָרס, מיסטער סלאָון, האָט געקראָגען אַ סאַלאַרי פון צוויי הונדערט טויזענט דאָלאַר; דער פּרעזידענט פון קרייסלער, מיסטער קעלי, האָט געקראָגען ווידזשעס 100,950 דאָלאַר; די „דאָגלאַס עיר קרעפט קאָמפּאַני" האָט אין דעם ערשטען האַלב יאָר פון 1942 געמאַכט אַ ריינעם פּראָפיט פון 18 מיליאָן מיט 177 טויזענט דאָלאַר; די „קוירטיס עראָפּלאַן קאָמפּאַני" האָט אין דעם ערשטען האַלב יאָר פון 1942 געהאַט אַ ריינעם פּראָפיט פון 25 מיליאָן 717 טויזענט און 512 דאָלאַר. אפילו די גאָר קליינע עראָפּלאַן קאָמפּאַניעס ווי די „בעל עיר קרעפט", די „ביטש עיר קרעפט" האָבען אויך געהאַט ריינע פּראָפיטען, אין דעם ערשטען האַלב יאָר פון 1942, נאָענט פון אַ מיליאָן דאָלאַר.

יודזשין גרייס, דער פּרעזידענט פון דער „בעטלעהעם סטיל קאָמפּאַני", האָט אין יאָר 1941 געקראָגען די „מאָגערע" שכירות פון 537 טויזענט און 724 דאָלאַר; טאָם גוירדלער, דער דירעקטאָר פון „רעפּאַבליק סטיל קאָמפּאַני", האָט געהעכערט זיינע ווידזשעס פון 99 טויזענט דאָלאַר אין 1940 אויף 275 טויזענט דאָלאַר אין יאָר 1941; בענדזשאַמין פעירלעס, דירעקטאָר פון „יוניטעד סטייטס סטיל", האָט געקראָגען אין 1941 אַ סאַלאַרי פון 146 טויזענט דאָלאַר. אָט אַזוי האָלטען מיר געקאָנט אָנפילען גאַנצע זייטען פון דער „גערעכטיגקייט" מיט ציפערען און פאַקטען וועגען די ריזיגע פּראָפיטען פון די מאַנופעקטשורערס און די ווידזשעס פון די דירעקטאָרען. יאָ, מען קען מיט זיכערקייט זאָגען, אַז ביי די היגע פאַבריקאַנטען מיט זייערע דירעקטאָרען איז איצט טאַקע אַן אמת'ע פּראָספּעריטי. זיי שיטען זיך אַ גאַנצע זאַק מיט געלט.

יאָ, מען שרייבט אין די צייטונגען און זשורנאַלען און די קאָמענטאַטאָרס אויף דער ראַדיאָ האַלטען טאַקע אין איין דרשנ'ען, אַז אין דער איצטיגער מלחמה דאַרפען אַלע קלאַסען און שיכטען פון דער באַפעלקערונג ברענגען קרבנות, אָבער די קאַפּיטאַליסטען ווענדען אָן דעם זעלבען מיטעל ווי עס ווערט דערציילט, אַז צוויי מענשען האָבען אַמאָל געקויפט אַ בהמה בשותפות האָט איין שותף איינגערעדט דעם צווייטען, אַז זייער שותפות זאָל איינגעטיילט ווערען אויף אַזאַ אופן. איינער זאָל צונעמען די מילך פון דער בהמה און דער צווייטער זאָל זי קאָרמענען. ווי עס ווייזט אויס, ווייל טאַקע די אַמעריקאַנער בורזשואַזיע פירען די איצטיגע מלחמה בשותפות מיט די אַרבעטער אויף דעם זעלבען אופן.

ווען נאָר די אַרבעטער פאָדערען אַ העכערונג אויף זייערע ווידזשעס אַזוי קומען גלייך אַרויס די קאַפּיטאַליסטישע צייטונגען מיט עדיטאָריעלס און מאַכען אַ געוואַלד, אַז די אַרבעטער וועלען דורך אַ העכערונג פון שכירות ברענגען צו אינפלאַציע. די קאַפּיטאַליסטישע פּראָפּאַגאַנדיסטען ווילען איינרעדען די אַרבעטער, אַז עס איז גאָר אין די אינטערעסען פון די אַרבעטער גופא צו אַרבעטען פאַר קליינע שכירות. ווער געדענקט נישט דעם טומעל און ליאַרעם וואָס די קאַפּיטאַליסטישע צייטונגען האָבען געמאַכט, באַזונדערס האָט שטאַרק געליאַרעמט די „ניו יאָרק טיימס", פאַרוואָס די „וואָר לייבאָר באָארד" האָט צוגע'פסק'ענט, אַז די אַרבעטער פון „ליטל סטיל" זאָלען קריגען אַ העכערונג פון 44 סענט אַ טאָג אויף זייערע שכירות. טאָ לאָמיר זען וואָס די פאַקטען דערציילען.

פריער פון אַלץ ווילען מיר קלאָר מאַכען וואָס מיינט אייגענטלעך אינפלאַציע? אין קורצען מיינט עס, אַז ווען דער עולם האָט מער געלט אין די קעשענעס צו קויפען פּראָדוקטען און די פּראָדוקטען זיינען דאָ ווייניג אויפן מאַרקעט, שאַפט זיך במילא אַזאַ לאַגע, אַז די פּראָדוקטען ווערען טייערער און דאָס געלט ווערט ביליגער. ווען, למשל, אַ קערבל סטראָבעריס האָט געקאָסט אַ קוואָדער. אויב אָבער עס איז דאָ ווייניג סטראָבעריס אויפן מאַרקעט און דער עולם וויל דווקא קויפען סטראָבעריס ווערט דאָס זעלבע קערבל סטראָבעריס געהעכערט אויף אַ האַלבען דאָלאַר און אויב דער עולם האָט גענוג געלט, צאָלט ער אַ האַלבען דאָלאַר. דאָס מיינט, אַז דער האַלבער דאָלאַר האָט די זעלבע ווערט ווי דער אַמאָליגער קוואָדער און אַזוי מיט די איבעריגע פּראָדוקטען. איז איצט אָבער די לאַגע פון די אַרבעטער אַזוי, אַז זיי האָבען אַ סך געלט און קענען זיך פאַרגינען צו קויפען און צאָלען אַ העכערען פּרייז אויף די פּראָדוקטען? ניין, און טויזענט מאָל ניין. ווי מיר האָבען שוין פריער דערמאָנט, איז זעכציג פּראָצענט פון אַלע אַרבעטענדיגע אין אַמעריקע פאַרדינען נישט אפילו קיין 35 דאָלאַר אַ וואָך און קנאַפּע זיבעציג פּראָצענט פון די אַרבעטער פאַרדינען נישט קיין פערציג דאָלאַר אַ וואָך. עס איז דעריבער קלאָר, אַז די קויף קראַפט פון דער איבערוועגענדיגער מערהייט פון דעם אַמעריקאַנער אַרבעטערשאַפט איז זייער אַ קליינע און די אַרבעטער קענען זיך נישט וואַרפען מיט געלט און צאָלען יעדען פּרייז וואָס מען פאָדערט פאַר אַן אַרטיקעל און זיי קענען דעריבער נישט ברענגען קיין אינפלאַציע.

נאָך מער. עס ווערט געשאַצט, אַז דער נאַציאָנאַלער איינקונפט פאַרן יאָר 1942 וועט באַטרעפען אַ סומע פון 93,200,000,000. פון דער דאָזיגער סומע וועט גאַנצע 77 פּראָצענט גיין צו די פאַמיליעס וואָס קריגען העכער פון צוויי טויזענט דאָלאַר אַ יאָר און קנאַפּע זיבעציג פּראָצענט פון די אַרבעטער קריגען נישט די דאָזיגע סומע.

די אַרבעטער דאַרפען זיך נישט לאָזען פאַרפירען פון קאַפּיטאַליסטישער פּראָפּאַגאַנדע, אַז אַ העכערונג פון שכירות וועט שאַפען אַ אינפלאַציע. דאָס איז אַ פאַלשער געשריי און בלאָף, כדי איינצורעדען די אַרבעטער, אַז זיי זאָלען נישט קריגען קיין העכערונג. די קויף קראַפט פון די היגע אַרבעטער איז צו ווייניג און זיי האָבען נישט אפילו די מעגלעכקייט איינצושאַפען זיך די נויטיגע לעבענס מיטלען אויף צו פירען אַן אָנשטענדיגען לעבען.

וואָס ווייסען מיר וועגען די אידישע יוניאָנס אין סאָוועט־רוסלאַנד

פון גריגאָרי אַראָנסאָן.

די ראָלע וואָס די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס שפּילען אין דער איצטיגער מלחמה אין רוסלאַנד, און דער אינטערעס, וואָס איז דורכדעם אַרויסגערופען געוואָרען אין די דעמאָקראַטישע לענדער, און וואָס האָט געפירט צו דער שאַפונג פון דער „ענגליש־רוסישער געווערקשאַפט־פאַראייניגונג". — דאָס אַלץ רופט אַרויס אַ פראַגע, וואָס איז לאַנג אַראָפּגענומען געוואָרען פון טאָג־אָרדנונג, אָבער וואָס האָט אַ באַזונדערן רייץ פאַר אַלע אידישע סאָציאַליסטען און געווערקשאַפטלער: וואָס הערט זיך מיט דער אידישער אָרגאַניזירטער אַרבעטערשאַפט אין סאָוועט־רוסלאַנד? צי איז אין אַלגעמיין נאָך פאַראַן אַזאַ באַשעפעניש, ווי אַ אידישע געווערקשאַפט־באַוועגונג אין היינטיגען רוסלאַנד? ריכטיגער געזאָגט: וואָס האָבען מיר פאַרמאָגט אין רעוואָלוציאָנערען רוסלאַנד אין דער הינזיכט, ווען עס האָט זיך אָנגעהויבען די צווייטע וועלט־מלחמה?

אויפ'ן סמך פון אַ סיסטעמאַטישער באַאַרבעטונג פון די פאַראַנענע מאַטעריאַלען, וועלכע באַלויכטען די דאָזיגע פּראָבלעם, וויל איך דאָ אָנמערקען געוויסע עטאַפּען, וואָס כאַראַקטעריזירען די עוואָלוציע פון דער אידישער געווערקשאַפט־באַוועגונג אין רוסלאַנד. אפשר וועט דאָס האָבען ניט נאָר אַ ריין־היסטאָרישע באַדייטונג, נאָר עס וועט אויך וואַרפען אַ ליכט אויף די נייע מעגליכקייטען און פּערספּעקטיוון, וואָס וועלען זיך עפענען פאַר דער באַפרייטער און דעמאָקראַטיזירטער רוסלאַנד נאָך היטלער'ס מפּלה.

פאַר דער געווערקשאַפט־באַוועגונג אין רוסלאַנד איז שטענדיג געווען פרעמד דער געדאַנק פון נאַציאָנאַלער סעפּעראַציע. עס זיינען געווען צייטען, ווען די פּאָליטישע קרייזען, וואָס האָבען געהאַט אַ ווירקונג אין די יוניאָנס, זיינען געווען געניינגט צו פאַרוואַנדלען די געווערקשאַפטען אין פּאַרטיי־אָרגאַניזאַציעס אַזוי, אַז די פּאַרטיי זאָל „איינשלינגען" די מאַסען־אָרגאַניזאַציעס פון די אַרבעטער און אויסנוצען זיי פאַר פּאַרטיי־צוועקען. אָבער אַלס אַ כלל האָבען נאַציאָנאַלע פאַראיינען שטענדיק אַרויסגערופען צו זיך אין רוסלאַנד — פאַר די רעוואָלוציעס — (באַזונדערס אין צייט פון די רעוואָלוציעס 1905 און 1917), אַ באַרעכטיגטען חשד. פון דער וויגעלע אָן האָט די רוסישע רעוואָלוציאָנערע און אַרבעטער באַוועגונג (באַזונדערס אויף דעם געביט פון דער עקאָנאָמישער אָרגאַניזאַציע) איינגעזאַפּט אין זיך אינטערנאַציאָנאַלע פּרינציפּען און טענדענצען און האָט אין זיי שטענדיק געזוכט דעם אויסדרוק פון קלאַסען־סאָלידאַריטעט און די בעסטע גאַראַנטיע פאַר דעם ערפאָלג פון קלאַסען־קאַמף.

אַזאַ איז געווען די אידייען־וועלט פון דער באַוועגונג. דאָס זיינען געווען די פאַרבאַדינגונגען פון דער געווערקשאַפט־באַוועגונג, וואָס האָט זיך אַנטוויקעלט אין לאַנד און וואָס האָט פאָרגעשטעלט מיט זיך די שטאַרקסטע מאַסאַווע באַזע פון דעם קאַמף געגען דער אַלטער צאַרישער אָרדענונג אין רוסלאַנד.

און טראָץ דעם, טראָץ אַלע טעאָריעס, — ריכטיגער געזאָגט, — אין אַ געוויסער סתירה צו די טעאָריעס וועלכע האָבען זיך ניט געלאָזט פאַרווירקליכען אין לעבען, האָבען מיר ביז דער סאַמע אָקטאָבער־רעוואָלוציע פון 1917, — פאַקטיש, נאָך מיט אַ פּאָר יאָר שפּעטער, — געהאַט אין רוסלאַנד אַן אייגענע אידישע געווערקשאַפט־באַוועגונג, — אידישע יוניאָנס, אויסגעשפּראָכענע אידישע עקאָנאָמישע קאַמף־אָרגאַניזאַציעס. די סיבות פון דעם זיינען אַלעמען באַקאַנט, און עס לוינט ניט איצט אַנצושטרענגען אין דער הינזיכט אונזער זכרון.

אַזוי צי אַנדערש, האָבען מיר אין משך פון צענדליגער יאָרען געהאַט אין רוסלאַנד אַ אידישע יוניאָן־באַוועגונג. און ווען מיר וועלען איצטער פּרובירען מאַכען אַ סך־הכל פון דעם אידייאישען שטרייט, וואָס איז יאָרען־לאַנג אָנגעגאַנגען אין דער רוסישער רעוואָלוציע און צווישען די פאַרשידענע ריכטונגען פון אידישען סאָציאַליזם און קאָמוניזם, — וועלען מיר אפשר זיין געצוואונגען צו זאָגען, אַז דער קאַמף פאַר פרייהייט און דעמאָקראַטיע אין די רייען פון אַרבעטער־קלאַס האָט געפונען זיין טיפסטען אויסדרוק אין דעם קאַמף, וואָס די אידישע אַרבעטער־טוער האָבען געפירט פאַר די רעכט פון דער אומאָפּהענגיגער אַרבעטער־אָרגאַניזאַציע, פאַר דער איינהאַלטונג און אויפלעבונג פון די עלעמענטען פון אַ זעלבסטשטענדיגער אידישער געווערקשאַפטס־אָרגאַניזאַציע.

ווי ס'איז באַקאַנט, האָבען זיך אין רוסלאַנד געפירט די דאָזיגע שטרייטען אויף אַ העכסט דראַמאַטישען אופן... זיי האָבען דערגרייכט דעם קלימאַקס אין די ערשטע יאָרען, נאָך דער אָקטאָבער־רעוואָלוציע, אין דער צייט פון דעם אַזויגערופענעם „מיליטערישען קאָמוניזם". זיי האָבען זיך אָנגעלעקט אויף גאָר אַנדערע יסודות און אויף אַ ווייטער איינגעאַרטיגען אופן אויף דעם צווייטען עטאַפּ פון דער קאָמוניסטישער רעוואָלוציע, אין דער צייט פון „נעפּ" (נייע עקאָנאָמישע פּאָליטיק פון לענינ'ען), וואָס זיינען באַגלייט געוואָרען אין דער אידישער סביבה אין סאָוועט־רוסלאַנד מיט אַ אויפשוואונג אויפן געביט פון דער אידישער רעקאָנסטרוקציע.

מיט די צוויי אָנגעמערקטע עטאַפּען פון דער רעוואָלוציע שפּעט זיך אויס דער אינטערעסאַנטער אידעאישער שטרייט, פון וועלכען עס איז אָפּגעהאַנגען דער גורל פון די פּראָפעסיאָנעלע פאַראיינען, — און באַזונדערס פון די אידישע יוניאָנס: צי זיי וועלען איינהאַלטען געוויסע עלעמענטען פון זעלבסטשטענדיגקייט, אָדער זיי וועלען פולקאָם פאַרוואַנדעלט אין מלוכה־און פּאַרטיי־אָרגאַנען.

דער דריטער עטאַפּ פון דער קאָמוניסטישער רעוואָלוציע, די דריי „פינף־יאָרלעך", דער גרויסער פּלאַן פון דער „אינדוסטריאַליזירונג", האָט געשאַפען נייע און וויכטיגע פאַקטען, אויך ספּעציעל פאַר דער אידישער אַרבעטערשאַפט, — און כאָטש די אינדוסטריאַליזירונג־פּראָצעסען האָבען אַרויסגערופען די אַסימילירענדע טענדענצען און האָבען אָפּגעשוואַכט די נאַציאָנאַלע פאַרבינדונגען אין דער אויסגעוואַקסענער אַרמיי פון די אידישע פּראָלעטאַריער און בעאַמטע, — איז אָבער מיט דעם פאַרמ נאָך ניט געזאָגט געוואָרען דאָס לעצטע וואָרט. פאַרקערט, ביי אַנדערע נאָך־מלחמה'דיגע באַדינגונגען פון אַ געזעלשאַפטליכען אויפשוואונג אין לאַנד קענען די עלעמענטען פון דער אָרגאַניזירטער אידישער אַרבעטערשאַפט אויסנוצען פאַר זיך די דערגרייכונגען און די טענדענצען סיי אין צאָל, סיי אין דעם באַרופליכען באַשטאַנד פון די אידישע אַרבעטער.

לויט די אָנגעוויזענע דריי וויכטיגסטע עטאַפּען פון דער רוסישער רעוואָלוציע וועלען מיר פּרואוון געבען דאָס בילד פון די אידישע יוניאָנס אין סאָוועט־רוסלאַנד און אויפדעקען די עלעמענטען פון דער אידישער געווערקשאַפט־אָרגאַניזאַציע אַזוי ווי זי האָט זיך איינגעהאַלטען און אַנטוויקעלט אין לויף פון דער רעוואָלוציע. — ביז דעם שוועל פון דער היינטיגער מלחמה...

די אָקטאָבער־רעוואָלוציע פון 1917 האָט ביז דעם גרעסטען גראַד „פּאָליטיזירט" די יוניאָנס אין לאַנד, און דער קאַמף אין די פּראָפעסיאָנעלע פאַראיינען האָט אָפּגעשפּיגעלט אין זיך די אַלגעמיינע פּאָליטישע שטרייטען, וואָס זיינען פאָרגעקומען אין דער גאַנצער באַוועגונג אין משך פון דער פעברואַר־רעוואָלוציע, און וועלכע האָבען זיך שטאַרק פאַרשאַרפט נאָך דער איבערקערעניש פון די באָלשעוויקעס. באַלד איז געקומען די צייט פון נאַציאָנאַליזירונג פון דער גאַנצער אינדוסטריע, פון די בענק און פון דעם האַנדעל, די פאַרשאַרפונג פון די סאָציאַלע און עקאָנאָמישע ווידערשפּרוכען, דער בירגער־קריג און דער אָנהויב פון „רויטען טעראָר".

פאַר די יוניאָנס, באַזונדערס אין די שטעט, וואו עס האָט נאָך עקזיסטירט אַ קאָנצענטרירטע אידישע אַרבעטערשאַפט, אָדער וואו בראש פון דער באַוועגונג זיינען געשטאַנען אידישע סאָציאַליסטישע אַרבעטער־טוער, איז דער קאַמף געגאַנגען אַרום דער פראַגע: פרייהייט און אומאָפּהענגיגקייט, אָדער די פאַרוואַנדלונג פון די יוניאָנס אין מלוכה־אַנשטאַלטען.

אויף צוזאַמענפאָרען און קאָנפערענצען און אין די שפּיץ־אָרגאַניזאַציעס אויף די ערטער, האָט דער קאַמף ניט איינמאָל אָנגענומען דעם ביטערסטען כאַראַקטער. אין לויף פון 1918—1921 האָט די מאַכט ניט איינמאָל אָנגעווענדעט רעפּרעסיעס געגען די פירער פון דער „אָפּאָזיציע" אין דער פּראָפעסיאָנעלער באַוועגונג. מיט מיטלען פון דרוק און געוואַלט האָט די מאַכט געהאָלפען די באָלשעוויקעס [illegible] אין זייערע הענט דעם אַפּאַראַט פון דער פּראָפעסיאָנעלער באַוועגונג. איינער פון די מיטלען אויף צו דערשטיקען די „אָפּאָזיציע" אין די פאַראיינען איז געווען די פאַראייניגונג פון פאַרשידענע יוניאָנס צווישען זיך אַזוי, אַז די אָפּאָזיציע געגען זיי זאָל איינגעזונקען ווערען. אַזוי האָט מען ליקווידירט דעם „בערשטער בונד", די באַרימטע ערשטע אידישע אָרגאַניזאַציע, וואָס איז אַנטשטאַנען נאָך אין 1895 און האָט יאָרען לאַנג געפירט אַן אומלעגאַלע עקזיסטענץ אונטער דער דירעקטער פירונג פון דעם „אַלגעמיינעם אידישען אַרבעטער בונד". — און פאַראייניגט אים מיט די לעדער־אַרבעטער. די האַנדעלס־אָנגעשטעלטע האָט מען פאַראייניגט מיט די סאָוועטען־אָנגעשטעלטע. דאָס איינציגע איז געווען אויך מיט די באַנק־אָנגעשטעלטע, וועלכע האָבען געהאַט אַ באַזונדערען פאַראיין. די פאַרמאַצעווטען האָט מען פאַראייניגט מיט די כעמיקער, א. אַ. וו. געגען „איינגעשפּאַרטע" פאַראיינען אין איינצעלנע שטעט (מינסק, וויטעבסק, מאָהילעוו, כאַרקאָוו, קיעוו), אָדער געגען דעם פאַראיין פון די דרוקער, וועלכער איז געווען אָפּאָזיציאָנעל געשטימט, האָבען די קאָמוניסטען אָנגעווענדעט אַן אָפענעם טעראָר (אַרעסטען פון די פירער, פאַנאַנדערטריבונג פון פאַרזאַמלונגען, פאַרבאָט פון דער פּראָפעסיאָנעלער פּרעסע און אויפלעזען די פאַראיינען).

ווען אין 1920-21 האָבען זיך געשפּאָלטען די אַלטע סאָציאַליסטישע פּאַרטייען (דער „בונד", די פאַראייניגטע, די פּועלי־ציון) און געוויסע שיכטען פון די אידישע אַרבעטער־טוער זיינען „קאָמוניזירט" געוואָרען, האָט דאָס זייער פאַרלייכטערט און פאַרשנעלערט דאָס פאַרכאַפּען פון די אידישע יוניאָנס מצד די קאָמוניסטען.

די ערשטע נידערלאַגע פון די „אָפּאָזיציעס" איז פאָרגעקומען אין דעם שניידער פאַראיין, און נאָכדעם אין דעם גאַרבער־פאַראיין. דער פאַרניכטונגס־קאַמף, וואָס די קאָמוניסטען האָבען געפירט געגען די אַנהענגער פון דער ריכטונג פון דער „אומאָפּהענגיגקייט פון די יוניאָנס", האָט זיך פאַרצויגען ביי די דרוקער ביז 1920, און ביי די כעמיקער ביז 1921, און האָט זיך פאַרענדיגט מיט דער ליקווידירונג פון די „אָפּאָזיציעס" נאָך דעם, ווען די אַלרוסישע צענטערען זיינען פאַרכאַפּט געוואָרען פון די פאַרשטייער פון דער מאַכט. דער דאָזיגער קאַמף איז פאָרגעקומען אויף אַ מער ברייטערען אופן אין דער באַוועגונג פון די אָנגעשטעלטע, דערפאַר, ווייל דאָרטען האָט זיך קאָנצענטרירט אַ גרויסע צאָל פון דער אינטעליגענץ, וועלכע איז געשטאַנען אין אַ שאַרפער אָפּאָזיציע צו דער פּאָליטיק פון דער מאַכט. אין די אידישע שטעט און שטעטלעך איז אויסגעקומען אַזוי, אַז די דאָזיגע יוניאָנס זיינען געבליבען די לעצטע פעסטונגען פון דער „אָפּאָזיציע". דער מחבר פון די שורות האָט אין 1918-1920 רעפּרעזענטירט די אָפּאָזיציאָנעלע ריכטונג אינ'ם אַלרוסישען צענטער פון דער אָנגעשטעלטע־יוניאָן און האָט דעריבער געהאַט די מעגלעכקייט אויף אַ קאָנקרעטען אופן צו אילוסטרירען דעם גאַנג פון די אינעווייניקסטע קאַמפען, — וואָס זיינען אייגענטלעך כאַראַקטעריסטיש פאַר אַלע אַנדערע פאַראיינען, — וועלכע זיינען אין דער צייט פון „מיליטערישען קאָמוניזם" איינגענומען געוואָרען פון די באָלשעוויקעס.

דער ערשטער צוזאַמענפאָר פון די אָנגעשטעלטע נאָך דער אָקטאָבער־רעוואָלוציע איז געווען אין יולי, 1918, אין מאָסקווע. דעם דאָזיגען צוזאַמענפאָר האָבען די באָלשעוויקעס, וואָס זיינען דאָרטען געווען אַ קליינע מינדערהייט, דעמאָנסטראַטיוו פאַרלאָזען. די שטימונג איז געווען אַן אויסגעשפּראָכען „אַנטי־באָלשעוויסטישע". דאָס מיינט: געגען דער סיסטעם פון דיקטאַטור, געגען טעראָר, געגען נאַציאָנאַליזירונג פון אינדוסטריע און האַנדעל און אַזוי ווייטער. אין צענטראַל־קאָמיטעט זיינען אַריין אויסשליסלעך סאָציאַליסטען, כמעט אַלע אידען. אויפ'ן צווייטען צוזאַמענפאָר, אין יאָר 1919, איז שוין די שטימונג פון דער מערהייט געווען אַן אַנדערע. אויך די מיטגלידער פון צ. ק. האָבען „עוואָלוציאָנירט" און זיינען געוואָרען האַלב־קאָמוניסטען. און טראָץ דעם האָט די „אָפּאָזיציע" געהאַט אויפ'ן צוזאַמענפאָר 93 דעלעגאַטען (40 פּראָצענט), וועלכע האָבען רעפּרעזענטירט 100,313 מיטגלידער. עס איז אינטערעסאַנט, אַז צווישען די דעלעגאַטען פון דער אָפּאָזיציע (26 סאָציאַל־דעמאָקראַטען, 7 עסערען, 27 אומפּאַרטייאישע אַנהענגער פון „איינהייט און אומאָפּהענגיגקייט" א. אַ. וו.) זיינען געווען 11 בונדיסטען, וואָס האָבען פאַרטראַטען 9,736 מיטגלידער און 7 „פאַראייניגטע", וואָס האָבען פאַרטראַטען

7.222 מיטגלידער. אין פראווינץ פון נייעם צ. ק. זיינען, צווישען די מיטשטיפער פון דער „אפאזיציע" געווען 3 בונדיסטען און 1 „פאראינטערעסירטער". דאס איז נאך געווען די צייט, ווען אין די פאראיינען אויף די ערטער האבען די קאמוניסטען באגעגנט א בעשטימטען ווידערשטאנד. די „אפאזיציע" אין ווייסרוסלאנד, אוקראינע, אפילו אין מאסקווע און אויף דעם וואלגא־געביט (סאראטאוו, סאמארא), האט זיך פעסט געשטיצט אויף די ברייטע מאסען.

צום דריטען צוזאמענפאר אין מאסקווע, וואס איז פארגעקומען אין יולי 1920, איז אבער אלץ געווען פארענדיגט: ביי דער „אפאזיציע" האט מען אפגענומען אירע לעגאלע שטיץ־פונקטען. די „סעקציע־דירונג" פון דער אנגעשטעלטע־יוניאן האט געבראכט דערצו, אז אנשטאט אלטער באקאנטער, דער פראלעטאריער פון סטאר און פון אפיס, דער „פריקאשטשיק" און דער „קאנטארשטשיק", זיינען דעטערמינקען געווארען אין דער ניי־באשאפענער באאמטען־ און ביוראקראטען־ארמיי, און דער סאמע איבערגעגעבענער טייל פון דעם באאמטען־שיכט, — אלע מיטארבעטער און באאמטע פון דער „טשעקא" זיינען איינגעשלאסען געווארען אין דער אנגעשטעלטע־יוניאן. כמעט אויפ'ן דריטען צוזאמענפאר איז נאך די „אפאזיציע" געווען פארטרעטען, האט מען זי אבער שוין ניט צוגעלאזען ניט צום צ. ק. און ניט צו דעם אפאראט. נאך דעם צוזאמענפאר, האט מען ארויסגעשיקט ספעציעל „עמיסארן" אין דער פראווינץ און זיי האבען דארטען ליקווידירט די לעצטע סימנים פון דער „אפאזיציע".

מען קען ניט מעכאניש אפטיילען די פראגע, וואס אינטערעסירט באזונדערס די אידישע ארבעטער־טוער: די פראגע פון קולטור און דערציהונג אין די יוניאנס פון די אלגעמיינע פאליטישע קאמפען, וואס האבען זיך אזוי שארף אויסגעשפילט צווישען פארשיידענע ריכטונגען אין דער צייט פון דער רעוואלוציע. ווען מיר נעמען דעם פרינציפיעלען צוגאנג פון די דיגער — פון די קאמוניסטען, — אין דער באציהונג צו דער פראגע פון קולטור־ארבעט, פון מוטער־שפראך און אז. וו., קען מען זאגען, אז ביי דער מערהייט פון די רוסישע סאציאליסטען איז דער צוגאנג געבליבען דער זעלביגער ווי פריער. די בונדישע אדער די עס־עסישע פאדערונגען, וואס זיינען פארמולירט געווארען אין אנהויב פון 1917. די פאדערונגען זיינען געווען צו בילדען אין די יוניאנס באזונדערע נאציאנאל־קולטורעלע אדער נאציאנאלע סעקציעס, וועלכע זאלען זיך פארנעמען מיט באדינען די ספעציעלע נויטען פון די נאציאנאלע מינדערהייטען. די קאמוניסטען האבען געקוקט קרום אויף אט־די פאדערונגען. זיי האבען זיך נאך געהאלטען ביי די אלטע „קאסמאפאליטישע" אידייען פון פאר דער רעוואלוציע, וואס זיינען געווען פארשפרייט צווישען די באלשעוויקעס און מענשעוויקעס צוגלייך. אבער פונקט ווי די סאציאליסטען האבען די קאמוניסטען זיך ניט ארויסגעזאגט געגען שאפען אין די יוניאנס, געבויט אויפ'ן אינטערנאציאנאלען פרינציפ, באזונדערע קאמיסיעס פאר נאציאנאל־קולטורעלער ארבעט. זיי האבען נאר געפאדערט אין קלייניגקייט: די קאמיסיעס זאלען פירען אויף אידיש די אלגעמיינע קאמוניסטישע פראפאגאנדע. פראקטיש, האט עס געהייסען, אז די קולטור־קאמיסיעס זאלען ווערען די פארטרעטער פון דער קאמוניסטישער פארטיי אין די יוניאנס. דאס האט געפירט דערצו, אז קיין קולטור־קאמיסיעס האבען שוין ניט עקזיסטירט און עס איז שוין ניט געבליבען קיין פלאץ פאר אן אויפריכטיגער קולטור־ארבעט צווישען די אידישע ארבעטער. וואס זיינען ארגאניזירט אין די יוניאנס. מיט עטלעכע יאר שפעטער זיינען אויסגעוואקסען געוויסע אומשטענדען, וואס זיינען געווען מער גינסטיג פאר דער קולטור־ארבעט אין אידיש, אבער צו דער דאזיגער צייט האבען זיך שוין ראדיקאל געענדערט דער אינהאלט און דער כאראקטער פון די יוניאנס אין לאנד. זיי זיינען כמעט אינגאנצען געווארען אן אינסטרומענט אין די הענט פון דער מלוכה און דער קאמוניסטישער פארטיי און זיי האבען אויפגעהערט זיין קאמף־ארגאניזאציעס פון די ארבעטער. עס איז געקומען די תקופה פון „נעפ" (פון דער „נייער עקאנאמישער פאליטיק"), וואס האט באדייט, אז די קאמוניסטישע דיקטאטור האט געמאכט א קער און האט זיך געשטעלט מיט'ן פנים צו די רעשטלעך פון דער פריוואט־ווירטשאפט אין לאנד און האט זיך דערקלערט ברייט אויף צו געבען קאנצעסיעס דעם אויסלענדישען קאפיטאל. מיר וועלען ווייטער זען, ווי אזוי עס האבען זיך איינגעהאלטען געוויסע עלעמענטען פון דער אידישער יוניאן־באוועגונג אין דער נייער תקופה.

דער טיפ פון א יוניאן וואס עקזיסטירט אין סאוועט רוסלאנד און וואס שטעלט מיט זיך פאר נאר א טייל פון דעם מלוכה־אפאראט, — גלייך מיט אנדערע טיילען, און האט איז באדארפט ארויסגעטיילט א געוויסע פונקציע אין דעם באלשעוויסטישען שטאט. — איז ארויסגעפורעמט געווארען אין די יארען 1921—1929. די פראפעסיאנעלע פאראיינען האבען אויפגעהערט צו זיין זעלבסטשטענדיג, זעלבסטשטענדיגע, פרייע ארבעטער־ און קאמפס־ארגאניזאציעס. עס איז געגאנגען א פראצעס פון „צוזאמענוואקסען" פון די עקאנאמישע ארבעטער־ארגאניזאציעס מיט אזעלכע מלוכה־אינסטיטוציעס, וואס האבען פארוואלטעט מיט דער פאלקס־ווירטשאפט און האבען געדארפט „האלטען אן אויג" אויף די ארבעטער. אין א געוויסען זין קען מען זאגען, אז די יוניאנס זיינען געבליבען אויסשליסלעך דערפאר, ווייל די זיינען געווען נוצליך פאר דעם קאמוניסטישען סיסטעם און האבען געדינט דעם צוועק פון בעסער דורכפירען אין לעבען אירע עקאנאמישע פלענער און מאסמיטלען. פארמעל האט דער „נעפ" געעפענט א מעגלעכקייט אפילו פאר דער קלאסען־קאמף, פאר סטרייקס און אזוי ווייטער. עס האבען עקזיסטירט פריוואטע אונטערנעמונגען, פאבריקען און געשעפטען. עס איז דאך געווען „לעגאליזירט" די פריוואטע איניציאטיוו, — אין דעם איז דאך באשטאנען דער תוך פון „נעפ" און דאס האט, אגב, ארויסגערופען צום לעבען נייע שפאלטונגען פון דער „אפאזיציע" אפילו אין דער קאמוניסטישער פארטיי. די דאזיגע אפאזיציע האט טאקע פאריזיכטיג, אבער דאך קלאר געפאדערט „זעלבסטשטענדיגקייט" פאר די יוניאנס — זעלבסטשטענדיגקייט פון דער פארטיי און פון דער מלוכה. אבער די דיקטאטור האט ניט ארויסגעוויזען קיין חשק צוצוהערען זיך צו אזעלכע שטימען. א זעלבסטשטענדיגע קלאסען־קאמף פאליטיק, אפילו געגען דעם „פריוואטניק", — אפגערעדט שוין געגען דער מלוכה, וואס איז געווארען דער הויפט־בעל־הבית פון דער ווירטשאפט איז געווען אבסאלוט אויסגעשלאסען. די וויכטיגסטע פראגען פון ארבעטס־קאמף, דער ארבעטס־לוין, דער ארבעטס־טאג, די קאלעקטיווע אפמאכען און אז. וו. זיינען פאקטיש געווען געלייזט דורך די באאמטע פון דער רעגירונג אויף א ביוראקראטישען אופן, — און די שפיצען פון די יוניאנס האבען געדארפט נאר געבען זייער חתימה און הסכמה, ניט אנפרעגענדיג די ברייטע מיטגלידערשאפט. וועלכע איז צוגעוואוינט געווארען צו קוקען אויף דער יוניאן ווי אויף א קאנצעלאריע בלויז, אן איבעריגע אפטיילונג פון דער מלוכה־אפאראט. און עס איז געקומען דאס, וואס עס איז געווען אומפארמיידלעך: די יוניאנס, מיט וועלכע עס האבען אנגעפירט מענשען באשטימטע פון דער רעגירונג, האבען אויפגעהערט ארויסצוווייזען סימנים פון זעלבסטשטענדיגקייט און האבען אין אלגעמיין פארלוירען סיי זייער ווירקונג און סיי זייערע פארבינדונגען מיט די מאסען.

דער קרייז פון דער טאג־טעגלעכער ארבעט פון א זא יוניאן אין רוסלאנד האט ארומגענומען בוכשטעבלעך אלץ, וואס איז דעמאלט געשטאנען אויפ'ן סדר־היום פון די פארטייאישע און רעגירונגס־אנשטאלטען, און, נאטירלעך, אן דעם, אז עס זאל זיך אפילו פילען דער באזונדער שטעמפעל פון אן ארבעטער־ארגאניזאציע. די יוניאנס, לויט די דירעקטיוון און באפעלען פון דער רעגירונג, האבען אנטיילגענומען אין די מלוכה־הלוואות, האבען דורכגעפירט די „סאציאליסטישע פארמעסטונגען" אין די פאבריקען און אונטערנעמונגען, האבען באהאנדעלט די „איבעריגע טעמפס" פון אויפהויבען די קוואליטעט פון דער פראדוקציע אדער פון דער פארקלענערונג פון די זעלבסט־קאסטען פון דער פראדוקציע. זיי האבען פארמעל דורכגעפירט די קאלעקטיווע אפמאכען־קאמפאניעס, — איך זאג פארמעל דערפאר, ווייל דאס איז געווען א פיקטיווע זאך, — פאקטיש האט די רעגירונג זעלבסט איינזייטיג באשטימט אלע פראגען בנוגע ארבעט. די יוניאנס, וואס זיינען געווען אפיציעל „אומפארטייאיש", זיינען געווען געצוואונגען דורכצופירען די אזוי גערופענע „ריינינגונגס־קאמפאניעס" פון דער קאמוניסטישער פארטיי. די רעגירונג האט געצוואונגען די יוניאנס צו שאפען ביי זיך ספעציעלע דיסציפלינאר־געריכטען, וואס האבען געדארפט פירען דעם קאמף מיט ארבעטער שיכורים און „פראגולשטשיקעס", מיט „פוס־און־פאסניקעס און באריסער" („לאדערי" און „רואטשי") . . .

אין אזא אטמאספער, ביי אזעלכע אויפגאבען, וואס זיינען אנגעבונדען געווארען די יוניאנס, האבען די אידישע ארבעטער און אנגעשטעלטע זייער וויניג געקאנט זיך אויסלעבען, אלס אידישע פראלעטאריער. אין די יוניאנס. די פראבלעם פון פירען די קולטור־ און אויפקלערונגס ארבעט אין די יוניאנס האט מען טאקע פון צייט צו צייט ארויסגעשלעפט פון די בוידעמס, וואו זי איז געלעגען א פארגעסענע און פארלאזענע. אבער דאס איז געטאן געווארען אויף א קינסטלעכען אופן, ווייל זי איז ניט ארויסגעוואקסען פון די נויטען פון פראפעסיאנעלער טעטיגקייט צווישען די אידישע מאסען.

די תקופה פון „נעפ" איז, ווי באקאנט, באגלייט געווארען מיט א גרויסער און איטפעזאנטער פלאצירונג פון איינווארדערנען אידען אויף ערד און פון אריינציען די אידישע מאסען אין דער אינדוסטריע. די אזוי גערופענע „אידישע ארבעט" האט געמוזט אוועקשטעלען אויף דער טאג־ארדענונג די פראגע וועגען צוציען די ברייטע אידישע מאסען, וואס זיינען ארגאניזירט געווען אין די יוניאנס. אבער עס איז שוין געווען צושפעט. די לעבעדיגע נשמה פון די יוניאנס איז שוין פארשוואונדען. מען האט געשאפען „קאמערלעך" פון „געזערד", מען האט פאנאנדערגעקלעפט וואנט־צייטונגען און אז. וו.. אבער דער „געזערד" איז געווען געבויט אויף אינטערנאציאנאלע יסודות, און 45 פראצענט פון זיינען מיטגלידער זיינען (אין יאר 1929) געווען ניט־אידען. די וואנט־צייטונגען און אנדערע אזעלכע פרימיטיווע פראפאגאנדע־מיטלען זיינען אויך געווען זעלטען אין אידיש. דערפאר האבען טאקע די נאציאנאל־געשטימטע קאמוניסטען (און אזעלכע זיינען דעמאלט געווען ניט וויניג) שטארק און כמעט־אפען אומצופרידען געווען מיט דעם צושטאנד און מיט די פערספעקטיוון פון דער אידישער ארבעט אין די יוניאנס. אדער, ווי זיי האבען דאס גערופען, מיט דער „פראפארבעט אין אידיש".

לויט די קארגע ציפערען, וואס זיינען פאראן פאר די ערשטע יארען פון „נעפ", זעען מיר, אז צום ערשטען אקטאבער 1925 האט מען גערעכענט אין די יוניאנס אינגאנצען 38.308 מיטגלידער־אידען. זיי זיינען געווען פארטיילט אזוי: אין דער אינדוסטריע — 21.637, אין די קולטורעלע, אדמיניסטראטיווע און האנדלס־אונטערנעמונגען — 12.309, אין לאנד און לאנדווירטשאפט — 703, אין טראנספארט און פארבינדונגס־ארגאנען — 1.504, אין אנדערע פאכען — 1.155 אידען. דאס, וואס די צאל אידען, ארגאניזירטע אין די יוניאנס, איז געווען ניט קיין גרויסע באשטעטיגט אן אפיציעלער באריכט פון דער „יעווסעקציע", וואס שטעלט פעסט, אז אין 1925 זיינען געווען אין די יוניאנס ביז 300 טויזענט מיטגלידער „צוזאמען מיט זייערע קעסטניקעס" (ד. ה. אריינגערעכענט די מיטגלידער פון די משפחות). ארבעטער האט מען גערעכענט אן ערך 120 טויזענט. וואס איז שייך דער ארבעט אין אידיש, האט דעמאלט דער באריכט באטאנט, אז „קיין דירעקטע ארבעט אין אידיש מצד די פראפעסיאנעלע פאראיינען איז כמעט ווי ניט געפירט געווארען". קיין אידישע קולטור־קאמיסיעס, שוין אפגערעדט קולטור־סעקציעס, האבען ניט עקזיסטירט. ביי איניגע „קולטאפטיילונגען" פון די יוניאנס (האמעל, קיעוו, אדעס) האט געארבעט אן אינסטיטוציע פון אינסטרוקטארען, וואס האבען זיך באמיט איינצופירען אין די פאקטיש־אידישע (לויטן זייער באשטאנד) פאראיינען אידישע קולטור־ארבעט, בוכפירונג אין אידיש און אז. וו. אין דעם זעלבען יאר 1925 האט אן אלאוקראינישער צוזאמענפאר פון די פראפעסיאנעלע פאראיינען באשלאסען, אז מען זאל אריבערגיין אין דער ארבעט אויף דער מוטער־שפראך. די יעווסעקציע האט געפרואווט דאס אויסטייטשען אזוי, אז דאס מיינט ניט נאר אוקראיניזאציע, נאר אויך אידישיזאציע פון די פאראיינען. אבער בלויז אין איינצעלנע פאראיינען האט זיך איינגעגעבען איינצופירען אידיש. הויפטזעכלעך, ביי די שניידער, סילוויה ביי די לעדער, דרוקער און טעקסטיל־ארבעטער. עס איז באקאנט, אז אין אוקראינע זיינען, צום יאר 1926, אויף אידיש אריבערגעגאנגען 18 אפטיילונגען פון שניידער־פאראיינען און 36 שטעטלשע סעקציעס און „ארטקאמען" פון פארשיידענע פאראיינען אין קיעווער, בארדיטשעווער, אומאנער, וויניצער און אנדערע ראיאנען. וועגען אדעס האט מען אין דער זעלבער צייט געשריבען פארקערט: „די פראפ. ארבעט אין אידיש איז ניט אוועקגעשטעלט". אפילו אין מינסק, וואו עס זיינען צו דער צייט געווען 11 טויזענט אידישע מיטגלידער אין די יוניאנס, האבען נאר די שניידער, די בערשטער און די דרוקער געפירט זייער ארבעט אין אידיש.

דאס, וואס מיט דער „פראפארבעט אין אידיש" (מיר רעדען דא ניט וועגען דעם אינהאלט פון דער דאזיגער ארבעט — דאס איז באשטימט אינגאנצען פון דער קאמוניסטישער פראפאגאנדע־מאשין . . .) שטייט שמאל, קענען מיר זען פון דעם ביישפיל פון די שניידער־יוניאנס, מיט דריי שפעטער. אין יוני 1929, האט דער צ. ק. פון דעם שניידער־פאראיין גע'טענה'ט צו די אידישע שניידער: „די צוזאמענפארען האבען זיך ארויסגעזאגט דערפאר, אז דארט, וואו די אידישע ארבעטער שטעלען מיט זיך פאר א גרויסע מערהייט, דארפען זיי אין דער פולסטער מאס באדינט ווערען מיט דער אידי־

שע שפראך". דער צ. ק. אפעלירט אין דעם זין צו די „פאבקאמען", קולטור־קאמיסיעס און צו די „פראפאקטיוויסטען". אבער הפנים די לאגע איז אין דער הינזיכט גאר ניט קיין פריגעלדיגע". צום יאר 1929, ערב דער אינדוסטריאליזאציע, — שוין אין דער צייט פון דעם ערשטען פינף יאר פלאן — האבען זיך אין לאנד גערעכענט מער פון 30 טויזענט אידישע שניידער, פון זיי אין אוקראינע — 15 טויזענט אידישע שניידער, אבער נאר 15 קרייזען „האבען געפירט זייער ארבעט אויף אידיש". דער אידישער פראפעסיאנעלער ארגאן „די רויטע נאדעל" האט זיך פארשפרייט אינגאנצען אין 898 עקזעמפלארען אין אוקראינע און 59 עקזעמפלארען אין ווייסרוסלאנד און 152 — אין אנדערע ערטער. פאקטיש איז די אנגעגעבענע צירקולאציע געווען א נאך קלענערע.

וועגען קולטור ארבעט צווישען די אידישע יוניאן־מיטגלידער האבען מיר אויך עטלעכע דאטען אין דעם באריכט פון דעם אלרוסישען ראט פון די פראפעסיאנעלע פאראיינען, וואס איז צוגעשטעלט געווארען דעם 8טען אלרוסישען צוזאמענפאר. פון דארטען דערוויסען מיר זיך, אז צום חודש אפריל 1927, זיינען אין ווייסרוסלאנד געווען 55.131 אידען אין די יוניאנס, פון וועלכע עס זיינען געווען 44 פראצענט מיטגלידער פון פראפעסיאנעלע קלובען. ביי אלע קלובען האבען זיך גערעכענט צוזאמען — 38 קרייזלעך און 97 קרייזלעך ביי די „רויטע ווינקלעך", און אין די ביבליאטעקען איז געווען אינגאנצען 1.827 ביכער . . . א גאנץ מאגערער סך־הכל!

צום סוף „נעפ" האט זיך ארויסגעוויזען א באדייטענדיגער וואוקס פון די אידישע מיטגלידער אין די יוניאנס. די פראפעסיאנעל־פאראייניש ציילונג אין אוקראינע האט געגעבען צום יאר 1929 — אין אוקראינע: — 208.347 אידען (11.79 פראצענט), אין ווייסרוסלאנד — 61.172 (24.72 פראצענט). לויט די פאכען האבען די שניידער פארנומען אין אוקראינע 66.84 פראצענט, אין ווייסרוסלאנד — 85.95 פראצענט, די לעדער־ארבעטער — אין אוקראינע — 48.57 פראצענט, אין ווייסרוסלאנד — 73.12 פראצענט; די אנגעשטעלטע: אין אוקראינע 23.25 פראצענט, אין ווייסרוסלאנד — 34.41 פראצענט פון דער אלגעמיינער צאל מיטגלידער. עס איז אויך ווינשענסווערט צו באמערקען, אז צווישען די מעטאליסטען אין אוקראינע האבען די אידען אויסגעמאכט 8.41 פראצענט. די מער גענויערע און ריכטיגער דורכגעפירטע פראפ. פאראייניש ציילונג פון יאר 1931 האט געגעבען פאר אוקראינע 240.372 אידען־מיטגלידער (12.4 פראצענט) און פאר ווייס־רוסלאנד — 55.090 (23.2). צו דער דאזיגער צייט האט זיך נאך בולט'ער ארויסגעוויזען די טענדענץ פון דער פארגרעסערונג פון דעם אנטייל פון די אידען אין דער אינדוסטריע און אין דעם באאמטענטום. לויט די אבסאלוטע ציפערען זיינען געווען אין 1931 אין אוקראינע — 384 טויזענט אידישע ארבעטער און אנגעשטעלטע, אין ווייסרוסלאנד — 86.6 טויזענט און אין מאסקווער און לענינגראדער ראיאנען — 188.4 טויזענט. צו דער דאזיגער צייט איז שוין מאסקווע געווארען א וויכטיגער צענטער פון דער אידישער ארבעטערשאפט מיט 55.801 יוניאן־מיטגלידער, און לענינגראד האט אויך געציילט 46.7 טויזענט אידישע יוניאן־מיטגלידער. דעם וואוקס פון די אידישע ארבעטער אין דער אינדוסטריע קען מען אילוסטרירען מיט דער פאלגענדיגער פארגלייך־טאבעלע פאר די יארען 1926 און 1931:

די צאל ארבעטער	1926	1931
אוקראינע	93.200	195.000
ווייסרוסלאנד	25.200	52.000
ר. ס. פ. ס. ר. און א.	34.600	95.000
צוזאמען	153.000	342.000

שוין דעמאלט האט מען געקאנט פעסטשטעלען וויכטיגע ענדערונגען אין די אידישע פראפעסיעס. אין אוקראינע, למשל, האט זיך באדייטענד פארגרעסערט די צאל אידען מעטאליסטען: פון 13.612 אין 1926 ביז 51.600 אין 1931. עס איז אויך אויסגעוואקסען די צאל אידען אין דעם אייזענבאן טראנספארט, אין דער צוקער־אינדוסטריע און אין דעם בוי־פאך. אין א בוך, וואס איז געווידמעט דער באשרייבונג פון דעם דאזיגען פראצעס, לייענען מיר, אז אין די אינדוסטריעלע צענטערס, ווי קיעוו, דנעפראפעטראווסק, ניקאלאיעוו, כארקאוו, לוגאנסק און אנדערע זיינען אידישע ארבעטער אריינגעדרונגען אין גרויסע צאלען. „עס איז ניטא כמעט קיין איין גרויסע פאבריק, וואו עס וואלטען ניט זיין קיין הונדערטער און אפט אפילו טויזענטער אידישע ארבעטער. עס איז לייכט אין דעם זיך צו איבערציינגען, ווען מען באזוכט אזעלכע אינדוסטריעלע גיגאנטען, ווי דינאמא, זאוואד אויף סטאלינ'ס נאמען, עלעקטראזאוואד א. א. אין מאסקווע; רויטער פוטילאוועץ, סקאראכאד א. א. אין פעטערבורג; סעלמאש, אראלמאש, מאגניטאגארסק, כארקאווער לאקאמאטיוון זאוואד, זאוואד אויף דעם נאמען פון פעטראווסקי, אויפ'ן נאמען פון מארטי א. א.". (זע י. קאנטאר — „די אויפבוי ארבעט צווישען דער אידישער באפעלקערונג אין ראטען פארבאנד", מאסקווע, 1934. ל. זינגער — „דער נאציאנאלער באשטאנד פון דעם פראלעטאריאט אין ס. ס. ס. ר.", מאסקווע 1934; דעם זאמלבוך „אידען אין סססר", „געזערד", 1935). די זעלבע טענדענצען האבען געווירקט אין דער ריכטונג, אז די אזוי גערופענע טראדיציאנעלע אידישע פראפעסיעס האבען ארויסגעוויזען א נייגונג צו פארקלענערען זיך. לויט די פאראנענע ידיעות, האבען די אידען אין 1929 געבילדעט אין די דאזיגע פיר טראדיציאנעלע פאכען (נאדעל־פאך, לעדער, דרוקער און „שפייז־אינדוסטריע") אין אוקראינע — 53.6 פראצענט, און אין ווייסרוסלאנד — 95.7 פראצענט פון אלע אינדוסטריעלע ארבעטער. צום יאר 1935 (דאס איז דאס לעצטע יאר, וועלכער גיט אונז די גענויסטע, און, אייגענטלעך, די לעצטע ציפערען און דאטען פאר דעם ראטען־פארבאנד), איז די צאל אידישע שניידער און שוסטער אין אוקראינע געפאלען ביז 23 פראצענט און אין ווייסרוסלאנד ביז 33 פראצענט. דאגעגען דאס אריינדרינגען פון אידען אין דער גרויס־אינדוסטריע און דאס וואקסען פון נייע פראפעסיעס צווישען אידישע ארבעטער האט זיך באדייטענד פארגרעסערט און פארשטארקט פון יאר צו יאר. אין 1926, למשל, האבען אין אוקראינע אידען־מעטאליסטען באטראפען אינגאנצען 4 פראצענט; אין 1933 האבען זיי שוין אויסגעמאכט 28.4 פראצענט. עס איז אויך וויכטיג צו האבען וועגען דעם א מער קאנקרעטע פארשטעלונג. און נעמלעך: אין מעטאלורגיע זיינען געווען פארנומען — 8.009 אידישע ארבעטער; אין מאשינען־בוי — 7.797; אין אווטא־אוויא, עלעקטראטעכניק — 6.114; אין דער כעמישער אינדוסטריע — 4.332 און אזוי ווייטער. כדי אונטערצופירען די סך־הכל'ען פון די טראנספארמאציעס פון דער אידישער סאציאל־עקאנאמישער סטרוקטור אין רוסלאנד אין רעזולטאט פון דער אריינדרינגונג פון דער אידישער מאסע, סיי אלס באאמטע אין דעם מלוכה־ און פארטיי־אפאראטען, סיי אין דער גרויסער אינדוסטריע, וועלען מיר ברענגען די ציפערען פאר די צען יאר 1935—1926. די דאזיגע ציפערען באלויכטען דעם וואוקס פון די ארבעטער און אנגעשטעלטע:

יאר	ארבעטער (אין טויזענטער)	אנגעשטעלטע
1926	153	241
1931	242	335
1935	560	558

די אויבענגעבראכטע ציפערען האבען א דירעקטע שייכות צו דער כאראקטעריסטיק פון דעם קוואנטיטאטיווען אנטייל פון די אידען אין דער יוניאן באוועגונג אין לאנד. דאס האט אבער גארנישט צו זאגען וועגען דער אינעווייניגסטער לאגע אין די יוניאנס. קען ניט אויפדעקען די אידעאישע פראצעסען אדער אנדערע טענדענצען און די קולטורעלע באדערפענישען פון די אידישע עלעמענטען אין די יוניאנס — א טעמע, וואס אינטערעסירט ספעציעל דעם אידישען ארבעטער־טוער. מיט א געוויסען רעכט קען מען קומען צום אויספיר, אז די סיסטעם, וואס הערשט אין לאנד — וואס האט אין דעם ערשטען פעריאד פון דער רעוואלוציע (ביז דעם „נעפ") נאך ווי עס איז דערלאזען די עקזיסטענץ פון די עלעמענטען פון א זעלבסטשטענדיגער קלאסען־ארגאניזאציע פון די אידישע ארבעטער — און וואס האט אין צווייטען פעריאד, — פארכאפט פון דעם אויפשוואונג פון נאציאנאלע אידישע שטימונגען אין לאנד, — ארויסגעוויזען א געוויסע שטרעבונג צו פירען א אידישע און אין דער אידישער שפראך אן אויפקלערונגס־ארבעט, — האט אין דריטען פעריאד (די קאלענדאר־דאטע קען מען באצייכענען מיט דעם יאר 1930, ווען די „יעווסעקציע" איז ליקווידירט געווארען און ווען די אידישע קאלאניזאציע איז אפגעשוואכט געווארען דורך דער „דורכאויסיקער קאלעקטיוויזאציע") כמעט אינגאנצען אפגעשאפט די לעצטע סימנים פון א אידישער ארגאניזאציע אדער פון אידישער קולטור־ארבעט אין די ראמען פון די יוניאנס. נאך מער. אין א געוויסען זין קען מען זאגען, אז די יוניאנס זיינען געווארען אין די יארען 1939 — 1935 אויסגעשפראכענע אסימילירונגס פאקטארען. מען קען ניט אפלייקענען, אז דער אלגעמיינער פראצעס פון דער אריינדרינגונג פון די ברייטע אידישע מאסען אין דער אינדוסטריע און אין די מלוכה אנשטאלטען האט געהאט אין סאציאל־עקאנאמישען זין א פראגרעסיווע באדייטונג. באזונדערס נאך די ביטערע יארען, ווען הונדערטער טויזענטער אידען אין רוסלאנד זיינען געווען פארארעמט און דעקלאסירט. אבער אין דער זעלבער צייט וואלט געווען אן ארויסגעווארפענע טרחה צו זוכען אין דער דאזיגער פראגרעסיווער דערשיינונג באווייזען פאר א אידישען קולטורעלען און גייסטיגען אויפשוואונג צווישען די ארבעטער און אנגעשטעלטע. די איינציגע האפענונג באשטייט אין דעם, אז אין רעזולטאט פון דער מלחמה, נאך דער שרעקלעכער דערפארונג, וואס די אידען אין רוסלאנד מאכען דורך, צוזאמען מיט אלע אנדערע פעלקער, און דעם העלדישען ווידערשטאנד דער מאטאריזירטער היטלעריסטישער בעסטיע, — וועט ווידער קומען פאר רוסלאנד א תקופה פון געזעלשאפטלעכער אויפלעבונג. די דאזיגע אויפלעבונג וועט געוויס סטימולירען און ארויסרופען א נייעם קוואל פון לעבענס־ענערגיע אין דער גרויסער אידישער מאסע, וואס איז פארמעל איינגעשלאסען אין די יוניאנס, אבער וואס האט ניט געהאט קיין מעגלעכקייט, אין די ביז איצט געגעבענע אומשטענדען ארויסצוזאגען איר אמת'ן ווילען, — באזונדערס אויף דעם אידיש־נאציאנאלען און קולטורעלען געביט.

אין יוניאן העלטה סענטער

פון פאולין מ. ניומאן.

דער זומער איז שוין פאקטיש אריבער. אסיען איז אין דער לופט. עס איז לאגיש צו דערווארטען, אז דער ערשטער פולער ווינטער פון קריג וועט זיין א שווערער פאר די מערסטע פון אונז. מיר וועלען ניט קענען האבען די אלע באקוועמלעכקייטען צו וועלכע מיר זיינען צוגעוואוינט געווארען.

כדי מיר זאלען זיין צוגעגרייט עס אויסצושטיין, גיבען זיך איצט אפ פארשיידענע אגענטורען פון דער אמעריקאנער רעגירונג מיט אויפקלערען די מענשען וואס צו טאן און וואס ניט צו טאן. אין צוגאב האט די יונייטעד סטייטס העלטה סירוויס נאר וואס ארויסגעגעבען א סעריע פאמפלעטען, באוואוסט אונטערן נאמען „ארבעטער געזונטהייט סעריע". דער לייט־מאטיוו פון וועלכע איז — פארנאכלעסיגט ניט אייער געזונט — לאזט זיך אונטערזוכען פון א דאקטאר רעגעלמעסיג.

דאס איז פונקטלעך די זעלבע עצה וואס דער יוניאן העלטה סענטער האט אלע מאל געגעבען. מיר גלויבען, אז דאס איז וויכטיג אלס מיטעל צו פארמיידען קראנקהייט. קיין אנדער זאך קען ניט פארנעמען דעם פלאץ פון אפטע מעדיצינישע אונטערזוכונגען. פאר די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאנעל איז לייכט אויסצופאלגען די עצה. די מערסטע לאקאלס באזארגען זייערע מיטגלידער מיט צוויי פרייע אונטערזוכונגען א יאר. א מיטגליד וואס באנוצט זיך נישט דערמיט, פארנאכלעסיגט דאס טייערסטע וואס ער באזיצט — זיין געזונט. אזוי ווי די מעדיצינישע אונטערזוכונג פון מיטגליד דארף אים גאר ניט קאסטען, איז ער עקאנאמיש אומשטאנד צו לאזען זיין פאמיליע אונטערזוכען אין יוניאן העלטה סענטער. אין אנקלאנג מיט דעם ראט פון די פאבליק העלטה סירוויס, דארפען אונזערע מיטגלידער אנהויבען דעם ווינטער מיט לאזען זיך און זייערע פאמיליעס דורכגיין א מעדיצינישע אונטערזוכונג. אונזער אינסטיטוציע איז זיי גרייט צו דינען.

דר. דזשייקאב ליכטענסטיין

נאך איידער מיר, פון יוניאן העלטה סענטער, האבען צייט געהאט צו קומען צו זיך פון דעם גרויסען פארלוסט וואס מיר האבען געליטען דורך דעם טויט פון דר. דזשאדוש פריס, האט אונז דערגרייכט די טרויעריקע בשורה, אז דר. ליכטענסטיין איז אויך אוועק אויפן עולם האמת. פאר מאנכע פון אונז איז זיין טויט ניט געווען קיין איבערראשונג. טראץ דעם אבער האט עס אונז זייער געקרענקט, ווען דער סוף איז געקומען. ווייל דר. ליכטענסטיין איז געווען אן אומצעשיידבארע טייל פון יוניאן העלטה סענטער. ער האט פיל ביינגעטראגען צום וואוקס פון דער אינסטיטוציע און געגעבען אומשעצבארע הילף צו די טויזענטער און טויזענטער מיטגלידער אונזערע וועמען ער האט געדינט.

דר. ליכטענסטיין וועט אונז פעלען. יארען פון באקאנטען צוזאמענארבעט פאר א געמיינשאפטלעכען ציל קען ניט אפגעווישט ווערען אין עטלעכע טעג אדער עטלעכע מאנאטען. זכרונות וועלען כסדר צוריקברענגען א פריינדלעך ווארט, א קלוגע באמערקונג פון א פריינד וואס איז שוין אוועק.

דער מאַטעאָטי־מאָרד און דאָס מאָרגנדיגע פרייע איטאַליע

צום פופצענטען יאָר פון „פאָרושיטי"

פון ד. לעדער

איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען האָבן, אין דעם פערטען יאָר שוין פון דער צווייטער וועלט־מלחמה, צו פאַרצייכענען אַ טרויעריגען געדענק־טאָג אין דער געשיכטע פון זייער קאַמף געגען דעם מוסאָלינישען רעזשים. טאַקע אין אַנבליק פון די אַלע גרוילען פון אונזער צייט, וואָס זיינען אַזוי אינטים צונויפגעבונדען מיטן אויפשטייג פון פאַשיזם אין איטאַליע, האָבן די איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען אַ גרונט צו דערמאָנען די געשעענישען פון פאַר פופצען יאָר צוריק, מיט אַ ספּעציעלען צער־געפיל. און עס איז דערמוטיגענדיג, וואָס מען מערקט היינט אין די קרייזען פון די איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען דעם ווילען נישט זיך אָפּצוגעבן בלויז מיט פאַרצייכענען באַגאַנגענע פעלערען און מיט באַוויינען די געפאַלענע — די בליקען זיינען געווענדעט צו דער צוקונפט; כדי זיין גרייט, ווען די שעה פון באַפרייאונג וועט שלאָגען פאַר איטאַליע; דאָס מיינט היינט אויך באַפרייאונג פון דער גאַנצער וועלט.

דאָס יאָר 1927; סך הכל פופצען יאָר זינט די אַזוי־גערופענע „פאָרושיטי" זיינען געצוואונגען געוואָרען מאַסענווייז צו פאַרלאָזען איטאַליע. ווי דאָס זעט שוין אויס ווייטלעך פון אונז! מיט דער דאָזיגער עמיגראַציע פון די אַקטיווע פרייהייט־קעמפער פון איטאַליע איז דאַן דער שווערפּונקט פון קאַמף געגען פאַשיזם איבערגעטראָגען געוואָרען אויף פרעמדען באָדען — אין די שכנות'דיגע לענדער. די פאַשיסטען דערמאָנען מיט פאַראַכטונג, מיט צינישען חוזק די „פאָרושיטי" — וואָס מיינט: אַנטלויפענדיגע, פליטים — אָבער מיט וויפיל פּיין און צער דאָס איז פאַרבונדען געווען פאַר די איטאַליענישע סאָציאַליסטען און אַלע איבעריגע געגנער פון בלוטיגען פאַשיסטישען רעזשים! נישט אַלע „פאָרושיטי" האָבן פאַרלאָזט דאַן איטאַליע. די געבליבענע האָבן זיך צוריקגעצויגען פון עפענטלעכען לעבען און געשאַפען די ערשטע קערנלעך פון דער אונטערערדישער באַוועגונג אין איטאַליע, וואָס איז שוין, פאַר די לעצטע יאָרען, שטאַרק אויסגעוואַקסען.

דאָס יאָר 1927 איז רייך מיט געשעענישען. די נאָך צעשראָקענע פאַשיסטען, צוליב דעם מאָרד אויף מאַטעאָטי, האָבן פאַרשטאַרקט נאָך זייער ווילדען טעראָר אין לאַנד. מוסאָליני האָט זיך געניטיגט אין די אַלע אָפּשרעקענדיגע מיטלען כדי „אויסצוניכטערן" די וואַקלדיגע עלעמענטען אין לאַנד. ער האָט אויך זיך באַמיט צו פאַרשטאַרקען זיין אָנזען. דערפאַר האָט ער דאָס אָרגאַניזירט די „אַטענטאַטען" איבער זיך אין דעם זעלביגען יאָר. מוסאָליני האָט צו דעם צוועק אויך אָנגעהויבען פאַראַדירען, מיט פאַרשטעלטע רייד נאָך, מיט שאַפען אַן אימפּעריע — אַ גרויס איטאַליע.

דאָס יאָר 1927 איז פאַרבונדען אויך מיט דעם סענסאַציאָנעלען אַנטלויפען פון געפענגעניש פון פּאָפּולערען פירער פון דער איטאַליענישער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי: טוראַטי. און אַז מען דערמאָנט טוראַטי קומען אויפן זכרון די נעמען פון צוויי מאַרטירער, וואָס די פאַשיסטען האָבן דערמאָרדעט ערשט מיט פינף יאָר צוריק, אין דעם לאַנד וואו די „פאָרושיטי" האָבן געגלויבט זיך צו געפינען אין פולער זיכערקייט: אין פראַנקרייך. דאָס זיינען די ברידער קאַרלאָ און נעלאָ ראָסעלי, אַ דאַנק וועמען דער גאַנצער פּלאַן פון אַרויסראַטעווען טוראַטי פון פאַשיסטישע נעגעל איז אַזוי גלענצענדיג געלונגען. קאַרלאָ און נעלאָ ראָסעלי האָבן זיך אויך באַטייליגט אין דעם שפּאַנישען בירגער־קריג. זיי האָבן דאָס אָרגאַניזירט די מאַטעאָטי־בריגאַדע און מיט זייער פּראָפּאַגאַנדע צווישען דעם איטאַליענישען מיליטער, וואָס מוסאָליני האָט צוגעשיקט קיין שפּאַניע צו העלפען פראַנקאָ'ן, האָבן זיי פיל בייגעטראָגען צו דער חרפּה'דיגער פאַשיסטישער מפּלה נישט ווייט פון מאַדריד — ביי גוואַדאַלאַכאַראַ.

מוסאָליני האָט נאָך נישט געהאַט אויסגעפּאַקט זיין ראַסען־טעאָריע און די פאַשיסטען האָבן נאָך נישט געקאָנט אָפען רעדען פון אידישען אָפּשטאַם פון די ברידער ראָסעלי. האָט מען אָנגעווענדעט אַ מער דערשלאָגענדיג מיטעל. אין 1937 האָבן פאַשיסטען צוגעשיקט קיין פּאַריז זייערע לייט און זיי האָבן דערמאָרדעט די מוטיגע ראָסעלים הינטער פּאַריז. דאָס פרייהייטלעכע פראַנקרייך האָט דאַן אויפגעשטורעמט פון אָט דעם מאָרד. דאָס איז זיך צונויפגעפאַלען מיט די שרעקען וואָס האָבן דאַן שוין באַהערשט די מאַסען פאַר דער נעענטער פון דער אָנקומענדיגער צווייטער וועלט־מלחמה. די לוית פאַר די ברידער ראָסעלי האָט זיך פאַרוואַנדלט אין אַ מעכטיגען פּראָטעסט געגען די פאַשיסטיש־נאַצישע מלחמה־העצער. קרוב צו אַ פערטעל מיליאָן פּאַריזער האָבן באַגלייט צו זייער אייביגער רו די מאַרטירער ראָסעלי.

ביי די אָפענע קברים פון די ראָסעלים האָבן די צוזאַמענגעקומענע „פאָרושיטיס" געזאָגט וואָס צו דערמאָנען זייערע פריינט פון די דעמאָקראַטישע לענדער. זיי האָבן דערמאָנט דאָס, וואָס די געקומענע צעפּייניגטע שפּאַנישע רעפּובליקאַנער האָבן דאַן איבערגע'חזר'ט: געדענקט, אונזער אומגליק וועט ווערען דאָס אומגליק פאַר דער גאַנצער דעמאָקראַטישער וועלט. אויב מען וויל אויסמיידען וועלט־מלחמות מוז דער קאַמף געגען פאַשיזם ווערען די זאַך פאַר די אַלע מיליאָנען נישט־איטאַליענער!

און ביי דעם אָפענעם ברודער־קבר אויפן פּאַריזער בית־עולם איז ביי אַלעמען אויף די ליפען ווידער געקומען דער נאָמען פון גרויסען ערשטען מאַרטירער פון פאַשיזם: פון דזשאַקאָמאָ מאַטעאָטי — אָט דער צויבער־נאָמען, וואָס מאַכט היינט נאָך אויפציטערען די הערצער ביי מיליאָנען איטאַליענער ווי נישט־איטאַליענער אין דער פאַרשקלאַפטער אייראָפּע.

און היינט אויך, ביים דערמאָנען דעם פופצענטען יאָר פון „פאָרושיטי", דערמאָנט מען דעם נאָמען פון גרויסען מאַרטירער, וואָס איז אַזוי ענג פאַרבונדען מיט די אַלע אומגליקען פאַר איטאַליע פאַר די לעצטע צוואַנציג יאָר.

אפילו היינט נאָך, ווען מיר זיינען עדות פון אַזוי פיל רציחות, שוידערט מען אַלץ אויף, ווען מען באַקענט זיך, ווידער און אָבער, מיט די אַלע פּרטים פון מאָרד איבער מאַטעאָטי; דאָס איז געווען ווי דער סיגנאַל צו הונדערטער און טויזענטער מאָרדען, וואָס די צעווילדעטע פאַשיסטישע באַנדעס האָבן דאַן אָפען אויסגעפירט איבער סאָציאַליסטען, קאָמוניסטען, דעמאָקראַטישע קאַטאָליקען און גלאַט אומשולדיגע זקנים און פרויען.

איטאַליענישע אַרבעטער האָבן דאַן געשטעלט אַ ווידערשטאַנד. דאָ און דאָרט איז אין איטאַליע געקומען צו אָפענע קאַמפען. אויף ערטער, ווי, למשל, אין דער פעסטונג פון סאָציאַליזם אין איטאַליע, אין מאָלינעלאַ געגנט, האָבן פאַשיסטען געליטען און טייער באַצאָלט פאַר זייער „נצחון". פון דער היפשער ליטעראַטור, וואָס איז פאַראַן וועגען דעם, ווייסט מען שוין, אַז ווען דער דאָזיגער ווידערשטאַנד וואָלט געטראָגען אַ מער אָרגאַניזירטען און ציל־באַוואוסטען כאַראַקטער און וואָלט אונטערגעהאָלפען געוואָרען דאַן פון פאַראַנטוואָרטלעכע ענערגישע פירער, וואָלט דער פאַשיסטישער רעזשים דאַן נישט אויסגעהאַלטען די קלעפּ און וואָלט לסוף צוזאַמענגעבראָכען. און די דאָזיגע השערה זעט אויס, נאָכן באַקענען זיך מיט אַלע דאָקומענטען פון יענער צייט, צו זיין נאָך מער וואַרשיינלעך ווען מען זעט ווי איטאַליע האָט אויסגעזען טאַקע בעת דעם מאָרד אויף מאַטעאָטי.

אָבער די פאַשיסטישע מערדערלעכע „אָווראַ" (געהיים־פּאָליציי) האָט געשיקט אויסגענוצט די אומאַנטשלאָסענקייט ביים געגנערישען צד. דער ווידערשטאַנד איז אין בלוט דערטרונקען געוואָרען. מחנות'ווייז האָט מען די באַוויגטע פרייהייט־קעמפער אָפּגעשיקט אויף דעם גיהנום'דיגען ליפּאַרי־אינזעל, וואו פיל פון די זיינען שוין אומגעקומען דאָרט פון די פּייניגונגען און הונגער.

דער היסטאָרישער וויכוח צווישען מאַטעאָטי און מוסאָליני

ווען מאַטעאָטי איז דערמאָרדעט געוואָרען, איז ער קוים אַלט געווען 39 יאָר. ער האָט זיך באמת גערעכענט פון צווישען די אינגסטע אין דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי. אין דער טראַגישסטער עפּאָכע פאַר אָט דער באַוועגונג ווי פאַר איטאַליע, האָט זיך אומגעריכט פאַר אַלעמען אַרויסגערוקט אָט דער שטיל־באַשיידענער „יונגער לאַיער", וואָס מען האָט ביז דאַן קוים אָנגעזען. מיר איז אויסגעקומען הערען די באַרימטע לעצטע רעדע פון מאַטעאָטי איבער די גרוילען פון איטאַליע. דאָס איז געווען זיין שוואַנען־ליד אין פּאַרלאַמענט. די רעדע האָט מאַטעאָטי אין דעם סאָציאַליסטישען קלוב־הויז פון דער בעלגישער אַרבעטער־פּאַרטיי, אין בריסעל. דער אָנזען פון אָט דעם יונגען סאָציאַליסטישען פירער האָט שוין דאַן איבערגעשריטען די גרענעצען פון זיין לאַנד. מאַטעאָטי האָט זיך באַקאַנט געמאַכט מיט זיין צעשמעטערענדען באַשולדיגונגס־אַקט געגען פאַשיזם — דאָס איז געווען אַ בראָשורע, וואָס איז דאַן שנעל געלייענט געוואָרען אויך אין נישט־סאָציאַליסטישע קרייזען. מאַטעאָטי'ס רוף: „פאַשיזם איז פינסטערניש — עס איז דער ווידערוועקטער מיטעלאַלטער. וואָס רופט זיך אויף אייראָפּע!" — האָט אָפּגעהילכט ווייט.

איז מען געשפּאַנט געווען הערען רעדען מאַטעאָטי. מאַטעאָטי האָט גערעדט מיט וואונדערלעכער טיפקייט, רייסענדיגער ראַיאַקייט. אין יעדען וואָרט האָט זיך געפילט דער אומדערשראָקענער העלד, וואָס לעבט זיך אויס פון געפאַרען אין קאַמף פאַר זיינע אידייען. נישט אומזיסט האָט ער אַזוי געשראָקען די פאַשיסטען. פון פאַרשידענע זייטען האָט מען דאַן אין בריסעל געבעטען מאַטעאָטי'ן נישט אָנטיילצונעמען אין אינטערנאַציאָנאַלע סאָציאַליסטישע באַראַטונגען; נישט אַרויסטרעטען עפענטלעך, ווען ער דאַרף נאָך זיך אומקערען קיין איטאַליע. מאַטעאָטי האָט אָפּגעזאָגט. און ווען ער האָט אָפּגעזאָגט, האָבן זיך פריינט דערפילט עפּעס ווי פאַרשעמט לגבי זייערע אייגענע שרעקעוודיגע עצות. מאַטעאָטי האָט אַלעמען אַרום זיך דערהויבען, מיטגעריסען. ער איז געווען געבוירענער פרייהייט־קעמפער און פירער.

ביי אַלע צוהערער האָט זיך איינגעקריצט אויף אייביג אין זכרון, בעת זיין דעמאָלטדיגער לעצטער רעדע, זיין ווייטאָגלעך־פּאַטעטישער אויסגעשריי:

פרייהייט איז ווי ברויט; מען דערוויסט זיך אָפּשר פון איר ווערט ווען מען פאַרלירט איר!

עס איז אַן אויסרוף, וואָס איז אַריין אין דער געשיכטע און וואָס גרויסע פעלקער אין אייראָפּע קענען היינט דאָס מיט וועלביגען צער איבער'חזר'ען.

פינף יאָר שפּעטער איז מיר אויסגעקומען, אין זעלביגען סאָציאַליסטישען פאָלקס־הויז ביים אויפדעקען שוין אַ מאַטעאָטי־מאָנומענט, בייוואוינען אַ רירענדיגען טרויער־אַקט. גערעדט האָבן דאַן וועגען דעם מאַרטירער מאַטעאָטי סאָציאַליסטישע פירער, וואָס זיינען שוין אַלע נישט צווישען די לעבעדיגע: וואַנדערוועלדע, הענדערסאָן, וועלס, באַוער און דער „רבי" פון מאַטעאָטי'ן, טוראַטי.

טוראַטי האָט דאַן געהאַלטען די רירענדיגסטע רעדע. ער האָט אָפט זיך געשטיקט מיט טרערען דערמאָנענדיג מאַטעאָטי'ס נאָמען. דער 70 יאָריגער טוראַטי האָט גערעדט מיט טיפסטען רעספּעקט וועגען 39 יאָריגען מאַטעאָטי. טוראַטי האָט דערציילט:

...איך האָב אים אויפן שויס געהאַלטען; אַ קליין קינד געווען ווען איך האָב אים באַגעגנט אין הויז פון זיינע פּויערישע עלטערען. ווער וואָלט עס געקאָנט גלויבען, אַז אין אָט דעם שעמעוודיגען קינד דרימלט אַ העלד! וואָס זיינען מיר אַלע דאָ לגבי אים! ווער האָט געקענט זיך פאָרשטעלען, אַז אָט ער וועט זיין מוטיג זיך אַוועקצושטעלען אין פּאַרלאַמענט און פאַר צע'חיה'שטע פּנים'ער פון פאַשיסטישע „דעפּוטאַטען" וועט ער רואיג און שטאָלץ זיי אַריינשליידערען דעם אמת. אָט דער בלייכער 39 יאָריגער מאַטעאָטי וועט זיך עס פאַרמעסטען געגען אַ טיראַן, וואָס איז געשטיצט פון טויזענטער באַנדיטען. און מאַטעאָטי האָט געוואוסט, וואָס אים דערוואַרט און דאָך האָט ער זיך פאַר גאָרנישט אָפּגעשטעלט — ער איז גרייט געווען אָפּצוגעבן דאָס לעבען פאַר דער פרייהייט. און ער האָט צעשטורעמט מוסאָליני'ן, ווען ער האָט אים אַטאַקירט...

ווי אַזוי האָט מאַטעאָטי אַטאַקירט מוסאָליני'ן?

געוועזן איז דאָס בעת זיין לעצטען אַרויסטריט אין פּאַרלאַמענט, תיכף נאָכן אומקערען זיך פון בעלגיע. עס איז אַ היסטאָרישע דאַטע פאַר אַנטי־פאַשיסטישע איטאַליענער: 4טען יוני 1924. מאַטעאָטי האָט געהאַלטען דאַן אַ צוויי שעה'דיגע רעדע אין וועלכער ער האָט פּשוט שטיקער געריסען פון די ווילד־צעריצטע פאַשיסטען. נישט איינמאָל האָבן די זיך געריסען וואַרפען אויף אים. מאַטעאָטי איז פאַרבליבען רואיג און שטאָלץ־[illegible]פעריש: ער האָט באמת דאַן געלאַכט דעם טויט אין פּנים אַריין. מוסאָליני האָט דאַן מיט דער ווילדסטער

[illegible] די סאָציאַליסטען. ער האָט מיט די [illegible] גע'חוזק'ט פון זייער [illegible]. און די מיטען האָט מאַטעאָטי געהאַלטען זיינע [illegible] צו אים און מיט מער פּרטים נאָך אָנגעוויזען [illegible] די בלוטיגע מעשים פון די פאַשיסטישע באַנדעס אין לאַנד. מוסאָליני האָט דאַן [illegible]:

— [illegible] אַ ביסל ווען עס וועט טויגען צו ענטפערען געגען; [illegible] דער היסטאָרישער מאָמענט [illegible]. דאָס וועלן מיר [illegible] — אין מיט דער [illegible] צו וועלכער איר רעדענט זיך!

מאַטעאָטי האָט אויף דעם דירעקטען אַרויסרוף צו מאָרד, רואיג אָפּגעענטפערט:

— אונז שרעקט נישט דער טויט; מען קומט אום און אַנדערע פאַרנעמען דעם פּלאַץ. אַן אידעע פאַרניכטעט מען נישט — אָט [illegible] דעם וועג איבער קברים פון מאַרטירער. דאָס איטאַליענישע פאָלק וועט נאָך אויך האָבן וואָס צו זאָגען; אויב נישט היינט, וועט דאָס זיין מאָרגען!

זעקס טעג שפּעטער, נאָך דער דאָזיגער רעדע, איז מאַטעאָטי פאַרשלעפּט געוואָרען דורך פאַשיסטען און דערמאָרדעט געוואָרען. ערשט אין צוויי חדשים אַרום האָט מען אויסגעפונען זיין קערפּער. און דעם קבר האָט דאָס איטאַליענישע פאָלק ווי פאַרגעסען — באַזוכט האָט מען ניכער דאָס ווינקעלדיגע געסעל וואו מאַטעאָטי איז, אין מיטען העלען טאָג אין רוים, פאַרכאַפּט געוואָרען. דאָס ווינקעל איז אויסגעוואַקסען צו אַ הייליג אָרט, וואו צענדליגער פּילגער קומען טעגלעך באַשיטען מיט בלומען.

אין די וואָכען נאָכן מאָרד פון מאַטעאָטי, ווען עס איז קלאָר געוואָרען פאַר אַלעמען, אַז די מערדער געפינען זיך צווישען די נאָענטסטע פריינט פון מוסאָליני'ן — אָט אין די טעג איז גאַנץ איטאַליע אויפגעשטורעמט געוואָרען — דאָס לאַנד איז רייף געוואָרען פאַר רעוואָלוציאָנערע אַרויסטריט געגען דעם פאַשיסטישען רעזשים. וועגען דעם איז שוין אַ סך געשריבען געוואָרען. און די מעסיגסטע פון צווישען די אַנטי־פאַשיסטען גיבען צו, אַז עס איז געווען אַ קורצזיכטיגקייט דאַן מצד די פאַראַנטוואָרטלעכע פירער פון דער אָפּאָזיציע צו דערוואַרטען אַן ענערגישען אַרויסטריט פון קעניג געגען דעם רעזשים, וואָס ער האָט אַליין געהאָלפען איינשטעלען. דער קעניג האָט טאַקע דאַן פּשוט אָפּגענאַרט. און דעם דעמאָנסטרירענדיגען אָבער פּאַסיווען ווידערשטאַנד האָט דאַן מוסאָליני אויסגענוצט אויף „אָפּצוקילען" די דערשיטערונג, וואָס דער מאַטעאָטי־מאָרד האָט אַרויסגערופען אין לאַנד.

אַז מוסאָליני האָט אין יענע טעג באמת איבערגעלעבט טעג פון שרעק און פּאַניק, ווייסט מען היינט שוין גענויער פון אייגענע פאַשיסטישע קוועלען. פון אַלע זייטען האָט מען אים ווי צוגעוואָרפען זיין אַרטיקעל אין „פּאָפּאָלאָ ד'איטאַליאַ" מיט אַ יאָר פאַר דעם מאָרד פון מאַטעאָטי'ן. כדאי היינט צו ברענגען נאָר עטלעכע ווערטער פון אָט דעם אַרטיקעל וואו פון יעדער שורה פילט זיך ווילען צו מאָרד, בלוט. מוסאָליני האָט דאַן שוין אַזוי אַטאַקירט מאַטעאָטי'ן:

אָט דער מאַטעאָטי איז אַ וואולגאַרער שווינדלער. מען דאַרף זען, אַז ער זאָל זיך האַלטען רואיג, ווייל אַנדערש וועט זיין שלעכט מיט אים; עס וועט קומען אַ טאָג ווען מען וועט אים געפינען מיט אַ צעהאַקטען קאָפּ. — טאַקע פּשוט, אַ צעהאַקטען קאָפּ. — איז דאַן וועט ער נישט האָבן קיין רעכט זיך צו קלאָגען אויף וועמען!

און אַז אַלץ האָט זיך ביסלעכווייז איינגעשטילט האָט מוסאָליני באַוויליגט זיינע באַנדעס זיך נעמען צו דער „ריינינגונג־אַרבעט" מיט דער גאַנצער רציחה. די לעצטע רעשטלעך פון אָפּיציעל־לעגאַלער אָפּאָזיציע איז מיט שווערד פאַרניכטעט געוואָרען. מוסאָליני האָט אַפּעלירט צו די נידעריגסטע מאָרד־אינסטינקטען און אָנגעהויבען שפּייען מיט די גראָבסטע רייד אויף זיינע קרבנות. דאַן האָט ער זיך „גענומען" צו דער דעמאָקראַטיע.

דעמאָקראַטיע, האָט ער געבריליט, איז צעפוילט. מיר גייען איבער דעם קערפּער פון אָט דער „געטין פרייהייט" אויף צו בויען די נייע וועלט, וואו שטאַרקער יחיד באַפעלט און מאַסע פאָלגט.

די „פאָרושיטיס" זיינען געצוואונגען געוואָרען צו פאַרלאָזען היים און לאַנד. פיל פון די זיינען אַוועק קיין פראַנקרייך. מוסאָליני האָט זיך שוין געפילט בכוח „בעטען" פראַנקרייך נישט צו דערלויבען די „פאָרושיטיס" צו העצען געגען דער לעגאַלער איטאַליע. צום אומגליק, האָבן מוסאָליני'ס שליחים אין פּאַריז געפונען גאַנץ ברייטע אָפענע אויערען ביי איינפלוסרייכע פראַנצויזישע פּאָליטיקער און אויך מלוכה־מענער. נישט איין אָנגעזעענער איטאַליענישער פּאָליטישער עמיגראַנט האָט געמוזט צוליב דעם פאַרלאָזען פראַנקרייך.

און פון דער צווייטער זייט ווייסט מען היינט שוין, אַז מיט פופצען יאָר צוריק טאַקע, האָבן אַנדערע אַגענטען פון מוסאָליני'ן פּרובירט „באַאַרבעטען" איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען אין אויסלאַנד און באַמיט זיך זיי צו פאַר'שיכור'ן מיט צוגעזאָגטע כיבודים און געלט, אויב די וועלען ווערען „גוט און פרום".

דאָס אַלץ האָט ווייניג געהאָלפען צו פאַרניכטען דעם גייסט פון מאַטעאָטי'ן. מאַטעאָטי'ס נאָמען איז אויסגעוואַקסען צו אַ סימבאָל — די פאָן פאַר פרייהייט־קעמפער פון אומעטום. זיינע מערדער זעען זיך ערשט איצט אַרום ווי שטאַרק דער אָנדענק פון מאַטעאָטי'ן לעבט ביי גרויסע מאַסען אין איטאַליע. אַזוי איז דאָס היינט אויך אין דער פאַרשקלאַפטער אייראָפּע: אין די אונטערערדישע באַוועגונגען פון פאַרשידענע לענדער געפינט מען אויך „מאַטעאָטי־גרופּען".

אָט דערציילט אונז לעצטענס דער באַריכט פון אונטערערדישען האָלאַנד, אַז די „מאַטעאָטי־בריגאַדע" וואָס אַרבעט אין צפון־טייל פון לאַנד, איז געלונגען צו קומען אין קאָנטאַקט מיט איטאַליענישע סאָלדאַטען, וואָס האָבן זיך דאָרט אָפּגעהאַלטען מיט אַ קורצער צייט צוריק. זיי האָבן איבערגעגעבן אינטערעסאַנטע אינפאָרמאַציעס וועגען דער לאַגע אין איטאַליע.

פאַר די דאָזיגע פופצען יאָר האָט זיך די לאַגע אין אייראָפּע שטאַרק געביטען. צו דעם, וואָס עס האָבן געשטרעבט די איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען מיט פופצען יאָר צוריק און פריער נאָך, איז פאַרווירקלעכט געוואָרען — אָבער, לייד{ער}, נאָך יאָרען פון פּיין און ביי דער גרויסער וועלט־קאַטאַסטראָפע, וואָס מען וואָלט געקענט אויסמיידען. עס איז פאַרווירקלעכט געוואָרען די שטרעבונג, אַז דער קאַמף געגען פאַשיזם זאָל ווערען דער געאייניגטער קאַמף פאַר אַלע דעמאָקראַטישע פעלקער. דאָס באַפרייען איטאַליע פון פאַשיזם איז ענג פאַרבונדען מיט באַפרייען די וועלט פון נאַציזם. עס איז די מורא'דיגע וועלט־מלחמה געגען טיראַנען. די איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען באַגריסען מיט זייער גאַנץ האַרץ אָט דעם וועלט־געראַנגעל. אין ליכט טאַקע פון אָט די טראַגישע געשעענישען באַטראַכטען היינט איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען די געשעענישען אין איטאַליע מיט פופצען יאָר צוריק און מיט אַכצען יאָר צוריק, ווען מאַטעאָטי איז דערמאָרדעט געוואָרען.

פון די לעצטע גרופּען, וואָס די איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען אין אַמעריקע האָבן דערהאַלטען פון איטאַליע, איז צו זען, אַז אויך דאָרט הויבט מען אָן צו נעמען אין אַכט דעם נייעם אומשטאַנד: די וועלט־מלחמה. די מלחמה אין איטאַליע איז נישט פּאָפּולער, באַזונדערס נאָך זייט די מפּלות אין אַפריקע. רוקען זיך, דאָ און דאָרט, אין איטאַליע אַרויס שוין גרופּען, וואָס ברענגען צום אויסדרוק, אויף אַ מער דרייסטערען אופן שוין, דעם קאַמף־ווילען געגען רעזשים, וואָס דאַרף געפירט ווערען טאַקע אין די טרויעריגע טעג, ווען דער פאַשיזם איז פאַרוויקלט אין אַ קריג.

דערפאַר הערט זיך אין אויסלאַנד אָפטער שוין דער פאַרלאַנג צו שאַפען אַ מין באַוועגונג פון „פריי איטאַליענער", וואָס זאָל זיך אָנשליסען אין דער קעמפענדיגער מחנה פון די „פאַראייניגטע פעלקער". דער רוף צו אָרגאַניזירען זיך און גרופּירען אַרום די באַקאַנטסטע איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטישע פערזענלעכקייטען אין אויסלאַנד, קומט פון די אייגענע איטאַליענישע מאַסען. דאָס וועט פאַרלייכטערען אויך דעם קאַמף פון אונטערערדישער איטאַליע.

צום פופצענטען געדענק־טאָג פון „פאָרושיטי" קענען איטאַליענישע אַנטי־פאַשיסטען מיט מער צוטרוי נאָך קוקען אויף דער צוקונפט. מוסאָליני האָט זיך טועה געווען; די מאַסען זיינען נישט, ווי ער האָט געמיינט, מיד פון פרייהייט. פאַרקערט. דער דראַנג צו פרייהייט ווערט וואָס אַמאָל שטאַרקער און אָט דער דראַנג וועט סוף כל סוף אומברענגען די שונאים פון פרייהייט.

דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 פאָדערט אויף אַרבעטער צו שטיצן די אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי

די דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 האָט אַרויסגעשיקט אַ רוף צו די מיטגלידער צו שטיצן די אַמעריקען לייבאָר פּאַרטיי. דער רוף איז ווי פאָלגט:

„די עקזעקוטיוו באָאַרד פון לאָקאַל 22 פאָדערט אויף אַלע דרעסמאַכער, אַלע טרייד־יוניאָניסטען און אַלע פּראָגרעסיווע מענשען אין סטעיט, צו געבען פולע שטיצע צו דעם גאָווערנאָר־קאַנדידאַט פון דער אַמעריקען לייבאָר פּאַרטיי, דיען אַלפאַנדזש און צו די אַלע אַנדערע קאַנדידאַטען פון דער פּאַרטיי אין די קומענדע וואַלען. מיר מאַכען דעם אַפּיל, ניט בלויז אין די אינטערעסען פון די אַרבעטער, נאָר אויך אין די אינטערעסען פון גאַנצען פאָלק אין דער איצטיגער קריטישער פּעריאָדע פון דער מלחמה.

די הויפּט־אישו אין דעם איצטיגען מאָמענט, איז דאָס געווינען פון דער מלחמה. אין וואָס מיר נויטיגען זיך מערסטענס, איז אין פירער און פּאָליסיס מיט אַ פאָרטשריטלעכען בליק, וואָס זאָלען קענען פאַראייניגען און באַגייסטערען דעם עולם פאַר דער אויסערגעוויינלעכער אָנשטרענגונג וואָס איז נויטיג צו געווינען די מלחמה און צעשמעטערען די געפאַר פון פאַשיסטישער באַרבאַריי. ביי אונז אין ניו יאָרק סטעיט, האָט קיינע פון די אַלטע פּאַרטייען ניט אַרויסגעוויזען די מינדסטע פאַרשטענדיגונג פאַר דער נויטווענדיגקייט. זיי האָבן נאָמינירט קאַנדידאַטען וועמענס כאַראַקטער און רעקאָרד שטעמפּעלט זיי אַלס פאָרטרעטער פון רעאַקציע, וועלכע פאַרדינען ניט די שטיצע פון די אָרגאַניזירטע אַרבעטער.

די רעפּובליקאַנער פּאַרטיי איז אַלע מאָל געווען דער געשוואָרענער שונא פון ניו דיעל. די דעמאָקראַטישע פּאַרטיי דאָ אין דעם סטעיט האָט ביי איר לעצטער קאָנווענשאָן זיך אומגעקערט מיטן רוקען צום ניו דיעל און אַלץ וואָס ער האָט אויפגעטאָן. דער איינציגער קאַנדידאַט, וועלכער איז דורך זיין פּראָגראַם און זיינע פאַרפליכטונגען ווערט, אַז די אָרגאַניזירטע אַרבעטער און אַלע פּראָגרעסיווע בירגער פון אונזער סטעיט ניו־יאָרק זאָלען אים שטיצן און פאַר אים שטימען, איז דיען אַלפאַנדזש, דער קאַנדידאַט פון דער אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי. מר. אַלפאַנדזש איז דער איינציגער אויפריכטיגער קעמפער פאַרן ניו דיעל, וואָס לויפט אַלס קאַנדידאַט פאַר גאָווערנאָר אין ניו יאָרק סטעיט. מיר, וועלכע האָבן אַזוי מוטיג געשטיצט די אינלענדישע און אויסלענדישע פּאָליסיס פון ניו דיעל דורך די אַלע יאָרען, שטיצען דעריבער דיען אַלפאַנדזש און פאָדערן אויף אַלע אַנדערע אָנהענגער פון ניו דיעל צו טאָן דאָס זעלבע.

„אין היי־יאָריגען עלעקשאָן טרעט די אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי אַרויס צום ערשטען מאָל אין איר געשיכטע אין אַ זעלבסטשטענדיגען קאַמף, מיט אירע אייגענע פאָנען־טרעגער און איר אייגענער פּראָגראַם. אָט די אַנטוויקלונג דאַרף ענטוזיאַסטיש באַגריסט ווערען פון אַלע די, וועלכע גלויבען אין אומאָפּהענגיגער טעטיגקייט פון די אַרבעטער אויפן פּאָליטישען אַזוי גוט ווי אויפן עקאָנאָמישען געביט. דער דערפאָלג פון דער אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי אין נאָוועמבער, וואָס זי וועט קריגען אַלס אומאָפּהענגיגע פּאַרטיי, וועט ביז אַ הויכען גראַד ענטשיידען די צוקונפט פון דער אַרבעטער פּאַרטיי אַלס באַוועגונג אין גאַנצען לאַנד. אונזער יוניאָן, וועלכע האָט פאַר צענדליגער יאָרען געשטיצט די אידעע פון אַ זעלבסטשטענדיגער אַרבעטער פּאַרטיי, מוז דעריבער טאָן אַלץ וואָס זי איז בכוח צו העלפען דער אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי זיך צו דערהויבען צו דער אַרויספאָדערונג און די געלעגענהייטען פון די היינטיגע וואַלען.

דרעסמאַכער! צו באַשיצען און אויסברייטערען דעם ניו דיעל, צו שטאַרקען די הענט פון פּרעזידענט רוזוועלט און זיין אַדמיניסטראַציע, אויפצובויען און פאַרשטאַרקען די אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי —

שטימט פאַר דיען אַלפאַנדזש פאַר גאָווערנאָר און פאַרן גאַנצען צעטעל קאַנדידאַטען פון דער אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי.

מיטגלידער פון דער יוניאָן, וועלכע וואוינען אין האַרלעם און אין בראָנקס, דאַרפען באַזונדערס אַרבעטען פאַר דער ערוויילונג פון צוויי אונזערע אַקטיווסטע מיטגלידער, וואָס לויפען אַלס קאַנדידאַטען פאַר אַסעמבלי אויפן טיקעט פון דער אַמעריקען לעיבאָר פּאַרטי אין די שטאָט טיילען. מאַרעי גראַס, איז קאַנדידאַט פאַר אַסעמבלי אין פערטען אַסעמבלי דיסטריקט אין די בראָנקס און מעידאַ ספּרינגער איז קאַנדידאַט פאַרן זעלבען אַמט אין איין און צוואַנציגסטען אַסעמבלי דיסטריקט אין מאַנהעטען.

פונם אונטערנאציונאלן ארבעטער־לעבן

פון ד"ר. יוסף קיסבערג

דער רעזולטיר פון פרעזידענט־וואוולס אין רשפרקאנפערענץ

צוישן הויפטעם אין די פארשפעם פון סטעטינוועד — דאם איז די סיפו־ עציע אין מעסעבוס, וועו עס הערען נעשריבען צום די שווירוס. מען קעמפט אין די נאסען, יעדעס הויז איז ם פעסטונג. די חלודישע סאלדאטען פון דער רייטער פארטי אין די נד־ הילף פרבעטער פון נרויסען אינדוסטריע־צענטער פרעסען נישט צם. ם בארבכטונגען הפאנגנס, צו בין אונזער ציימונג וועם דערויף זיי צו לייזער, זאל די סיטואציע פארבעסערט הערען, פונקליך אבער — פאר קעדט!

פאר דער פרעזידענטיע איז סטעטינוועד שוין סי הי סי פארלוירען. אויך דאן, וועו עס וועם זיך איינגעבען צו הפלטען די וועסטען פון נצישען שטורעם אוו פי פארהינען פאר ם נאך נרעסערע סטרעפונגען פאר־ לוסט. איז דערבער אינטערעסנט זיך צפצושטעלען צו סהלע אויף די כוחות־רעזערוון פון רשטען־פארבאנד.

די פרעזידענט־פאבס פון די פטאטען איז נאך שלעכ ם נאהלדיג אוו ם נישט דערנרייבנערע פאר הימ־ לער'ם חילה. מען קען אוו איינגיען פפאנצע נישט פפ־ שטענדיג, וויפיל אינדוסטריעלע אינסטפלאציעס עם זיינען פההקהארים נעזאמרען פונם פלאמה־נעבים אין די הי־ פארע נעביטען אינטערן פארנוס, פם די הפלען פיר צפ־ זיינען אויף יענע פעזיטיוע סטרוקטורען פלוכה נאך פון פריער.

דפם נרויסע אינדוסטריעלע נעביט זיך אין די אורעל־בעריא אוו אויף יענער זיים אורעל, אין סיביר, פון פפס אין 1000 מייל וויים פונם אינסטיגן פלהמה־פארנוס. נאך מים הפכער 15 יאר צוריק אין דפרט אינסנעביט נעזאמרען זיי שוהרע אינדוסטריע. אין דער ציים צוויישן 1930 אוו 1940 זיינען דפרט אזרקעקפטפלט נעזאמרען הפכער 200 פבריי־אינסטפ־ נונג־אינדוסטריע : אייזען, קויליען, קופער, בליי, מאנגאן, פפאפט, מאנגנזיע, צינ, אויל אוו בפקסים. פפארען דפרט אויך ריזיגע נבביטען צקער־לפנד אוו וועלדער.

דער צענטער פון דער אינדוסטריע איז יענעם נעזעגנט איז די שפפ מאנ־טא־גורסק, וועלכע איז בין פים נבדרעהלבען צענדליג יאר צוריק נעזוכן פ דפרף פון פפסטכהר אוו פארפפגנס הינט פ פערפעל מיליאן אינוואוינער. די שפפל־פרפדקציע פון פאנגיטפארפפ בפלהנגס צו די נרפעסטע אויף דער וועלט. פס וועכט פפפע פפרפדוקטן בערך 6.000 יאר פפפטפ ם פפ. דפרט פארפדוקטירט פפ־ פאר פון דעם דאזיגען דערקרט וועלכע פארנצויזישע פחרן דעם וועלט־פארבאנד פון דער ווייטסטער פראנט איז קיין איינפלוס. דער נעוועזענער פרעזידענט פון דער ארבעטער אוועקנעפטפלט וועלכן צו ארבעטען אין פרהנקרייך אוו — אויף וויפיל די נאציע בפלע פון דעם פעדערען — טפקט אין דיימשלאנד נופא.

ערשט מים פ קורצער ציים צוריק הפט לפהנל נע־ שלפגען דעם בארואוסטפן אפאנף מים היטלער'ן וועגען אויסבייטען פראנצויזישע ארבעטער אויף פלהמה־נע־ פאנגענע, וואס נעפינען זיך נאך אין דיימשלאנד. פאר יעדע דריי נוט קוואליפיצירטע ארבעטער וואס פראנ־ רייך שיקט קיין דיימשלאנד, דאראפן די נאצים צוריק־ שיקען אירן פראנצויזישען נעפאנגענעם. די דאזיגע וויללדע מציאה וואס לפהנל הפט נעקראפט ביי היטלער'ן, הפט זיך באלד פרוויזוריזירן פאר פ נרויסען דורכפאל. פראנצויזישע ארבעטער לפזען זיך נישט צוזפ גרינ נאריש אוו פס הפבען זיך נישט נעפונען נעגוג בעלינם אויף שקלאפערי ביי די נאצים. וויל לפהנל איצט מים צפוואלם מאשקלאפען די פראנצויזישע ארבעטער בי היטלער'ן.

די דעפארטאציע פון פלינים, דער דעקרעט וועגען ארבעטפ־דינסט אוו, נישט צולעצט, דער סאן פון דער לפהנל־פערפפ — פס די פלע פקפאפט זיינען ביינ סימנים פאר דער אינטערנ סיטואציע. דער פפקרע־ טערי צוו פטעפט פון די פארפאיינינם פפאפטפן,

תפל, איז פרוסנעקומען מים ם פפארפער הפרענוג צו דער רעגירונג פון וישי, צו אפפריקע וועם באפרכטנען דפס לפכען פקם נעגען די פארפיינינם פפאפטן.

אין דער באפלקערונג פון נישם באזונפטען פרנק־ ריך וועקטפ דער וידערפטפנד קעגן דער רעגירונג. ם נאהלדיג פענפצציע וועם פריוילעגירטען אין דער דפמפקרקפטישער הלפט די מוטיוג דערקלערונג פון די בידע פרעזידענטן פון לעצטען פראנצויזישן פארלפ־ מענט נעגען די מפצרונצציעס פון דער וישי־רעגירונג. צדוברד הערש, דער נפהוזנער פרעזידענט פון דער דעפוטפטען קפמפער אוו וואל שפצפע, דער נפהוזנער פרעזידענט פון פענפט, הבצען נפהפרנעס, פו ז"ל דר־ נירונג טרייבט פראנקרייך צו פלהמה אויף דער זיים פון דער פקפט.

דער ארבעטער־פארטער לפהנל, וואס איז דער פטפקשער דיקטפטפר פון פראנקרייך אוו פירם אויס היטלער'ס נפפלען זי ם נעפארייר פטרח. נרייט צו ם נייע קפטפסטרפפע פאר פראנקרייך. זייגע עדשטע קרבנות זיינען אידישע פליטים אוו פראנצויזישע ארבע־ טער, פפארטירער פון נעפט אוו פון נפצישער שקלפ־ פערי.

אונטערערדישע פרויד־יינישאפט אוו פאציאליפטישע פראנצויזפצישע הויבצן אויף זייער שפים אין פראנקרייך

ם פרוילפכער נרוס איז לעצטפנס נפקומען פון פראנקרייך : דער „פפפולער", פראנפן פון דער פאציא־ליפטישער פארטי, וועלכער איז פרוזיפנפנצנפן אונ־ טער דער רעדפקציע פון לפהנ בלום פאר דער נפצצער ציים בין צום צוזפפענברוך פון פראנקרייך, הפט וויידער פנצעהלבצן צו דערשיינען. ער וועכט פרויפנפעבצן פון דער אונטערערדישער פאציאליפטישער בפוועגונג. נעדרוקט פון נפהיימע פראנצויזפצישע צון הפט שוין דערנרייכט בין 9 יאר — מים 29 פרפצצנס.

די לפהנל רעגירונג פארנרעפערט נפך קינפטלען די נוים פון דער פרבעטפרשפפט. לעצטפנס הפט די רעגירונג פארפפכט 1300 אינוויטירעלע אונטערנ־ מהנגן, כדי צו צוויינען די ארבעטער אירף דעם אופן, אין בלעקפוי, הפט זיך פארנומען בעיקר מים פראצען פון דער מלחמה־פאליטיק, צוויישן העלבע וו אין צוזוף דיקטפטפרפ — די פראצע פון צוויישפן פראנס אין אינזיפ.

דער דישנקנערפל קפנסיל הפט צוגעצייגט צ רצוף־ לויגיע, אין העלכער עם הערט נפך שפצל אויסנעדריקט נרייטקייט פון דער ארבעטער בפוועגונג צו ברצונג פלץ קרבנות אין קפמף נפנ־פלהמה בפוועגונג צו ברצונג דער פראצע פון צוויישפן אין צפצוויילען. די רצוף־ לויגיע פפארטפ פפציעל, צו עם זפל נעגענצן הערפן פולע חילף דעם פפוועט־פארבאנד פון דידקפ צויט די נרייטקייט פון די יוניצם פון פלץ חפם אין אין אינערע כוחות. צו עם זפל הפם נייבער אויסנעפירט הערן פון פנטפיידנדע פרוט שוגא, ד. ה. צו עם זפל נעפפכט הערפן צ צוויישער פראצע. די רעזולטיצע שפרייבט אונטער. צו „די פפענטיפע אין אינערפע זפל נעפפכט הערפן אין דעם פפפענט, הערן די קאפפטפנטפ אפערפרט פון דער טלחה וועלכן דפס נוטיק".

ם נעגען־רעזולטיצע איז צרייענפטראנן נעזונדען אין נפמען פון דער אפאציאפטישער אינטערנאציפ יוניק. דער הויפט־ רעזולטצ פון דער נפוועגונג איז נעפטפלט נעזונדען די אפערפרט. צו עם זפל תיכף בעפעפנט הערפן צ צוויישער פראנס — אבן עם הערט דערבי נישם נפפפכט קיין שום צוויישע אירף ם רעגירונגן אוו פילימרישע קאפנפ־ פטנפ הפבען אין אינינע דיינען נפנ־פלהמה־נעבים. פון דער פרוויי־יוניק בפוועגונג אין פפוים אפריקע פטנפ־ קפמפ פון דער פרוויי־יוניק בפוועגונג אין פפוים אפריקע

מים ם יפר צוריק איז פארנעקומען ם שפפלטונג אין דער יוניק בפוועגונג פון פאוטה אפריקע. ם נעווייפ צצל יוניפטן פון די פערב־פרזוויינען הבצען זיך שפנע־ שפפלטען פון דער פדערשיפען צוו לייבער פון נעשפנען פון אינינעם לייבער קונסיל פאר די פערב־פרזוויינצען. די שפפלטונג איז פארנעקומען פרוט דעם פרזוך פון פרזוויינצען פון פפוועט־פארב: „פרפצע פון פלץ פפפטפ אין דער פרפצע פון דיסקרימינאציע. ם פפע־ ציפלער קפמפטפע איז נעווייזן נעזונדען, הפט דפרף זיך פארנעמען פון נפנ־פלהמה בפוועגונג, פפציפיל מים דער פרפצע פון פצציפלער פארזיכערונג פון ארבעטער נעזעצצבונג נפך דער פלהמה. די פארהפנדלונגען וע־ נען וויידער־פפראיינינגן די נעפפפלטפנע יוניקן בפוע־ נהט הפבען פארנומען ם בריייפען פרט אויף דער קנפ־ הענשפן פון הערפן וויפטער נעפירט. פס איז צו דער־ כדהמה, וויפל די ארבעטער הערפן נעצהוהנונגן צו ארבעטען ממש מים ליידיג מנעזט.

אין דיימשלאנד איז אינט יעדער פינפטער ארבע־ טער ם פרפמדער. מען דערפט הינט אין די נרויסע אינדוסטריע־צענטרען אויף פלץ מפציפלצ פוהונג. פון פפוועט־פארבעטער אין דרום־פטפרי־קפנעדע, וועו פס הפבען זיך נפפונען פפפ ארבעטער פון פפוועט־ פראנקרייך, פון פפלען, הפלנד, בעלנין, נארווענען צו ארבעטען אין דער פלהמה־אינדוסטריע. ם פפפ פון פפוועט־פראנקרייך זיינען נעקומען אין פפפ פון פפ־

אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג

איבערזיכט פון ש. פ.

פאר אונזערע אייגענע אויגן קומט פאר אן אמת'ע אינדוסטריעלע און עקאנאמישע רעוואלוציע. אונטערן דרוק פון טאטאלן קריג, וועמענס ווירקונג עס פילט זיך אלץ שטארקער אין די געגענזייטיגע באציהונגען און פארהעלטענישן צווישן די פארשיידענע גרופען אין דער געזעלשאפט. אט די ענדערונגען איבן אויס אלץ א שטארקערן איינפלוס אויף דער טעטיגקייט און דער פאליסי פון די אמעריקאנער יוניאנס.

מיר קענען זיך דא איצט ניט אפשטעלן אויף די אינדוסטריעלע פאזעס פון דער איבערקערעניש וואס קומט איצט פאר, אויף די טעכנישע ערפינדונגען און פאר־בעסערונגען וואס פארגרעסערן געוואלדיג די פראדוק־טיוויטעט פון די ארבעטער און רעוואלוציאנירן די גאנצע פראדוקציע. די ענדערונגען וועט מען ערשט דערפילן נאך דער מלחמה. אויף וואס עס איז נויטיג איצט זיך אפצושטעלן, איז אויף די פאליטיש־עקאנא־מישע ענדערונגען וואס דער קריג האט געבראכט, וועלכע באווירקן שוין איצט די טעטיגקייט פון די יוניאנס און זייערע קאמפס־מעטאדן פאר באשיצן און העכערן דעם לעבנס סטאנדארד פון די ארבעטער.

דאס עקאנאמישע לעבן פון לאנד אונטער רעגירונגס־קאנטראל

אין יעדער מלחמה מוז די רעגירונג אויסברייטערן איר קאנטראל פון די עקאנאמישע רעסורסן פון לאנד, אום צו קענען באזארגן די ארמייען מיט אלץ וואס זיי האבן נויטיג און באשיצן די באפעלקערונג געגן גע־וויסנלאזע שפעקולאנטן. אין א טאטאלן קריג וואס ווערט נאך דערצו אנגעפירט מיט אזוי פיל און אזוינע קאמפליצירטע מאשינען ווי עס איז דער היינטיגער קריג, מוז דער רעגירונגס קאנטראל איבער פראדוקציע און פארטיילונג און אלע פאקטארן וואס האבן א שייכות דערמיט, נאך פיל מער פארשטארקט ווערן.

האלט סאקע די אמעריקאנער רעגירונג אין די לעצטע צוויי יאר אין איין פארגרעסערן איר דעה און קאנטראל איבער דעם גאנצן עקאנאמישן לעבן פון לאנד. זי טוט עס אויף צוויי אופנים: ערשטענס, דורך דעם וואס די רעגירונג ווערט אליין דער גרעסטער קונה פון סחורות אין לאנד און קריגט אזוי ארום קאנטראל איבער פראדוקציע און פרייזן, און צווייטענס, דורך קריגן געזעצלעכן קאנטראל איבער אלע זאכן וואס באווירקן די עקאנאמיק אין די פריוואטע אונטערנע־מונגען. דורך דעם וואס די רעגירונג מוז באזארגן אירע באוואפנטע כוחות מיט געווער, אמוניציע, טראנס־פארטאציע, שפייז, קליידער און אלע אנדערע מלחמה מכשירים, איז די רעגירונג שוין איצט דער גרעסטער אפנעמער פון סחורות און פאלגלעך דער גרעסטער ארבעטסגעבער אין אמעריקע. אזוי, צום ביישפיל, איז די צאל אנגעשטעלטע וואס די רעגירונג באשעפטיגט דירעקט, מער ווי פארטאפלט געווארן אין די לעצטע צוויי יאר. אין יוני 1940 איז די צאל אנגעשטעלטע פון דער פעדעראלער רעגירונג געווען עטוואס מער פון א מיליאן. אין יוני היינטיגס יאר האט שוין זייער צאל דערגרייכט איבער צוויי מיליאן צוויי הונדערט טויזנט און מער ווערן אנגעשטעלט פון טאג צו טאג. אט די אנגעשטעלטע דינען ניט בלויז ווייסע קאלנער ארבעטער, נאר ארבעטער, קוואליפיצירטע און ניט געלערנטע פון אלע מעגלעכע פאכן. דאס איז פיל, פיל מער ארבעטער ווי וועלכער עס איז טראסט אדער קארטעל האט ווען עס איז באשעפטיגט און די באדינגונגען, אונטער וועלכע זיי ארבעטן, מוז זיך אפשפיגלען אויף דער לוין־סטרוק־טור פון אלע אנדערע ארבעטער אין לאנד. אבער דאס איז נאך נישט אלץ. אחוץ די מיליאנען ארבעטער וואס די רעגירונג באשעפטיגט דירעקט, ווערן ארום זעכצן מיליאן ארבעטער אין לאנד באשעפטיגט אין פריוואטע אונטערנעמונגען אויסשליסלעך אויף רעגירונגס ארבעט און די רעגירונג איז דעריבער זייער אמת'ער בעל הבית, פונקט ווי דער דזשאבער איז דער אמת'ער בעל הבית פון די ארבעטער וואס מאכן זיין ארבעט אין די קאנטראקטינג שעפער.

דער רעגירונגס־קאנטראל איז אבער ניט באגרענעצט בלויז אויף די אונטערנעמונגען וואס ארבעטן פאר דער רעגירונג. אויך די אומגעפער צוויי־דריטעל ארבעטער וואס ארבעטן נאך פאר פריוואטע אונטערנעמער אויף ארטיקלען פאר ציווילן געברויך און זייערע ארבעטס־געבער, דינען אונטער דעם דירעקטן קאנטראל פון דער רעגירונג. דער קאנטראל איז ביז איצט אויסגעאיבט געווארן דורך קאנטראלירן די פרייזן, וואס מען מעג רעכענען פאר ארטיקלען, מאטעריאלן וואס מען מעג אדער מען טאר ניט באנוצן אויף געוויסע פראדוקטן, דאס רעגולירן דעם פארקויף אויף אפצאל, דאס אריינ־פירן און ארויספירן סחורות נאך און פון אויסלאנד און דורך שטייערן. דער קאנטראל איז נאך ביז איצט ניט געווען פאלקאם איבער דעם וואס געוויסע פאקטארן דינען ניט געווען אונטערן דירעקטן קאנטראל פון דער רעגירונג ווי פרייזן אויף אגריקולטור פראדוקטן און ארבעטער שכירות. איצט אבער דינען שוין אריינגע־בראכט געווארן געזעץ פראיעקטן אין קאנגרעס וואס גיבן דער רעגירונג דאס רעכט אויך צו באשטימען פארם פרייזן און ארבעטס־לוין. און דער קאנטראל פון דער רעגירונג איבער דעם עקאנאמישן לעבן פון לאנד וועט ווערן פאלשטענדיג.

די ווירקונג וואס דאס האט אויף די טעטיגקייטן פון די יוניאנס

ווען די רעגירונג ווערט די הויפט־בעל־הבית'טע איבער דער פראדוקציע און דעם פארטייל, מוז דער קאמף פון די ארבעטער יוניאנס פאר פארבעסערונגען, אננעמען נייע פארמען. ארבעטער וועלכע ווערן באשעפטיגט דירעקט ביי דער רעגירונג, קענען זיך דאך זיכער ניט באנוצן מיט די קאמפס־מיטלען וואס די יוניאנס באַ־נוצן אין געוויינלעכע צייטן געגן פריוואטע אונטער־נעמער. סטרייקן געגן דער רעגירונג און אפשטעלן די ארבעט דורך פיקעטן איז אפילו אין נארמאלע צייטן ניט מעגלעך, און זיכער ניט אין מלחמה צייט. אין רעגירונגס אונטערנעמונגען קען אויך ניט איינגע־פירט ווערן דער קלאָוזד יוניאן שאפ אדער דער טשעק אף סיסטעם פון דיוס. די ארבעטס שטונדען, שכירות געצאלט פאר אווערטיים אדער אנדערע באדינגונגען, וואס ווערן אין דער פריוואטער אינדוסטריע באשטימט דורך קאלעקטיווע פארהאנדלונגען מיט די ארבעטסגע־בער און מאנכעס מאל אויסגעקעמפט דורך סטרייקס, ווערן אין די רעגירונגס אונטערנעמונגען באשטימט דורכן געזעץ וואס גייט דורך דעם קאנגרעס. דער קאמף פאר בעסערע באדינגונגען פאר רעגירונגס אנגעשטעלטע מוז דעריבער געפירט ווערן ניט אויפן עקאנאמישן נאר אויפן פאליטישן פעלד און מיט פאליטישע מיטלען.

א ביסל אנדערש איז די לאגע אין די אינדוסטריע־לע אונטערנעמונגען וואס ווערן אומדירעקט קאנטרא־לירט פון דער רעגירונג, דאס הייסט די פריוואטע אונטערנעמונגען וואס ארבעטן אויף רעגירונגס באַ־שטעלונגען. אין די פאלן דינען נאך קאלעקטיווע פארהאנדלונגען מיט די ארבעטסגעבער מעגלעך. מען קען זיך מיט זיי דינגען און שטעלן פאדערונגען. די לעצטע דעה אבער אויך אין די פאלן איז ניט אין די הענט פון די בעלי־בתים נאר אין די הענט פון דער רעגירונג. סוף כל סוף מוזן ביידע צדדים זיך אונטער־ווארפן דער ענטשיידונג פון א פארמיטלונגס קאמיסיע פון דער רעגירונג אדער אננעמען די ענטשיידונג פון ארביטרייטארס. דאס וועט נאך מער זיין דער פאל, ווען די איצטיגע געזעץ־פראיעקטן פאר סטאביליזירן דעם ארבעטס־לוין וועלן אנגענומען ווערן. יעדע ענדערונג אין ארבעטס־באדינגונגען וועט דעמאלט מוזן גוט גע־הייסן ווערן פון א רעגירונגס־קאמיסיע און ניט דער ארבעטסגעבער און ניט די ארבעטער וועלן זיך קענען געגנשטעלן. און דאס וועט שוין זיין ניט בלויז פאר די וואס ארבעטן אויף רעגירונגס באשטעלונגען, נאר אויך פאר אלע אנדערע ארבעטער אין לאנד, אפילו אזוינע וואס ארבעטן אויף פראדוקטן פון ציווילן געברויך.

ווען ניט די מלחמה וואלט עס פאר דער רעגירונג ניט אנגעקומען לייכט איינצופירן אזוינע ראדיקאלע רעפארמען אין דעם עקאנאמישן לעבן פון לאנד. די אמעריקאנער יוניאנס האבן זיך אלע מאל שטארק גע־ווערט געגן יעדן פארזוך פון דער רעגירונג זיך צו מישן אין זייערע סכסוכים און שטרייטן מיט די בעלי בתים. געווען א צייט, ווען די אמעריקאנער יוניאנס דינען אפילו געווען דאגעגן רעגירונגס געזעצן פאר זייער טובה וועגן, ווי א געזעצלעכן אכט שטונדען טאג אדער ארבעטסלאזע פארזיכערונג. לעצטענס איז די געגנערשאפט פון די יוניאנס צו ארבעטער שוץ געזעצן אפגעשוואכט געווארן. איצט, אין צייט פון דער מלחמה געגן דעם בלוטיגן פאשיזם, אין וועלכער די ארבעטער דינען מער באאינטערעסירט ווי די אנ־דערע גרופען אין דער געזעלשאפט און דינען גרייט אויף די גרעסטע קרבנות צו פארזיכערן און פארשנעלערן דעם זיג איבער די אקס־מלוכות, איז זייער געגנערשאפט צו רעגירונגס קאנטראל איבער ארבעטס באדינגונגען אין גאנצן פארשוואונדן. פארקערט, איצט דינען די יוניאנס די הייסעסטע אנהענגער און פארטיידיגער פון רעגירונגס־קאנטראל איבער אלע פאקטארן, וואס האבן צו טאן מיט דעם עקאנאמישן לעבן פון לאנד, איינ־געשלאסן פרייזן, שכירות און ראציאנירונג פון פאר־ברויכס־ארטיקלען. די געגנער דינען דווקא די פאר־טרעטער פון די פארמער און די אינדוסטריאליסטן, וועלכע וואלטן געוואלט, אז די רעגירונג זאל איינפרירן שכירות און פרייזן אויף זאכן וואס זיי דארפן קויפן, אבער ניט די פרייזן אויף פראדוקטן וואס זיי דארפן פארקויפן.

אזוי, צום ביישפיל, איז ביים פארהער פון דער סענאט־קאמיטע וועגן געבן דעם פרעזידענט די מאכט צו באשטימען מאקסימום פרייזן אויף אגריקולטור פראדוקטן און סטאביליזירן די ארבעטס לוינען, דינען די פארטרעטער פון די ארגאניזירטע ארבעטער. ווילאם

ואָרגונג פון ארבעטער־קינדער. ארבעטער, וואס ווערן פארקריפּעלט און קענען נישט מער ארבעטן, באקומען א פענסיע, אויב זיי זיינען געווען פארזיכערט א צייט פון 200 וואכן; אויב נישט, צאלט מען די קראנקהייט־בענעפיט פאר 26 וואכן. שוואנגערע פרויען באקומען א בענעפיט פאר א צייט פון 6 וואכן פאר דער קימפעט און 6 וואכן נאכדעם ווי דאס קינד ווערט געבוירן. אין ארבעטס־מיניסטעריום איז געשאפן געווארן א ספע־ציעלער דעפארטמענט פאר ארבעטער־פארזיכערונג.

אין קאסטא ריקא האט די ארבעטער־פארזיכערונג אנגעהויבן ארבעטן ערשט אין איצטיגן יאר. זי נעמט ארום, אחוץ ארבעטער, אויך זעלבסטשטענדיגע בעל־מלאכות, היים־ארבעטער און קליינע פארמערס. דער קראנקהייטס־בענעפיט באטרעפט פאר אומפארהייראטע 40 פראצענט פון דער דורכשניטלעכער הכנסה אין די לעצ־טע 52 וואכן, פאר פאמיליע־מענטשן 60 פראצענט. די פארזיכערטע באקומען פולע מעדיצינישע פארזארגונג, אויך דענטיסטישע באהאנדלונג און אפטייק. עלטער־פענסיעס ווערן געצאלט פונם 60טן יאר אן, אבער ערשט נאך א פארזיכערונג־פעריאד פון 20 יאר. אין טויט־פאלן ווערט אויסגעצאלט דער אלמנה און די יתומים א דריט־חלק פון דער לעצטער יערלעכער הכנסה, אפילו נאך א גאנץ קורצן פעריאד פון פארזיכערונג.

אין אורוגוואי איז איצט אריינגעטראגן געווארן אין פארלאמענט א געזעץ־פראיעקט וועגן איינפירן פארזיכערונג געגן עלטער און ארבעטס־אומפעאיגקייט פאר פארם־ארבעטער און קליינע פארמערס. אויך ווערט פארגעזען א מינימום־שכירות פאר פארם־ארבעטער.

גרין, פרעזידענט פון דער א. פ. או ל. און וואן ביט־נער, וויצע פרעזידענט פון דער סי. אי. א., וועלכער האט פארטראטן פרעזידענט מארעי, ארויסגעטראטן פאר איינשטעלן רעגירונגס קאנטראל. דאגעגן דינען די פארטרעטער פון דער פארם ביורא פעדערעישאן און פון גרענדזש, ארויסגעטראטן געגן די מאקסימום פרייזן אויף אגריקולטור פראדוקטן אויף פאריטעט אדער די העכסטע פרייזן וואס זיי קריגן איצטער.

דאס מיינט אבער ניט, אז די יוניאנס דינען גרייט אויפצוגעבן זייער ארגאניזירטע מאכט צו פארטיי־דיגן די ארבעטס באדינגונגען פון די בעל־מלאכות. אויפגעבענדיג די עקאנאמישע געווער פון אפשטעלן די פראדוקציע, פאדערן דערפאר די יוניאנס א גרעסערע דעה אין די קערפערשאפטן און רעגירונגס קאמיסיעס וואס דארפן ענטשיידן אזוינע פאליסיס און זיי אנ־ווענדן. די הויפט־פארשטייער פון דער טרייד יוניאן באוועגונג, פרעזידענט גרין פון דער פעדערעישאן און פרעזידענט מארעי פון קאנגרעס אוו אינדאסטריאל אר־גאניזיישאנס האבן עס קלאר ארויסגעבראכט אין זייערע רעדעס דעם מאנאט ביי פארשיידענע געלעגנהייטן.

זיך שטיצענדיג אויף א רעזאלוציע וואס די עקזע־קוטיוו־קאמיטע פון דער סי. אי. א. האט אנגענומען ביי איר זיצונג דעם ערשטן סעפטעמבער, האט פרעזידענט מארעי געפאדערט, אז די ארגאניזירטע ארבעטער זאלן קריגן א גלייכע דעה מיט די פארטרעטער פון דער אינדוסטריע אין דער וואר פראדאקשאן באארד. אן ענלעכע פאדערונג אויף נאך א ברייטערן מאסשטאב האט ארויסגעבראכט דזשארדזש מיני, סעקרעטאר טרעזשורער פון דער פעדערעישאן אין זיין לעיבאר דעי רעדע אויף דער ראדיא. ער האט געזאגט: „די ארבעטער וואס ווערן פארטראטן פון דער אמעריקאן פעדערעישאן אוו לעיבאר האבן גאר ניט אויסצוזעצן געגן די מילי־טערישע פירונגען פון קריג. מיר האבן פולן צוטרוי אין פרעזידענט און זיינע מיליטערישע ראטגעבער. די ארבעטער פילן אבער, אז זיי זיינען בארעכטיגט צו א גרעסערן אנטייל אין די אנשטרענגונגען פון דער מלחמה פראדוקציע אויפן היימישן פראנט. ארבעטסגעבער טא־רען אין דעם מלחמה־קריזיס ניט זוכן אויסצונוצן פאר זעלבסטזיכטיגע צוועקן די אנטשלאסנהייט פון די ארבעטער צו פארבלייבן ארבעטן און אנהאלטן די פראדוקציע, ניט אכטענדיג אויף וועלכע עס איז פראַ־וואקאציעס".

דאס איינזען, אז דער קאמף פאר פארבעסערונגען פאר די ארבעטער מוז אונטער איצטיגע באדינגונגען אריבערגעטראגן ווערן אלץ מער און מער אויפן פא־ליטישן פעלד, ברענגט אויך דערצו, אז די יוניאנס זאלן ווערן אלץ מער און מער פאראינטערעסירט אין די וואלן פאר רעגירונגס־עמטער און קאנגרעסלייט. כמעט אלע יוניאנס האבן זיך דאס יאר שטארק באטיי־ליגט אין די פריימעריס און האבן דורכגעווארפן א צאל רעאקציאנערע קאנדידאטן.

די אויסזיכטן פאר די ארבעטער אונטערן רעגירונגס־קאנטראל

כאטש די יוניאנס פאדערן א גרעסערע פארטרע־טערשאפט אויף די רעגירונגס קאמיסיעס וואס האבן צו טאן מיט פראדוקציע און דעם עקאנאמישן קאנטראל, האבן זיי נאך דערווייל ניט פיל דערגרייכט אויף דעם געביט. ביי א קאנפערענץ וואס גרין און מארעי האבן געהאט דעם מאנאט מיט דאנאלד נעלסאן, דעם הויפט פון דער וואר פראדאקשאן באארד, האט ער איינ־געשטימט צו באשטימען צוויי ארבעטער פארטרעטער אלס וויצע־פרעזידענטן פון דער באארד. די הויפט־דעה ליגט דערווייל נאך אין קאנגרעס, וועלכער צייכנט זיך ניט פיל אויס מיט ארבעטער פריינדלעכקייט. פון די געזעץ פראיעקטן וואס ליגן איצט פארן קאנגרעס, פון עט־לעכע פאראָרדענונגען וואס פאול מעק נאט, טשערמאן פון דער „וואר מען פאווער קאמישאן" האט געגעבן, קען מען זיך שאפן א באשטימט בילד פון דעם, וואס עס ערווארטעט די אמעריקאנער ארבעטער אין דער נאענטער צוקונפט.

וואס אנבעלאנגט שכירות איז עס זיכער, אז די רעגירונג וועט קריגן דאס רעכט צו באשטימען ווער עס איז בארעכטיגט צו א העכערונג און וויפיל. די אויסזיכטן זיינען, אז די פארמולע וואס די וואר לעיבאר באארד האט אנגענומען אין איר ענטשיידונג אין דער ליטעל סטיל קעיס, וועט ווערן די אפיציעלע פאליסי פון דער רעגירונג. אונטער דער פאליסי וועט דער רעאל־לוין פון ארבעטער, מיט ווייניג אויסנאמען, איינגע־פרוירן ווערן אויף דער הייך ווי עס איז געשטאנען אין יאנואר 1941. דאס הייסט, עס ווערט אנערקענט, אז ארבעטער זיינען בארעכטיגט צו א לוין־העכערונג פון פופצן פראצענט איבער די שכירות וואס זיי האבן פאר־דינט אנפאנג 1941, ווייל די פרייזן אויף לעבנס מיטלען זיינען זינט דאן אויף אזוי פיל געשטיגן. וואס עס וועט געשען, אויב פרייזן וועלן נאך ווייטער שטיי־גן, איז נאך ניט קלאר. די יוניאן פארטרעטער טייטשן עס אויס, אז אונטער אזוינע אומשטענדן וועלן די ארבעטער זיין בארעכטיגט צו ווייטערע העכערונגען. וויליאם ה. דייוויס, טשערמאן פון דער וואר לעיבאר באארד שיינט צו דענקען, אז ווייטערע העכערונגען זיינען ניט בארעכטיגט, אפילו ווען פרייזן זאלן ווייטער שטיי־גן. אן אויסנאם וועט נאר געמאכט ווערן אין פאלן, וואו די שכירות זיינען סאב־סטאנדערדיזירט, דאס הייסט, אויסערגעוויינלעך נידעריג.

עקסטרא געצאלט פאר שבת, זונטאג און יום־טוב ארבעט, איז שוין דעם מאנאט פארבאטן געווארן אין דער מלחמה־פראדוקציע דורך אן עקזעקוטיוו ארדער. א טייל יוניאנס האבן זיך נאך פריער פרייוויליג אנט־זאגט פון עקסטרא געצאלט פאר שבת און זונטאג ארבעט סיידן דאס איז דער זעקסטער אדער זיבעטער טאג ארבעט אין דער וואך. איצט האט דער עקזעקוטיוו אר־דער עס איינגעפירט פאר אלע ארבעטער אין די מלחמה אינדוסטריען.

די ערשטע פארזוכן ניט צו דערלאזן ארבעטער צו בייטן זייערע דזשאבס זיינען שוין אויך געמאכט געווארן. דער ווייטגייענדסטער שריט אין דער הינזיכט באציט זיך אויף די וואס ארבעטן דירעקט פאר דער רעגירונג. אן עקזעקוטיוו ארדער פון פרעזידענט האט געגעבן דעם טשערמאן פון דער „וואר מען פאווער קאמישאן", פאול מעקנאט, דאס רעכט צו טראנספערירן יעדן פון די צוויי מיט א פערטל מיליאן אנגעשטעלטע פון דער רעגירונג פון איין דזשאב צום צווייטן ווי ער וועט געפינען פאר נויטיג, זיך ניט אנפרעגנדיג ביי די ארבעטער אדער ביי די פארוואלטער, אונטער וועמען זיי ארבעטן. די סיוויל סורוויס קאמישאן האט אויך דאס רעכט צו טראנספערירן יעדן איינעם פון אירע אנגע־שטעלטע אויף נויטיגע דזשאבס אין פריוואטע אינדוס־טריען, אויב דאס איז נויטיג פאר דער מלחמה פראַ־דוקציע.

מיט ארבעטער אין דער פריוואטער אינדוסטריע קען נאך פארלויפיג די רעגירונג ניט גיין אזוי ווייט. פאר דעם פאדערט זיך א באזונדער געזעץ. דאך האט מעקנאט דעם מאנאט שוין געמאכט צוויי פארזוכן איינצופרירן ארבעטער אין פריוואטע אונטערנעמונגען אויף זייערע דזשאבס. דורך א פאראָרדענונג האט ער פארבאטן לאמבער ארבעטער און מעטאל מיינער אין צוועלף סטייטס צו פארלאזן זייערע דזשאבס אין די אינ־דוסטריען, סיידן זיי קריגן פאר דעם א דערלויבעניש פון דעם סטעיט עמפלאימענט אפיס. אן אזא דערלויבע־ניש, טאר קיין אנדער ארבעטסגעבער ניט אנשטעלן אזא ארבעטער אויף א דזשאב. גלייכצייטיג איז עס פארבאטן פאר אן ארבעטסגעבער צו אנטזאגן אזא ארבעטער פון פלאץ אן דער צושטימונג פון דעם עמפלאימענט אפיס. אן ארבעטער וואס פאלגט נישט אויס דעם רול וועט ניט קענען קריגן קיין ארבעט און אן ארבעטסגעבער וועט ניט קענען קריגן קיין אנדער ארבעטער, אויב ער פארברעכט געגן דער פאראָרדענונג. צו צווינגען די ארבעטער אויספאלגן דעם באפעל, איז אויך ארויסגע־געבן געווארן א פאראָרדענונג פון דירעקטאר פון דער סעלעקטיוו סורוויס באארד, אז איינער וואס פאר־לאזט דעם דזשאב אן גענוגענדע אורזאכן זאל, אויב ער איז ניט גענומען געווארן אין דער ארמיי איבער דעם וואס ער איז באשעפטיגט אין א נויטיגן דזשאב, איבער־קלאסיפיצירט ווערן און אפגעגעבן ווערן פאר א סאלדאט.

אין באלטימאר ווידער האט די „מען פאווער קאמי־שאן" געמאכט א פארזוך צו פועל'ן ביי 1,250 פאבריקאנטן אונטערצושרייבן א פרייוויליגן אפמאך וואס זאל פאק־טיש פארפרירן ארבעטער אויף זייערע דזשאבס. דער אפמאך ענטהאלט די פאלגענדע פונקטן: קיינער פון זיי זאל ניט דינגען קיין ארבעטער סיידן ער האט א שריפט, אז ער האט געזעצלעך פארלאזן זיין פריערדי־גן דזשאב; ער זאל ניט זוכן קיין ארבעטער אין אנדערע שטעט אזוי לאנג ווי ער קען קריגן ארבעטער אין זיין געגנט, איינגעשלאסן פרויען, נעגער, און אנדערע ארבעטער; ווען ער מוז זוכן ארבעטער פון אנדערע שטעט זאל ער עס טאן בלויז דורך דער רעגי־רונגס עמפלאימענט אפיס; דער ארבעטסגעבער זאל מיטהעלפן דער קאמיסיע אפצושאפן דאס אוועקשטיין פון דער ארבעט פון בעל־מלאכות און העלפן איבערפירן קוואליפיצירטע ארבעטער פון ניט וויכטיגע באשעפטי־גונגען צו וויכטיגע באשעפטיגונגען דורך איינשטימען צוריק אנצושטעלן אזא ארבעטער מיט אלע זיינע רעכטן ווען מען וועט אים מער ניט דארפן אין דער צווייטער פאבריק.

דער פארזוך איינצופרירן ארבעטער אין זייערע דזשאבס אין די צוויי פאלן, איז דערווייל ווארשיינלעך בלויז דער אנהייב און איז א פראבע צו זען ווי עס וועט ארבעטן. די אויסזיכטן זיינען, אז די רעגירונג וועט זוכן צו קריגן דאס געזעצלעכע רעכט צו טאן עס איבעראל, וואו זי וועט געפינען פאר נויטיג אום צו קריגן גענוג ארבעטער אין די מלחמה־אינדוסטריען. אזא גע־זעץ־פראיעקט איז שוין דעם מאנאט אריינגעבראכט גע־ווארן אין קאנגרעס.

ווי האלט עס מיט די ארבעטער־פארדינסטן?

פון דעם אלעמען וואס מיר האבן דא אנגעוויזן איז קלאר, אז די ארבעטער שכירות וועלן כמעט ווי איינגעפרירן ווערן אויף דער איצטיגער הייך. דערצו נאך וועלן די שטייערן וואס די ארבעטער צאלן דער רעגירונג שטארק געהעכערט ווערן. עס שיינט, אז דער פראיעקט איינצופירן א שטייער פון פינף פראצענט אויף די שכירות אויף אלע וואס פארדינען איבער 12 דאלאר א וואך אלס א צוגאב צו די פיל געהעכערטע איינקונפט שטייערן, וועט ווארשיינלעך אנגענומען ווע־רן. דערצו איז פאראן א פראיעקט צו העכערן דעם סאשיל סעקיוריטי אפצאל און עס איז נאך ניט אויסגע־שלאסן, אז עס זאל איינגעפירט ווערן א סעילס טעקס. אויב די אלע שטייערן זאלן אנגענומען ווערן, וועט אן ארבעטער וואס פארדינט צווישן דרייסיג און פערציג דאלאר א וואך צאלן דער רעגירונג ארום צוואנציג פראצענט פון זיינע פארדינסטן אין טעקסעס. טראץ דעם אבער האט די גיפטיגע פראפאגאנדע פון די אינדוסטריא־ליסטן און באנקירן, אז די הויכע שכירות פון די ארבעטער פאראורזאכן אינפלאציע, נאך ניט אויפ־געהערט. עס איז דעריבער ווערט צו זען, ווי האלט עס אין דער אמת'ן מיט די ארבעטער פארדינסטן אין אמע־ריקע איצטער, אין צייט פון דער געוואלדיגער מלחמה פראספעריטי? ווערן טאקע די ארבעטער אזוי אפגע־שאטן מיט געלד, ווי די בעלי־בתים באהויפטן?

אן ענטפער אויף דעם האט דעם מאנאט געגעבן ל. מעטקאלף וואלינג, דער אדמיניסטראטאר פון דער שטונדען־שכירות אפטיילונג פון דעם לעיבאר דעפארט־מענט פון די פאראייניגטע שטאטן אין א סטעיטמענט ערב לעיבאר דעי. לויט זיין רעכענונג זיינען נאך איצ־טער דא אין לאנד זיבן און א האלב מיליאן ארבעטער וואס פארדינען בלויז פערציג סענט א שטונדע און ווי־ניגער, אדער ארום זעכצן דאלאר א וואך פאר פערציג שטונדען ארבעט.

אט די זיבן א האלב מיליאן ארבעטער זיינען ארום ניינצן פראצענט, אדער כמעט א פינפטעל פון אלע לוין־ארבעטער אין לאנד, אויסער די קליינע איינגעטימער און רעגירונגס־אנגעשטעלטע. פון זיי, זאגט וואלינג, זיי־נען פאראן אנדערטהאלבן מיליאן ארבעטער וואס זיינען אונטערווארפן דעם שטונדען־שכירות געזעץ פון דער רעגירונג און פארדינען צווישן דרייסיג און פערציג סענט א שטונדע. די אנדערע זיינען אגריקולטור ארבעט־ער, הויז־באדינער, ארבעטער אין פישערייען און ענ־לעכע באשעפטיגונגען, וואס פאלן ניט אונטער דעם שטונדען־שכירות געזעץ. מאנכע פון אט די ארבעטער קריגן אזוי ווייניג ווי פופצן סענט א שטונדע און נאך ווייניגער. וואלינג ווייזט אן, אז אפילו די וואס קריגן צווישן דרייסיג און פערציג סענט א שטונדע דורכן געזעץ, קענען איצט ניט קויפן מער פאר זייערע שכירות ווי זיי האבן געקענט קויפן אין 1939 פאר די דרייסיג סענט א שטונדע וואס איז דעמאלט געווען דער מינימום אונטערן געזעץ. וואס פאר א רייכן לעבן אזוינע ארבעטער קענען מאכן איז זיך גרינג פארצו־שטעלן. און די זיינען כמעט א פינפטעל פון אלע לוין־ארבעטער אין לאנד. דאך רייסן די בעלי בתים קריעה פאר וואס די לעיבאר באארד און פרעזידענט רוזוועלט האבן דערקלערט, אז די וואס ארבעטן פאר באזונדער נידעריגע געהאלטן וועלן בארעכטיגט זיין צו העכערונגען מער ווי די פופצן פראצענט וואס עס ווערט דערלויבט פאר די ארבעטער וואס פארדינען אנ־שטענדיגע שכירות.

יא, די אמעריקאנער ארבעטער זיינען גרייט צו ברענגען א סך קרבנות כדי צו געווינען די מלחמה געגן די נאצי־פאשיסטישע בעסטיעס. זיי טארן זיך אבער ניט פארלאזן אויפן יושר פון די אמעריקאנער פינאנ־סירן און אינדוסטריאליסטן ביים פארטיילן דעם חלק וואס יעדע גרופע אין דער געזעלשאפט דארף ביי־טראגן. די ארבעטער קענען שוין ערווארטן מער יושר פון דער רעגירונג אין אזוינע פראגן, ספעציעל ווען אויך די ארגאניזירטע ארבעטער וועלן זיך דערשלאגן צו א גלייכער פארטרעטערשאפט אין די קאמיסיעס.

מלחמה און הילפס טעטיגקייטן פון אונזערע יוניאָנס

אונזער אינטערנעשאַנאַל און אירע אָרגאַניזאַציעס לאָקאַלס איבערן גאַנצן לאַנד שטיצן די מלחמה אָנשטרענגונגען פון אונזער רעגירונג און אירע פאַרבינדעטע לענדער געגן די פאַשיסטישע אַקס מלוכות מיט אַלע זייערע מעגלעכקייטן. זייערע מיטגלידער העלפן אויך די מלחמה קרבנות אין די פאַרשידענע לענדער. מיר פאַרצייכענען דאָ עטלעכע פון זייערע טעטיגקייטן אויף דעם געביט אין פאַרגאַנגענעם מאָנאַט.

גענעראַל באָארד אינדאָרסירט רעגעלמעסיגע שפּאָרן צען פּראָצענט אויף מלחמה באָנדס

אינטשטערענדיג דעם דרינגענדן רוף פון דעם טרעזשורי דעפּאַרטמענט פון דער אַמעריקאַנער רעגירונג, אַז יעדער זאָל רעגעלמעסיג אָפּשפּאָרן 10 פּראָצענט פון זיין אייגענעם פאַרדינסט און קויפן פאַר דעם מלחמה באָנדס און סטעמפּס, האָט די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פון דער אינטערנעשאַנאַל אינדאָרסירט דעם רעגירונגס פּלאַן און אויפגעפאָדערט אַלע מיטגלידער צו איינשטעלן צען פּראָצענט פון זייערע שכירות ווערכנטלעך אין מלחמה באָנדס.

די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד האָט גלייכצייטיג אויפגעפאָדערט די מיטגלידער פון דער יוניאָן איבערן גאַנצן לאַנד, מיט צוזאַמענאַרבעטן אַקטיוו מיט די קאָמיטעטן פון דעם דעפענס סעיווינגס סטאַף פון טרעזשורי דעפּאַרטמענט און ווירקן אויף די אַרבעטער אין די שעפּער, אַז זיי זאָלן זיך פאַרשרייבן דורכצופירן דעם צען פּראָצענט אָפּשפּאָר פּלאַן אונטערן אויפזיכט פון דער רעגירונג.

די גענעראַל עקזעקוטיוו האָט אויך גוט געהייסן דעם פאָרלאַג פון דער רעגירונג, אַז די יוניאָן פאַרטרעטער און שאַפּ טשערליים אין די שעפּער זאָלן נעמען די איניציאַטיוו און פאַרשלאָגן די בעלי בתים, אַז זיי זאָלן אָרגאַניזירן זייערע אַרבעטער מיט דער מעגלעכקייט צו קויפן רעגולער באָנדס און סטעמפּס דורך אַרונטערנעמען די צען פּראָצענט ווערכנטלעך פון די פאַרדינסטן אונטערן אויפזיכט פון טרעזשורי דעפּאַרטמענט. די רעגירונג רעקאָמענדירט אויך, אַז עס זאָל אין יעדן שאַפּ איינגעשטעלט ווערן א געמיינשאַפטלעכע קאָמיטע פון די אַרבעטער און דער פירמע כדי צו קריגן הונדערט פּראָצענט באַטייליגונג פון אַלעמען אין דעם פּלאַן.

דער באַשלוס איז אָנגענומען געוואָרן פון דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד איינשטימיג. פּרעזידענט דובינסקי האָט באַריכטעט, אַז א גרויסע צאָל לאָקאַלס אין פאַרשיידענע שטעט האָבן שוין אָנגענומען דעם פּלאַן און אים פאַרווירקלעכט. ער האָט אויך אָנגעוויזן, ווי וויכטיג עס איז פאַר אַלע אונזערע מיטגלידער צו העלפן דער רעגירונג דורכצופירן די פּריוויליגע אָפּשפּאַרונג פון צען פּראָצענט אויף מלחמה באָנדס. ער האָט אויך ערקלערט, אַז די יוניאָן וועט זיך גלייך שטעלן אין פאַרבינדונג מיט אַלע אַסאָסיאיישאַנס פון אַרבעטסגעבער, מיט וועלכע די יוניאָן האָט אַגרימענטס און פאָרלייגן זייער קאָאָפּעראַציע אין דורכפירן דעם פּלאַן.

די וויס־פּרעזידענטן, טשאַרלס זימערמאַן און סעמיועל שאָר, רעדענדיג פאַר גוטהייסן דעם נייעם פּלאַן צו קויפן די באָנדס אונטערן דירעקטן אויפזיכט פון דער רעגירונג אָנשטאָט דעם ביז איצטיגן סיסטעם ווען די יוניאָנס האָבן אַליין פאַרקויפט די באָנדס און סטעמפּס צו די מיטגלידער, האָבן אָנגעוויזן, אַז אונטער דעם נייעם פּלאַן וועט פאַרקויפט ווערן מער באָנדס און עס וועט העלפן דער רעגירונג צו פאַרקויפן פאַר א ביליאָן דאָלאַר באָנדס א מאָנאַט, וואָס זי האָט זיך געשטעלט פאַר א ציל.

אינטערנעשאַנאַל גיט 25,000 דאָלאַר צו קויפן מעדיצינישע פּאַקעטן פאַר רוסישע מאַטראָזען

די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד האָט אויך באַשלאָסן ביישטייערן 25,000 דאָלאַר צו קויפן מעדיצינישע און ערשטע־הילף פּאַקעטן פאַר די מאַטראָזן פון רוסישן האַנדעלס פלאָט, וועלכע פירן אַמוניציע און מלחמה־מאַטעריאַלן פאַר די העלדישע קעמפער געגן די נאַצי־בעסטיעס אויף די שלאַכט־פעלדער פון סאָוויעטן פאַרבאַנד.

דער באַשלוס איז אָנגענומען געוואָרן אין אָנקלאַנג מיט דער אַלגעמיינער פּאָליסי פון דער אינטערנעשאַנאַל צו העלפן מיט אַלץ וואָס איז מעגלעך אונזערע פאַרבינדעטע מיטקעמפער אין דער גרויסער מלחמה־אָנשטרענגונג געגן די נאַצי־פאַשיסטישע מלוכות. אַזוי ווי די אינטערנעשאַנאַל פירט איצט ניט אָן קיין געלט קאַמפּאַניע צו העלפן די מלחמה קרבנות, וועט דאָס געלט ביישטייערט ווערן דירעקט פון דער יוניאָן קאַסע. פופצן טויזנט דאָלאַר פון דער סומע גיט די אינטערנעשאַנאַל פון אירע אייגענע פאָנדן און צען טויזנט דאָלאַר וועלן ביישטייערן עטלעכע לאָקאַל יוניאָנס פון ניו יאָרק.

רעקאָמענדירנדיג דעם ביישטייער פאַר די מאַטראָזן פון רוסישן האַנדעלס פלאָט, האָט פּרעזידענט דובינסקי ערקלערט, אַז די פרויען קליידער אַרבעטער זיינען טיף גערירט פון דעם העלדישן קאַמף וואָס די רויטע אַרמיי און די פעלקער פון סאָוועטן פאַרבאַנד פירן אָן ביים פאַרטיידיגן זייער לאַנד געגן די נאַצי אַרייַנדרינגער. „אַלס ציווילע מענשן און אַרבעטער אויפן היימישן פראָנט — האָט דובינסקי דערקלערט —— זיינען מיר פאַרפליכטעט צו געבן יעדע מעגלעכע הילף וואָס מיר קענען, כדי צו לינדערן די ליידן פון די בראַווע מענשן אויף די טראַנספּאָרטן וועלכע שטייען אויס אומבאַשרייבלעכע יסורים און מאַטערן אין דעם גרויסטן און שטעלן זייערע לעבנס אין געפאַר אויף די ימים, ווען עס לויערן די נאַצי סאָבמאַרינס, כדי צו צושטעלן אַמוניציע און מלחמה מאַטעריאַלן צו די קעמפער אויף די שלאַכט־פעלדער".

די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פון דער אינטערנעשאַנאַל האָט ביי דער געלעגנהייט אויך געהאַנדלט איבער דעם באַריכט, אַז געוויסע מענשן אָדער גרופּן וועלכע שטעלן זיך פאַר אַלס אינטערנעשאַנאַל קאָמיטעס כאָטש זיי זיינען פון קיינעם נישט אויטאָריזירט דערצו, זוכן צו קריגן ביישטייערונגען פון יוניאָן מיטגלידער צו קויפן „טאַנקען און עראָפּלאַנען פאַר רוסלאַנד". דער באַריכט איז אויך, אַז די מענשן גייען אַרום מיט סובסקריפּשאַן ליסטעס אין מאַנכע פרויען קליידער שעפּער און זאַמלען געלט פאַר דעם צוועק. די גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד האָט באַצייכענט אַט די זאַמלונגען אַלס ניט אויטאָריזירטע פון דער יוניאָן און געוואָרנט די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאַנאַל געגן אַט די געלט זאַמלונגען. קיין פּריוואַטע קערפּערשאַפט — ווייזט אָן די גענעראַל עקזעקוטיוו — קען ניט קויפן אָדער שיקן עראָפּלאַנען אָדער טאַנקען אין די פאַראייניגטע שטאַטן. דאָס שאַפן און שיקן אַט די קריגס מכשירים איז א טייל פון דעם „לענד ליס פּראָגראַם" וואָס די אַמעריקאַנער רעגירונג פירט אַליין אָן.

דרעסמאַכער לאָקאַל 22 גיט 2,800 דאָלאַר אויף א קלוב געביידע פאַר אַמוניציע אַרבעטאָרינס אין ענגלאַנד

די דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 האָט דעם מאָנאַט ביישטייערט 2,800 דאָלאַר צו דער בריטיש וואָר רעליף געזעלשאַפט אויף אויסצושטאַטן אַן אָפּרו פּלאַץ אין ענגלאַנד פאַר פרויען וואָס אַרבעטן אין אַמוניציע פאַבריקן. דער פּלאַץ וועט האָבן קלוב צימערן און גוט אויסגעשטאַטע אָפּרו פּלעצער פאַר פרויען וואָס אַרבעטן אין אַמוניציע פאַבריקן ווייט פון זייערע היימען און קענען ניט גיין אַהיים צו אָפּרוען און ערהאָלן זיך נאָך דער אַרבעט. דער קלוב וועט גיין אויפן נאָמען פון דער דרעסמאַכער יוניאָן.

איבערגעבענדיג דעם טשעק פאַר דעם געלט צום פאַרטרעטער פון דער בריטיש וואָר רעליף געזעלשאַפט, האָט טשאַרלס זימערמאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, אויסגעדריקט די אַכטונג און מיטגעפיל פון די ניו־יאָרקער דרעסמאַכער צו זייערע שוועסטער אַרבעטאָרינס אין ענגלאַנד, וועלכע גיבן אָפּ זייערע כוחות צו פּראָדוצירן געווער און אַמוניציע פאַר די קעמפער געגן די נאַצי־פאַשיסטישע בעסטיעס. ער האָט געזאָגט: „מיר זיינען זייער גליקלעך צו קענען טאָן וואָס עס איז צו פאַרלייכטערן אַביסעל דעם יאָך וואָס די אַרבעטער פון גרויס בריטאַניע טראָגן אויף זייערע פּלייצעס מיט אַזוי פיל מוט און אויסדויער, אין אונזער געמיינשאַפטלעכן קאַמף צו באַשיצן די דעמאָקראַטיע און צעשמעטערן די ווילדע האָרדעס פון פאַשיזם".

פרעדעריק ה. געהלע, חיים טשערמאַן פון דער בריטישער הילפס געזעלשאַפט, האָט אויסגעדריקט דעם דאַנק און אָנערקענונג פון דער אָרגאַניזאַציע צו דער יוניאָן פאַר דער הילף: „איך וויל זיך נאָך אַמאָל באַנוצן מיט דער געלעגנהייט — האָט געהלע געזאָגט — צו זאָגן אייך ווי טיף מיר פילן די גוטהאַרציגקייט פון אייערע מיטגלידער, ווי דאָס ווערט אויסגעדריקט דורך דער מתנה צום ענגלישן פאָלק. איך באַגרייף די אָנשטרענגונג וואָס עס האָט זיך פאַר דעם געפאָדערט. איך גלויב אָבער, אַז זיי וועלן זיך פילן באַלוינט אין דעם באַוואוסטזיין, אַז זייער אָפּרו פּלאַץ פאַר די פרויען אַמוניציע אַרבעטער אין ענגלאַנד, וועט געבן א מעגלעכקייט פאַר ערהאָלונג און באַקוועמלעכקייטן צו פילע פרויען אַרבעטער וועלכע טראָגן איבער א סך שווערינקייטן אין זייער טעגלעכער אַרבעט".

ווי זימערמאַן ערקלערט, האָט די דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22, ביז איצטער שוין ביישטייערט 35 טויזנט דאָלאַר פאַר מלחמה הילף אין משך פון דעם יאָר. דער גרעסטער טייל פון די געלט איז איבערגעגעבן געוואָרען צו אַגענטורן וואָס גיבן זיך אָפּ מיט העלפן ענגלאַנד, רוסלאַנד און כינע. אַחוץ דעם אָפּרו פּלאַץ פאַר פרויען וואָס דער לאָקאַל האָט איצט ביישטייערט, האָט ער לעצטן יאָר אויך אויסגעשטאַטעט א קינדער היים פאַר ענגלישע קינדער, וועמענס היימען זיינען צעשטערט געוואָרן דורך די נאַצישע לופט באָמבעס.

דרעס פּרעסערס לאָקאַל 60 האָט שוין פאַרקויפט פאַר איבער 152,000 דאָלאַר מלחמה באָנדס

די דרעס פּרעסערס יוניאָן לאָקאַל 60 פירט איצט אָן א שטאַרקען קאַמפּעין, צו דערגרייכען און איבערשטייגען איר קוואָטע צו פאַרקויפן פאַר דריי הונדערט טויזנט דאָלאַר מלחמה באָנדס צו אירע מיטגלידער.

אין א באַריכט צו דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג פון מיטגלידער, האָט וויס־פּרעזידענט מעקס קאָהען, מענעדזשער פון לאָקאַל 60, באַריכטעט, אַז כאָטש אין פּראָפּאָרציע צו דער צאָל מיטגלידער שטייט די דרעס פּרעסערס יוניאָן אין די פאָדערשטע רייען אין דעם פאַרקויף פון באָנדס, איז זי נאָך אָבער אַלץ ווייט פון דעם ציל וואָס די יוניאָן האָט זיך געשטעלט.

„ביז דעם ערשטן סעפּטעמבער — האָט מענעדזשער קאָהען באַריכטעט — האָט אונזער יוניאָן פאַרקויפט באָנדס אין ווערט פון 152,490 דאָלאַר. אונזער ציל איז צו פאַרקויפן פאַר דריי הונדערט טויזנט דאָלאַר באָנדס — אומגעפער א הונדערט דאָלאַר באָנד צו יעדן מיטגליד פון אונזער לאָקאַל. מיר האָפן אָבער, אַז מיט דער קאָאָפּעראַציע פון די מעמבערס וועלן מיר אַריבערשטייגן די סומע און פאַרקויפן פאַר א האַלבן מיליאָן דאָלאַר באָנדס".

סקוירטמאַכער לאָקאַל 23 גיט 2,800 דאָלאַר פאַר א היים פאַר קינדער פון ענגלישע מאַטראָזן

אויך די סקוירטמאַכער יוניאָן לאָקאַל 23 האָט דעם מאָנאַט ביישטייערט 2,800 דאָלאַר צום בריטיש וואָר רעליף. דער לאָקאַל האָט געגעבן דאָס געלט פאַר איינאָרדענען אין ענגלאַנד א היים פאַר די קינדער פון מאַטראָזן, וועמענס היימען עס זיינען פאַרניכטעט געוואָרן דורך נאַצי לופט־באָמבעס. די ענגלישע אַרבעטער באַוועגונג פּלאַנט איצט איינצושטעלן א גאַנצע רייע פון אַזוינע היימען אין לאַנד כדי צו באַזאָרגן די גרויסע צאָל היימלאָזע קינדער מיט א דאַך איבערן קאָפּ און מיט געהעריגער אויפּפּאַסונג אין דער צייט וואָס זייערע פאָטערס שטעלן איין זייערע לעבנס אין קאַן אויף די ימים צו ברענגען שפּייז און מלחמה מאַטעריאַלן צו די קעמפער געגן די נאַצי־פאַשיסטישע בעסטיעס.

די אידעע ביישטייערן דאָס געלט אויף איינצואָרדענען איינע פון די קינדער היימען אין ענגלאַנד אויפן נאָמען פון דער סקוירטמאַכער יוניאָן, איז געקומען פון פּרעזידענט דובינסקי, ווען ער האָט זיך דערוואוסט, אַז די ענגלישע אַרבעטער באַוועגונג זוכט צו באַזאָרגן די היימלאָזע קינדער און נויטיגט זיך אין פאָנדן פאַר איינאָרדענען אַזוינע היימען. לאָקאַל 23, וועלכער האָט פריער געהאַט באַשטימט צוויי טויזנט דאָלאַר פאַר מלחמה־הילף צו די קרבנות אין ענגלאַנד, האָט געראָטן צוגעטראָגן נאָך אַכט הונדערט דאָלאַר צו דער סומע, אום עס זאָל זיין גענוג איינצואָרדענען איינע פון די קינדער היימען אויפן נאָמען פון לאָקאַל.

דעם טשעק פאַר די 28 הונדערט דאָלאַר האָט פּרעזידענט דובינסקי איבערגעגעבן אין נאָמען פון לאָקאַל צום פאַרטרעטער פון דער בריטיש וואָר רעליף, ו. געהלע, ביי א ספּעציעלן מיטינג פון דעם עקזעקוטיוו באָאַרד פון לאָקאַל. אין זיין רעדע ביי דער געלעגנהייט האָט פּרעזידענט דובינסקי שטאַרק געלויבט דעם סקוירטמאַכער לאָקאַל און די פּירערשאַפט פאַר דער זעלטן גוטער אַרבעט און גרויסן פּרשרים וואָס דער לאָקאַל האָט געמאַכט אויף אַלע געביטן אין די לעצטע עטלעכע יאָר. ער האָט אָנגעוויזן אויף דעם כסדר'דיגן וואוקס פון לאָקאַל אין מיטגלידער און די גרויסע פאַרבעסערונגען פאַר די מיטגלידער אין באַדינגונגען, אויף דעם גוטן פינאַנציעלן צושטאַנד פון לאָקאַל און זיין אָנגעזעענע אַרבעט אין יעדער אונטערנעמונג פון דער אינטערנעשאַנאַל. ער האָט שטאַרק געלויבט די גוטע און אַרבעטזאַמע אַרבעט פון מענעדזשער לואיס רייס און די אַנדערע פּירער פון לאָקאַל.

דער פאַרטרעטער פון דער בריטיש וואָר רעליף האָט האַרציג באַדאַנקט דעם לאָקאַל און דער אינטערנעשאַנאַל פאַרן ביישטייער. קורצע רעדעס האָבן אויך געהאַלטן, דער מענעדזשער פון לאָקאַל לואיס רייס, דער טשערמאַן, לואיס גאָרדאָן און וויס פּרעזידענט פון דער אינטערנעשאַנאַל העררי וואַנדער.

נייעס און פאַסירונגען אין אונזער אינטערנעשאַנאַל

ווי וויכטיג עס איז פאַר די אַמעריקאַנער אָרגאַניזירטע אַרבעטער צו האָבן א דעה און א געהעריגע פאַרטרעטערשאַפט אין די רעגירונגס קאָמיסיעס פאַר מלחמה פּראָדוקציע, ווערט אַלץ קלאָרער פאַר די מיטגלידער פון אונזער אינטערנעשאַנאַל ווי פאַר די יוניאָן מיטגלידער פון אַנדערע טריידס און אינדוסטריען. כאָטש די פרויען קליידער אינדוסטריע אין וועלכער אונזערע מיטגלידער אַרבעטן איז ווייניגער פאַרבונדן מיט מלחמה באַשטעלונגען און איז ווייניגער אָפּהענגיג פון אַזוינע באַשטעלונגען ווי די שווערע אינדוסטריען, וועלכע אַרבעטן אויסשליסלעך אויף מלחמה מאַטעריאַלן, דערפילט זי אָבער אַלץ מער איר אָפּהענגיגקייט אַן די רעגירונגס קאָמיסיעס און זעט איין, אַז דער וואוילזיין און סאַמע עקזיסטענץ פון די טויזנטער אַרבעטסנעמער און הונדערטער טויזנטער אַרבעטער אין דער אינדוסטריע הענגט אָפּ שוין איצט און וועט נאָך מער אָפּהענגען אין דער נאָענטער צוקונפט אַן די פּאָליסיס וואָס די קאָמיסיעס וועלן אַנהאַלטן און דורכפירן. עס ווערט אויך אַלץ קלאָרער, אַז מען טאָר זיך ניט פאַרלאָזן אין אַזוינע לעבנסוויכטיגע פראַגען אויף דער חכמה פון די ביוראָקראַטן אָדער אויפן יושר פון די אינדוסטריאַליסטן און „דאָלאַר א יאָר" מענשן וואָס האָבן איצט די גאַנצע דעה אין די קאָמיסיעס.

די האַנדלונג פון דער אַרמיי פּראָקיורמענט קאָמיסיע ביים אַרויסגעבן די רעגירונגס באַשטעלונגען אויף מאַנטלען און אוניפאָרמען פאַר דער פרויען אָקזיליערי פון דער אַרמיי היינטיגן מאָנאַט, האָט די נויטיגקייט פאַר אַרבעטער פאַרטרעטער אויף די קאָמיסיעס שטאַרק אונטערשטראָכן. אונזער אינטערנעשאַנאַל און די ניו יאָרקער קלאָוק און דרעס דזשאָינט באָארדס האָבן מאָנאַטן לאַנג געאַרבעט דערפאַר אַז די ניו יאָרקער פרויען קליידער שעפּער זאָלן קריגן א יושר'דיגן טייל פון די רעגירונגס באַשטעלונגען אויף טעקסטיל אויסאַרבעטונגען. די יוניאָן פירער האָבן אָנגעוויזן, ווי וויכטיג אַזאַ האַנדלונג איז פאַר דער אינדוסטריע אין ניו יאָרק פון וועלכע הונדערטער טויזנטער אַרבעטער מאַכן א לעבן, פאַר דער שטאָט אַלס גאַנצע וואו די פרויען קליידער אינדוסטריע איז די איינציגע גרעסטע אינדוסטריע אין דער צאָל מענשן וואָס מאַכן א לעבן פון איר און אין דעם חלק איינקונפט וואָס דאָס ברענגט אַריין אין שטאָט, און אויך פאַר דער רעגירונג אַליין וועלכע קען קריגן בעסערע און שנעלערע אַרבעט געמאַכט אָן דעם אַז זי זאָל דאַרפן פינאַנסירן דעם אויפבוי פון נייע פאַבריקן און פאַרברויכן אויף דעם נויטיגע מאַטעריאַלן און מאַשינערי ווי זי מוז עס טאָן ווען זי גיט אַרויס די באַשטעלונגען צו נייע אונטערנעמער אין דער סאַום. אונזערע יוניאָנס האָבן זיך משתדל געווען וועגן דעם אין וואַשינגטאָן; האָבן וואָכן לאַנג געקלאַפּט אין די טירן פון פאַרשידענע ביוראָס; האָבן געזוכט און געקראָגן די הילף פון שטאָט בעאַמטע, כלל טוער, געשעפטסלייט צו באַאיינפלוסן די קאָמיסיעס אַז זיי זאָלן ענדערן זייערע פּאָליסיס ביים אַרויסגעבן אַרבעט מעגלעך צו מאַכן פאַר ניו יאָרקער פאַבריקאַנטן צו קריגן די אַרבעט. אין צייט האָט עס אויסגעוויזן, אַז עס האָט א ווירקונג און ניו יאָרק וועט קריגן מלחמה אָרדערס. אויסגעצאָלט האָט זיך אַז דער באַרג האָט געבוירן א מויז. א חוץ עטלעכע קליינע באַשטעלונגען אויף רעגן מאַנטלען און א פּאָר אַנדערע מינדערוויכטיגע אַרטיקלען, האָט ניו יאָרק די אַרבעט ניט געקראָגן. ניו יאָרקער פרויען קליידער שעפּער, וועלכע אַרבעטן איצט אַביסעל אויף ציווילער אַרבעט וועלן, מיט דעם ענדיגן פון סעזאָן, שטיין ליידיג. הונדערטער טויזנטער אַרבעטער וועלן זיין אַרבעטסלאָז און די רעגירונג וועט מוזן בויען נייע פאַבריקן, לערנען דעם טרייד נייע בעל מלאכות און קאָנקורירן מיט אַנדערע מלחמה אינדוסטריען פאַר אַרבעטס הענט ערגעץ אין דער סאַום אָדער וועסט און ניט קענען אַרויסקריגן אירע באַשטעלונגען אין צייט.

די ערפאַרונג פון דער קלאָוק דזשאָינט באָארד מיט די רעגירונגס באָארדס

א גוטע אילוסטראַציע איבער דעם איז די ערפאַרונג פון דעם קלאָוק דזשאָינט באָארד און דער קלאָוק און סוט ריקאָוערי באָארד אין זייערע באַמיהונגען צו קריגן די אוניפאָרמען פאַר דער פרויען אָקזיליערי קאָר פאַר די ניו יאָרקער קלאָוק שעפּער. ווי וויס פּרעזידענט ישראל פיינבערג, גענעראַל מענעדזשער פון דעם קלאָוק דזשאָינט באָארד, גיט איבער, איז די יוניאָן און די אינדוסטריע געוואָרן זיכער אַז די פרויען אוניפאָרמען וועלן זיכער געגעבן ווערן די קלאָוק שעפּער. ווייל די שעפּער זיינען צום בעסטן צוגעפּאַסט צו מאַכן די סאָרטן בגדים און זיי האָבן די ערפאַרונג דערפאַר. אויסגעצאָלט האָט זיך, אַז אין אויסאַרבעטן די דעזיינס און די ספּעציפיקאַציעס פאַר די אוניפאָרמס, האָט מען נאָכגעפאָלגט די דעזיינס און דעם געבוי פון די גאַרמענטס וואָס עס זיינען באַנוצט געוואָרן אין די סאָלדאַטסקע אוניפאָרמען פאַר מענער. דאָס האָט געמאַכט שווער פאַר די קלאָוק שעפּער צו נעמען די אַרבעט, ווייל עס פאָדערט זיך פאַר דעם ספּעציעלע מאַשינען וואָס ווערן אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע ניט געברויכט און מאַשינען איז איצט שווער צו קריגן צוליב די פּריאָריטיס.

די יוניאָן האָט דעריבער פאַרגעשלאָגן ענדערונגען אין דעם געבוי פון די קליידער אום מען זאָל זיי קענען מאַכן אין די קלאָוק שעפּער. עס זיינען אויפגעמאַכט געוואָרן סאַמפּעלס פון אַזוינע אוניפאָרמען און די רעגירונגס אַגענטורן האָבן געמוזט צוגעבן, אַז די מאָדעלען זיינען פונקט אַזוי גוט און דוירהאַפט ווי די וואָס די רעגירונגס ספּעציפיקאַציעס האָבן געפאָדערט און דערצו זיינען זיי נאָך שענער און ווייבלעכער וואָס האָט אויך פיל צו זאָגן. ווען עס איז אָבער געקומען אַרויסצוגעבן די באַשטעלונגען, זיינען די אַלע פאַרשלאָגן פון די פאַרטרעטער פון קלאָוק טרייד איגנאָרירט געוואָרן און די ספּעציפיקאַציעס זיינען געבליבן די אַלטע. די גאַנצע אַרבעט פון דער יוניאָן איז געווען אַרויסגעוואָרפן.

אַזוינס וואָלט ניט מעגלעך געווען ווען פאַרטרעטער פון די אָרגאַניזירטע אַרבעטער וואָלטן געווען אויף די רעגירונגס קאָמיסיעס וואָס האָבן צו זאָגן אויף מלחמה פּראָדוקציע. אַרבעטער פאַרטרעטער וואָלטן איינגעזען, אַז אַזאַ פּאָליסי מיינט איינשפּאָרן פעניס און פאַרלירן טויזנטער דאָלאַרס. זיי וואָלטן זיך אויך גערעכנט מיט דער סאָציאַלער באַדייטונג פון מאַסן אַרבעטסלאָזיגקייט און די רואינע פון אַן אַלט איינגעפונדעוועטער וויכטיגער אינדוסטריע וואָס אַט די פּאָליסי מוז פאַראורזאַכן. ריכטיג ווייזט אָן וויס פּרעזידענט פיינבערג, אַז ניט נאָר מוזן די אַרבעטער האָבן פאַרטרעטער אין די צענטראַלע ביוראָס פון דער וואָר פּראָדאַקשאַן באָארד, נאָר עס איז אויך נויטיג אַז געמישטע קאָמיסיעס פון פאַרטרעטער פון די אינדוסטריען און פון די אַרבעטער זאָל איינגעשטעלט ווערן אין די פאַרשידענע אָפּטיילן פון די אַגענטורן וואָס דאַרפן אַרויסגעבן די באַשטעלונגען.

קלאָוק שאַפּ טשערלייט הייסן גוט דזשאָינט באָארד פאַרטיידיגונגס טעקס

די רעקאָמענדאַציע פון דעם קלאָוק דזשאָינט באָארד אַז די מיטגלידער פון אַלע לאָקאַלן וואָס זיינען אָנגעשלאָסן אָן דעם דזשאָינט באָארד זאָלן זיך באַשטייערן מיט צען דאָלאַר פאַר א פאַרטיידיגונגס פאָנד און מיט צוויי דאָלאַר פאַר אָרגאַניזאַציאָנס אַרבעט, איז דעם מאָנאַט גוטגעהייסן געוואָרן פון די שאַפּ טשערלייט ביי א גוט באַזוכטן מיטינג וואָס איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין מאַנהעטען צענטער.

פון דעם צען דאָלאַר טעקס ערוואַרטעט דער דזשאָינט באָארד צו שאַפן א פאָנד פון אַרום 300,000 דאָלאַר צו זיין גרייט פאַר יעדן פאַל וואָס עס קען פאָרקומען ווען דער אַגרימענט אין דער קלאָוק אינדוסטריע וועט אויסגיין און מען וועט דאַרפן פאַרהאַנדלען מיט די בעלי בתים פאַר א נייעם אַגרימענט. מען קען אויך ניט פאַראויסזאָגן וואָס פאַר א לאַגע עס וועט זיך אַנטוויקלען באַלד נאָך דער מלחמה און די יוניאָן דאַרף זיין גרייט אויף יעדן פאַל.

וויס פּרעזידענט פיינבערג האָט רעקאָמענדירט, אַז אַזאַ טעקס זאָל אַרויפגעלייגט ווערן און דער דזשאָינט באָארד און די עקזעקוטיוו באָאַרדס פון אַלע אָנגעשלאָסענע לאָקאַלן האָבן עס גוטגעהייסן.

אַרבעטער פון „דעינטי מאַנופעקטשורינג קאָרפּאָריישאַן" שאַפן 300 דאָלאַר פאַר רוסישער מלחמה הילף

די אַרבעטער פון דער „דעינטי מאַנופעקטשורינג קאָרפּאָריישאַן" מיטגלידער פון לאָקאַל 105 האָבן ביישטייערט דריי הונדערט דאָלאַר צו דער ראַשן וואָר רעליף אַרבעטענדיג איבערטיים און אָפּגעבענדיג די פאַרדינסטן פאַר דעם צוועק. דער אייגנטימער פון דער פירמע, סעמיועל א. קאַגאַן, האָט אויך ביישטייערט א סומע געלט פאַר דעם צוועק.

דער טשערמאַן פון שאַפּ, דזשוליוס פאַקס, און א קאָמיטע האָבן דעם טשעק פאַר די 300 דאָלאַר איבערגעגעבן צו הענרי ראַטמאַן, פּרעזידענט פון דער טשילדרען ווער אַסאָסיאיישאַן, וועלכער איז דער וויס טשערמאַן פון דער קאָמפּאַניע קאָמיטע פון דער אַסאָסיאיישאַן פאַר מלחמה הילף. דאָס געלט איז איבערגעגעבן געוואָרען אין דער אָנוועזנהייט פון י. העלער, מענעדזשער פון לאָקאַל 105, מאָריס גאָלדאָווסקי, געהילפס־מענעדזשער פון לאָקאַל 35 און מאַקס ה. צוקערמאַן, דירעקטאָר פון דער אַסאָסיאיישאַן.

לאָקאַל 62 שטייערט ווידער ביי $1,550 פאַר מלחמה הילף

די אונטערוועש און נעגלידזשי אַרבעטער יוניאָן לאָקאַל 62 האָט אין משך פון לעצטן מאָנאַט ווידער ביישטייערט צו די פאַרשידענע הילפס אַגענטורן פאַר מלחמה־קרבנות די סומע פון 1,550 דאָלאַר, באַריכטעט וויס־פּרעזידענט סעמיועל שאָר. די ביישטייערונגען זיינען געווען 500 דאָלאַר פאַר דער ראַשן וואָר רעליף; 300 דאָלאַר פאַר דער היברו אימיגראַנט עיד סאָסייטי. 250 דאָלאַר פאַר דעם כינעזישן רעליף און 500 פאַר די יוניטעד סוירוויס אָרגאַניזיישאַן.

לאָקאַל 62 האָט זיך אַלע מאָל אויסגעצייכנט מיט זייער פרייגעביגקייט און האָבן געהאָלפן אַלע אָרגאַניזאַציעס וואָס גיבן זיך אָפּ מיט מלחמה הילף. דעם ראַשן וואָר רעליף האָט דער לאָקאַל שוין פריער ביישטייערט טויזנט דאָלאַר.

ברוקלינער קלאוקמאכער האבען געעהרט פיינבערגן מיט א באנקעט

די ברוקלינער קלאוקמאכער האבען אויסגעדריקט זייער אכטונג און פארעהרונג פון זייער גענעראל מע־נעדזשער ישראל פיינבערג ביי א באנקעט וואס זיי האבען ארגאנזירט לכבוד אים דעם 29טען אויגוסט. צווישען די אכט הונדערט מיטגלידער און געסט וואס זיינען אנוועזענד געווען זיינען געווען אלע פירער פון דעם קלאוק דזשאינט באארד, אימפארשעל טשערמאן פון קלאוק טרייד דזשיימס וואקער, דער לאיער פון דער יוניאן איזי שלעזינגער, דירעקטאר פון דער קלאוק רי־קאווערי באארד פ. נייטען וואולף און די פירער פון לאקא־לען פון דער אינטערנעשאנאל. אלע האבען זיי געלויבט די גוטע ארבעט וואס איז איפגעטאן געווארען פאר די ברוקלינער קלאוקמאכער אונטער פיינבערג'ס אדמיניס־טראציע און זיין איפפאסונג.

פרעזידענט דובינסקי, וועלכער איז געווען אויסער דער שטאט און נים געקענט אנוועזענד זיין ביים באנ־קעט, האט אין א באגריסונגס טעלעגראמע שטארק גע־לויבט פיינבערג'ס זעלטענע פירערשאפט און ענערגישע ארבעט וועלכע האט געבראכט וויכטיגע פארבעסערונגען פאר אלע קלאוקמאכער אין דער ברוקלינער טעריטאריע.

טאאסטמייסטער איז געווען עדווארד מאליסאני, מענעדזשער פון לאקאל 48. עס זיינען געהאלטען גע־ווארען א צאל קורצע רעדעס פון די פארטרעטער און געסט. ברודער לא קאסיא, דער טשערמאן פון דער אראנדזשמענטס קאמיטע, האט איבערגעגעבען דעם ערען־גאסט א פראכטפולען דעסק־סעט אלס מתנה פון די ברוקלינער ארבעטער און שטארק געלויבט די ארבעט און קאאפעראציע פון ברוקלינער סטאף פון דער יוניאן. וויס פרעזידענט קאטאנע און זיין געהילף סעמיועל זעל־דין און די ביזנעס אגענטען פון דעם אפיס.

גענעראל מענעדזשער פיינבערג האט באדאנקט די קאמיטע און די ברוקלינער ארבעטער פאר זייער פריינט־שאפט און אנערקענונג און ערקלערט, אז דער קרעדיט פאר די דערגרייכונגען קומט נים בלויז אים נאר צו דעם דזשאינט באארד פאר זיין גרויסען אינטערעס אין דעם וואוילזיין פון די ברוקלינער בעל מלאכות און צום גאנצען סטאף פאר זיין געטרייער ארבעט און קאאפעראציע.

קלאוק פרעסערס ארבעטען א שבת פארן עמוירדזשענסי פאנד

די קלאוק פרעסערס, מיטגלידער פון לאקאל 35, האבען מיט א ספעציעלער דערלויבעניש פון דער יוניאן געארבעט שבת, דעם 5טען סעפטעמבער, צו מאכען נאך א צאלונג צום עמוירדזשענסי פאנד פון לאקאל.

די מיטגלידער פון לאקאל 35 האבען זיך געטעקסט מיט דרייסיג דאלאר יעדער צו שאפען פארן לאקאל א פאנד פון הונדערט טויזענט דאלאר. די צאלונגען פון דעם טעקס זיינען פאנאנדערגעווארפען געווארען אויף עטלעכע וואכען פון סעזאן און די ארבעטער ווערען ער־לויבט צו ארבעטען עטלעכע שבתים פאר די צאלונגען.

דרעס פראמאשאן סכסוך געסעטעלט

די דרעס מאנופעקטשורער אסאסיאיישאנס פון ניו יארק האבען אין דער לעצטער מינוט אנגענומען דעם אנבאט פון דער יוניאן איבער די ענדערונגען אין די צאלונגען צום פראמאשאן פאנד און דערמיט אויסגע־מיטען א סטאפעדזש אין טרייד.

ווי די לייענער פון דער „גערעכטיגקייט" ווייסען, האט דער דרעס דזשאינט באארד פארגעלייגט די בעלי בתים צו פארקלענערען די צאלונגען פון די בעלי בתים צום פראמאשאן פאנד פון איין דריטעל אויף איין זעק־סטעל פון איין פראצענט פון זייער איינקונפט דורך דעם פארקויף פון דרעסעס, בתנאי אז זיי זאלען אפצאלען זייע־רע שולדען צום דרעס אינסטיטוט און פארזיכערען, אז די געלט פון דעם פאנד זאל אוועקגעלייגט ווערען אין רעגירונגס באנדס ביז נאך דער מלחמה און עס זאל ניט פארנוצט ווערען אויף ´עפעס אנדערש ווי אויף פרא־מאטען די אינדוסטריע. די בעלי בתים האבען ניט גע־וואלט נאכגעבען דעם פארלאנג און געזוכט אין גאנצען צו פארניכטען דעם דרעס אינסטיטוט, פטור ווערען פון לעיבעל און צונישט מאכען די פונקטען פון קאלעקטיווען אגרימענט.

ניט קענענדיג קומען צו א פארשטענדעניש מיט די פארטרעטער פון די אסאסיאיישאנס, האט דער דרעס דזשאינט באארד געגעבען די בעלי בתים אן אולטימאטום אז אויב זיי וועלען ניט אננעמען דעם יוניאן פארשלאג ביז דעם 24טען אויגוסט, וועט די יוניאן הייסען די אר־בעטער אפשטעלען די ארבעט אין אלע שעפער וואס וועלען זיי ניט געבען קיין לעיבעלס אנצונייען אויף די דרעסעס. דער דזשאינט באארד האט גלייכצייטיג ארויס־געשיקט בריוו צו די שאפ טשערליים זיי מעלדענדיג וועגען דעם באשלוס און זיי באפוילען, אז פון דעם 24טען אוי־גוסט אן זאלען די ארבעטער אין קיין שאפ זיך ניט צורירען צו דרעסעס ביז דער בעל הבית וועט זיי געבען לעיבעלס אנצונייען. דאס האט געווירקט אויף די בעלי בתים און זיי האבען אנגענומען דער יוניאנס פארשלאג.

אלס רעזולטאט פון דער ענטשלאסענער שטעלונג פון דער יוניאן צו ענפארסען דעם אגרימענט איז דער פארקויף פון לעיבעלס דעם מאנאט געוואלדיג פארגרע־סערט געווארען. די מערסטע מאנופעקטשורערס וואס זיינען געווען הינטערשטעליג אין זייערע צאלונגען צום אינסטיטוט, האבען זיך געאיילט אפצוצאלען זייערע שול־דען אום איינצושפארען א העלפט פון דער סומע וואס זיי וואלטען געמוזט צאלען אונטער דעם אפמאך פאר די דרעסעס וואס זיי האבען פראדוצירט אין די לעצטע פיר מאנאטען, פון דעם ערשטען מאי ביזן ערשטען סעפטעמ־בער. אין דער לעצטער וואך פון אויגוסט אליין האט דער אינסטיטוט פארקויפט א מיליאן מיט 651 טויזענט פרא־מאשאן לעיבעלס.

די געענדערטע פונקטען פון אגרימענט בנוגע דעם אינסטיטוט און די צאלונגען צום פראמאשאן פאנד וואס זיינען איינגעשלאסען געווארען נאך דעם אפמאך זיינען ווי פאלגט:

א) אנפאנגענדיג פון דעם ערשטען סעפטעמבער אן, דארפען די מיטגלידער פון אינסטיטוט צאלען איין זעק־סטעל פון איין פראצענט פון זייער מאנאטליכען פאר־קויף אנשטאט איין דריטעל פון איין פראצענט. דער פארשריפט איז רעטראקטיוו פון דעם ערשטען מאי אז פאר אלע מיטגלידער פון די אסאסיאיישאנס וואס בא־צאלען זייערע שולדען צום דרעס אינסטיטוט פון דעו ערשטען מארטש 1941 ביז דעם 30טען אפריל 1942 אויף דער ראטע פון איין דריטעל פון איין פראצענט און פון דעם ערשטען מאי ביז דעם 31טען אויגוסט 1942 אויף דער ראטע פון איין זעקסטעל פון איין פרא־צענט אין די פאלגענדע אויסצאלונגען: פופציג פראצענט פון זייער חוב מוזען זיי באצאלען פאר דעם 15טען סעפ־טעמבער 1942 און די אנדערע פופציג פראצענט, ביז דעם 15טען אקטאבער פון דעם יאר. אויך בתנאי, אז די מיטגלידער וואס זיינען שולדיג געלט דעם אינסטיטוט זאלען דערווייל קויפען לעיבעלס און מאכען זייערע לויפענדע צאלונגען.

אויב וועלכער עס איז מיטגליד וואס איז הינטער־שטעליג אין זיינע צאלונגען פארפעלט צו מאכען די אויבענדערמאנטע צאלונגען אדער קויפט נים קיין לעי־בעלס פאר איצטער, זאל ער מוזען צאלען איין דריטעל פון איין פראצענט פאר אלע זיינע שולדען ביז דעם 31טען אויגוסט און דאס געלט וואס ער האט דורך דער צייט געצאלט דעם אינסטיטוט לויט דער העכערער ראטע פאר וועלכען עס איז מאנאט זינט דעם ערשטען מאי, זאלען קריגען קרעדיט פאר די איבעריגע געלט אויף ווייטער.

ב) די ביישטייערונג פון דער אינטערנעשאנאל צום דרעס אינסטיטוט זאל פארקלענערט ווערען אין דער זעלביגער פראפארציע ווי די צאלונגען פון די מאנופעק־טשורערס.

ג) דער אינסטיטוט זאל צאלען די לאיער בילס און אנדערע אויסגאבען אויב עס וועט זיין נויטיג פאר דער יוניאן צו פארטיידיגען דעם פראמאשאן פונקט אין אגרי־מענט אין געריכט אדער זיך משפט'ען מיט א פירמע צו קריגען א געריכטס באפעל פאר אויספאלגען א באשלוס פון אימפארשעל טשערמאן אין די פראגען.

ד) די איבעריגע געלדער וואס זיינען איצט אין די הענט פון אינסטיטוט און די פאנדען וואס וועלען פון איצט אן און ווייטער קומען אין זיין באזיץ אין פערטעל יערלעכע פעריאדען) א חוץ דער סומע וואס איז נויטיג צו באצאלען חובות און פאר די הוצאות פון אינסטיטוט פאר צווי מאנאטען, זאל אינוועסטירט ווערען אין א פאנד ביי דער מאנופעקטשורערס טראסט קאמפאני, 39טע סטריט און 7טע עוועניו. די געלט זאל קענען ארויסגע־צויגען ווערען נאך דער מלחמה בלויז מיט דער גענענ־זייטיגער צושטימונג פון די דריי אסאסיאיישאנס, די אפיליאייטעד, נעשאנאל און פאפולאר אסאסיאיישאנס און דעם דזשאינט באארד פון דער דרעסמאכער יוניאן. נאך דער מלחמה דארף די געלט געברויכט ווערען פאר דעם צוזאק פון פראמאטען די דרעס אינדוסטריע ווי דאס איז פארגעשריבען אין קאלעקטיווען אגרימענט. מיט דער געמיינשאפטלעכער צושטימונג פון די דריי אסא־סיאיישאנס און דער יוניאן זאל דאס גאנצע אדער א טייל פון די באנדס אויך קענען ארויסגענומען ווערען אידער די מלחמה וועט זיך ענדיגען מיט דעם צוועק צו פראמאטען די דרעס אינדוסטריע ווי דאס איז פאר־געשריבען אין דעם קאלעקטיווען אגרימענט.

ה) די פארטרעטער פון די אסאסיאיישאנס אויף דעם באארד אוו דירעקטארס פון דרעס אינסטיטוט וועלען פארשלאגען און שטימען פאר ענדערונגען אין דעם סערטיפיקייט אוו אינקארפארייישאן פון אינסטיטוט, דער קאנסטיטוציע, ביי־לאָס און רולס און רעגולאציעס צום איינפירען אט די ענדערונגען.

ו) דער אגרימענט מוז אונטערגעשריבען ווערען און גוטגעהייסען ווערען פון די דריי אסאסיאיישאנס און אונטערגעשריבען ווערען פון דער יוניאן דעם ערשטען סעפטעמבער 1942 אדער פריער. אויב נישט, ווערט דער אפמאך בטל און דער אריגינעלער פראמאשאן פונקט אין דעם אגרימענט בלייבט אין קראפט.

דרעס דזשאינט באארד פאדערט אויסגלייכען ארבעטס לוין מיט פרייזען אויף לעבענס־מיטעל

ביי א קאנפערענץ מיט פארטרעטער פון די אסאסי־אישאנס וואס די דרעס דזשאינט באארד האט אפגע־האלטען מיטוואך, דעם 28טען סעפטעמבער, האט די יוניאן געפאדערט, אז די שכירות און פרייזען וואס די ארבעטער קריגען, זאלען אויסגעגליכען ווערען מיט די געהעכערטע פרייזען אויף לעבענס מיטלען, אום די ארבעטער זאלען קענען כאטש אנהאלטען דעם לעבענס סטאנדארד וואס זיי האבען זיך פריער ערווארבען.

וויס פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, גענעראל מע־נעדזשער פון דעם דרעס דזשאינט באארד, האט אין זיין איינלייטונג צו דער קאנפערענץ באטאנט, אז די דרעס־מאכער יוניאן פארלאנגט ניט קיין העכערונג אויף די שכירות פון די ארבעטער, נאר בלויז אן אויסגלייך פון זייערע פארדינסטען מיט די געהעכערטע קאסטען אויף לעבענס מיטלען. „א העכערונג אויף שכירות — האט האכמאן געזאגט — מיינט, אז ארבעטער זוכען צו פאר־דינען מער אום צו קענען לעבען בעסער און באקוועמער. דאס איז נישט וואס די דרעסמאכער פאדערען איצט. אלץ וואס זיי פארלאנגען איז, אז זייערע פארדינסטען זאלען זיי געבען א מעגלעכקייט אנצוהאלטען דעם זעלביגען לע־בענס סטאנדארד וואס זיי האבען פריער געהאט".

מיט פאקטען און ציפערען פון רעגירונגס סטאטיס־טיקס האט האכמאן באוויזען, אז דער יקרות האט שטארק ארונטערגעדריקט דעם לעבענס סטאנדארד פון די דרעס־מאכער. ער האט אנגעוויזען, אז פרייזען אויף שפייז און קליידער אין ניו יארק זיינען זינט 1930 געשטיגען פון 25 ביז 35 פראצענט און מאנכע שפייז ארטיקלען זיינען גע־שטיגען אויף 44 ביז 60 פראצענט. די דרעסמאכער הא־בען אבער קיין אלגעמיינע העכערונג ניט געקראגען זינט 1933. די פאראיאריגע העכערונג איז בלויז געווען א טיילוויזע און די ארבעטער פון פילע פאכען האבען גע־קראגען פיל ווייניגער ווי די נאמינעלע צען פראצענט.

אנווייזענדיג, אז אזא מין אויסגלייכען פון שכירות איז אין פולען איינקלאנג מיט דער רעגירונגס פאליסי און אז דאס וועט ניט דארפען אנרירען די קויפער פון דרעסעס, ווייל דער פארקויף פון דרעסעס אין ניו יארק איז אין די לעצטע דריי יאר שטארק אויסגעוואקסען, האט האכמאן אויפגעפאדערט די פארטרעטער פון די אסאסיאיישאנס, ניט צו פארציען די פארהאנדלונגען אין לאנגען באנק אריין ווייל דאס וועט שטערען די נארמאלע ארבעט פון דער אינדוסטריע צוליב דער אומגעוויסהייט וואס דאס וועט שאפען. ער האט אויך ערקלערט אין נא־מען פון דער יוניאן, אז די יוניאן פילט אזוי די גערעכ־טיגקייט פון איר פארלאנג, אז זי איז גרייט צו פארלאזען זיך אויף ארביטרייישאן אין דער פראגע אין פאל מען וועט זיך ניט קענען איניגען.

די דרעס אסאסיאיישאנס, וואס זיינען געווען פאר־טראטען ביי דער קאנפערענץ, זיינען געווען די פיר וויכ־טיגסטע אסאסיאיישאנס פון מאנופעקטשורערס און דזשא־בערס, די אפיליאייטעד דרעס מאנופעקטשורערס, די נע־שאנאל דרעס מאנופעקטשורערס, די פאפולאר פרייז דרעס מאנופעקטשורערס און די בעטער מעיד. די אסאסיאיישאנס פארטרעטען פאקטיש די גאנצע דרעס אינדוסטריע אין ניו יארק. די יוניאן איז געווען פארטראטען דורך איר גענעראל מענעדזשער האכמאן, פון נאטאניעל מ. מינקאף, סעקרעטער טרעזשורער פון דער דרעס דזשאינט באארד, דזשייקאב ראפענבאום, אסיסטאנט גענעראל מענעדזשער, און די מענעדזשערס פון די אנגעשלאסענע לאקאלען, לואידזשי אנטאניני פון לאקאל 89, טשארלס זימערמאן פון לאקאל 22, איזידאר נאגלער און לואיס סטאלבערג פון דער קאטערס יוניאן לאקאל 10, און מעקס קאהען פון דער פרעסערס יוניאן לאקאל 60.

די פארטרעטער פון די אסאסיאיישאנס האבען פאר־שפראכען אויפצונעמען דער יוניאנס פאדערונג מיט זייערע אסאסיאיישאנס און אויף האכמאן'ס פארלאנג איז בא־שטימט געווארען אז א צווייטע קאנפערענץ פון דער יוניאן מיט די אסאסיאיישאנס זאל געהאלטען ווערען קומענדען מאנטאג, דעם 28טען סעפטעמבער.

לאקאל 89 העכערט דיוס צאלונגען צו די צאלונגען אין לאקאל 22

דער איטאליענישער דרעסמאכער לאקאל 89 האט באשלאסען אויסצוגלייכען די דיוס צאלונגען פון זיינע מיטגלידער מיט די צאלונגען פון די דרעסמאכער אין לאקאל 22. לאקאל 22, ווי באוואוסט, האט לעצטעס יאר געהעכערט די דיוס פון די ארבעטער אין די בעסער באצאלטע פאכען צו פופציג סענט א וואך און פון די ערגער באצאלטע פאכען — צו פערציג סענט א וואך. די מיטגלידער פון לאקאל 89 האבען נאך ביז איצט גע־צאלט בלויז 35 סענט א וואך דיוס.

די פארגרעסערטע אויסגאבען וואס די מלחמה האט פאראורזאכט האט עס נויטיג געמאכט פאר לאקאל 89 צו רעקאמענדירען צו די מיטגלידער אז זייערע דיוס צאלונגען זאלען פון דעם ערשטען יאנואר אויך געהעכערט ווערען צו דער זעלביגער סומע ווי עס צאלען די לאקאל 22 מיטגלידער. גלייכצייטיג האט די אדמיניסטראציע רעקאמענדירט, אז דער מאנאטלעכער ארגאניזאציע טעקס פון פופציג סענט וואס די מיטגלידער פון לאקאל האבען ביז איצט געצאלט זאל פארקלענערט ווערען צו 25 סענט און דער 25 סענט טעקס וואס זיי פלעגען צאלען יעדע זעקס מאנאטען ביים איבערבייטען די ביכלעך זאל אין גאנצען אפגעשאפט ווערען.

די רעקאמענדאציעס פון דער עקזעקוטיוו באארד זיינען שוין גוטגעהייסען געווארען פון דעם גענעראל קאונסיל און פון די מיטגלידער פון זעקס דיסטריקטען ביי זייערע מיטינגען. דער פרעסער ברענטש דארף נאך שטימען איבער דער פראגע ביים מיטינג דעם 29טען סעפטעמבער.

טשילדרען דרעס לאקאל 91 הויבט אן א קאמפיין אין די ניט יוניאן שעפער

וויס פרעזידענט הערי גרינבערג, מענעדזשער פון דער טשילדרען דרעסמאכער יוניאן לאקאל 91, בא־ריכטעט, אז דער לאקאל האט אנגעהויבען אן ארגאניזא־ציאנס קאמפיין צווישען די ארבעטער אין דעם ביסעל ניט יוניאן שעפער וואס זיינען נאך פארבליבען אין טרייד.

פאר די לעצטע אכט מאנאטען זינט יאנואר — דערקלערט גרינבערג — האט לאקאל 91 צוריקגעהאלטען איר ארגאניזאציאנס ארבעט איבער דער אלגעמיינער פאליסי פון אונזער אינטערנעשאנאל אויסצומיידען א קאמף וואו נאר מעגלעך איבער דער מלחמה סיטואציע. לעצטענס אבער האבען זיך א גרויסע צאל ארבעטער פון ניט יוניאן שעפער געווענדעט צו דער יוניאן בעטענדיג הילף ווייל די ארבעטס באדינגונגען אין די שעפער ווע־רען אלץ ערגער. דער לאקאל האט דעריבער באשלאסען צו באנייען די ארגאניזאציאנס ארבעט.

סכסוך איבער ניט יוניאן קאנטראקטארס געסעטעלט

לאקאל 91 האט לעצטענס ארייגעבראכט א קלאגע צום אימפארשעל טשערמאן פון דער אינדוסטריע געגען די טשילדרענס וועער און ספארטסוועאר אסאסיאיישאן פאר אריינגעמען אלס מיטגלידער אזוינע קאנטראקטארס וואס האבען נישט קיין אגרימענט מיט דער יוניאן.

דער אימפארשעל טשערמאן האט געהאלטען מיט דער יוניאן און אזוי ערקלערט דער אסאסיאיישאן. אבער א געוויסע גרופע אסאסיאיישאן מיטגלידער האבען זיך ענטגעגען אויסגעהאלטען די ענטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן און עס האט אויסגעזען אז עס וועט מוזען קומען צו א קאמף. א דאנק דער צייטלעכער און ווירק־זאמער אריינמישונג פון פרעזידענט דובינסקי איז אבער דער סכסוך געשליכטעט געווארען צו דער יוניאנס צופרידענהייט.

לאקאל שטעלט איין פארבינדונגען מיט מיטגלידער אין דער ארמיי

דער טשילדרען דרעסמאכער לאקאל האט איינגע־שטעלט רעגולערע פארבינדונגען מיט מיטגלידער פון לאקאל וואס דינען אין די באוואפענטע כוחות פון לאנד. די מיטגלידער פון דער יוניאן אין דער ארמיי און פלאט ווערען געהאלטען אינפארמירט איבער די נייעס און טעטיגקייטען פון דער יוניאן און עס זיינען געמאכט גע־ווארען אראנדזשמענטס צו שיקען זיי מתנות און נויטיג־קייטען אין די פארשידענע קעמפס וואו זיי דינען.

דער לאקאל מאכט איצט אויך גרויסע פארבערי־טונגען פאר דער בילדונג און ערוויילונג טעטיגקייטען פון די מיטגלידער פאר דעם קומענדען סעזאן. ווי פריער וועלען דראמאטיקס, ספארטס און קונסט ארבעט פאר־נעמען דעם ערשטען פלאץ.

רעינקאוטמאכער יוניאן געווינט מיטגלידער; ביזי אין טרייד

די רעינקאוט שעפער אין ניו יארק ארבעטען איצ־טער מיט פולען דאמף — אויף ציווילער ארבעט און איצט — אויך אויף רעגירונגס באשטעלונגען. באריכטעט דזשאזעף קעסלער, מענעדזשער פון דער רעינקאוט מא־כער יוניאן לאקאל 20.

קעסלער, קומענדיג צוריק אין אפיס נאך אן אפ־וועזענהייט פון עטלעכע וואכען איבער קראנקהייט, האט ערקלערט, אז די מיטגלידערשאפט פון לאקאל 20 וואקסט איצט זייער שנעל איבער דער גרויסער ביזי אין רעינ־קאוט טרייד. די רעינקאוטמאכער יוניאן ערלויבט אויך מיטגלידער פון אנדערע לאקאלען אין אונזער אינטער־נעשאנאל צו ארבעטען אין טרייד אן טרענספערס.

די רעינקאוטמאכער יוניאן האט לעצטענס אויך ארגאניזירט א צאל וויכטיגע ניט יוניאן שעפער, באריכ־טעט קעסלער. צווישען זיי זיינען: די „טשעל מאנופעק־טשורינג קאמפאני" פון בוש טערמינאל בילדינג אין ברוקלין; די „קליימאטיק מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון בראנקס; די „מאנטראוז מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון 61 וועסט 23טע סטריט; „ניו דעי מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון עליזאבעט, ניו דזשוירזי; און „ליו בעלל" פון 53 וועסט 36טע סטריט. (די לעצטע צווי ארבעטען אויף ציווילער ארבעט). דער לאקאל פירט איצט אויך פארהאנדלונגען מיט א צאל אנדערע מאנופעקטשורערס, וועלכע עפענען נייע שעפער צו מאכען ארמי רעינוועאר. צווישען די פירמעס, מיט וועלכע די יוניאן פירט פאר־האנדלונגען, זיינען: קוואליטי רעינקאוט קאמפאני, ספאק בראדערס, פעטער מילער קאמפאני און בען פליגעל.

איבער דער גרויסער ביזי אין די שעפער און דאס עפענען פון פילע נייע פאבריקען, פארשטארקט איצט לא־קאל 20 דעם קאנטראל אין טרייד צו פארהיטען אז אר־בעט זאל נים ארויסגעשיקט ווערען אין נים יוניאן שעפער.

אונטערוועש ארבעטער לאקאל 62 האט שוין 15,000 מיטגלידער

אנהאלטענדיג זיין כסדר'דיגען וואוקס, האט דער אונטערוועש און נעגליזשי ארבעטער לאקאל 62 ווידער פארגרעסערט די צאל מיטגלידער אין דעם ערשטען העלפט פון היינטיגס יאר מיט פינף הונדערט מיטגלי־דער און ציילט שוין איצטער 4,956 מיטגלידער. לויט דעם באריכט פון וויס פרעזידענט סעמיועל שאר, מע־נעדזשער פון לאקאל. דער צואוואוקס אין מיטגלידער דורך דעם לעצטען יאר איז געווען 2,686.

אין זיין באריכט צו דער עקזעקוטיוו באארד פון לאקאל, האט שאר אנגעוויזען, אז אט דער צואוואוקס איז באזונדערס וויכטיג ווען מען נעמט אין באטראכט אז דער לאקאל, וועלכער באשטייט פון פרויען ארבעטער, האט אלע מאל א גרויסען איבערבייט אין מיטגלידער. איצט ספעציעל, צוליב דער מלחמה, האבען די צאל פרויען וואס האבען געהייראט און פארלאזט דעם טרייד זיך שטארק פארגרעסערט. דערצו נאך איז א גרויסע צאל מיטגלידער פון די ניי ארגאניזירטע שיפינג קלוירקס איצט דינען אין דער ארמיי. טראץ דעם אבער איז די צאל ניי אריינגעקומענע מיטגלידער אין לאקאל איבער־געשטיגען מיט אזוי פיל די ארויסגעפאלענע אז דער צוואוקס איז מיט פינף הונדערט מער.

איסטערן אוט או טאון דעפארטמענט ארגאניזירט א צאל נייע שעפער מיט פארבעסערונגען

וויס פרעזידענט הערי וואגנער, מענעדזשער פון איסטערן אוט או טאון דעפארטמענט פון דער אינ־טערנעשאנאל, באריכטעט, אז זיין דעפארטמענט האט אין די לעצטע עטלעכע וואכען ארגאניזירט ארום א טוצען נייע שעפער און געקראגען לוין העכערונגען און וויכטיגע פארבעסערונגען פאר די ארבעטער. דער דע־פארטמענט האט אויך באנייט א צאל אגרימענטס מיט יוניאן פירמעס און געקראגען לוין העכערונגען פאר די בעל מלאכות. דער גרעסטער טייל פון די געוואונענע שעפער זיינען טשילדרען דרעס שעפער אין דער טערי־טאריע פון דעם דעפארטמענט צו וועלכע די יוניאן האט זיך גענומען נאכדעם ווי דער נייער אגרימענט פון לאקאל 91 האט אפגעשאפט דעם פינף און צוואנציג מייל פונקט פון זייער אגרימענט מיט די מאנופעקטשורערס און פארפליכטעט אלע ארבעטסגעבער צו שיקען ארבעט בלויז צו יוניאן שעפער.

6 טשילדרען דרעס שעפער ארגאניזירט

דער דעפארטמענט האט לעצטען מאנאט ארגאני־זירט און אפגעסיינט פאלגענדע פינף טשילדרען דרעס שעפער אין ניו יארק און ניו דזשוירזי סטייטס און אין לאנג איילאנד: אנדזשעלא גוטאדארא פון ראנטאן, יוגא פרוינד ענד סאנס פון אראדנוש, סענטראל דרעס פון פערל ריווער, די אלע אין ניו דזשוירזי; טראי קאלער קאמפאני פון טראי, ניו יארק, און די וואירלד ספארטוועאר פון קאראנא, לאנג איילאנד. די ארבעטער פון די שע־פער האבען געקראגען פאלגענדע העכערונגען אויף די שכירות דורך די יוניאן אגרימענטס: די ארבעטער פון דער וואירלד ספארטוועאר האבען געקראגען א הוספה פון איינס ביז צווי דאלאר אויף דער וואך; די ארבעטער פון אנדזשעלא גוטאדארא — איין דאלאר א וואך פאר די וואך ארבעטער און פינף פראצענט אויף די פרייזען פאר שטיק ארבעטער; אין דער יוגא פרוינט ענד סאן האבען די ארבעטער געקראגען א העכערונג פון צווי ביז דריי דאלאר א וואך; אין דער סענטראל דרעס — אן אלגעמיינע העכערונג פון איין דאלאר א וואך און באצאלטע וואקאציעס; אין דער טראי קאלער קאמפאני האבען די ארבעטער געקראגען א העכערונג פון זיבען א האלב פראצענט.

א חוץ די' פינף טשילדרען דרעס פירמעס האט דער דעפארטמענט אויך ארגאניזירט צווי סילק דרעס שעפער און איין אונטערוועש שאפ. זיי זיינען: די „ראטוס דרעס" פון ספרינג וואלי, ניו יארק, און די „פאוערס מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון מאונט ווערנאן, סילק דרעס שעפער, און דזשאו ברונא, א נעגליזשי קאנטראק־טאר פון טאקאהא, ניו יארק. די צווי סילק דרעס מא־נופעקטשורערס, איינער אן אלטער נאן יוניאן שאפ און דער צווייטער א נייער שאפ, האבען אונטערגעשריבען דעם רעגולערען דרעס אגרימענט און געקראגען די אלע יוניאן באדינגונגען וואס זיינען ענטהאלטען אין דעם ניו יארקער קאלעקטיווען אגרימענט פארן טרייד. די אר־בעטער פון דעם נעגליזשי שאפ האבען געקראגען א העכערונג אויף די שכירות פון זיבען א האלב פראצענט און די אנדערע יוניאן באדינגונגען.

לוין העכערונגען ביים באנייען אגרימענטס

א חוץ די ניי געסעטעלטע שעפער האט דער אוט או טאון דעפארטמענט געקראגען העכערונגען אויף די שכירות פון די ארבעטער אין א צאל שעפער וואו די אגרימענטס זיינען באנייט געווארען און דורך סופלימענ־טארי אגרימענטס. עטלעכע הונדערט ארבעטער האבען אזוי ארום געקראגען לוין העכערונגען.

די וויכטיגסטע העכערונג, סיי אין דער צאל אר־בעטער און סיי אין דער סומע געלט, איז די העכערונג וואס דער דעפארטמענט האט געקראגען דורך אונטער־האנדלונגען מיט דער „ראבהאר קאמפאני אינקארפארי־טעד", פון סאוט נארוואלק, קאנעטיקוט. וועלכע ארבעט איצט אויף ראובס פאר דער מעדיצינישער אפטיילונג

פון דער ארמיי. ארום דריי הונדערט ארבעטער האבן געקראגן באדייטנדע לוין העכערונגען דורך דעם [illegible].

דער מינימום לוין, וואס איז אין פריערדיגן אגרימענט געווען וועכנטלעך א האלב דאלאר א וואך, איז געהעכערט געווארן צו 2 דאלאר. אלע אפערייטארס, וואס קריגן פון 6.50 דאלאר ביז 19 דאלאר, וועלן באקומען גלייך העכערונגען ביז 21 דאלאר א וואך. אלע אפערייטארס, וואס קריגן איבער צוואנציג דאלאר א וואך און מער, קריגן א העכערונג פון צען פראצענט. קאטערס און פרעסערס קריגן א העכערונג פון צוויי דאלאר א וואך און קלינערס, פעלדערס און פלער מיידלעך צו איין דאלאר. דאס איז שוין די פערטע לוין העכערונג וואס די ארבעטער קריגן זינט דער אגרימענט איז אונטערגעשריבן געווארן אין יוני 1941.

די אנדערע שעפער, וואו די יוניאן האט געקראגן לוין העכערונגען פאר די ארבעטער, זיינען: ביים באנייען דעם אגרימענט מיט דער „ענטערפרייז ענד סאני־פעשורי", פון מאונט גאריאלט, קאנעטיקעט, האבן די ארבעטער געקראגן לוין העכערונגען און באצאלטע וואקאציעס; דאס זעלבע האבן געקראגן די ארבעטער פון דער „נעטער סטארעווער קאמפאני", פון דיוויגא, ניו דזשוירזי; די ארבעטער פון ב. גאדיל, פון לאנג בראנטש, ניו דזשוירזי, האבן געקראגן העכערונגען פון א דאלאר ביז א האלב און די ארבעטער פון דער „הארעטאוי מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון קינגסבורג, ניו דזשוירזי, האבן געקראגן א העכערונג פון צען פראצענט.

קלאוקמאכער אום און מאן ארבעטן אויף רעגירונגס ארבעט

וויים פרעזידענט דזשאזעף ברייטן, מענעדזשער פון דער קלאוק אפטיילונג פון איסטערן אוס און מאן דעפארטמענט, באריכטעט, אז נאך לאנגע פארהאנדלונגען, קאנפערענצן און איבערלייגונגען, האבן פילע קלאוק שעפער אין זיין דיסטריקט אנגעהויבן ארבעטן אויף רעגירונגס ארבעט. די ארבעט באשטייט פון ארמיי־קאוטס, פעלד רעקלעך, סירווים דזשעקעטס, באשליקן און היטלען פאר סאלדאטן און פעלערינס פאר נירסעס.

די שטיק ארבעט סיסטעם, וואס איז איינגעשטעלט געווארן אין מאנכע פון די שעפער, האבן ניט נאר פארגרעסערט די פראדוקציע, נאר האט אויך באדייטנד געהעכערט די פארדינסטן פון די ארבעטער.

קאטען גארמענט דעפארטמענט האט פארגרעסערט מיטגלידער־שאפט טראץ מלחמה לאגע

אן אלזייטיג בילד פון די פראבלעמען און שוועריגקייטן וואס אונזערע יוניאנס אין די שטעט און שטעטלעך אויסער די צענטערס באגעגענען איצטער אונטער די מלחמה באדינגונגען, האט זיך געשפיגלט דורך די באריכטן פון וויים פרעזידענט עליאס רייזבערג, מענעדזשער פון קאטען גארמענט דעפארטמענט, און די דיסטריקט דירעקטארן פון דעם דעפארטמענט ביי א סטאף קאנפערענץ וואס איז אפגעהאלטן געווארן דעם מאנאט אין ניו יארק.

די קאנפערענץ, די ערשטע קאנפערענץ פון אלע פאראנטווארטלעכע פירער פון א גאנצן דעפארטמענט זינט אמעריקא איז אריין אקטיוו אין דער מלחמה, האט געגעבן א געלעגנהייט צו באטראכטן מער אלזייטיג סיי די שוועריגקייטן און סיי די געלעגנהייטן וואס די מלחמה לאגע האט געבראכט אונזערע יוניאנס אויפן געביט פון ארגאניזאציע און אויפן געביט פון אויפהאלטן דעם לעבנס סטאנדארד און פארפעסטיגן דעם יוניאן קאנטראל אין דער אינדוסטריע און די געגנטן.

פון די באריכטן, וואס עס זיינען אפגעגעבן געווארן ביי די צוויי זיצונגען פון די סופערווייזערס אין די פינף דיסטריקטן פון דעם דעפארטמענט, דייוויד גינגאלד, פאר פענסילווייניע סטייט, וויליאם ראס פאר סאוטערן מאסאטשוסעטס און ראוד איילאנד, י. האלפערין פאר דעם מאסאטשוסעטס דיסטריקט, מעקס וועקסלער פאר אפ סטייט ניו יארק און ווערמאנט, און אדא ראזן פאר דעם ניו דזשוירזי־דעלאווער דיסטריקט, איז קלאר געווארן, אז טראץ דער מלחמה דארף די ארגאניזאציאנס טעטיגקייטן פון דער יוניאן ניט אפגעשוואכט ווערן, נאר דווקא פארשטארקט ווערן. עס איז נויטיג צו ענדערן די ארגאניזאציאנס מעטאדן און די צושטאנד צו די נייע באדינגונגען, אבער ארגאניזאציאנס ארבעט איז נויטיג און מעגלעך.

אזוי, צום ביישפיל, איז באריכטעט געווארן בלויז אין פאל וואו די יוניאן האט געמוזט פאר נייטיג צוריקצורופן א באראכטיגטן סטרייק און שיקן די ארבעטער צוריק צו דער ארבעט אום ניט צו שטערן די מלחמה פראדוקציע. דער פאל איז דער סטרייק געגן די „ארי־ניטינג מילס" וואו מען מאכט העמדער פאר דער ארמיי. דער שאפ אבער איז, אזוי ווי אנדערע ארבעטסגעבער אין דעם געגנט האבן ניטאמאל ארויסגעוויזן קיין נייגונג אויסצונוצן די מלחמה ארבעט צו באקעמפן די יוניאן.

אין די געגנטן וואו עס זיינען פאראן א סך פאבריקן פאר מלחמה ארבעט, האבן אונזערע יוניאנס געליטן ביז א געוויסן גראד פון א פארלוסט אין מיטגלידער דורך דעם וואס ארבעטער זיינען ארויס ארבעטן אין די מלחמה אינדוסטריעס וואו שעפער זיינען פארבעטער אויף ארבעטן איבער די באהעל פרייזס. אזוי, צום ביישפיל, איז א דרעס שאפ אין מינעסאטא פארוואנדלט געווארן אין א שאפ וואס מאכט מעטאלענע ארטיקלען פאר דער רעגירונג. עס איז אבער פארשטאנען געווארן, אז נאך דער מלחמה וועט דער שאפ צוריק באקומען דרעסעס און די ארבעטער, וועלכע [illegible] יוניאן, האבן געמאכט ארגאנדזשמענטס אפצוהאלטן די ארגאניזאציע און וויטערע טעטיקייטן אונטער פארקלענערטע דיוס באצאלונגען.

אין דעם סאוטערן מאסאטשוסעטס און ראוד איילאנד דיסטריקט, וועלכער קאנצענטרירט זיך הויפטזעכלעך ארום פאל ריווער, א צענטער פון דער מלחמה אינדוסטריע, האט זיך בלויז איינער פון אונזערע שעפער פארמאכט איבער דער אויסשפרייטונג פון דער מלחמה אינדוסטריע. די גרעסערע שעפער אין דעם דיסטריקט זיינען נאך אלץ פארנומען אינגאנצן מיט דער ארבעט טראץ דעם וואס זיי פארלירן ארבעטער, וועלכע גייען ארויס ארבעטן ביי מעטאל ארבעט. א כאראקטעריסטישער ביישפיל איז דער „האר ליט שאפ", וועלכער האט געמוזט געפינען נייע ארבעטער אויף די פלעצער פון די 600 בעל מלאכות וואס זיינען ארויס און האלט פארדינסטן פון זיין פראדוקציע. די מערסטע מאנופעקטשורערס אין די געגנטן האבן ארויסגעוויזן א געוויסן צוגאנג דורך העכערן שכירות אום אפצוהאלטן זייערע ארבעטער.

אן אויסנאם אין דער הינזיכט זיינען די שעפער אין ניו דזשוירזי־דעלאווער דיסטריקט, וועלכע לויט דעם באריכט פון אדא ראזן האבן שווער געליטן פון דעם. די שעפער אין יענעם דיסטריקט זיינען קליינע און ווען עטלעכע ארבעטער פארלאזן זיי, איז צרות. כאטש דער שטונדן לוין אין די שעפער קען זיך פארגלייכן אדער נאך איבערשטייגן דעם לוין וואס מען באצאלט אין די מלחמה אינדוסטריען, ארבעט מען אבער אין יענע שעפער א סך אווערטיים און דאס ציט צו די ארבעטער. דער דיסטריקט האט דעריבער געליטן א געוויסן פארלוסט אין מיטגלידער.

די מורא פון בעלי בתים צו פארלירן ארבעטער האט אין געוויסע הינזיכטן פארגרעסערט די מעגלעכקייטן פאר דער יוניאן צו ארגאניזירן אומארגאניזירטע שעפער. אין פענסילווייניע דיסטריקט צום ביישפיל האט גינגאלד אנגעוויזן, אז עס איז איצט נישט נויטיג צו סטראשען בעלי בתים מיט א סטרייק כדי צו צווינגען זיי צו סעטלען. עס איז איצט גרינגער איבערצוצייגן א מערהייט ארבעטער פאר דער יוניאן און אזוי ארום ארגאניזירן דעם שאפ.

ווי וויים־פרעזידענט עליאס רייזבערג האט סומירט נאך די באריכטן, איז די לאגע איצט פיל בעסער ווי מען האט אין אנהויב פון דער מלחמה ערווארטעט. אמת, אז דער דעפארטמענט האט פארלארן א צאל מיטגלידער. אבער דורך דער ארגאניזאציאנס ארבעט איז דער שאדן מער ווי גוטגעמאכט געווארן. אזוי, אז אין די לעצטע ניין מאנאטן האט דער דעפארטמענט פארגרעסערט די מיטגלידער־צאל מיט דריי טויזנט פינף הונדערט און האט שוין איצט קארגע 27,000 מיטגלידער. רייזבערג האט אויך אנגעוויזן, אז דער צוזאמענקומען איז ניט געקומען דורך דעם וואס די אלטע יוניאן שעפער האבן זיך פארגרעסערט, נאר דורך ארגאניזירן נייע יוניאן שעפער. דאס גיט די האפענונג, אז נאך דער מלחמה וועט די מיטגלידער־צאל מיט אמאל פיל שטייגן.

ביי דער קאנפערענץ זיינען אנוועזנד געווען אלע דרייסיג מיטגלידער פון סטאף, איינגעשלאסן א צאל נייע בעאמטע, וואס זיינען לעצטנס צוגעקומען. די באריכטן און פראבלעמען זיינען גרינטלעך דיסקוטירט געווארן און געוויסע פראגן וועגן פינאנציעלע שטיצע רונגען זיינען איבערגעגעבן געווארן צו א קאמיטע צו באטראכטן.

לוין העכערונגען אין פארשידענע שעפער

וויים פרעזידענט רייזבערג באריכטעט וועגן פארשידענע לוין העכערונגען וואס די יוניאנס אין קאטען גארמענט דעפארטמענט האבן געקראגן פאר די ארבעטער לעצטן מאנאט.

אין אפ סטייט ניו יארק האט מעקס וועקסלער, פארוואלטער פון דעם דיסטריקט, געקראגן לוין העכערונגען פאר די ארבעטער פון פיר שעפער. צוויי פון די שעפער זיינען אין אמסטערדאם. דער אגרימענט מיט דער קאט רייס מאנופעקטשורינג קאמפאני איז באנייט געווארן מיט פאלגנדע פארבעסערונגען: דער מינימום לוין איז געהעכערט געווארן צו 19 דאלאר א וואך; א העכערונג פון צוויי דאלאר א וואך פאר אלע ארבעטער וואס קריגן אונטער סקייל און א סיסטעם פון וויטערע העכערונגען רעגעלמעסיג איז איינגעשטעלט געווארן. די ארבעטער קריגן אויך א וואך באצאלטע וואקאציע נעקסטן יוני. דער צווייטער שאפ אין אמסטערדאם איז די מארטין דזשיי דרעס קאמפאני. די ארבעטער האבן דארטן געקראגן א העכערונג פון איין דאלאר א וואך.

די אנדערע צוויי שעפער זיינען אין סקאטיא. זיי זיינען ניט־גודס שעפער וואס מאכן געשטריקטע אונטערוועש. דער אגרימענט מיט דער „לאסט לאנג ניטינג קאמפאני" האט געגעבן די שטריקער און קאטערס א העכערונג פון צען פראצענט און די אפערייטארס — פינף פראצענט אויף די שכירות. ענלעכע העכערונגען האבן געקראגן די ארבעטער פון „קאנטי אינקאר". אין די ביידע שעפער ארבעטן 225 בעל מלאכות.

לוין העכערונגען האט די יוניאן אויך געקראגן פאר די ארבעטער אין צוויי קוירטען שעפער אין פאל ריווער, מאסאטשוסעטס. די שעפער זיינען די „פרימראוז קוירטען קאמפאני" פון ניו בעדפארד און די „פאראגאן קוירטען קאמפאני" פון פאל ריווער.

צוויי נייע שעפער ארגאניזירט

א וויכטיגען שריט האט דעם מאנאט געמאכט די אנשטרענגונג פון אונזער יוניאן צו ארגאניזירן די ארבעטער אין ווערמאנט, וואו די „דיקס דרעס קאמפאני" פון רוטלאנד האט אונטערגעשריבן א יוניאן אגרימענט. דער שאפ איז געווען צוועלף יאר א ניט יוניאן שאפ.

די 125 ארבעטער וואס ווערן דארט באשעפטיגט אויף קאטן דרעסעס האבן געקראגן א מינימום פון 17 דאלאר א וואך און די וואס פארדינען מער האבן געקראגן א העכערונג פון פינף פראצענט. עס איז אויך איינגעשטעלט געווארן א סיסטעם פון באצאלטע וואקאציעס. דעם אגרימענט האט אונטערגעשריבן וויים פרעזידענט רייזבערג אין ניו יארק.

בעלל ניטינג מילס פון סעיר קריגט „ע" פענענט פון דער ארמיי

די ארבעטער פון דער „בעלל ניטינג מילס" פון סעיר, פענסילווייניע, האבן דעם מאנאט געקראגן דעם „ע" פענענט, די העכסטע אויסצייכענונג פון דער ארמיי און נייווי פאר גוטער און שנעלער פראדוקציע. דאס איז דער ערשטער אינטערנעשאנאל יוניאן שאפ צו געווינען די אויסצייכענונג. דער שאפ פראדוצירט העמדער פאר די אמעריקאנער סאלדאטן און מאטראזן.

ניט־גודס ארבעטער אין קליוולאנד געווינען וויכטיגע פארבעסערונגען

וויים פרעזידענט אברהם קאטאווסקי, מענעדזשער פון דער יוניאן אין קליוולאנד, באריכטעט, אז די פארהאנדלונגען מיט די דארטיגע ניט־גודס בעלי בתים זיינען פארענדיגט געווארן און די יוניאן האט געוואונען איבערגעוויינלעך גרויסע פארבעסערונגען פאר די ארבעטער.

דורך דעם נייעם אגרימענט קריגן די ארבעטער א קלאוזד יוניאן שאפ; א העכערונג פון צען פראצענט אויף די שכירות פון אלע וואכן ארבעטער; זיבען און א האלב פראצענט העכערונג פאר די שטיק־ארבעטער; באצאלטע וואקאציעס. דאס איז שוין די דריטע לוין־

העכערונג וואס די יוניאן האט געקראגן פאר די ניט־גודס ארבעטער אין ווייניגער ווי אין פערצן מאנאטן. די נייע לוין־העכערונגען וועלן די ארבעטער קריגן פון ערשטן סעפטעמבער אן. דאס הייסט אז זיי וועלן קריגן בעק פעי פאר די לעצטע דריי וואכן.

וויכטיג איז אויך דער פונקט אין נייעם אגרימענט וואס גיט דאס רעכט פאר יוניאן פארטרעטער צו באזוכן די פאבריק אין מיטן דער ארבעטס צייט, וואס זיי האבן פריער ניט געקענט טאן. עס איז אויך איינגעשטעלט געווארן מאשינערי צו שליכטן סכסוכים.

די יוניאן אין קליוולאנד האט אויך דערגרייכט א סעטלמענט מיט דער גרויסער קאטן גארמענט פירמע, די „באטפרייד קאמפאני", און געקראגן באצאלטע וואקאציעס פאר די דריי הונדערט ארבעטער וואס ווערן דארט באשעפטיגט.

טאראנטער קלאוק באסעס דורכגעפאלן אין פארזוך צו ברעכן אגרימענט

אונזער קלאוקמאכער יוניאן אין טאראנטא, קאנאדע, האט דורכגעמאכט א קורצן אבער העפטיגן קאמף מיט די בעלי בתים דעם מאנאט, צו באשיצן דעם אגרימענט און צווינגען די באסעס ארויסצופאלגן אן ענטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן. די יוניאן איז ארויס פון קאמף זיגרייך און געשטארקט.

ווי ד. ה. לענגער, מענעדזשער פון דעם קלאוק דזשוינט באארד אין טאראנטא, באריכטעט, האט דער קאמף ארויסגעבראכן אונטער פאלגנדע אומשטענדן:

די קלאוקמאכער יוניאן האט געפאדערט פון די בעלי בתים א העכערונג אויף די שכירות נאכצוקומען די העכערונג אין פרייזן אויף לעבנס מיטלען. אזוי ווי מען האט זיך ניט געקענט פארשטענדיגן, איז די פראגע איבערגעגעבן געווארן צום אימפארשעל טשערמאן. נאכדעם ווי די גאנצע פראגע איז דיסקוטירט געווארן פון ביידע צדדים, האט דער אימפארשעל טשערמאן ענטשידן, אז די יוניאן און די בעלי בתים זאלן זיך ווענדן צו דער לייבאר באארד, אז זי זאל ערלויבן אין קלאוק טרייד צו רעווידירן די לוינען יעדע זעקס מאנאטן אנשטאט יעדע דריי מאנאטן ווי דער געזעץ איז אין די אנדערע אינדוסטריען און אז די העכערונג וואס איז פארפליכטעט אונטערן געזעץ אין פאל ווען עס שטייגט דער פרייז אויף לעבנס מיטלען, זאל גערעכנט ווערן לויט פראצענטן פון די ארבעטערס פארדינסטן אנשטאט אויף פונקטן פון די שכירות. פאר די קלאוקמאכער איז דאס א זייער גרויסער אונטערשייד. איבער דעם וואס דאס איז א סעזאן אינדוסטריע און מען דארף זיך יאגן און ארבעטן איבערשטונדן אין סעזאן און ארומגיין ליידיג נאכן סעזאן, איז דער אדזשאסטמענט די שכירות האלב יערלעך באקוועמער ווייל דאס דעקט די סעזאנען. די העכערונג אויף פראצענטן גיט זיי אויך א מעגלעכקייט צו קריגן העכערע באלוינונג פאר איבערטיים.

ווען דער אימפארשעל טשערמאן האט ארויסגעגעבן די ענטשיידונג, האבן די באסעס זיך אנטזאגט ארויסצופאלגן עס. זיי האבן געדינגט אויף די מלחמה געזעצן און דער עפנטלעכער מיינונג געגן סטרייקס, אז דאס וועט צוריקהאלטן די יוניאן פון באנוצן מאכט אויף צווינגען זיי נאכצוקומען דעם אגרימענט. די יוניאן האט דעריבער קיין אנדער ברירה ניט געהאט און זיי געגעבן אן אולטימאטום, אנצונעמען די ענטשיידונג פון ארביטרייטאר ביז מיטוואך, דעם 16טן סעפטעמבער. די בעלי בתים האבן זיך געמאכט ניט וויסנדיג און די יוניאן האט ערקלערט אן אלגעמיינעם סטאפעדזש אין טרייד. די פופצן הונדערט קלאוקמאכער זיינען פארבליבן אין די שעפער אבער קיין רעדל האט זיך ניט גערירט. די בעל מלאכות האבן ניט געארבעט.

די באסעס זיינען דאן אוועק פארקלאגן די יוניאן צום רידזשאנאל לייבאר באארד און פאדערן אז דער אגרימענט זאל בטל ווערן. געדענקט האבן זיי, אז זיי וועלן אזוי ארום ברעכן אונזער יוניאן. זיי האבן אבער א טעות געהאט אין חשבון. די רידזשאנאל לייבאר באארד האט די באסעס ערקלערט, אז ברעכן אן אגרימענט טאר מען ניט; אז די רעגירונג וועט די יוניאן ניט ברעכן. אז זיי זאלן בעסער אויספאלגן די ענטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן און אונטערשרייבן די פעטיציע צו דער לייבאר באארד.

די בעלי בתים זיינען נעבעך געצוואונגען געווען אנצונעמען דעם באשלוס און דינסטאג, דעם 22טן סעפטעמבער, איז דער סטאפעדזש צוריקגערופן געווארן. די בעלי בתים האבן צוזאמען מיט דער יוניאן אונטערגעשריבן די פעטיציע צו דער לייבאר באארד און איצט ווארט מען פאר א שנעלער ענטשיידונג פון דער באארד. די יוניאן איז זיכער, אז די פארלאנגען פון דער אינדוסטריע וועלן נאכגעגעבן ווערן פון דער רידזשאנאל באארד און די העכערונג וועט אריין אין קראפט.

לוין העכערונגען אין דער סאוטוועסט

וויים פרעזידענט מייער פערלשטיין, אינטערנעשאנאל פארטרעטער אין דער סאוט־וועסט, באריכטעט, אז די ארבעטער אין פינף אונטערוועש שעפער אין סיינט לואיס האבן דעם מאנאט געקראגן לוין העכערונגען לויט אן אפמאך מיט דער אסאסיאיישאן.

פינף און דרייסיג פון די נידעריג באצאלטע ארבעטער אין דער מיוטשועל גארמענט קאמפאני האבן געקראגן העכערונגען פון איינס און צוויי דאלאר א וואך; די זעלביגע העכערונג האט די יוניאן געקראגן פאר צוואנציג ארבעטער אין דער „סעל גארמענט קאמפאני" און פאר א צאל ארבעטער אין דער „ג. ענד ר. קאמפאני" און אין דער „באנער מייד קאמפאני". די העכערונגען וועלן די ארבעטער קריגן איינגעצאלט פאר דער ארבעט פון דעם 15טן אויגוסט אן. די יוניאן האט אויך געקראגן א העכערונג פאר די ארבעטער פון דער עולין מאנופעקטשורינג קאמפאני, וואס די פירמע דארף צאלן פאר דער באצאלטע ארבעט זינט דעם ערשטן יוני.

די יוניאן אין סענט לואיס האט אויך געקראגן א לוין העכערונג פון צען פראצענט פאר די קוירטען ארבעטער, דורך קאנפערענצן מיט די סענט לואיס קוירטען מאנופעקטשורערס. די העכערונג איז אריין אין קראפט נאך די לעצטע וואך אין אויגוסט. בלויז איין פירמע, די מיזורי קוירטען קאמפאני, האט צוריקגעהאלטן די העכערונג א ווייל אבער האט סוף כל סוף נאכגעגעבן.

פון סאן אנטאניא, טעקסאס, מעלדעט רעבעקא טעילאר, מענעדזשער פון דער יוניאן, אז די „ב. מ. לאריססען קאמפאני", א ניו יארקער פירמע פון אינפאנטס וועאר, וועלכע האט געעפנט א נייעם שאפ אין טעקסאס, האט אונטערגעשריבן אן אגרימענט מיט דער יוניאן. דער אגרימענט האט איינגעשטעלט א מינימום פון 45 סענט א שטונדע פון ערשטן יאנואר אן און באצאלטע וואקאציעס.

די קאטען דרעס ארבעטער פון קענזעס סיטי, מיזורי, האבן געקראגן א לוין העכערונג פון צען פראצענט פון ערשטן אויגוסט אן אונטער דעם אגרימענט וואס די יוניאן האט מיט דער אסאסיאיישאן.

אין דער פראגע פון א לוין העכערונג פאר די נידעריג באצאלטע ארבעטער ביי דער פירמע „בולווארד פראקס", אין מינעאפאליס, האבן ביידע צדדים איינגעשטימט צו פארלאזן זיך אויף ארביטריישאן. דריי קלאוק פירמעס אין מינעאפאליס האבן דעם מאנאט באנייט זייערע אגרימענטס מיט דער יוניאן געבענדיג די ארבעטער אן אלגעמיינע העכערונג אויף די שכירות און באצאלטע וואקאציעס.

מאוד א דעי לאקאל אין לאס אנדזשעלעס טוט אויסערגעוויינלעך גוטע ארבעט

רות לאוועליאר, פרעזידענט און סיו אדאמס, ביזנעס אגענט פון לאקאל 384, וואס באשטייט פון די ארבעטער אין דער „מאוד א דעי קאמפאני", שרייבן וועגן דעם גרויסן פארשריט וואס דער לאקאל האט געמאכט אויף אלע געביטן אין דער קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ.

דער לאקאל, וועלכער איז ארגאניזירט געווארן אין אפריל 1941, האט אין די פופצן מאנאטן פון זיין עקזיסטענץ זיך אזוי ענטוויקלט און איינגעפעסטיגט, אז עס איז איצט א מוסטער יוניאן, וועלכע קען זיך פארגלייכן מיט די עלטסטע לאקאלן פון אונזער אינטערנעשאנאל אין דער געשיכטע פון די מיטגלידער צו דער ארגאניזאציע און מיט דעם קאנטראל איבער ארבעטס באדינגונגען פון די בעל מלאכות.

דער אגרימענט מיט דער פירמע וועלכער איז פריער געווען אויפן באזיס בלויז פון אנערקענען די יוניאן אלס פארטרעטערין פון אלע ארבעטער אין קאלעקטיווע פארהאנדלונגען מיט דער פירמע, איז איצט א קלאוזד יוניאן שאפ. ניט נאר זיינען אלע ארבעטער מיטגלידער פון דער יוניאן, נאר אלע נייע ארבעטער וואס די פירמע שטעלט אן, נעמט זי דורך דער יוניאן. קיין ארבעטער קען ניט ארויסגיין ארבעטן אידער זי קריגט א ווארקינג קארד פון לאקאל. דאס גיט דער יוניאן פולן קאנטראל און האט איינגעפירט א זעלטענע יוניאן דיסציפלין צווישן די מיטגלידער. די פארדינסטן פון די ארבעטער זיינען געהעכערט געווארן דורך דער צייט מיט אומגעפער 20 פראצענט און זיי האבן אויך געוואונען א וואך באצאלטע וואקאציע.

די פירער פון לאקאל שרייבן: „אונזער לאקאל 384 טוט אויסערגעוויינלעך גוטע ארבעט. אין אויגוסט איז די דיוס געהעכערט געווארן צו פינף און דרייסיג סענט א וואך און קיין איין מיטגליד האט זיך ניט באקלאגט אויף דעם. ווייניגסטנס 95 פראצענט פון די מיטגלידער זיינען איבערצייגט, אז די יוניאן איז פאר זיי אלץ ווערט. די דורכשניטלעכע פארדינסטן האבן זיך געהעכערט זינט די יוניאן איז געקומען מיט ארום פערציג פראצענט, ניט רעכענענדיג די וואך וואקאציע. די פירמע האט געלערנט איר לעקציע, ווייניגסטנס פאר דער ווייל און טוט אלץ צו קאאפערירן מיט אונז. די פארוואלטונג באראט זיך מיט אונז איבער אלע פראגן און אונזער לאקאל האט ענדלעך ערווארבן אמת'ע אנערקענונג. מיט דער ערלויבעניש פון דער יוניאן ארבעטן איצט אלע 48 שטונדן א וואך און פארדינען מער ווי ווען עס איז פריער. אפערייטארס איז שווער צו קריגן און אונזער מיטגלידער־צאל איז געפאלן צו 440. די מאוד א דעי אבער האט געליטן ווייניגער ווי אנדערע שעפער אין שטאט פון דעם וואס ארבעטער גייען ארבעטן אין די מלחמה אינדוסטריעס.

„די פירמע האט געבעטן דער יוניאן צו ערלויבן די ארבעטער צו ארבעטן דורך דער וואקאציע וואך, וועלכע איז געווען באשטימט פאר דער וואך פון 29טן אויגוסט ביז דעם 7טן סעפטעמבער און געאפערט צו באצאלן יעדן ארבעטער וואס וועט ארבעטן די וואך א צען דאלאר באנוס חוץ דעם וואקאציע טשעק. מיר האבן געהאט א מיטינג וועגן דעם און די מאיאריטעט האט געשטימט אנצונעמען דעם אנבאט. ארום 90 פראצענט פון די בעל מלאכות האבן געארבעט די וואך און זיי וועלן זיין בארעכטיגט צו נעמען א וואך אפרו פון נאוועמבער אן, ווען עס וועט ניט זיין אזוי פיל ארבעט".

יוניאן פרעסערישער קלאוק באס דזשאזעף לעאן שולדיג אין ברעכן שטונדן שכירות געזעץ

דזשאזעף לעאן, דער יוניאן פרעסערישער קלאוק באס פון דער פירמע „לעאן בראדערס", געגען וועמען די יוניאן פירט אן א פארביטערטן קאמף, איז געפונען געווארן שולדיג אין ברעכן דעם שטונדן־שכירות געזעץ פון דזשאזעף בען העריסאן און איז באשטראפט געווארן מיט פינף הונדערט דאלאר. די פירמע איז געפונען געווארן שולדיג אויף צען קאונטס. די שטראף איז אויף איר ארויפגעלייגט געווארן פאר איינעם פון די פונקטן און די שטראף פאר די איבעריגע ניין פונקטן איז סוספענדירט געווארן. דער ריכטער האט אבער געווארנט דעם באס, אז אויב ער וועט נאך אמאל געכאפט ווערן, וועט ער אים שוין אויך באשטראפן פאר די איבעריגע ניין פונקטן פון דעם איצטיגען אינדיקטמענט.

די פירמע מוז נישט נאר צאלן די שטראף וואס דער געריכט האט אויף איר ארויפגעלייגט, נאר מוז אויך באצאלן אירע ארבעטער די בעק פעי וואס זי קומט זיי. גענוי וויפיל עס וועט אנטרעפן די סומע וואס די ארבעטער וועלן קריגן איז נאך ניט באוואוסט, עס וועט אבער אנטרעפן א היפשע מטבע.

פאר אונזער אינטערנעשאנאל איז אט די פאראורטיילונג פון דער פירמע וויכטיג דערמיט, וואס דאס וועט באווירקן דעם טרייאל אויף דער קלאגע פון דער פירמע געגען דער יוניאן און די בעאמטע. ווי מיר האבן שוין פריער באריכטעט, מאנט די פירמע פון דער יוניאן צוויי הונדערט און צוואנציג טויזנט דאלאר שאדנערזאץ אויפן גרונט, אז די יוניאן האט געמאכט אויף איר א בלאקאד און די קלאגע צו דער שטונדן אדמיניסטראציע, אז זי האט געבראכן דעם געזעץ. איצט פאלט די טענה אוועק.

דער טעקס פארן פארטיידיגונגס פאנד פון דעם קלאוק דזשאינט באארד

(עטלעכע ווערטער וועגן דער אינדוסטריעלער לאגע און פינאנציעלע אומשטענדן)

פון **ישראל פיינבערג**, גענעראל מענעדזשער

די לאקאלס וואס זיינען אנגעשלאסן אין אונזער דזשאינט באארד, האבן, אויף איר רעקאמענדאציע, באשלאסן, אז אונזערע מיטגלידער זאלן זיך באשטייערן צו שאפן א פארטיידיגונגס פאנד פאר אונזער יוניאן, אין פאל מיר וועלן געצוואונגען ווערן צו רופן א גענעראל סטרייק אין טרייד. ווייס איך, אז א סך קלאוקמאכער וועלן זאגן, אז אין אונזער אינדוסטריע וועט ניט זיין קיין גענעראל סטרייק. אונזערע בעלי בתים, זאגן זיי, וועלן זיך נישט פארמעסטן אין כוח מיט אונזער יוניאן אין איצטיגן מאמענט און וואס עס וועט זיין שפעטער, זאל זיך גאט זארגן.

כאטש איך ווייס אז די צאל מיטגלידער וואס דענקען אזוי איז ניט קיין גרויסע, געפין איך אבער פאר נויטיג, אלס הויפט פארוואלטער פון אונזער יוניאן, צו זאגן עטלעכע ווערטער וועגן דעם. איך וויל אנהויבן דערמיט, אז איך וועל קיינעם נישט גאראנטירן, אז א גענעראל סטרייק אין אונזער טרייד וועט און מוז זיין. איך בין זיך מודה און מתודה, אז א גענעראל סטרייק איז ביי מיר ניט קיין פרינציפ און אויב אונזער יוניאן קען אנהאלטן פאר די בעל מלאכות די באדינגונגען וואס מיר האבן זיך ערווארבען און קריגען די נויטיגע פארבעסערונגען וואס זאלן מאכן דאס לעבן פון די ארבעטער אביסעל גרינגער און באקוועמער אן א גענעראל סטרייק, וועלן מיר עס גערן אננעמען. נאך מער, איך בין איבערצייגט, אז די גרעסטע מערהייט פון אונזערע מיטגלידער שטימען איין מיט מיר אין דער פראגע.

אין פארבינדונג מיט דעם טעקס איז דעריבער ניט די פראגע צי עס וועט זיין א גענעראל סטרייק אדער ניט, נאר צי דארף א יוניאן אין אלגעמיין און אונזער יוניאן בפרט זיך פארגרייטן מיט רעזערוו פאנדען אויף פארטיידיגונגס צוועקן. אויף דער פראגע האבן אונזערע מיטגלידער געענטפערט, יא. אפילו די וואס האבן קריטיקירט די יוניאן האבן צוגעגעבן, אז א פארטיידיגונגס פאנד איז נויטיג. זייער טענה איז בלויז, אז דער דזשאינט באארד האט שוין אמאל ארויפגעלייגט אזא טעקס אויף די מיטגלידער, קיין גענעראל סטרייק איז ניט געווען, און די געלט וואס איז געזאמלט געווארן פאר א סטרייק איז נאכדעם סיי ווי אויסגעגעבן געווארן. טא וואו איז די פארזיכערונג — פרעגן זיי — אז דאס מאל וועט ניט פאסירן דאס זעלבע ווי דעמאלט?

גלויבענדיג, אז די ברידער זיינען בארעכטיגט צו אן ענטפער אויף דער פראגע וויל איך פרובירן ענטפערן. אבער כדי דער ענטפער זאל זיין קלאר, איז נויטיג פריער זיך פאנאנדערקלייבן פארוואס די יוניאן איז דעמאלט געצוואונגען געווען ארויסצוציען די געלט פון דעם פאנד. זיכער, וועט דאך קיינער ניט באהויפטן, אז די פארוואלטער פון פאנד האבן גלאט אזוי זיך ארויסגעצויגן די געלט פון סטרייק פאנד אן שום אורזאך.

די פארוואלטער זיינען ווארשיינלעך געצוואונגען געווארן צו פארנוצן די געלט פון סטרייק פאנד, ווייל דער דזשאינט באארד האט זיך גענויטיגט אין געלט אנצופירן זיין ארבעט. דאס הייסט, אז די סומע געלט וואס די לאקאלן צאלן וועכנטלעך צום דזשאינט באארד לויט דעם בודזשעט, האט ניט געדעקט די אויסגאבן פון דער יוניאן. אין אנדערע ווערטער, דער דזשאינט באארד האט געארבעט אונטער א דעפיציט וואס האט געמוזט געדעקט ווערן פון סטרייק פאנד. וואס איז געווען די אורזאך דערפון?

דער אמת איז, אז אט די פראבלעמען האט פאר זיך געהאט יעדער פארוואלטער פון אונזער יוניאן. איך מוז זאגן, אז אין א יוניאן ווי אונזערע, וועלכע עקזיסטירט אזוי פיל יארן, קלייבן זיך אן באדינגונגען וועלכע מאכן זייער שווער דורכצופירן פינאנציעלע רעפארמען. עס איז אמת, אז עס איז אלע מאל שווער צו באשטימען וויפיל עס וועלן זיין די אויסגאבן פון א יוניאן און זיך האלטן אין די גרעניצן פון א בודזשעט. דאס אבער טאר ניט שטערן צו מאכן יעדן פרואוו צו עקאנאמיזירן וואו נאר מעגלעך, ווייל קיין יוניאן קען נישט זיין ערפאלגרייך ווען זי ארבעט כסדר אויף א דעפיציט.

איך בין געווען אין א בעסערער לאגע עס איינצוזען קלארער ווי מיינע פארגענגער, ווייל איך בין געווען א צייט לאנג אוועק פון ניו יארק. די וואס האבן געלייענט די באריכטן, וואס איך האב צוגעשטעלט דעם דזשאינט באארד ווייסן, אז מיר האבן דורך דער צייט איינגעפירט א רייע רעפארמען און צווישען זיי אויך פינאנציעלע רעפארמען. אונזער דזשאינט באארד איז היינט צו טאג אוועקגעשטעלט געווארן אויף א באזיס, אז זיינע רוטין אויסגאבן זיינען ניט גרעסער פון זיין איינגאנג.

די גרעסטע אורזאך פאר די דעפיציטן זיינען געווען ניט אזוי די רוטינע אויסגאבן פון דער יוניאן, נאר די אנדערע אויסגאבן אויף עטוואס וואס איז לעבנס-וויכטיג פאר איר — די אויסגאבן אויף ארגאניזאציאנס ארבעט. איבער דער פראבלעם, גלויב איך, איז נויטיג צו זאגן עטלעכע ווערטער.

אז אונזער יוניאן דארף און מוז האבן אן ארגאניזאציאנס דעפארטמענט איז קלאר פאר יעדן וואס איז באקאנט מיט אונזער יוניאן און מיט אונזערע באסעס. כדי אנצוהאלטן די באדינגונגען, וועלכע מיר האבן זיך ערווארבען, מוז אונזער יוניאן כסדר זיין אויף דער וואך. אונזער יוניאן געפינט זיך אין א ספעציעלער לאגע. ביי אונז ווערען געבוירען נייע שעפער איבער נאכט. איך קען זיך איצט ניט אריינלאזן אין אלע אורזאכן וואס ברענגען מיט זיך אט די ערשיינונג. עס וועט גענוג זיין בלויז אנצוּווייזן, אז עס פאדערט זיך ניט קיין גרויסע קאפיטאלן צו עפענען א קלאוק שאפ. די יוניאן מוז דעריבער כסדר היטען, אז אט די נייע שעפער זאלן ניט אונטערגראבן די באדינגונגען פון די לעגיטימע שעפער אין טרייד. דאס פאדערט צייטנווייז א מאסע מענשען און איז פארבונדען מיט גרויסע אויסגאבן. אט די אויסגאבן זיינען געווען די הויפט אורזאך פאר די שטענדיגע דעפיציטן פון דזשאינט באארד. איך גלויב, אז די מיטגלידער פון אונזער יוניאן ווייסן אז די ארגאניזאציאנס אויסגאבן פון אונזער דזשאינט באארד טרעפן אין יערלעך ארום 125,000 דאלאר ווען אלץ גייט כשורה. ווען עס פאסירט, אז א פאר סטרייקס ווערען פארלענגערט, זיינען די אויסגאבן פארן יאר באדייטענד גרעסער. היינט, ווען מען נעמט אין אנבאטראכט אז די לאקאלן טראגן צו צום דזשאינט באארד פאר דער נויטיגער ארבעט בלויז ארום פופציג טויזענט דאלאר א יאר, קען מען פארשטיין פארוואס דער דזשאינט באארד האט געמוזט ארויסציען געלט פון סטרייק פאנד צו דעקן דעם דעפיציט. די לאקאלן, וויסענדיג אז דער דזשאינט באארד האט דעם סטרייק פאנד, האבן געהייסן די פארוואלטער דעקן די דעפיציטן פון דעם פאנד און נאכדעם וועט מען זיך צוזאמענרעדען. אזוי האט זיך געשאפן די לאגע, אז די געלט פון פאנד איז פארברויכט געווארן פאר די טעגלעכע הוצאות.

איצט איז אבער די לאגע א גאנץ אנדערע. איך האב שוין דערמאנט, אז דורך דעם לעצטן יאר האב איך, מיט דער הילף פון די מערסטע לאקאלן, דורכגעפירט דעם פלאן, אז די רעגולערע אויסגאבן פון דזשאינט באארד זאלן ניט זיין גרעסער פון דער איינגאמע וואס ער קריגט פון די לאקאלן. ווי אזוי מיר האבן דורכגעפירט אט די ענדערונג, איז פארן מאמענט ניט וויכטיג. דער פאקט, אז אט דער פלאן איז דורכגעפירט געווארן, איז שוין טיילווייז א גאראנטיע, אז דער פארטיידיגונגס פאנד, וואס מיר שאפן איצט, וועט ניט פארנוצט ווערען אויף רוטינע אויסגאבן.

בלייבט נאך איבער די פראגע וועגן די ארגאניזאציאנס אויסגאבן פון דער יוניאן, וועלכע זיינען געווען אין דער פארגאנגענהייט די הויפט אורזאך פון די דעפיציטן. אויף דעם וויל איך אנווייזן, אז ערשטענס, האבן מיר אויך אין די אויסגאבן געמאכט אביסעל עקאנאמיע איבער דעם וואס די אומשטענדן זיינען היינט אביסעל אנדערש ווי געווען. די אנגעשלאסענע לאקאלן גיבען דעם דזשאינט באארד אומגעפער ארום 25,000 דאלאר א יאר פאר דער ארגאניזאציאנס ארבעט. בלייבט א דעפיציט פון אומגעפער פערציג ביז פופציג טויזענט דאלאר א יאר. דאס איז טאקע די אורזאך פארוואס דער דזשאינט באארד און די לאקאלן האבן באשלאסן, אז יעדער מיטגליד פון דער יוניאן זאל צאלן צוויי דאלאר א יאר פאר ארגאניזאציאנס ארבעט, כדי אויסצומיידן אין דער צוקונפט ווידער א לאגע וואס זאל צווינגען די יוניאן ארבעטן אונטער א דעפיציט און דעקן עס פון די געלדער וואס ווערן אוועקגעלייגט אין פארטיידיגונגס פאנד.

איך האב דא אין קורצע שטריכען אנגעוויזען די אורזאכען פון די דעפיציטן אונטער וועלכע אונזער דזשאינט באארד האט פריער געארבעט וואס האבן אים געצוואונגען צו פארנוצען דעם סטרייק פאנד אויף רעגולערע אויסגאבן און די ענדערונגען וואס מיר האבן געמאכט צו פארהיטען אזא סיטואציע אין דער צוקונפט. דאס, גלויב איך, דארף זיין גענוגענד צו איבערצייגן יעדען מעמבער, אז דער פאנד, וועלכען מיר שאפן איצט פאר פארטיידיגונגס צוועקן, וועט פאר קיין אנדער זאך ניט פארנוצט ווערען. איך גלויב דעריבער, אז אונזערע מיטגלידער אין אלגעמיין און די שאפ טשערלייט ספעציעל וועלן קאאפערירן מיט דער יוניאן צו קאלעקטען דעם פארטיידיגונגס פאנד וואס גיכער.

צו מאכן לייכטער פאר די מיטגלידער צו באצאלן דעם טעקס פארן פארטיידיגונגס פאנד, האט דער דזשאינט באארד באשלאסן צו ערלויבן אונזערע מיטגלידער צו ארבעטן שבת, דעם 10טען אקטאבער. מיר האפן, אז די מיטגלידער וועלן זיך באנוצן מיט דער געלעגענהייט און אפצאלן דעם טעקס, מעגלעך צו מאכען פאר דער יוניאן צו באשיצן זייערע אינטערעסען אין יעדען פאל וואס עס זאל קומען.

רעזאלוציעס

די ארבעטער פון „הערמאן לעוויף שאפ, 181 איסט 119 סטריט, דריקן אויס א הארציגן דאנק די ברידער מאריס פיינבערג, מענעדזשער; אלעקס מיללער, אסיסטענט מענעדזשער, און אייב עטקין, ביזנעס אידזשענט, פאר דעם שיינעם אופן ווי זיי האבן דורכגעפירט די פארלייגערונג פון אונזער אגרימענט אויף נאך א יאר. געקראגן רייזעס פאר דריי שניידערינס, און מעגלעך געמאכט פאר איין אפערייטאר און צוויי שניידער צו קריגן שטענדיגע ארבעט ביי אונז אין שאפ.

מיר האפן אז אויך ווייטער וועלן זיי אנגיין מיט דער גוטער ארבעט.

שאפ קאמיטע.
היימאן בראון און הערי פעדער פון לאקאל 117; ביטריס פערי פון לאקאל 48; סעם בארקאף, לאקאל 9.
סעם גרינבערג, טשערמאן.

די ארבעטער פון בראון און דזשייקאבסאן לינדי, 512 זיבעטע עוועניו, דריקן אויס זייער אנערקענונג צו זייער שאפ טשערמאן, ברודער גלאדסטיין און זייער ביזנעס אגענט ברודער היינס פאר זייער גוטער ארבעט און פרעזענטירן זיי מיט פאסיגע מתנות.

גלייכצייטיג דריקן די ארבעטער אויס זייער אנערקענונג צו דער פירערשאפט פון דער יוניאן און זייער פרייז קאמיטע פאר זייער גוטער קאאפעראציע.

רעזאלוציאנס קאמיטע: בעסטערמאן און סימפסאן פון לאקאל 117; בלאט און האפענוואסער פון לאקאל 9, און רובין פון לאקאל 35.

די ארבעטער פון באביטש און ריטשמאנד שאפ, 146 וועסט 25טע סטריט, האבן דעם ערשטען יוני געגעבן אן אפשיידס אוונט פאר זייערן א מיטארבעטער, הערי פארבער, וועלכער האט זיך אנגעשלאסן אין דער אמעריקאנער ארמיי צו קעמפן געגען פאשיזם.

ביי שיין געדעקטע טישען און אין א יום טוב'דיגער שטימונג האבן די ארבעטער געוואונשן גליק זייער קאלעגע. טאוסט מייסטער איז געווען דער שאפ טשערמאן ברודער סיקום. עס זיינען אויך אנוועזנד געווען ברודער סימס, דער ביזנעס אגענט פון שאפ און דער אסיסטענט מענעדזשער פון דער קלאוק דזשאינט באארד, ברודער גאלדאסקי.

ארגאניזאציאנס קאמיטע:
א. באבישע, י. ראזענבלום, ד. ראזענטאל און ס. ראזען.

אויפ'ן דרעסמאכער פראנט

פון נ. מ. מינקאף

וואו האלט עס מיט אונזער פראספעריטי?

וועגן די „גרויסע פארדינסטען" פון די ארבעטער אין דער היינטיגער מלחמה פראספעריטי וועגן וועלכע עס מאכט געהאלטן די טעגלעכע פרעסע, ווערט פארעפענטלעכט אן ארטיקעל אין היינטיגען נומער „גערעכטיגקייט". איך וויל דא אנווייזן וועגן דעם ווי עס קוקט אויס די פראספעריטי פון אונזערע אייגענע דרעסמאכער. אונזער אייגענע סטאטיסטישע ביורא האט די טעג צוגעשטעלט א רשימה פון פארדינסטען פון פאבריק ארבעטער אין ניו יארק סטייט פאר דעם יאר 1939, וועלכע ווייזט אז דער יערלעכער איינקונפט פון די דרעסמאכער (אלע פאכען אריינגערעכענט) באטרעפט $1024.58, וואס דאס מיינט $19.60 א וואך. אפילו אין פארגלייך מיט אונזערע ברידער קלאוקמאכער שטייען די דרעסמאכער מיט 35 פראצענט נידעריגער. עס איז מעגלעך, אז די פארדינסטען פון די דרעסמאכער פאר די יארען 1940-1941 און 1942 האבן זיך באדייטענד פארבעסערט (ליידער ווערען די אפיציעלע ציפערען פארעפענטלעכט מיט 2 און 3 יאר שפעטער). אבער זינט דאן איז דער יקרות אויף לעבענס מיטלען באדייטענד געשטיגען. נאך מער. מיר ווייסען, אז אין גאר א סך געגענטען איז דער קאסט פון לעבענס מיטלען געשטיגען פראפארציאנעל א סך מער פון די תוספות אין די פארדינסטען און דעריבער איז דער ארבעטער היינט צו טאג אין א פיל ערגערער לאגע מיט זיינע געהעכערטע פארדינסטען ווי ער איז געווען פריער.

דרעס דזשאינט באארד שטעלט פאדערונגען!

צוליב דעם טעם איז דער דרעס דזשאינט באארד געצוואונגען צו פאדער'ן א לוין העכערונג פאר אונזערע מיטגלידער. עס איז פעסטגעשטעלט געווארן אז די לעבענס מיטלען זיינען זינט 1939 געשטיגען אויף העכער 18 פראצענט. דאס איז דער דורכשניטלעכער ציפער. די צרה מיט די דורכשניטלעכע ציפערען איז, וואס זיי דערציילען ניט די גאנצע מעשה. לאמיר עס אילוסטרירן אויפן פאלגענדען אופן: לאמיר זאגן, אז אין א געוויסען אפיס ארבעטן 15 אנגעשטעלטע. צווישען וועלכע עס זיינען דא 10 קלוירקס, 4 סעילסלייט און 1 מענעדזשער. זייערע אלעמענס פארדינסטען באטרעפן $650 א וואך. וואס דאס מיינט, אז דורכשניטלעך פארדינט יעדער איינער פון זיי עטוואס מער פון $43 א וואך. אין דער אמת'ן אבער פארדינט דער מענעדזשער $100, די 4 סיילסלייט צו $75 און די 10 קלוירקס צו $25. דאס זעלבע איז אויך מיט די קאסטען פון לעבענס מיטלען. אפיציעל הייסט עס, אז דער לעבענס מיטעל איז זינט דעם לעצטען יאר געשטיגען אויף קרוב צו 16 פראצענט. דאס שליסט איין אלץ — ווי, למשל, דירה געלט, באקליידונג, הויז ארטיקלען, שפייז א. אז. וו. די העכערונג אויף די פארשידענע ארטיקלען איז אבער ווייט ניט גלייך. אויף מאנכע איז די העכערונג קליין, אויף אנדערע זייער הויך. אזוי, צום ביישפיל: איינער פון די ארטיקלען אן וועלכען קיינער קען זיך ניט באגיין איז שפייז. קרוב 40 פראצענט פון ארבעטערס פארדינסטען ווערען אויסגעגעבען אויף שפייז. און שפייז ארטיקלען אליין האבען געשטיגען פון 30 ביז 40 פראצענט אין מקח. פארשטייט זיך, ווען מען רעכענט אריין מאטראצען, פיאנאס, קאנאפעס און אויטאמאבילס און אנדערע ארטיקלען, אויף וועלכע די רעגירונג האט באשטימט א סילינג, איז די דורכשניטלעכע העכערונג א סך קלענער. לויט 16 פראצענט, זאגן די סטאטיסטיקער; אבער וויפיל אויטאמאבילס, וויפיל קאנאפעס, וויפיל פיאנאס און וויפיל מאטראצען קויפט עס די דורכשניטלעכע ארבעטער פאמיליע א יאר?

אונזער דזשאינט באארד פאדערט ניט קיין „רייז אין ווידזשעס אין טעכנישען זין פון ווארט". זי פאדערט אן אויסגלייכונג (איקוואליזיישאן) אין לוין דערפאר וואס ניט אלע פאכען אין דרעס טרייד האבן גענאסען פון די ביז איצטיגע פארבעסערונגען. זי פאדערט א באלדיגע אויסגלייכונג אדער פארבעסערונג אין די פארדינסטען, אום אונזערע מיטגלידער זאלן ניט דארפן ליידען פון דעם קריזיס וועלכער האט רעדוצירט די ווערט פון דאלאר צו 75 און אין פילע פאלען צו 60 סענט.

עס איז צו האפען, אז די באלעבאטים וועלן איינזען די גערעכטיגקייט פון אונזער פאדערונג און וועלן ארויסווייזען די זעלבע כאפ שטאטסמאנשאפט און געשעפט פארנונפט וואס די יוניאן האט ארויסגעוויזען מיט צוויי יאר צוריק ווען מיר האבען אין די אינטערעסען פון דער גאנצקייט און פראגרעס פון דער דרעס אינדוסטריע אבזיכטלעך צוריקגעהאלטען זיך פון שטעלען אירגענד וועלכע פאדערונג.

א. ל. פ.

מיט אין פאליטישען קאמפיין זיינען מיר, גאט צו דאנקען, פארטיג געווארען. דעם 11טען אויגוסט האבען די ענראלטע בירגער פון דער אמעריקאן לייבאר פארטיי, מיט א באדייטענדער מערהייט שטימען, באשלאסען, אז די פירערשאפט פון דער פארטיי זאל פארבלייבען אין די הענט פון די מענשען, וועלכע האבען זי פארוואלטעט זינט 1936. די אזוי גערופענע „פראגרעסיוו-קאמיטע" האט געקערט מעשים אבער עס האט ניט געהאלפען. נו, דאס איז א גרויסער געווינס. מחמת ווען די פארטיי פאלט אריין אין די הענט פון די קאמוניסטען וואלט פון איר געבליבן אש און בלאטע. יעדער פראגרעסיוו-ארטלעכער מענש וואלט געוויכען פון איר. פאר די קומענדע 2 יאר וויניגסטענס בלייבט אלץ ביים אלטען.

פארוואס האבען מיר געשטיצט הערבערט לעהמאן

מיר זיינען אויך פארטיג געווארען מיט נאך א וויכטיגען ענין וואס האט געהאט א גרויסע ווירקונג אויף דעם ווייטערדיגען גאנג פון דער לייבאר פארטיי, נעמלעך, די נאמינאציע פאר גאווערנאר קאנדידאט. ווי באוואוסט, האט די לייבאר פארטיי אין די וואלען אין די יארען 1936-1938 און 1940 געשטיצט די קאנדידאטור פון הערבערט לעהמאן, דער דעמאקראטישער קאנדידאט. מיר, אין דער טרייד יוניאן באוועגונג, האבען געוואוסט ווער הערבערט לעהמאן איז. נאך איידער ער איז געווארען גאווערנאר פון ניו יארק סטייט. ער האט ביי פילע געלעגענהייטען ארויסגעוויזען זיין גרויסע פריינדשאפט צו אונזערע יוניאנס און זיין באגער פאר סאציאלער גערעכטיגקייט און דעמאקראטישער ארדנונג. ניט קוקענדיג אויף דעם וואס ער איז געווען דער קאנדידאט פון דער דעמאקראטישער פארטיי, האבען מיר דאך מיט פארגעניגען זיין נאמען ארויפגעשטעלט אויף אונזער צעטעל און דורך אונזערע שטימען 3 מאל ערוויילט אים אלס גאווערנאר.

האט זיך לעהמאן ענטזאגט ווייטער צו לויפען, דזשים פארלי, דער באס פון דער פארטיי אין ניו-יארק סטייט, האט ארויסגעצויגן א קאנדידאט אין דער פערזאן פון דזשאן בענעט. די פירערשאפט פון דער לייבאר פארטיי האט גלייך געלאזט וויסען, אז זי קען ניט שטיצען די קאנדידאטור פון בענעט. פארוואס? ווייל בענעט איז ניט אידענטיפיצירט מיטן ניו-דיל פון פרעזידענט רוזוועלט; ווייל בענעט האט הוצפה'דיג און שענדלעך באליידיגט די לייבאר פארטיי ביי א געוויסער קאנווענשאן; ווייל בענעט איז א קאנסערוואטיווער לאיער, וועלכער איז יארען לאנג געווען פארבונדען מיט די מארגאן בענק; ווייל בענעט האט געזאלט האבען אדרעסירט א מיטינג פון פראנקא פאטריאטען אין צייט פון בלוטיגען שפאנישען בירגער-קריג. אבער פארלי האט זיך אויסגעלאכט פון אונזער ווארענונג. ער איז געגאנגען זיין וועג.

פרעזידענט רוזוועלט איז געגען בענעט!

מיר זיינען אבער נישט געווען אליין אין אונזער געגענערשאפט צו פארלין און זיין קאנדידאט. פרעזידענט רוזוועלט האט עפענטלעך דערקלערט, אז בענעט איז ניט קיין פאסענדער קאנדידאט. ער האט פארגעשלאגען דעם ניו-דיל סענאטאר מיד. מיד איז א געוויזענער אייזען-באן ארבעטער. און אויסגעפארענער ארבעטער פריינד. און אנהענגער פון ניו-דיל, וועלכער האט געשטיצט פרעזידענט רוזוועלט'ס פראגראם נאך איידער פוירל-הארבאר. די לייבאר פארטיי האט גלייך געלאזט וויסען, אז מיד איז אננעמבאר. אז מיר וועלן מיט פארגעניגען שטיצען מיד'ן. אבער פארלי, וועלכער האט פערזענלעכע חשבונות מיט פרעזידענט רוזוועלט, איז באשטאנען אויף זיינס. בענעט איז נאמינירט געווארען פאר גאווערנאר קאנדידאט דעם 20טען אויגוסט.

מיר נאמינירען אונזער אייגענעם גאווערנאר קאנדידאט.

שבת, אויגוסט דעם 22טען איז פארגעקומען די סטייט קאנווענשאן פון דער אמעריקאן לייבאר פארטיי. ארום 13 הונדערט דעלעגאטען און „אלטערנייטס" האבען זיך באטייליגט אין די פארהאנדלונגען. די קאנווענשאן האט נאמינירט אן אומאפהענגיקען גאווערנאר קאנדידאט אין פערזאן פון דין אלפאנדוס, א פראמינענטען ניו-דילער. און דערמיט איבערגעריסען די פארבינדונגען מיט דער דעמאקראטישער פארטיי. פארלי האט ביז דער לעצטער מינוט ניט געגלויבט, אז אונזער פארטיי וועט וואגען צו טאן אזא זאך. דער ביטערער פארלי האט זיך אבער דאס מאל מיאוס באגאנגען. פון יעצט אן ביז דעם טאג נאך די וואלען, וועלען מיר אנפירען א העפטיגען קאמפיין פאר אונזער צעטעל. פארלי און זיין „טשארלי מעקארטי" קאנדידאט בענעט מוז און וועט באזיגט ווערען.

די קאנווענשאן האט אויך אנגענומען א זייער שטארקע און ווירקזאמע פלאטפארמע. וועלכע וועט אן צווייפעל באגריסט ווערען פון יעדען פראגרעסיווען מענשען.

א סך מיטגלידער פון אונזער יוניאן זיינען אנוועזנד געווען ביי דער קאנווענשאן אלס דעלעגאטען און האבען געדינט אלס מיטגלידער פון די פארשידענע קאמיטעטען.

נימא פון וואס זיך אפצושטעלן דאס הארץ

עס זיינען דא צווישען אונז אזעלכע וועלכע באדויערן דעם פאקט וואס דער פאליטישען פארלי האט זיך אזוי איינגעשפארט פאר זיין תבשים בענעט און ניט דערלאזט, אז די דעמאקראטישע פארטיי זאל נאמינירן אן אמת'ען ניו-דילער, אן אויפריכטיגען אנהענגער פון פרעזידענט רוזוועלט, וועלכען די אמעריקאן לייבאר פארטיי זאל קענען אינדארסירען. איך בין זיך מודה און מתודה, אז איך עס זיך ווייניג וואס אזא דאס הארץ פון דעם. פארקערט. איך בין גאנץ צופרידען וואס דאס עופ'עלע וואס איז געבארען געווארן אין 1936 האט ענדלעך אנגעפאנגען צו שטעלן זיך אויף זיינע אייגענע פיס. אמת, א גערעטעניש וואס וואקסט אז צו גיין צו 6 יאר איז ניט קיין „וואונדער קינד". אבער בעסער צו 6 יאר ווי גארניט.

עס איז אמת. אז ווען מיר האבען געגרינדעט די לייבאר פארטיי אין 1936 זיינען מיר געווען גרייט צו מאכען געוויסע קאמפראמיסען. מיר האבען אנגענומען א רעאליסטישע פאליסי בנוגע די שווערע פראבלעמען וועלכע זיינען דאן ענטשטאנען. מיר האבען פון צייט צו צייט אינדארסירט קאנדידאטען פון ביידע קאפיטאליסטישע פארטייען. מיר האבען אבער אלע מאל געהאפט, אז די צייט וועט זיך דערנענטערן ווען מיר וועלען ווערען זעלבסטשטענדיג. מיר וועלען ווערען אומאפהענגיג. מיר וועלען ווערען אמת אינדעפענדענט.

איצט האבען מיר ארויסגעשטעלט אן אייגענעם קאנדידאט. א געגען קאנדידאט צו ביידע הויפט פארטייען. יעדע שטימע פאר דיען אלפאנדוס איז א שטימע געגען בענעט'ן, געגען דוואי'ן און פאר דער אמעריקאן לייבאר פארטיי. און אזוי ווי די קאמוניסטען, וועלכע האבען ליב צו טאנצען אויף אלע חתונות, האבען אויך היי-יאר זייער אייגענעם קאנדידאט, מיינט עס, אז יעדע שטימע פאר דיען אלפאנדוס איז א שטימע פאר פרעזידענט רוזוועלט'ס ניו-דיל פאליסיס און פאר אומאפהענגיגער פאליטישער אקציע מצד די פראגרעסיווע עלעמענטען אין און אויסער די ארבעטער רייען.

מארעי גראס און מעידי ספרינגער מוזען ערוויילט ווערען!

צווישען די פילע לאקאלע קאנדידאטען אויף דעם צעטעל פון דער אמעריקאן לייבאר פארטיי, געפינען זיך צוויי מיטגלידער פון אונזער יוניאן — מארעי גראס, קאנדידאט פאר אסעמבלי אין 4טען דיסטריקט בראנקס, און מעידי ספרינגער. פאר אסעמבלי אין 21טען דיסטריקט מאנהעטען. איך צווייפעל, אויב עס איז דא א מיטגליד אין אונזער יוניאן, וועלכער קען ניט און רעספעקטירט ניט מארעי גראס. ער פארנעמט זינט 1933 א וויכטיגען אמט אין אונזער יוניאן. ער איז פאר פילע יארען געווען איינער פון די פירער אין דער סאציאליס-

פּיטער פערטי. ער איז אַן אַקטיווער אַרבעטער־רינג מאַן. ער איז אַרויסגעטרעטן מיט פיל אַרטיקלען פאַר לי־בעראַלע אָרגאַניזאַציעס. ער איז אונזער פאַרטרעטער ביי קאָנווענשאַנס. ער איז אַ מענטש מיט אַ גרויסער דער־פאַרונג. אַ באַקאַנטער רעדנער אין דער ענגלישער און אידישער שפּראַך. מיר האָבן אים אַלס אונזער פאַר־טרעטער אין אַלבאַני וואָלט געווען אַ גרויסער כבוד און אַ גרויסער געווינס פאַר אונזער באַוועגונג.

מעידי ספּריצער איז אַ העכסט אינטעליגענטע און זייער באַשיידענע מיטגלידערין פון לאָקאַל 22. זי איז אַ מיטגליד פון דער עקזעקוטיוו באָארד פון לאָקאַל 22 און פון אונזער דזשאָינט באָארד. אַליין אַ אַרבעטערין, ווייסט זי די ליידן און די עקספּלואַטאַציע פון אירע שוועסטער און ברידער. זי איז ערנסט און איבערגע־געבן די אינטערעסן פון די אַרבעטער מאַסן. זי פאָדערט ניט נאָר מען זאָל פאַר איר שטימען, נאָר מען זאָל טאַקע העלפן איר קאַמפּיין מיט געלט און מיט אַר־בעט. מיר מוזן זיך אָנשטרענגען און טאָן אַלץ וואָס איז נאָר מעגלעך צו העלפן די ביידע דערמאָנטע אַקטיווע מיטגלידער פון אונזער יוניאָן און ערוויילן אַלע אַנ־דערע אַ. ל. פּ. קאַנדידאַטן.

וואָס איז געוואָרן פון אונזערע רעוואָלוציאָנערן?

צום באַדויערן האָט זיך דער שטאַטישער קאָנסיל פון דער מעכטיגער סי. אַי. אָ. אויף וועלכער מיר האָבן אַלע געלייגט אַזוי פיל האָפענונגען, אונטערגעווילט צו אינדאָרסירן די טעמעני קאַנדידאַטן פאַר אַסעמבלי אין מערסטע דיסטריקטן, אַריינגערעכנט די וואו גראָס און ספּרינגער לויפן. מילא, אַז דער „סענטראַל טריידס און לייבאָר קאָונסיל" פון דער אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָף לייבאָר טוט עס, איז דאָך אויף זיי ניטאָ וואָס צו פאַר־איבל צו האָבן. זיי האַלטן זיך ניט פאַר קיין ליבע־ראַלן. זייער פּאָליטיק איז אַלעמען באַוואוסט. אָבער די רעוואָלוציאָנערע שיטער פון דער סי. אַי. אָ. פאַר וועמען קיינער און קיין זאַך איז ניט געווען גענוג ראַדיקאַל, אַז זיי זאָלן איגנאָרירן די קאַנדידאַטור פון איבער־פּרובירטע אינטעליגענטע יוניאָן טוער, דאָס איז אַ סקאַנדאַל.

און אפשר מאַך איך אַ טעות. האָבן דען די זעלבע חברה ניט געטאָן די זעלבע זאַך מיט מיר ווען איך בין געלאָפן פאַר ווידערערוויילונג צו דער אַסעמבלי אין 1938? ניט אומזיסט האָט מיר איינער פון אונזערע אַקטיווע פּאַרטיי טוער געזאָגט די וואָך — „צו קריגן די שטיצע פון דער סי. אַי. אָ. באַדאַרף מען זיין אָדער אַ קאָמוניסט, אָדער אַ דעמאָקראַט אָדער אַמווייניגסטן אַ רעפּובליקאַנער. אַן ערלעכער אַרבעטער האָט דאָרט קיין שאַנס ניט".

פאַרגעסט ניט צו רעדזשיסטרירן זיך דעם 5טען אָקטאָבער!

אגב אורחא וויל איך דערמאָנען אַלע אונזערע מיט־גלידער, אַז אום צו קענען באַטייליגן זיך אין די וואַלן מוז מען זיך רעדזשיסטרירן. מאָנטאָג, דעם 5טען אָקטאָבער, איז דער ערשטער טאָג פון דער אַל־געמיינער רעגיסטראַציע. פאַרפעלט ניט צו רעדזשיס־טרירן זיך און גלייכצייטיג פאַרגעסט ניט צו ענראָלן זיך אונטער דעם עמבלעם פון דער אַמעריקאַן לייבאָר פּאַרטיי.

פונ'ם לעבען אין דער סלאָוס פינישערס יוניאָן לאָקאַל 9

פון לואיס הייטמאַן
מענעדזשער

פון די באַריכטן אין „פאָרווערטס" האָט שוין דער עולם אַ באַגריף וועגן דער מיאוס'ער סצענע, וואָס עס האָט זיך אָפּגעשפּילט ביי אונזער לעצטן גענעראַל מעמבערשיפּ מי־טינג און ווער עס איז געווען פאַר־אַנטוואָרטלעך פאַר דעם.

אין „טאָג" האָט דער רעפּאָרטער איבערגעגעבן, אַז דער מיטינג איז געווען אַ „שטורמישער" און, אַז ווען דער מענעדזשער האָט געהאַלטן זיין שלוס־רעדע, „איז דער טומל געוואָרן אַזוי גרויס, אַז עס האָט זיך געדאַכט, אַז עס וועט אויסקומען צו מכות פליטה פון זאַל". אָבער ווער האָט פאַראורזאַכט דעם „טומל"? פאַרשטייט זיך, אַז ביים „אומפּאַרטייאישן" באַריכט־אָנגעבער פון „טאָג" קומט אויס, אַז ביידע „צדדים" זיינען גלייך „שולדיג".

אַז דאָס איז אַ קאָמפּלעטע איבערטרייבונג, קאָן מען אַפילו זען פון דעם פאַקט, וואָס דער רעפּאָרטער פון דער „פרייהייט" האָט אינגאַנצן ניט דערמאָנט, אַז ביים מיטינג איז פאָרגעקומען אַ טומל. און עס איז דאָך זיכער, אַז ווען מיר וואָלטן געזאָגט, אָדער געטאָן עפּעס וואָס זאָל העלפן פאַראורזאַכן אַט דעם „טו־מל" וואָלט די „פרייהייט" זיך ניט געפּילט און אַרויפגעוואָרפן די גאַנצע שולד אויף אונז. זי האָט אָבער פאַרשוויגן דעם גאַנצן ענין, ווייל זי ווייס, אַז עס איז געזינטער פאַר איר צו שווייגן וועגן דעם.

דער פאַקט איז, אַז ניט אין די פּראָטאָקאָלן, און ניט אין מענעדזשערס באַריכט, איז געווען עפּעס וואָס זאָל עמעצן קאָנען אויפרעגן צי גאָר פאַראורזאַכן אַ טומל. דער מיטינג איז טאַקע אָנגעגאַנגען רואיג, פרידלעך. מיטגלידער האָבן געפרעגט און באַאַמטע און אָנגעשטעלטע געענטפערט וואָס זיי האָבן געוואָלט. אַפילו די געשוואָרענע אָפּאָזיציאָנערן, די קאָמוניסטישע ביז־נעס־אַגענטן, זיינען אין זייערע רעדעס געווען גע־צוואונגען צוצוגעבן, אַז די אַדמיניסטראַציע האָט געטאָן גוטע אַרבעט. אַלץ איז אָנגעגאַנגען אויפן שענסטן אופן ביז דער געוועזענער מענעדזשער האָט גענומען דאָס וואָרט. אָנגעהויבן האָט ער דווקא, אַז מיט דאָס וואָס די אַדמיניסטראַציע האָט געטאָן דינט זי איז אין אַפּיס איז ער גראָד איינשטימיג. ער האָט אַפילו אַנערקענט, אַז די אַדמיניסטראַציע האָט דעם ריכטיגן בליק, דעם ריכטיגן צוגאַנג און טוט גוטע אַרבעט. און וואָלט ער גערעדט בלויז 10 מינוט ווי די פריערדיגע רעדנער (דער מיטינג האָט געהאַט באַשלאָסן צו באַגרענעצן די צייט פון די רעדנער מיט 10 מינוט) וואָלט מען גע־קענט מיינען, אַז דאָס רעדט אַן אָנהענגער פון דער אַדמיניסטראַציע.

איז ער דאָך אָבער ניט אַבי־ווער. אַט וואָס ער זיך גיין רעכענען מיט דעם וואָס מען האָט אָנגענומען אַ באַשלוס צו באַגרענעצן די רעדעס צו 10 מינוט. ער פייפט אויף דעם. האָט ער גערעדט און גערעדט. ער האָט איגנאָרירט דעם טשערמאַן, ווען יענער האָט אים אָנגעוויזן, אַז ער רעדט שוין 20 מינוט, 30 מינוט.

ניט געפינענדיג אין די פּראָטאָקאָלן און מענעדזשערס באַריכט עפּעס וואָס מען קאָן קריטיקירט צו ווערן, האָט ער גאָר פאַרקירעוועט דעם דישעל און זיך אָנגעכאַפּט קריטיקירן די ליטעראַטור וואָס איז אַרויסגעגעבן גע־וואָרן אין צייט פון לעצטן קאַמפּיין. פון זיין רעדען האָט מען געקענט זען, אַז עס האָט אים געקרענקט ביזן ביין, וואָס דער מיטינג איז אָנגעגאַנגען אַזוי פרידלעך, רואיג, און ער האָט זיך פאַרגומען צו פּראָוואָצירן צו אַן אומאָרדענונג דורך פאַרשיידענע גיפטיגע, ניט גע־שטויגענע, ניט געפלויגענע באַהויפּטונגען. עס האָט אָבער געהאַט אַ פאַרקערטע ווירקונג. אַפילו אויף זיינע אייגענע חברים האָט עס געמאַכט אַ פיינלעכן איינדרוק. זיי האָבן געזען ווי זייער מישטיינס געזאָגט „פּירער" דראַפּעט זיך אויף די גלייכע ווענט.

ווען דער שרייבער פון אַט די שורות האָט גע־קראָגן דאָס וואָרט צו ענטפערן און האָט גענומען ברענגען פאַקטן, וואָס האָבן באַוויזן די לעכער־לעכקייט און פאַלשקייט פון די באַהויפּטונגען פונם גע־וועזענעם מענעדזשער און ווען דאָס האָט געמאַכט אַ גוטע ווירקונג אויף די מיטגלידער, איז שוין אונזער געפאַלענער העלד אַרויסגעגאַנגען אַרויס פון די כלים און ער מיט זיין אשת־חיל האָבן זיך מיט ווילדע גע־שרייען, מיט ווילד־ווערטער אַ לאָז געטאָן צו דער פּלאַט־פאָרמע און האָבן אָפּגעשפּילט אַזאַ סצענע וואָס איז אוממעגלעך צו באַשרייבן.

די וואָס זיינען אָנוועזנד געווען וועלן עס קיינמאָל ניט קאָנען פאַרגעסן. ווען מיר וואָלטן געגלויבט אין נסים, וואָלטן מיר געזאָגט, אַז עס איז געווען בלויז אַ נס וואָס עס איז אונז געלונגען ווי עס איז איינצו־שטילן דעם פייער וואָס אַט דאָס פּאָרל האָבן אָנגע־צונדן און אויסמיידן אַ בלוטיגן ריאָט.

דאָס שענדלעכסטע אין דער גאַנצער געשיכטע איז נאָך וואָס דאָס איז דער זעלביגער מענש וואָס האָט די חוצפה צו באַקלאָגן זיך, אַז ביי אונז אין לאָקאַל קריגט ער נישט גענוג „דעמאָקראַטי". דעם זעלביגן פרי־מאָרגן, ווען דער מיטינג איז געהאַלטן געוואָרן, איז ער געווען דער „ספּאָוקסמען" פון אַ קאָמיטע פון זיינע חברים, וואָס זיינען געקומען זיך באַקלאָגן פאַר דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָארד, אַז אין לאָקאַל קריגט ער ניט קיין געלעגנהייט אויסצודריקן זיין מיינונג ביי די מיטינגען. דער אמת איז, אַז אַט דער דורכגעפאַלענער העלד רעדט ניט נאָר ביי די מעמבערשיפּ מיטינגען. נאָר ער איז אַפילו געקומען צו דער עקזעקוטיוו באָארד. פאַר־לאַנגט אַ וואָרט און טאַקע געקראָגן. איז מיינט איר אפשר, אַז אַלס „גאַסט" האָט ער זיך באַגנוגנט מיט רעדן 15 אָדער 20 מינוט? אַ, ניין! ער האָט זיך אַרויסגעשטעלט אַזוי ווי אין די גוטע אַלטע צייטן — ניט הייבט געדאַכט —— ווען ער איז געווען דער מענעדזשער, און זיך צערעדט פאַר איבער אַ שטונדע און דער טשערמאַן האָט אים ניט געקענט אָפּשטעלן. דאָס איז נאָך ניט גענוג. האָבנדיג אָפּגערעדט דאָס זייניגע, האָט ער זיך אויפגעהויבן און איז אַוועק. דאָס וואָס די אַדמיניסטראַציע האָט צו ענטפערן אויף זיין רעדע — דערויף האָט ער ניט וואָס צו וואַרטן. דאָס איז ביי אים ניט וויכטיג . . .

נאָך אין צייט פון די וואַלן, האָט די חברה גע־שראָקן דעם עולם, אַז אויב מיר וועלן ערוויילט ווערן, „וועט ווערן אַ בירגער קריג אין לאָקאַל און בלוט וועט זיך גיסן". איצט אָפּנים ווילן זיי באַווייזן, אַז די זיינען געווען גערעכט. מיר ווילן אָבער דער־קלערן און פאַרזיכערן אַלע אונזערע מיטגלידער, אַז דאָס וועט זיך אונזערע געגנער ניט איינגעבן. די וואָס האַלטן, אַז זיי וועלן שטערן און ברעכן אונזערע מיטינגען, זאָלן זיך עס בעסער אַרויסשלאָגן פון קאָפּ. מיר וועלן שוין זען, אַז אַזעלכע שענדלעכע סצענעס זאָלן זיך מער ניט קענען אָפּשפּילן ביי אונזערע מי־טינגען. אַט די אומאָנגענעמע פּאַסירונג טאָר קיינעם ניט אָפּהאַלטן פון צו אַטענדן די מיטינגען. אדרבא, וואָס מער מיטגלידער עס וועלן קומען צו די מיטינגען, אַלץ קלענערע שאַנסן וועלן האָבן די פאַר שטערער און ברעכער.

א בריף אין רעדאַקציע

ווערטער רעדאַקטאָר,

ערלויבט מיר, אַן אַלטן קלאָוקמאַכער (פון 1908) אַ שטיקעל פּלאַץ אין „גערעכטיגקייט" אויף אויסדריקן מיין דאַנקבאַרקייט צו די פינישערס פון דזש. ווייגער'ס שאַפּ, 205 וועסט 34טע סטריט, ניו־יאָרק, פאַר זייער ברודערלעכער שטיצע. העלפענדיג מיר מיט אַ סומע געלט וועכענטלעך אין דער צייט, ווען איך בין געווען שטאַרק קראַנק. אין אָנבאַטראַכט, אַז די פינישערס פון דיזען שאַפּ האָבן געהאַט דריי קראַנקע פינישערס און זיי האָבן אונז אַלעמען וועכענטלעך געשטיצט און שטיצן נאָך יעצט פון אָנפאַנג סיזאָן.

איך דאַנק זיי אַלעמען פון דער טיפעניש פון מיין האַרצען

רפאל פרינסקי, לאָקאַל 9.

דאַנק רעזאָלוציע.

די אַרבעטער פון „רעינבראָו פעשאָן אינקאָרפּאָ־רייטעד", 205 וועסט 39טע סטריט, האָבן ביי דער געלעגנהייט, ווען עס האָט זיך געענדיגט דער צייט־אַגרימענט וואָס די יוניאָן האָט געהאַט מיט דער פירמע, אַראַנזשירט אַ באַנקעט צו געבן אַנערקענונג די יוניאָן באַאַמטע, מאָריס פיינבערג, דיסטריקט מענעדזשער פון אינדאַסטריעל קאָונסיל פון דער קלאָוק דזשאָינט באָארד און מעקס גאָלדסטיין פון לאָקאַל 35, ביזנעס אַגענט פון דעם שאַפּ, פאַר זייער געטרייער אַרבעט און איבערגעבענהייט צו די אינטערעסן פון די בעל מלאכות.

טאָוסט מייסטער איז געווען דער שאַפּ טשערמאַן הערי לומיס. מיט קורצע רעדעס זיינען אַרויסגעטראָטן דזשאָו גוטערמאַן, אַן אַרבעטער פון שאַפּ. די שאַפּ אייגנטימער הערי פּרעכטעל און היימאַן גילמאַן, וועלכע זיינען געווען געלאַדען צו דער שמחה און די צוויי ערען געסט, מאָריס פיינבערג און מעקס גאָלדסטיין. די אַרבעטער האָבן פּרעזענטירט זייערע באַאַמטע מיט מלחמה באָנדס אַלס אויסדרוק פון אַנערקענונג פאַר זייער גוטער אַרבעט.

הערי לומיס, שאַפּ טשערמאַן

אונזער יוניאָן אין קענעדע געווינט וויכטיגע ענטשיידונגען פון דער רעגירונג

פון בערנארד שעהן
גענעראל אָרגאַניזער

ביי אונז אין קענעדע איז לעצטן מאָנאַט אַריין אין קראַפט דער „נע־שאַנעל סעלעקטיוו סערוויס עקט" וואָס פאַראורזאַכט אַ גאַנצע איבער־קערעניש אין דעם עקאָנאָמישן לע־בען פון לאַנד, און אין די באַציאונגען צווישן אַרבעטער און אַרבעטסגע־בער. אַט זיינען איינציגע פונקטן פון דעם נייעם געזעץ:

אַן אַרבעטער האָט ניט קיין רעכט איבערצולאָזן אַ דזשאָב סיידען ער גיט זיבען טעג נאָטיס און ווען ער וויל אָננעמען אַן אַנדער דזשאָב, דאַרף ער קריגן אַן ערלויבעניש פון דעם סעלעקטיוו־סערוויס אָפיס.

אַ בעל־הבית דאַרף אויך געבן זיבען טעג נאָטיס ווען ער שיקט אַוועק אַן אַרבעטער און ווען ער וויל אַנשטעלן אַן אַנדער אַרבעטער, מוז ער קריגן אַן ערלויבעניש פון דעם „סעלעקטיוו סערוויס אָפיס".

דער „סעלעקטיוו סערוויס" אָפיס שטייט אונטער דער יוריסדיקציע פון דעם אַרבעטס־מיניסטער, וועלכער האָט די אויפגאַבע צוצושטעלן אַרבעטער פאַר די קריגס־אינדוסטריעס. עס הערשט אַן ערנסטער מאַנגעל אין אַרבעטס־קראַפט. צווישן איצט ביז סוף יאָר נויטיגט זיך דאָס לאַנד אין 250 טויזנט נייע אַרבעטס־הענט. קאַנאַדע איז טאַקע אַ גרויס לאַנד, פול מיט רייכטימער, אָבער די רעסורסן פון מענשן קראַפט זיינען איצט געוואַלדיג באַשרענקט. דערפאַר איז אָנגענומען געוואָ־רען דער געזעץ כדי אַרויסצוציען אַ געוויסע צאָל אַרבע־טער פון יעדע ניט־מלחמה אינדוסטריע און זיי אַריי־נברענגען אין די וויכטיגע באַשעפטיגונגען, וועלכע זיינען זייער נויטיג פאַרן לאַנד.

אין אָנפאַנג האָבן מיר ניט געוואוסט קלאָר ווי אַזוי די נייע רעגולאַציעס וועלן אָנרירן די טרעיד יוניאָנס בכלל און אונזער יוניאָן בפרט. די באַדינ־גונגען אין אונזערע טרעידס זיינען בכלל אַנדערש און מיר האָבן געוואָלט וויסן אויף ווי ווייט דער רעגירונגס־קאָנטראָל איבער אַרבעטס־קראַפט וועט אָנ־רירן אונזערע טרעידס. איך האָב זיך דעריבער גע־ווענדעט צום אַרבעטס־מיניסטער און געבעטן ער זאָל אויפנעמען אַ דעלעגאַציע פון אונזער יוניאָן, וועלכע זאָל פאַרטרעטן אַלע קאַנאַדער מאַרקעטס.

דער מיניסטער פאַר אַרבעט, האָנ. ה. מיטשעל און דער דירעקטאָר פון „נעשאַנעל סעלעקטיוו סערוויס", ערנסט ליטעל, האָבן אויפגענומען די דעלעגאַציע פון אונזער יוניאָן זייער פריינדלעך. דער אַרבעטס־מיניס־טער, מר. מיטשעל, האָט דערקלערט, אַז ער ווייסט דאָס די אינטערנעשאָנעל ל. ג. וו. יוניאָן, איז די בעסטע אָרגאַניזירטע און בעסטע פאַרוואַלטעטע טרעיד יוניאָן ביי אונז אין לאַנד. די רעגירונגס־פאַרשטייער האָבן אונז אויך געזאָגט, אַז עס איז ניט דער ציל פון דער רעגירונג צו אונטערגראָבן די עקזיסטענץ פון יוניאָנס. וועגן אונזער יוניאָן, האָט מר. מיטשעל באַטאָנט, אַז מיט איר קאָאָפּעראַציע קאָן זי ברענגען נוצן אין די „סעלעקטיוו סערוויס" צילען און אַראַנזשירונגען קאָנען געמאַכט ווערן, אַז אונזער יוניאָן זאָל זיין אַ וויכטי־גער פאַקטאָר אין דער אַנווענדונג פון די מלחמה־רעגו־לאַציעס אין אונזערע טרעידס. מיר זיינען געקומען צו דער פאָלגענדער פאַרשטענדיגונג:

מיר אַנערקענען, אַז צוליב דעם מאַנגעל אין מענ־שען־קראַפט וועלן פון אונזערע טרעידס דאַרפן אַרויס־פאַלן אַ געוויסע צאָל אַרבעטער. אונזער יוניאָן וועט ווערן קלענער אין מיטגלידערשאַפט.

די רעגירונג אַנערקענט, אַז אונזער יוניאָן דאַרף זיין פאַרטראָטן ווי אַ גלייכער צד אין אַן „אַדווייזאָרי באָאַרד" וואָס וועט פאָרמירט צום „סעלעקטיוו־סערוויס" אָפיס. די דאָזיקע באָאַרד וועט רעקאָמענדירן ווי די דאָזיגע רעגולאַציעס זאָלן אָנגעווענדעט ווערן, וועלכע אַרבעטער זאָלן אַרויסגענומען ווערן פון אונזערע טרעידס צו די נויטיגערע באַשעפטיגונגען, ווי אויך וועגן אַנדערע ענדערונגען, וועלכע וועלן דאַרפן געמאַכט ווערן אין אונזערע אינדוסטריעס.

מיר אַנערקענען די אויטאָריטעט פון סעלעקטיוו־סערוויס אָפיס איבער די רעסורסן פון אַרבעטס־קראַפט בכלל. אָבער דער „סעלעקטיוו סערוויס" אָפיס אַנערקענט אונזער יוניאָן אַלס די אָרגאַניזאַציע פון די אַרבעטער צו באַשיצן די לוין־סטאַנדאַרדס און אַר־בעטס־באַדינגונגען. דער „סעלעקטיוו סערוויס" אָפיס גייט נאָך ווייטער: ער אַנערקענט אונזער יוניאָן אַלס זיין אַגענטור פאַר דעם צוועק פון אַרויסגעבן „פער־מיטס" צו אַרבעטער, וועלכע זוכן „דזשאָבס" אין יוניאָן־שעפּער. דאָס מיינט, אַז אונזער קאָנטראָל איבער די אַרבעטס־באַדינגונגען אין די יוניאָן־שעפּער ווערט גאַרניט אָנגערירט.

אָט די אַראַנזשירונגען זיינען פאַר אונזער יוניאָן אויסערגעוויינלעך וויכטיג. עס איז אויך וויכטיג פאַר אַנדערע טרעידס. עס ווייזט, אַז אין אַ דעמאָקראַטיש לאַנד קאָנען די אַרבעטער־רעכט באַשיצט ווערן און די פונקציעס פון טרעיד יוניאָנס רעספּעקטירט ווערן אַפילו ווען דאָס לאַנד מוז איבערגיין צו טאָטאַלע קריגס־מע־טאָדן און די רעגירונג מוז אַריינגעמען אין אירע הענט דעם גאַנצן קאָנטראָל איבער די רעסורסן פון אַר־בעטס־קראַפט. מיר זיינען זייער צופרידן וואָס אַ דאַנק אונזערע אונטערהאַנדלונגען מיט די רעגירונגס־אויטאָ־ריטעטן האָבן מיר געקאָנט אויסאַרבעטן פאָרמולעס לויט וועלכע אונזערע טרעידס וועלן זיך אַריינפּאַסן אין די עמוירדזשענסי פאַרלאַנגען פון דער צייט און אונזער יוניאָן וועט פּרעזערווירט ווערן און וועט קאָאָפּערירן מיט דער רעגירונג אין דער אַנווענדונג פון די נייע רעגו־לאַציעס.

זיכער וועלן אין אונזערע טרעידס פאָרקומען וויכ־טיגע ענדערונגען. עס וועלן מוזן באַזייטיגט ווערן די סעזאָנגע סלעק־פּעריאָדן. צוליב דעם דוחק אין אַרבעטס־קראַפט וועט די רעגירונג בשום אופן ניט דער־לאָזן, אַז בעלי־מלאכות זאָלן זיך אַרומדרייען ליידיג וואַרטענדיג ביז דער סעזאָן וועט זיך אָנפאַנגען. עס וועט מוזן רעגולירט ווערן אַזוי, אַז מען זאָל אַרבעטן כסדר. אַ סך אַנדערע זאַכן וועלן זיך בייטן. אָבער אין אָט די אַלע ענדערונגען וועט אונזער אינטערנע־שאָנעל שטיין אויף דער וואַך צו באַשיצן די אינטע־רעסן פון די אַרבעטער.

וואָר לייבאָר־באָאַרד הייסט גוט לוין־העכערונגען ביז יוניאָן־סקייל

נאָך אַ וויכטיגן זיג האָבן מיר אָנגעהאַלטן פאַריגן חודש דורך די ענטשיידונגען פון דער וואָר־לייבאָר באָאַרד.

עס איז געווען אַזוי:

זינט מיר האָבן באַנייט דעם אַגרימענט האָבן מיר געקראָגן לוין־העכערונגען פאַר אַ באַדייטענדער צאָל קלאָוקמאַכער אויף צוויי אופנים: ערשטנס, דורך איבערגיין צו שטיק־אַרבעט פון וואָך־אַרבעט און צוויי־טנס, דורך „אַדזשאַסטן" ווידזשעס, וועלכע זיינען געווען אונטער די אַנערקענטע לוין־סטאַנדאַרדס פון דער יוניאָן.

זיינען געווען בעלי־בתים, וועלכע האָבן געטענה'ט אַז דער „סילינג"־געזעץ וועגן ווידזשעס דערלויבט ניט קיינע העכערונגען אין לוין אונטער קיינע אומשטענדן. אונזער טענה איז געווען, אַז מיר האָבן יאָ דאָס רעכט צו פאַרלאַנגען, אַז די יעניגע וועלכע צאָלן ני־דעריגערע ווידזשעס פון דעם באַזיס־לוין, ווי עס איז געווען דעם 15טען נאָוועמבער 1941, וועלכער איז דער לוין־סטאַנדאַרד פון קאָלעקטיוון אַגרימענט — זאָלן העכערן שכירות כדי אויסצוגלייכן מיט דעם באַזיס לוין.

צו שליכטן דעם דאָזיגן סכסוך איז געבליבן, אַז אונזער יוניאָן און דער מאַנופעקטשורערס קאָונסיל זאָלן געמיינשאַפטלעך שיקן אַן אָנפראַגע צום ראַיאָנעם וואָר־לייבאָר באָאַרד פון קוויבעקער פּראָווינץ און קרי־גן איר אויסטייטשונג. אין ענטפער פון דעם באָאַרד ווערט אַנערקענט אונזער טענה און עס ווערט אונטער־שטראָכן, אַז עס איז ניט געווען דער ציל פון לוין־סטיילינג געזעץ צו „איינפרירן" אַזעלכע ווידזשעס, וועל־כע זיינען געווען נידעריגער ווי דער אַנערקענטער לוין פאַר דער מערהייט פון דער אינדוסטריע. אין דעם טאָג, ווען דער געזעץ איז אַריין אין קראַפט. געמיינט דעם 15טען נאָוועמבער 1941.

קלאָוקמאַכער העכערן וועכנטלעכע דיוס מיט 5 סענט

צו פאַרשטאַרקן דעם פינאַנציעלן באַזיס פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן, איז געהעכערט געוואָרן די וועכענט־לעכע דיוס פון די קלאָוקמאַכער פון 45 סענט צו 50 סענט.

פאָלגענדע אומשטענדן האָבן געמאַכט נויטיג, אַז דער דיוס זאָל געהעכערט ווערן.

פאַר די לעצטע פאַר יאָר פון מלחמה איז טאַקע געווען מער אַרבעט אין די שעפּער. די סעזאָנען זיינען געווען לענגער, אָבער — בעלי־מלאכות זיינען געוואָרן ווייניגער. אַ צאָל מיטגלידער איז אַוועק אין דער אַרמיי, אַנדערע זיינען אַוועק צו אַמוניציע טרעידס. דער רעזולטאַט איז געווען: די הכנסה האָט זיך פאַרקלע־נערט. עס האָבן זיך אָנגעהויבן שפּירן פינאַנציעלע שוועריגקייטן אָנצוגיין מיט דער אַרבעט. די יוניאָן האָט געקענט לייזן דעם פינאַנציעלן פּראָבלעם אויף צוויי אופנים. אָדער דורך אַרויפלייגן אַ טעקס פון אַ טאָג ווידזשעס אויף די מיטגלידער, אָדער העכערן דעם וועכ־נטלעכן דיוס־אָפּצאָל. די באָאַרד אָף דירעקטאָרס האָט רעקאָמענדירט בעסער די העכערונג אין דיוס.

פיר פון די פינף לאָקאַלן האָבן גוטגעהייסן די רעקאָמענדאַציע פאַר דיוס העכערונג מיט אַ גרויסער מאַיאָריטעט. דער לאָקאַל 19, קאַטערס, האָט גע־שטימט דאַגעגן, אָבער די מאַיאָריטעט שטימען פון די אַנדערע לאָקאַלן זיינען געווען גרויס און די העכערונג איז אַריין אין קראַפט.

נאָך דריי שעפּער אָרגאַניזירט

פאַריגן חודש האָבן מיר צוגעקראָגן דריי נייע שעפּער, וועלכע מיר האָבן אָרגאַניזירט. צוויי פון די דאָזיגע שעפּער, „ליבערטי ספּאָרט וועיר" און „פּיק־פּעיר ספּאָרטוועיר" מאַכן ספּאָרט קלאָוקס און די האָבן ניט געוואָלט אַנערקענען, אַז זייערע גאַרמענטס האָבן צו טאָן מיט קלאָוקס. אין זייערע שעפּער האָט מען גע־אַרבעט 48 שטונדן אַ וואָך. ווען זיי האָבן געשלאָסן מיט אונז אַן אַגרימענט, זיינען זיי אַריבער צו אַ 40 שעה'דיגער אַרבעטס־וואָך.

דער דריטער שאַפּ איז י. שורמאַנ'ס, וואו מען אַרבעט איצט אונטער פולשטענדיג־יוניאָן באַדינגונגען.

אונזערע מיטגלידער אַרבעטן ביי יוניפאָרמען

ענדלעך האָבן מיר געבראָכן דעם אייז! אַ קלאָוק פירמע, די „פעשאָן טרעיד", האָט געקראָגן אַ גרויסע מיליטערישע באַשטעלונג אויף יוניפאָרמען פאַר די פרויען אָקזיליערי אָפּטיילונגען פון דער אַרמיי, נייווי און לופט־פלאָט.

ביז איצט האָבן די קלאָוק פירמעס ניט געהאַט קיין חשק צו פאַרנעמען זיך מיט רעגירונגס־באַשטעלונ־גען פאַר מיליטערישער אַרבעט. די דאָזיקע אַרבעט פלעגט גיין צו די מענער־קליידער פירמעס. אונזער יוניאָן האָט כסדר פאַרלאַנגט פון די בעלי־בתים, אַז זיי זאָלן אָננעמען אַזעלכע אַרבעטן, אָבער די בעלי־בתים זיינען געווען גלייכגילטיג. ענדלעך האָט די פירמע „פעשאָן־טרעיד" אָנגענומען פון דער רעגירונג אַ גרוי־סע באַשטעלונג אויף יוניפאָרמען. די באַשטעלונג איז אַזוי גרויס, אַז די פירמע, וועלכע באַשעפטיגט איצט אַרום 30 פּערזאָן, וועט דאַרפן פאַרדאָפּלען איר סטאַף און פאַרגרעסערן איר שאַפּ. מיר פון אונזער זייט וועלן, נאַטירלעך, קאָאָפּערירן מיט דער פירמע און איר געבן אַלע מעגלעכקייטן צו קאָנען דורכפירן די דאָזיגע באַשטעלונגען אויפן בעסטן אופן וואָס קען גע־בן. מיר זיינען שטאַרק פאַראינטערעסירט, אַז אונ־זערע מיטגלידער זאָלן זיין באַשעפטיגט ביי דער דאָזי־גער אַרבעט.

עמבראָידערי בעלי בתים שרייבן אונטער אַגרימענט

שבת, דעם 29טען אויגוסט, האָבן די עמבראָידערי מאַנופעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן ענדלעך אונטערגעשרי־בן דעם אַגרימענט מיט אונזער יוניאָן. זיי האָבן עס געטאָן נאָכדעם ווי מיר האָבן זיי געוואָרנט, אַז אויב זיי שרייבן נישט אונטער דעם אַגרימענט ביז צוועלף אַ זייגער, וועלן מיר מאָנטאָג אָפּשטעלן די אַרבעט אין טרייד און אַרונטערנעמען אונזערע בעל מלאכות פון די שעפּער.

אונזער אולטימאַטום האָט געווירקט. אין אַ האַלבער שעה נאָך דער ערנסטער וואָרענונג, זיינען אַלע שוועריגקייטן פאַרשוואונדן געוואָרן. אַן אַגרימענט איז

אמעריקאנער געווארן און געהאלטן באציהונגען מיט אונז און די בעלי־בתים זיינען ווידער איינגע־שטעלט געווארן.

מיר קריגען ערשטע פרייז אין לייבאר דעי פאראד

אין דעם מאנומענטאלער לייבאר דעי פאראד האבען זיך היינטיגס יאר באטייליגט מער ארבעטער ווי אין וועל־כען אנדער יאר און מיר זיינען דעריבער באזונדערס שטאלץ וואס אונזער אינטערנעשאנאל האט געוואונען דעם ערשטען פרייז. אונזער יוניאן האט געקראגען דעם „קאפ" וואס דער „טרעידס ענד לייבאר קאונסיל" גיט צו דער יוניאן, וועלכע האט זיך אמבעסטען אויסגע־צייכענט אין דעם פאראד. דער „קאפ" ווערט געגעבען פון דער טעגלעכער צייטונג „לא פרעס".

אונזער אינטערנעשאנאל האט אין פאראד געצייגען די מערסטע אויפמערקזאמקייט דערמיט, וואס מיר האבען אין דער פראצעסיע סימבאליזירט זייער אויסדרוקספול די מלחמה און די פונקציעס פון אונזער יוניאן. 26 מיטגלידער פון אונזער יוניאן האבען מארשירט אין פארשיידענע נאציאנאלע קאסטיומען פון די פאראייניגטע פעלקער. אנגעפירט פון א מיידעל וואס האט געטראגען די א. ל. ג. וו. יוניאן פאן. פאראוים איז געגאנגען א מיליטערישער בענד און עס זיינען געטראגען געווארן די פאנען פון קאנאדע, די פאראייניגטע שטאטען, ענגלאנד און די „קאמפענדע פראנצויזען". אומעטום, וואו דער פאראד איז דורכגעגאנגען, האט אונזער פראצעסיע, די „יונייטעד ניישאנס" ארויסגערופען שטורעמדיגע אפלאדיסמענטען. א מיידעל, וועלכע האט רעפרעזענטירט כינע און איז געווען די לעצטע אין דער פראצעסיע האט, האט מיט געקראגען די מערסטע אפלאדיסמענטען. הינטער די מיידלעך פון די „יונייטעד ניישאנס" וועלכע האבען סימבאליזירט, אז אלע נאציעס פון די אליאירטע זיינען פארטראטען אין אונזער אינטערנעשאנאל, האבען מארשירט די אפיסערס און די עקזעקוטיוו־מיטגלידער פון די לאקאלען און דאן די ברייטע מיטגלידערשאפט. נאך דעם פאראד איז פארגעקומען א פארטי און טאנץ אין אוידיטאריום האל.

צוויי ביזנעס אידזשענטס ענליסטען זיך אין לופט־פלאט

צוויי ביזנעס־אידזשענטס פון אונזער דרעסמאכער יוניאן האבען זיך „ענליסטעד" אין דעם קאנאדער לופט פלאט. זיי זיינען: סיד ברעזנער און דזשוליוס מאַ־ווערא. זיי זיינען ביידע פון לאקאל 205, דרעס מאכערס יוניאן.

מיר גראטולירען זיי און איך וויל זיי ווינשען, אז זיי זאלען זיך אויסצייכענען אין דינסט פארן לופט־פלאט ווי זיי האבען זיך אויסגעצייכנט אין דינסט פון אונזער יוניאן. סיי ברודער מאווערא, סיי ברודער ברעזנער באזיצען די פעאיגקייטען צו אויסצייכענען זיך מיט זייערע לייסטונגען פארן לאנד.

עדיוקיישאנעל דעפארטמענט עפענט דעם סעזאן

דער נייער סעזאן פון אונזער עדיוקיישאנעל דע־פארטמענט וועט זיך עפענען אין די קומענדע טעג און אלע צוגרייטונגען ווערען איצט געמאכט, אז דער קומענדער סעזאן זאל זיין פרוכבאר און אינטערעסאנט אויף אלע געביטען.

אונזער עדיוקיישאנעל ארבעט שליסט איין קלאסען אין ענגליש און אין פראנצויזיש. די דאזיגע קלאסען זיינען זעהר וויכטיג און נוצלעך. עס איז וויכטיג, אז אונזערע פראנצויזישע מיטגלידערינס, וועלכע זיינען א מאיאריטעט אין דרעס־טרעיד זאלען האבען די מעג־לעכקייט צו לערנען ענגליש אין אונזער יוניאן און די ענגליש־רעדענדע מיטגלידער זאלען קאנען לערנען פראנצויזיש.

מיר האבען אויך אנדערע קורסען און אלערליי פאר־ווילונגען און ספארט־אקטיוויטעטען. דער כאר, וועלכען מיר האבען אנטוויקעלט איז א גרויסער דערפאלג. ער האט שוין געהאט די געלעגנהייט אויפצוטרעטען עפענט־לעך, אויך ביי ראדיא־בראדקעסטס און האט שטענדיג אויסגענומען. די קורסען אין דראמאטיקס איז אויך א גרויסער דערפאלג.

דער אידישער אפען־פארום, וועלכער איז געווען א דערפאלג אין די לעצטע עטלעכע יאר, וועט דער־עפענט ווערען ווידער אין דער ערשטער וואך פון אקטא־בער. דער אידישער פארום ספעציאליזירט זיך אין באלייכטען און באהאנדלען צייט־פראגען. פראבלעמען פון לאנד, פון די ארבעטער, אידישע פראגען און, דער עיקר, נאטירלעך, — די אינטערנאציאנאלע לאגע און די געשעענישען ארום קריג.

רעזאלוציעס פון שעפער

מיר די ארבעטער פון לארעל דרעס, 330 וועסט 38טע סטריט, באדויערען שטארק דעם פארלוסט פון אונזער פריינד און מיטארבעטער הערי טשערנאף, וועל־כער איז פלוצלינג געשטארבען, זונטאג, אויגוסט דעם 16טען. מיר וועלען אימער געדענקען זיין גוטע ארבעט פאר דעם וואלדיין פון שאפ.

ערע זיין אנדענק!

די קאמיטע: דשוליוס מעהן, טשערמאן.

די אפערייטארס און פרעסערס פון „שפירא און סאנס", 265 וועסט 37טע סטריט, האבען זיך פאר־זאמעלט אין אפיס פון דער קלאוק אפערייטארס יוניאן לאקאל 117 און פרעזענטירט דעם מענדזשער פון לאקאל ברודער בענדזשאמין קאפלאן, מיט א ריסט־וואטש אלס אנערקענונג פאר זיין גוטער און געטרייער ארבעט פאר די בעל מלאכות פון שאפ.

דער טשערמאן פון שאפ האט די מתנה איבערגע־געבען קאפלאנען אין דער אנוועזנהייט פון די לאקאל בעאמטע, די ברידער ראובן צוקערמאן, ב. גאלוב, א. גלאדשטיין און ד. רובין און האבען דערקלערט, אז די מתנה איז בלויז א שוואכער אויסדרוק פון די געפילען פון די ארבעטער פון שאפ צום מענעדזשער פון לאקאל 117 פאר זיין ארבעט און הילף אין באצייען דעם טיים אגרימענט מיט דער פירמע און אין איינשטעלען דעם שאפ אויף געזונטע יסודות. ברודער קאפלאן האט הארציג באדאנקט די פארזאמעלטע פאר זייערע ווארעמע געפילען און זייער צוטרוי צו דער יוניאן און דער פירערשאפט.

די ארבעטער פון דזשעק וויינער'ס שאפ, 205 וועסט 39טע סטריט, האבען פרעזענטירט זייער שאפ טשער־מאן, לואיס בראון, זייער ביזנעס אגענט ל. גאלדשטיין און דעם דיסטריקט מענעדזשער מאריס פיינבערג מיט ווערטפולע מתנות פאר זייער גוטער ארבעט לטובת די ארבעטער פון שאפ און פאר די ארבעטער פון טרייד אין אלגעמיין. ביי דער געלעגנהייט האבען די ארבעטער פון שאפ אויך ביישטייערט פינף און זיבעציג דאלאר פאר די מלחמה קרבנות אין רוסלאנד דורך דעם ראשען וואר רעליף און פינף און צוואנציג דאלאר פאר דער יו. עס. א. פאר די אמעריקאנער סאלדאטען.

די קאמיטע: מ. קאווסקי, וו. גאלדשטיין, מאקס שנעל און טשארלז לעווין פון לאקאל 117; ל. איזראעל און דזש. קארפ פון לאַ־קאל 9; וו. סיגעל פון לאקאל 35. טשארלז לעווין, סעקרעטאר.

מיר די מיטגלידער פון ברענטש 401 ארבעטער־רינג, דריקען אויס אונזער טיפען מיטגעפיל צו דער פאמיליע און אקטיווען עקזעקוטיוו מיטגליד פיליפ קאץ אויף זיין גרויסען פארלוסט פון זיין ליבער פרוי, פריינ־דינע דשעני קאץ. זאל ער געפינען זיין טרייסט אין דער פארזעצונג פון זיין ארבעט אין די פילע אקטיווי־טעטען, דורך וועלכע מיר שטרעבען צו בויען א גערעכטע און מענשלעכע וועלט.

ג. קאטעל, סעק.

מיר די ארבעטער פון דרילינג ברודערס, 330 וועסט 38טע סטריט, דריקען אויס אנערקענונג צו אונזער שאפ־טשערמאן, ברודער סאלאמאן קלאץ, פאר זיין גוטער ארבעט פאר די אינטערעסען פון אלע ארבעטער אין שאפ און פרעזענטירען אים מיט א ריסט וואטש און ווינשען אים, ער זאל דאס פארנוצען געזונטערהייט.

מיר דריקען אויך אויס אונזער דאנק צו די ברידער לואיס ריס און סעם גאלד, מענעדזשער און ביזנעס אגענט פון אונזער לאקאל 23 פאר זייער קאאפעראציע.

סאל. לעווין, סידני עקער, לאק. 23; היימע שניידער, לאק. 35; מערי טשעלעווי, לאק. 48 — די שאפ־קאמיטע.

מיר, די ארבעטער פון פיליפ זאהן, באדאנקען אונ־זער שאפ טשערמאן, ברודער לואיס סארקין, פאר זיין גוטער ארבעטער און פרעזענטירען אים מיט א 50 דאלאר־דיגען דעפענס באנד. מיר זיינען אים דאנקבאר ניט נאר פאר זיין ארבעט אין שאפ פראבלעמען, נאר אויך פאר זיין טעטיגקייט אויף די הילפס געביטען, ווי: „ראשען וואר רעליף". יונייטעד דזשואיש אפיל, דזשאינט דיסט־ריביושאן קאמיטע און רעד קראס. די ווייטער גרייסע ארגאניזאציעס זיינען פון די ארבעטער פון אונזער שאפ דעם יאר געשטיצט געווארען מיט איבער 800 הונדערט דאלאר און מיר וועלען געבען נאך מער.

ביי דעם מיטינג איז אויך באשלאסען געווארען צו באדאנקען די ברידער בעני אטלאס, לואיס בעס און סאל סאגורסקי און צו פרעזענטירען זיי מיט א 25 דאלאר דער־פענס באנד יעדען פאר זייער אויפריכטיגער און ערלעכער. צטיילען די ארבעט אין שאפ און זאל דא אויך דערמאנט ווערען, אז ברודער לואיס בעס האט געקראגען פאר 20 דאלאר ארבעט וואס ער איז געווען הינטערשטעליג דורך דעם סעזאן, האט ער מיט זיין ברודער מאריס אויפגע־מאכט די ארבעט און דאס געלט אפגעגעבען צו דער „ראשען וואר רעליף".

מיר האבען אויך נישט פארגעסען צו באדאנקען אונזער פריערדיגען ביזנעס אגענט, שוועסטער ראזי מירסקי, פאר איר גוטער ארבעט אין אונזער שאפ און מיר פרעזענטירען איר מיט א ווערטפולען פרעזענט און ווינשען איר געזונט אז זי זאל קענען ווייטער אנגיין מיט איר טעטיגקייט לטובת די ארבעטער אויף איר נייעם פאסטען.

מיר באדאנקען אויך אונזער ביזנעס אגענט, ברודער סקאלניק, פאר זיין אויפריכטיגער און אומערמידלעכער ארבעט צו ברענגען בעסערע באציאונגען צווישען די אר־בעטער מיט דער פירמע און ווינשען אים ווייטערדיגען ערפאלג.

רעזאלוציאנס קאמיטע: דזשא ברוינער, אברהם טייכמאן, דזשעק באגאט און אהרן בראנסקי.

מיר די ארבעטער פון לאוב און האק, 250 וו. 39 סט., דריקען אויס אונזער טיפסטען מיטגעפיל צו אונזער שאפ־טשערמאן, ברודער פיליפ קאץ, אויפן טויט פון זיין פרוי. אין זיין ווייטערדיקער טעטיגקייט לטובת די ארבעטער זאל ער געפינען א טרייסט אין זיין גרויסען פארלוסט.

קאמיטע: א. לעקאר, לאק. 117; ל. ראטמאן, לאקאל 9; ת. קארניצקי, לאק. 35; ת. ווילסאן, לאקאל 10.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC.,

required by the Acts of Congress of August 24, 1912, and March 3, 1933 of GERECHTIGKEIT, published Monthly at Jersey City, N. J., for October 1, 1942.

State of New York
County of New York SS.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Joseph Gladstone, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Circulation Manager of the GERECHTIGKEIT and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:
Publisher: International Ladies' Garment Workers Union, 76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
Editor: Dr. B. Hoffman, 3 West 16th St., New York, N. Y.
Managing Editor: None.
Business Manager: None.

2. That the owner is: International Ladies' Garment Workers Union, 76 Montgomery St., Jersey City, N. J. David Dubinsky, President and General Secretary-Treas., 3 West 16th Street, New York, N. Y.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

JOSEPH GLADSTONE, Circulation Manager

Sworn to and subscribed before me this 24th day of September, 1942.

SIEMON L. HAMBURGER,
Notary Public
(My commission expires March 30, 1943)

ענטפערס אויף פראגעס וועגען טויטען־בענעפיטס־פאנד

פון ת. סקולמאן, סעק.

ד. גרינענבערג: מיר האבען געמאכט דעם סטייטמענט וויל עס שטימט מיט די פאקטען. אייער לאקאלס סעקרעטאַר־שיפ אין דעם יאר 1941 האט באטראפען 8,801. פארגלייכט די צאל מיט דער פולער מעמבערשיפ פון דער אינטערנע־שאנאל, וועט איר געפינען אז דער פראצענט איז 2.95. די צאל טויטע וואס אייער לאקאל האט געהאט דורך דעם זעלבען יאר האט באטראפען 116 אדער 25.08 פון יעדע הונדערט טויטען פעלען אין דער גאנצער אינטערנעשאנאל, וואס דאס מיינט א זייער הויכע טויטען־ראטע, און גאר ניט אין פראָ־פארציע צו אייער מעמבערשיפ.

א. בלאזמאן: עס איז יא דא א געזעץ וועגען דעם אין אונזער קאנסטיטוציע, זעט ארט. 8 סעקשאן 20 זייטעל 45: „קיין סעקרעטאר פון א לאקאל, דזשאינט באארד אדער דיסט־ריקט קאונסיל זאל ארויסגעבען א דיוס קארד אדער אנגעמען געלט פאר דיוס, איידער דער מעמבער האט באצאלט אלע אינ־טערנעשאנאל אסעסמענטס, וועלכע זיינען געווען אין קראפט פאר זעקס מאנאטען אדער מער". אייער סעקרעטאר איז ריכטיג געווען ווען ער אנטזאגט זיך צו נעמען פון אייך דיוס ביז איר וועט פריער באצאלן די אינטערנעשאנאל אסעס־מענטס.

נ. ספילער: די פיונערעל עקספענס האט איר ניט באצאלט. דאס, וואס איר האט גענומען די פאסייעט, זיינען מיר דעריבער פארפליכטעט לויט אונזער קאנסטיטוציע צו צוטיילען די הונדערט און פופציג דאלאר צו אלע פיר ברי־דער וועלכע זיינען אין דעם פאל גלייכע יורשים מיט אייך. ווענדעט זיך צו אונזער עדיוקיישאנאל דעפארטמענט, זיי וועלען אייך צושיקען אן אנגעדרוקטע קאפיע פון יענער לעקציע.

ס. ראטנער: אייערע טענות אז די יוניאן דארף ניט פארזארגען די מעמבערס וועלכע רעזיגנירען פון דער יוניאן. זיינען ניט אין גאנצען אומגערעכט, אבער זעענדיק איר ניט דער איינציגער וועלכער קלערט און פילט אזוי וועגען דעם ענין. אבער אום דאס אפצושאפען דארף מען ענדערען דעם געזעץ וועגען דעם אין דער קאנסטיטושאן, און דאס זעט איר, איז שוין ניט אזוי לייכט ווי איר שטעלט זיך פאר. סיי ווי סיי איז דער פאל וואס איר באשרייבט א זעלטענע אויסנאמע.

ר. קאלישער: אלזא איר גיט צו אז איר זענט ניט קיין זון פון דעם פארשטארבענעם, נאר א פלימעניק. מיר האבען אויך פעסטגעשטעלט, אז איר האט אייער פארשטאר־בענעם פעטער קיינמאל ניט געקענט, די פיונערעל עקספענ־סעס האט די שטאט רעגירונג באצאלט, און דאך מאנט איר ביי אונז דעם טויטען בענעפיט. לויט אונזער קאנסטיטוציע צאלען מיר בענעפיט בלויז צו בלוט פארוואנדטע ווי, קינדער, עלטערען, שוועסטער און ברידער, און ווען אזעלכע זיינען נישטא, אויך צום אדמיניסטראטאר, אבער ניט צו קיין פלימע־ניקעס, פעטער, קאזינס אדער מומעס. אויב איר קענט ווערען דער אדמיניסטראטאר פון אייער פעטער'ס עסטייט, ווייסען מיר ניט, פרעגט זיך אן ביי א לאיער אין אייער שטאט.

ס. קלעמערינג: אויב איר זענט געווען אוועק פון דער יוניאן פאר מער ווי זעקס חדשים פון דער צייט וואס איר האט געקראגען א ווידראועל קארד, מוזט איר, לויט דעם געזעץ, ווערען א נייער מיטגליד. אויב איר האט אנגעהאלטען די צאלונגען צו דעם טויטען פאנד פאר דער גאנצער צייט וואס איר זענט געווען אויסער דער יוניאן זייט איר בארעכ־טיגט צו אלע פריווילעגיעס פון פאנד צו יעדער צייט.

ש. הארוויץ: ווען א מעמבער רעזיגנירט פון דער יוניאן, גיט מען אים די ברירה: ער קען יא אנהאלטען זיינע פריווילעגיעס אין פאנד, צאלענדיג 2 דאלאר א יאר, און ער קען זיך אנטזאגען פון צו באלאנגען צום פאנד, און נאטירלעך דארף ער גאר ניט צאלען און אויב ער שטארבט, זיינען זיינע יורשים ניט בארעכטיגט צו קיינע בענעפיטס. אייער שוועסטער האט זיך אנטזאגט אנצוהאלטען די צאלונגען צום פאנד ווען זי האט זיך צוריקגעצויגען פון דער יוניאן. מיר קענען דעריבער ביי אונזער בעסטען ווילען אייער קליים ניט באצאלען. צו וואס פאר א לאיער איר זאלט גיין, קענען מיר אייך ניט זאגען, מיר וואלטען אייך אבער געראטען שריינצוגיין צו אזא אין וועמענס ערלעכקייט איר צווייפעלט ניט און מיר זיינען זיכער, אז ער וועט אייך זאגען אז מיר זיינען גערעכט.

טויטען בענעפיט באריכט פון דער אינטערנעשאנאל

מיר פארעפענטלעכען דא די נעמען פון אינטערנעשאנאל מיטגלידער וואס זיינען געשטארבען אין משך פון די דריי מאנאטען, צווישען אפריל און יוני, וועמעס יורשים האבען געקראגען אויסגעצאלט דעם טויטען בענעפיט.

נאמען	נפטר.	עלטער	לאק.
האלצבערג, ת.	6. 9.42	61	9
סילווערבערג, סעם	6.18.42	61	9
סינגער, פרענק	5.26.42	54	9
בערנשטיין, אב.	6.10.42	53	9
סטעפניק, ל.	6. 1.42	53	9
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

נאמען	נפטר.	עלטער	לאק.
קארפמאן, ס.	1.23.41	50	117
ראבינער, סעם	1. 5.41	53	117
בלומבערג, מאקס	1. 3.41	52	117
מעלזאק, דזש.	1. 9.41	55	117
פשאנא, לואיס	1. 9.41	52	117
קלעפנבוים, פ.	1.15.41	56	117
רשקאווסקי, ס.	1.31.41	68	117
סאפאסיער, רצון	1.24.41	51	117
סמאליאר, קלארא	1.23.41	50	155
רייבער, ת.	1.22.41	[illegible]	177
דזשייקאבס, דזש.	1.18.41	61	177
לאבאוויטץ, סעם	1.16.41	55	8
קאוואלא, נענסי	1.16.41	44	44
מאטיסאף, אלעקס	1.17.41	61	8
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
סזאבא, לואיס	5.24.42	62	200
גילבערט, דאריס	5. 1.42	34	222
גיסטע, כארמעלא	5.29.42	49	223
סטאלאווסקי, נעלי	4.12.42	39	225
גראף, ראובן	3. 8.42	42	276
בריס, עליזא	6.26.42	44	276
מאנסאן, דזשין	7. 3.40	25	262
הערץ, מערא	7.29.42	61	340
מארטינעז, מ.	6. 9.42	29	347

די פאלגענדע מיטגלידער פון דער אינטערנעשא־נאל וואס זיינען געשטארבען אין די דריי חדשים זיינען ניט געדעקט געווארען פון דעם טויטען בענעפיט פאנד ווייל זיי זיינען ניט געווען לאנג גענוג מיטגלידער פון דער יוניאן, זיינען געווען הינטערשטעליג אין דיוס און ענלעכע אורזאכען.

נאמען	נפטר.	עלטער	לאק.
הארוויטץ, בעקי	4. .42	66	9
קאפמאן, ס.	1. 7.42	56	10
לאמבערי, איירין	11.19.41	50	22
וואסמאן, אנגע	2. 8.42	52	22
פרידלענדער, סילי	4.10.42	44	22
[illegible]	3.30.42	48	22
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

U. S. POSTAGE
1¢ Prepaid
JERSEY CITY, N. J.
PERMIT No. 853

GERECHTIGKEIT (Justice)

גערעכטיגקייט

Volume XXIV. No. 10. | Jersey City, N. J., November, 1942 | Price 10 Cents

שטימט פאר דער ארבעטער פארטיי

די ארבעטער מוזען זיין פאראינטערעסירט, אז די ארבעטער פארטיי זאל אין די איצטיגע וואהלען קריגען מער שטימען ווי אלע מאל, ווייל די צאל שטימען, וואס די ארבעטער פארטיי וועט קריגען אין די איצטיגע וואה־לען וועט גענומען ווערען פאר א מאס פון דער שטארק־קייט פון דער ארבעטער פארטיי און אויך וויפיל מען דארף זיך רעכענען מיט איר אלס א פאליטישע מאכט.

עס איז איבריג אין דעם מאמענט פיל צו ריידען וועגען דער וויכטיגקייט פון פאליטישער מאכט און ווי שטארק די ארבעטער דארפען זיין פאראינטערעסירט צו קריגען אין זייערע הענט וואס מער פאליטישען איינפלוס. די ארבעטער פון אמעריקע האבען אין די קנאפע לעצטע צען יאר א סך געדארפט לערנען וואס פאר א גוואלדיגע גרויסע באדייטונג פאליטיק האט אין דער פארבעסערונג אדער אין דער פארערגערונג פון זייער לעבען.

עס איז געווען א צייט, און נאך ניט איבריגס לאנג צוריק, ווען מען האט די אמעריקאנער ארבעטער גע־לערענט, אז סאציאלע געזעצגעבונג טויג פאר זיי ניט, ווייל עס טויג פאר זיי ניט, אז די געזעצגעבונג און די רעגירונג זאל זיך אריינמישען אין דעם קאמף צווישען קאפיטאל און ארבעט. די טרעיד־יוניאניסטישע טעאריע איז דעמאלט געווען, אז די ארבעטער דארפען אויס־קעמפען אלע זייערע פארבעסערונגען בלויז מיט דער הילף פון זייערע יוניאנס. די ארבעטער פון אמעריקע האבען אבער ענדלעך אנגעפאנגען פארשטיין, אז דער קאמף צווישען קאפיטאל און ארבעט איז ניט פון צוויי גלייך־קרעפטיגע צדדים. אז קאפיטאל איז אין דעם קאמף דער פיל שטארקערער צד. און עס איז ניט בלויז דער־פאר וואס קאפיטאל איז בעסער ארגאניזירט און איז עקא־נאמיש אין א בעסערער קאמפס־פאזיציע, נאר גאנץ בא־זונדערס אויך דערמיט, וואס ער קאנטראלירט די פא־ליטישע מאכט אין לאנד.

די אמעריקאנער ארבעטער האבען אין די קנאפע צען יאר פון רוזוועלט'ס אדמיניסטראציע געלערענט וואס פאר א גוואלדיג וויכטיגע באדייטונג עס האט פאר זיי סאציאלע געזעצגעבונג און אויך וויפיל עס האט זיי גע־האלפען צו מאכען זייער לעבען בעסער און זיכערער.

אמעריקע איז געווען איינע פון די ציוויליזירטע אינדוסטריעלע לענדער, וואס איז געווען שטארק ריק־שטענדיג אין סאציאלער געזעצגעבונג. אמעריקע האט ניט געהאט קיין ארבעטסלאזען־פארזיכערונג, קיין על־טער־פענסיע, קיין געזעצליכען ארבעטס־טאג א. אז. וו. צום גרויסען טייל זיינען די ארבעטער אליין געווען שול־דיג אין דעם. ווייל זייערע טרעיד־יוניאנס האבען, ווי שוין פריער באמערקט, ניט בלויז עס ניט געפאדערט, נאר זיינען גאר געווען געגען דעם. ערשט אונטער פרעזי־דענט רוזוועלט'ס אדמיניסטראציע האט אמעריקע זיך גענומען צו סאציאלער געזעצגעבונג און אניאגען דאס, וואס זי האט אזוי לאנג פארנאכלעסיגט. די ארבעטער וויסען עס זייער גוט ווי אפצושאצען. זיי וויסען, אז זיי בלייבען ניט ברויטלאז אויף מארגען נאכדעם, ווי זיי האבען פארלארען זייער ארבעטס־פלאץ; זיי וויסען, אז אויף זייער עלטער וועלען זיי ניט אין גאנצען פארלאזען ווערען, נאר אז זיי וועלען קריגען א פענסיע, וואס וועט זיי העלפען אויפהאלטען זייער עקזיסטענץ. זיי וויסען, אז עס זיינען איצט פאראן געזעצען, וואס פארהיטען זיי פון צו גרויסער עקספלואטאציע אין אזעלכע פאלען, וואו זייער אייגענע ארגאניזירטע מאכט איז ניט שטארק גענוג עס זיי צו פארהיטען.

עס איז גענוג פאר די אמעריקאנער ארבעטער זיך צו דערמאנען ווי הפקר עס איז געווען זייער לעבען אין דער צייט, ווען דער גרויסער עקאנאמישער קריזיס האט אויסגעבראכען אונטער הואווער'ס אדמיניסטראציע און ווען עס זיינען ניט געווען קיין סאציאלע געזעצען, וואס זאלען זיי געבען וועלכע עס איז שוץ און זיכערקייט. די אמעריקאנער ארבעטער קענען זיכער ניט פארגעסען די ענדלאזע ברעד־ליינס פון יענער צייט, דעם הונגער, די נויט, די ליידען און פיין, וואס זיי האבען אין יענער צייט געדארפט אריבערטראגען; די ריזיגע ארבעטסלאזיגע אר־מייען, די מתנות גאסען־בעטלער און די אונצייליגע פאר־וואָרלאזטע און שוואלאזע, וואס האבען ניט געהאט קיין דאך איבער זייער קאפ. און ווען זיי דערמאנען עס זיך און פארגלייכען די ענדערונגען צום בעסערען, וואס זיי־נען געמאכט געווארען אונטער פרעזידענט רוזוועלט'ס אדמיניסטראציע, דאן קענען זיי איינזען וואס פאר א גוואלדיג גרויסע באדייטונג עס האט די סאציאלע גע־זעצגעבונג פאר זיי.

אבער סאציאלע געזעצגעבונג איז פאליטיק. סא־ציאלע געזעצען מוזען אויסגעקעמפט ווערען. עס מוז געפירט ווערען א פאליטישער קאמף, עס מוז באאיינ־פלוסט ווערען די עפענטלעכע מיינונג און עס מוזען אויס־גענוצט ווערען סיטואציעס, וועלכע זיינען גינסטיג פאר דעם קאמף.

די גערעכטיגקייט פון די ארבעטער־פאדערונגען, אז זייער לעבען זאל פארבעסערט ווערען און געמאכט ווערען מער זיכער, האט געפונען א ווארימען אפקלאנג אין די הערצער פון גרויסע טיילען פון דער אמעריקא־נער געזעלשאפט, וואס זיינען ניט דירעקט פארבונדען מיט דעם קאמף צווישען קאפיטאל און ארבעט און האבען געוואונען די שטיצע פון יענע שיכטען פון דער אמע־ריקאנער באפעלקערונג, וואס שטייען נאענט צום אר־בעטער קלאס און פילען אים מיט. דאס האט פיל גע־האלפען, אז ענדלעך זאל פארגעקומען אן ענדערונג אין דער אמעריקאנער געזעצגעבונג און אז די ארבע־טער זאלען דורכ'ן געזעץ קריגען מער שוץ און מער זיכערקייט אין זייער לעבען.

אבער בעסער ווי זייערע פריינד און זייערע סימ־פאטיזירער ווייסען די ארבעטער אליין וואס זיי פעלט, און בעסער ווי אימיצער אנדערש ווייסען זיי אליין ווי צו פארמולירען זייערע פאדערונגען. און זיכער ליגט עס פריער און מער אויף זיי אליין צו פירען דעם קאמף פאר זייערע פאדערונגען. דאס מאכט אזוי נויטיג די עקזיס־טענץ פון אן ארבעטער פארטיי, אן ארגאניזירטע פאלי־טישע מאכט, וואס דארף פארמולירען די פאליטישע פא־דערונגען פון די ארבעטער און קעמפען פאר זייער דורכ־פירונג אין די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען.

די אינטערנעשאנעל, וועלכע איז געווען א פראגרע־סיווע יוניאן פון דעם טאג, וואס זי איז געגרינדעט גע־ווארען, און וועלכע האט שטענדיג אפגעשאצט די גרויסע וויכטיגקייט פון דעם פאליטישען קאמף זייט ביי זייט מיט דעם עקאנאמישען קאמף און האט שטענדיג דעם פאלי־טישען קאמף געשטיצט און געהאלפען, איז געווען איינע פון די יוניאנס, וואס האט ניט בלויז געהאלפען גרינ־דען די אמעריקאנער ארבעטער פארטיי, נאר האט אין א זייער גרויסער מאס געהאלפען אונטערהאלטען איר עק־זיסטענץ.

לײדער איז די אמעריקאנער לייבאר פארטיי ניט געגאנגען ווייטער פון סטייט ניו־יארק. די פירערשאפט פון דער אמעריקאנער טרעיד־יוניאן באוועגונג קען נאך אלץ ניט באגרייפען די גרויסע וויכטיגקייט פאר די אר־בעטער צו האבען זייערע אייגענע פאליטישע פארטיי. און עס איז באזונדערס א גרויסער פארדרוס, וואס אויך אין דעם סטייט ניו־יארק זיינען א סך יוניאנס ניט צו־געשטאנען צו דער ארבעטער פארטיי. אבער, עס איז דאך א דערפרייענדער פאקט, וואס א גאנץ גרויסע צאל ארבעטער, וועלכע באלאנגען צו די יוניאנס פון וועלכע די פירער זיינען ניט מיט דער ארבעטער פארטיי, הא־בען געשטימט פאר דער ארבעטער פארטיי. דאס איז א באווייז, אז די ארבעטער מאסען פילען די וויכ־טיגקייט און די נויטווענדיגקייט פון האבען אן אייגענע פאליטישע פארטיי.

די פאליטישע סיטואציע איז ביז איצט געווען אזעלכע, וואס דער ארבעטער פארטיי איז שטענדיג אויס־געקומען צו מאכען קאמבינאציעס און צו שליסען אפ־מאכען מיט די אלטע עקזיסטירענדע פארטייען. עס איז איר אויך אזא אופן ניט אויסגעקומען ארויסצושטעלען אין די וואהלען קיין אייגענע קאנדידאטען פאר די הויפט־אמטען. די ארבעטער פארטיי האט לויט די צאל שטי־מען, וואס זי האט געקראגען אין יעדע וואהלען, זינט זי האט זיך געגרינדעט, באוויזען אז זי איז א וויכטיגע פאליטישע מאכט מיט וועלכער מען דארף זיך רעכענען. באזונדערס האט זי עס געוויזען אין די גאווערנאר וואהלען מיט פיר יאר צוריק, ווען זי האט געצויגען א באזונדערס גרויסע צאל שטימען. אין די איצטיגע וואהלען אבער האט די ארבעטער פארטיי ניט געקענט שליסען קיין אפמאך מיט קיין אנדער פארטיי וועגען די הויפט־קאנדידאטען, באזונדערס ניט וועגען דעם הויפט פון וואל־טיקעט, וועגען דעם קאנדידאט פאר גאווערנאר. די ארבעטער פאר־טיי האט ניט געוואלט געבען איר צושטימונג צו בענעט'ס קאנדידאטור פאר גאווערנאר און זי האט געהאט גע־ניגענדע אורזאכען דערפאר. בענעט'ס פאליטישער רע־קארד איז אזעלכער, אז ער פארדינט ניט, אז די אר־בעטער זאלען פאר אים שטימען. די ארבעטער פארטיי האט פארלאנגט פון דער פירערשאפט פון דער דעמא־קראטישער פארטיי פון סטייט ניו־יארק, אז זי זאל נא־מינירען פאר גאווערנאר א פראגרעסיווען דעמאקראט, אן אנהענגער פון פרעזידענט רוזוועלט'ס ניו־דיל און וועל־כער איז א פריינד פון די ארבעטער. די איצטיגע פירער פון דער דעמאקראטישער פארטיי פון סטייט ניו־יארק, וועלכע זיינען געגנער פון ניו־דיל, האבען דעם פאר־לאנג פון דער לעיבאר פארטיי אפגעזאגט און דער איינ־ציגער וועג פאר דער ארבעטער פארטיי איז געווען צו נאמינירען אן אייגענעם קאנדידאט פאר גאווערנאר ווי אויך אן אייגענעם קאנדידאט פאר אטוירני דזשענעראל און ארויסקומען אין די איצטיגע וואלען מיט אן איי־גענעם זעלבסטשטענדיגען טיקעט.

דאס איז פאקטיש די ערשטע פראבע פון דער אר־בעטער פארטיי אנצופירען א פולשטענדיגען זעלבסט־שטענדיגען קאמפיין און עס איז דעריבער דאס מאל בא־זונדערס וויכטיג, אז זי זאל קריגען א גרויסע צאל שטי־מען, כדי צו דעמאנסטרירען איר פאליטישע מאכט און אז מען זאל זיך מיט איר רעכענען.

די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל דארפען דאס מאל זיין גאנץ שטארק פאראינטערעסירט, אז די ארבעטער פארטיי זאל קריגען וואס מער שטימען. פאק־טיש איז די אינטערנעשאנעל איצט די איינציגע גרוי־סע יוניאן, וואס ווייזט ארויס אזא ענערגישע אקטיווי־טעט אין דער ארבעטער פארטיי און גיט איר די פולסטע שטיצע. די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל דאר־פען דעריבער זארגען פאר דעם ערפאלג פון דער אר־בעטער פארטיי סיי צוליב זייערע אייגענע פאליטישע אינטערעסען, נאר אויך צוליב דעם פרעסטיזש פון דער אינטערנעשאנעל. יעדער דארף ניט בלויז האלטען פאר זיין אייגענע פליכט צו קומען שטימען פאר דער אר־

אין די בילדונג פארוויילונג און קולטור אפטיילונגען פון אונזער אינטערנעשאנאל

מיט דעם אנקומען פון ווינטער סעזאן, מאכען די בילדונג און קולטור אפטיילונגען פון אונזער אינטערנע־שאנעל אלע פארבארייטונגען פאר זייער טעטיגקייט פאר דעם קומענדען סעזאן. פון אלע זייטען קומען אן בא־ריכטען וועגען ענערגישע צוגרייטונגען, רייכע פראגראמען פון טעטיגקייט און פילע נייאיגקייטען פאר דעם ווינטער.

קולטור אפטיילונג וועט איבערשטייגען אלע פריערדיגע דערגרייכונגען

א פראגראם וואס וועט איבערשטייגען אפילו דעם הויכען סטאנדארד וואס די קולטור אפטיילונג פון אונזער אינטערנעשאנעל האט דערגרייכט אין די פריערדיגע יארען, ווערט אנאנסירט פון דעם דירעקטאר פון דער קולטור־אפטיילונג, לואיס שייפער. פארבינדענדיג די בעסטע פיטשורס פון לעצטען סעזאן מיט א צוגאב פון עטלעכע נייע טאלאנטען און נייע טעטיגקייטען, וועט די פראגראם דערפילען יעדע קולטורעלע נויטיגקייט פאר די אינטערנעשאנעל מיטגלידער. רעגיסטראציע פון מיט־גלידער אין די פארשיידענע גרופען ווערט איצט אנגע־נומען אין אפיס פון דער קולטור־אפטיילונג אין לייבאר סטעידזש, 39טע סטריט און זעקסטע עוועניו.

שייפער אנאנסירט, אז צוויי נייע מיטגלידער זיינען אנגענומען געווארען צום סטאף פון לערער און די־רעקטארען. דיען דיקסאן, דער טאלאנטירטער נעגער דיריגענט, וועמענס ארבעט איז שטארק געלויבט געווארען פון אלע מוזיק קריטיקער איבערן גאנצען לאנד, וועט אנפירען מיטן סימפאני ארקעסטער. פאול באפפעל, די־רעקטאר פון דער דאלקאו שולע און פון דעם רעסאף כאר, וועט דיריגירען דעם אינטערנעשאנעל כאר. סיימאן ראדי וועט זיין געהילפס דיריגענט פון כאר.

דער מאנדאלין ארקעסטער וועט ווייטער אנגעפירט ווערען פון יודזשין פלאטניקאף מיט דער מיטהילף פון קארלא דע פיליפע. ראבערט ה. גארדאן, וועלכער האט דירעקטירט „פינס ענד נידלס", וועט אנפירען מיט דער דראמאטישער גרופע. דער הערבסט פראגראם פון דער גרופע וועט פיטשורען די פארשטעלונג „די פעדזשענט פון לייבאר", ספעציעל געשריבען פאר דער אינטער־נעשאנעל פון בען העכט.

אנדערע טעטיגקייטען ווערען געפלאנעוועט פאר שפעטער אין סעזאן. די אפטיילונג וועט זיך ריכטען — האט שייפער געזאגט — דורך דער איבערצייגונג, אז די מלחמה האט פארגרעסערט די נויטיגקייט אין אזעלכע שעפערישע טעטיגקייטען.

דער אפיס פון דער קולטור אפטיילונג אין 106 וועסט 39טע סטריט, איז אפען יעדען אווענט פון צען אזייגער אין דער פרי ביז זיבען אווענט. שבת פון צען אין דער פרי ביז איינס אזייגער נאכמיטאג.

שייפערס מעלדונג, אז דיקסאן און באפפעל זיינען צוגעצויגען געווארען צום סטאף, האט ארויסגערופען אינטערעס ... אריסטאקראטקייט אין מוזיקאלישע קרייזען. דיען דיק־סאן איז דער ערשטער פון דער נעגער ראסע צו דער־גרייכען פראמינענץ דא אין לאנד אלס דיריגענט פון א בארימטער מוזיקאלישער ארגאניזאציע. אלס יונגער־מאן פון 27 יאר, האט ער שוין דיריגירט דעם ניו־יארקער פילהארמאני ארקעסטער און דעם נ. ב. סי. סימפאניע ארקעסטער.

פאול באפפעל איז פארבונדען מיט דער ניו סקול פאר סאשיל ריסוירטש און מיט דער וועסטמינסטער כאר שולע פון פרינסטאן אוניווערזיטעט. זיין אינטערנאציא־נאלע רעפוטאציע אין דער מוזיקאלישער וועלט, שטאמט פון זיינע רעוואלוציאנערע נייאיגקייטען וואס ער האט אריינגעבראכט אין זיין כאר ארבעט. לייגענדיג מער גע־וויכט אויף די שאפערישע ווי אויף די אקאדעמישע פאזען פון גרופען געזאנג.

שטאטישער בילדונגס ראט ארגאניזירט פון עדיוקיישאנאל קאמיטע

דאס איינשטעלען פון א בילדונגס ראט וועלכער זאל באשטיין פון אלע בילדונגס קאמיטעטען פון אלע ניו־יארקער לאקאלס פון אונזער אינטערנעשאנעל, איז גוט געהייסען געווארען ביי א געמיינשאפטלעכען מיטינג פון דער עדיוקיישאנעל קאמיטע פון דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד, דער צענטראלער בילדונגס סטאף פון אונזער אינטערנעשאנעל און פארטרעטער פון די לאקאלס וואס איז אפגעהאלטען געווארען דעם 9טען סעפטעמבער אין קאונסיל רום פון דער אינטערנעשאנעל אין 3 וועסט 16טע סטריט.

דער פארשלאג צו ארגאניזירען אזא בילדונגס ראט וואס איז פארגעשלאגען געווארען פון דער בילדונגס קאמיטע פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד, איז ווארעם גוט געהייסען געווארען פון פרעזידענט דוביג־סקי אלס מיטעל צו דערגרייכען גרעסערע קאארדינאציע פון די בילדונגס מעגלעכקייטען און פראגראמען פאר אלע ניו־יארק לאקאלס. עס ווערט אויך ערווארטעט, אז דער קאונסיל זאל אריינברענגען מער דעמאקראטיע און מא־דערניזירען די בילדונגס ארבעט לויט דער ערקלערונג פון וויס פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, טשערמאן פון דער עדיוקיישאנעל קאמיטע פון דער אינטערנעשאנעל.

דער ניי־געגרינדעטער שטאט־ראט, האט געהאט זיין ערשטער מיטינג דעם 24טען סעפטעמבער אין אינ־טערנעשאנעל אודיטאריום. דער קאונסיל וועט האלטען רעגולערע מיטינגען און וועט דערוולען פארטרעטער אויף דער עדיוקיישאנעל קאמיטע פון דער גענעראל באארד מיט באראטונגס־רעכט.

ביים געמיינשאפטלעכען מיטינג דעם 9טען סעפ־טעמבער, איז אחוץ די פלענער פאר ארגאניזירען דעם שטאטישען בילדונגס קאונסיל, אויך אויסגעהערט געווא־רען באריכטען וועגען דער טעטיגקייט וואס עס ווערט געפלאנעוועט פאר קומענדען סעזאן פון מארק סטאר, לואיס שייפער, פאניא מ. קאהען און אנן ראמזי. די וויכ־טיגסטע פונקטען פון דער פראגראם זיינען דער לעיבאר פעדזשענט וואס די קולטור אפטיילונג וועט געבען יעדען זונטאג; טאנץ אווענדען יעדען שבת אווענד וואס ווערט איינגעארדענט פאר סאלדאטען און מאטראזען פון דער העלפט בריגעיד אין לייבאר סטיידזש; מיליטע־רישע איבונגען פאר די מיטגלידער פון דער בריגאדע און די אויסברייטערונג פון זייערע טעטיגקייטען אויף נייע געביטען פון ציווילען שוץ.

די קורסען פאר די וואס ווילען ווערען יוניאן בא־אמטע, האום נוירסינג און ערנערונגס־קלאסען, לעקציעס און די סאשעל עדיוקיישאנעל סענטערס, דער אינטער־נעשאנעל כאר און מאנדאלין־ארקעסטער, באולינג, גימ־נאסטישע איבונגען, שווימען און אנדערע קלאסען וועלען פארגעזעצט ווערען לויט די גוט געהייסענע פלענער.

עס זיינען אבער אנגענומען געווארען נייע אדמיניס־טראטיווע רעגולאציעס, וועלכע מאכען דאס אנהאלטען פון יעדער טעטיגקייט אפהענגיג אין דעם, אויב זיי האבען א מינימום גרופע. כדי צו מאכען די טעטיגקייטען פלאנמעסיג אין דער איצטיגער מלחמה צייט און בייצו־קומען דעם מאנגעל אין לערער, וועט זיך פאדערען, אז יעדע גרופע זאל האבען א מינימום באזוכער. שטודיר קלאסען מוזען האבען ווייניגסטענס פופצן מיטגלידער; אטלעטישע און קולטור גרופען מוזען האבען ווייניג־סטענס 25 סטודענטען און אנצוהאלטען א סאשעל און עדיוקיישאנעל סענטער מוז מען האבען ווייניגסטענס פופציג מיטגלידער.

פיר אינטערנעשאנעל מיטגלידער געווינען הארווארד פעלאָאושיפּס

די עדיוקיישאנעל קאמיטע פון דער אינטערנע־שאנעל צוזאמען מיט מיטגלידער פון פאקולטעט פון הארווארד אוניווערזיטעט, האבען אויסגעקליבען די פיר מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל, וועלכע וועלען קריגען די הארווארד־יוניאן פעלאָאושיפּס. די פיר מיט־גלידער זיינען: דזשארדזש פעפער, פון לאקאל 22; מאריס פאלאדינא, פון לאקאל 91; ראבערט ה. דזשועל, פון לאקאל 392, לאנאנספארט, אינדיאנא, און סעמיול דזש. האסאן, פון לאקאל 23.

די יוניאן וועט דעקען די לערען קאסטען און די הוצאות אויף דורכלעבען זיך פאר א קאלעדזש יאר. די פעלאָושיפּס ווערען אנגעפירט בשותפות פון דער סקול אוו ביזנעס אדמיניסטריישאן און די סקול אוו פאבליק אדמיניסטריישאן. דער קורס דעקט די געגענשטאנדען: עקאנאמישער אנאליז, טרייד יוניאניזם און ארבעטער פראבלעמען, יוניאן אדמיניסטראציע, יוניאן פארוואלטונג און קאאפעראציע. עס וועלען אויך געהאלטען ווערען וועכענטלעכע קאנפערענצען אין די אווענדען, ביי וועלכע יוניאן באאמטע, אינדוסטריעלע פירער, לערער און רעגירונגס באאמטע וועלען דיסקוטירען ספעציעלע צייט־לעכע פראבלעמען.

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union
Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel WAtkins 9-8868
DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor
Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.
Vol. XXIV. No. 9. 206 October, 1942
Entered as Second Class Matter, August 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919

סלאָוס שאפ טשערליט פון ניו יארק און ברוקלין!

דער דזשאינט באארד פון דער קלאוקמאכער יוניאן האט ביים מיטינג, מיטוואך, דעם 16טען סעפטעמבער, 1942, באשלאסען, אז דער טעקס פארן פארטיידיגונגס פאנד פון דער יוניאן, וועל־כער איז גוטגעהייסען געווארען פון אלע לאקא־לען ווי אויך פון די טשערליים פון די שעפער, זאל ווא שנעלער איינקאלעקט ווערען און אום צו מאכען גרינגער פאר אונזערע מיטגלידער אפצוצאלען דעם טעקס, זאלען אונזערע מיט־גלידער ערלויבט ווערען צו ארבעטען שבת, דעם 10טען אקטאבער, פאר דעם צוועק.

מיר זיינען זיכער, אז סיי אונזערע מיטגלי־דער אין אלגעמיין און ספעציעל אונזערע טשער־ליים פארשטייען די וויכטיגקייט פון דעם בא־שלוס פאר דעם וואוילזיין פון דער יוניאן און וועלען היינט נאך מער ווי אלע מאל קאאפערי־רען מיט דעם דזשאינט באארד כדי צו מאכען דעם באשלוס פאר אן ערפאלג.

דזשאינט באארד קלאוקמאכער יוניאן

ישראל פיינבערג, מענעדזשער
ראובן צוקערמאן, פרעזידענט
מאריס י. אשבים, סעק. טרעזשורער
לואיס לאנגער, רעק. סעקרעטאר.